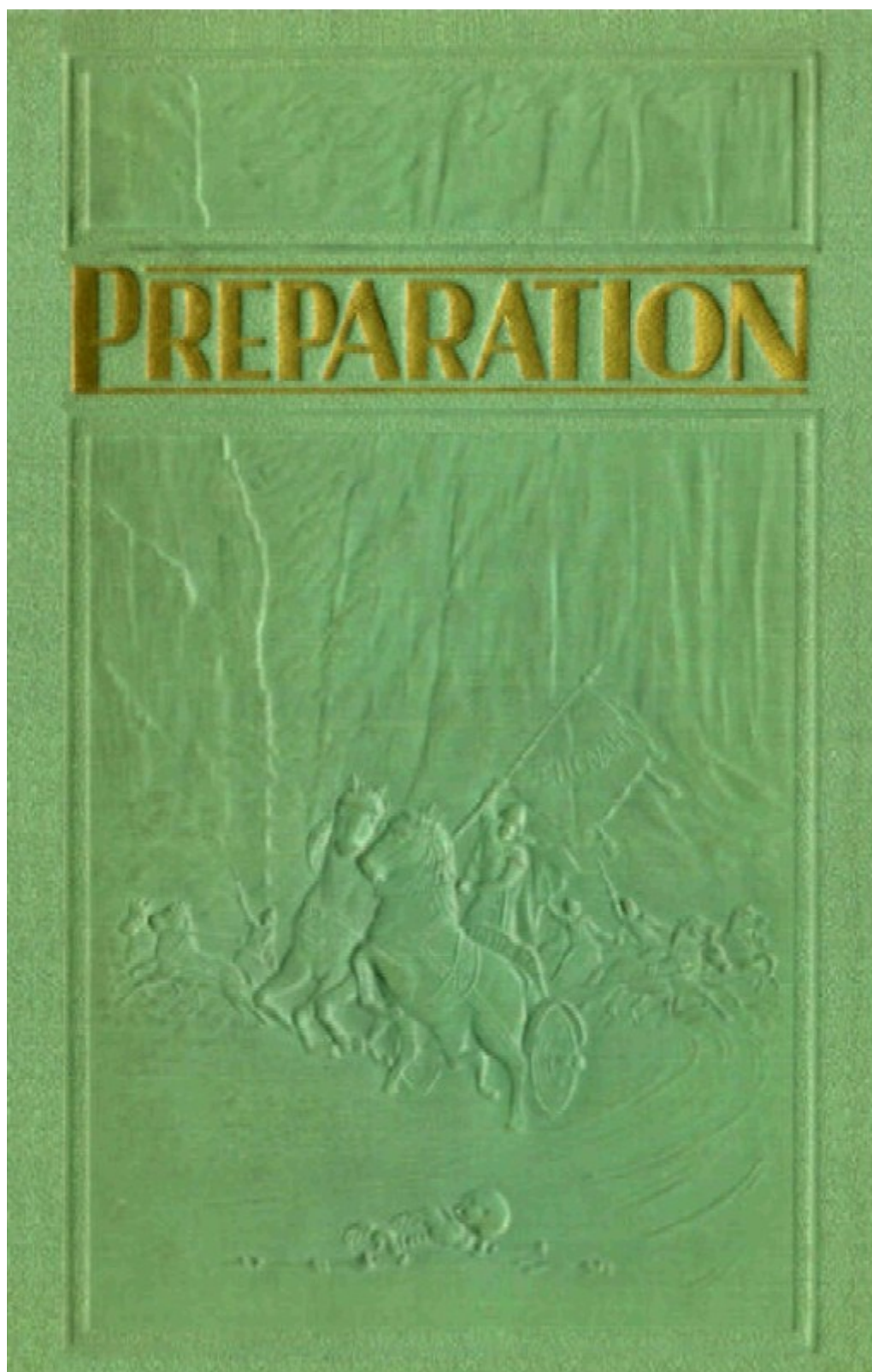

PREGĂTIRE

Cuprins

CAPITOLUL I.....	8
INSPECȚIE.....	8
TEMPLUL.....	13
O VIZIUNE	15
EL CERCETEAZĂ.....	15
CAPITOLUL II.....	21
MÂNGÂIERE.....	21
CAPITOLUL III.....	31
UNSUL.....	31
ILUMINARE.....	36
CAPITOLUL IV.....	43
BLESTEMUL RĂZBUNĂRII	43
BLESTEM	44
CAPITOLUL V.....	50
ORGANIZAȚIE DE LUPTĂ	50
Justificator	54
CAPITOLUL VI.....	59
ASCULTARE	59
Zelul lui Iehova pentru Sion	66
„ZECE OAMENI”	76
CAPITOLUL VII.....	78
CONDAMNARE (POVARĂ).....	78
CAPITOLUL VIII.....	85
Melhisedec.....	85

Binecuvântările Sale	95
CAPITOLUL IX.....	103
Păstori.....	103
„Frumusețe” și „Legături”.....	107
CAPITOLUL X.....	121
Vase	121
„SPIRITUL HARULUI”	126
CAPITOLUL XI.....	130
CURĂȚARE.....	130
Clericii expuși	135
Rămășiță credincioasă	147
CAPITOLUL XII.....	153
RĂZBOI	153
ALINIERE.....	158
LUPTA.....	168
PROSPERITATE	177
DEVOTAMENT COMPLET	180
ÎNTĂRIRE	183
O mărturie către conducătorii lumii:.....	185
Puteri mondiale	188
Fiare	188
ÎMPĂRĂȚIE VEȘNICĂ	188
LIGA PREZISĂ.....	189
„Scrâșnirea dinților”	192

PREGĂTIRE

Descoperirea profeției prin Zaharia arătată de Iehova, și pregătirea dușmanilor săi pentru războiul final, descrierea mării bătălii din aceasta prin victoria glorioasă și stabilirea păcii pe pământ și bună voință față de oameni, și justificare veșnică a numelui lui Iehova

Explicație a lui J.F. Rutherford

Autorul:

Creație, Eliberare, Împăcare, Guvern, Profeție, Lumină și a altor cărți

Prima ediție 1 000 000 de exemplare

Editori

WATCH TOWER

Bible and Tract Society

Asociația Studenților Bibliei

Brooklyn, New York, TJ, 8, A.

De asemenea

Londra, Toronto, Strathfield, Cape Town,

Beme, Magdeburg, și în celelalte ținuturi.

Această carte este dedicată pentru Iehova Oștirilor, Războinicul Victorios.

„Atunci va ieși DOMNUL și va lupta împotriva acelor națiuni, ca atunci când a luptat în ziua bătăliei.”

„Cântați DOMNULUI o cântare nouă, căci a făcut lucruri minunate, dreapta sa și brațul său sfânt i-au adus victoria.”

PREFAȚĂ

Numele lui Iehova trebuie să fie adus la cunoștința întregii creații. "Iehova oștirilor, acesta este numele meu." (Ier. 10:16, ARV) Aceasta înseamnă că el este Dumnezeuul Atotputernic al războiului, conducând forțe invincibile spre toți dușmanii. El se angajează numai în război drept, în scopul de a-și justifica numele său și pentru binele tuturor creaturilor Sale care doresc dreptatea. El a făcut cerurile și pământul și plinătatea lui și toate creaturile vii

au primit viața din mâna lui milostivă. Prin urmare, este de o importanță vitală pentru creaturi ca ele să-l cunoască pe Iehova.

Știind dinainte, că va veni ziua când toată creația trebuie să aleagă fie să-l urmeze pe Satan și să moară, fie să asculte de Iehova și să trăiască, Cel Prea Înalt a făcut ca o consemnare despre scopul său să fie înregistrată. La alcătuirea acestei consemnări el a folosit oameni de încredere și cu adevărat devotați lui în întregime, și care l-au ascultat cu bucurie. (2 Pet. 1:21) Printre acești sfinți profeți, prin urmare, a fost folosit Zaharia. Profeția consemnată de Zaharia a fost dată în legătură cu construirea templului din Ierusalim de către Zorobabel, unde Iehova și-a pus numele său. Zorobabel a fost un tip al lui Isus Hristos, Capul și Constructorul templului sau al palatului regal a lui Iehova. Împlinirea profeției în mod necesar are loc după venirea lui Hristos Isus la templul lui Iehova pentru judecată și în timp ce templul anti tipic este în curs de construcție. Din acest motiv, acum este timpul convenit al lui Dumnezeu pentru ca profeția lui Zaharia să fie înțeleasă de către cei care-l iubesc și servesc lui Dumnezeu. Unele dintre adevărurile palpitate pe care profeția le descrie sunt următoarele:

După evacuarea lui Satan din cer, Hristos Isus, însoțit de îngerii lui sfinți, face o inspecție a lucrurilor de pe pământ, în special în legătură cu organizația "Creștinătății" și a propriului său popor credincios și devotat. Apoi începe pregătirea pentru marea luptă finală care este cunoscută sub numele de "Armagedon". Iehova îl solicită pe Satan să se pregătească pentru acea luptă.

Pentru pregătirea propriului popor, Iehova prin mâna lui Hristos Isus i-a adus afară din captivitatea organizației lui Satan și a început să le dezvăluie adevăruri vitale care aduc o mare mângâiere și pace pentru credincioși. Pe cei aprobați el îi aduce apoi în templu și îi unge. Apoi Iehova face cunoscut la rămășița unsă că ei trebuie să fie cu totul și complet ascultători de el, pentru ca ei să fie pregătiți să aibă un rol în marea bătălie ce în curând o să urmeze.

Profeția descrie nenorocirea răzbunării lui Iehova asupra organizației inamice și condamnarea categorică care-i așteaptă pe toți cei care se opun lui Dumnezeu, iar el îi conduce pe martorii Săi credincioși să ducă o mărturie cu privire la aceasta la oamenii națiunilor ca ei să poată avea posibilitatea să aleagă cui vor servi.

Profeția îl arată pe Hristos Isus marele Profet, Preot și Împărat fiind prezentat ca triumfătorul Conducător de drept al pământului și venirea lui fiind salută de către credincioși cu strigăte și mare bucurie. Martorii lui Iehova sunt trimiși să spună acest lucru și alte adevăruri vitale la națiunile pământului, iar mărturia lor scoate din sărite foarte mult pe inamic. Rezultatul este despărțirea oamenilor. Rămășița credincioasă de pe pământ este complet separată de toți

ceilalți, pentru ca ea să poată să fi curată și în întregime dedicată pentru Iehova și credincioasă în îndeplinirea atribuțiilor în calitate de reprezentanți ai săi pe pământ.

Profeția arată cele două armate opuse adunate pentru război. Armata lui Iehova se află sub comanda directă a lui Hristos Isus, și armata lui Satan se află sub comanda directă a lui Gog. Apoi Iehova vine să conducă lupta. El este înfățișat ca stând pe un munte, și la simpla atingere a picioarelor sale muntele se separă, formând o mare vale între cei doi munți. Dintre acești doi munți ies carele de război ale Celui Atotputernic grăbindu-se în luptă, iar apoi urmează o descriere a războiului cel mai teribil care va fi vreodată luptat. Acesta este sfârșitul războiului.

Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic duce la eliberarea tuturor celor care iubesc dreptatea și la distrugerea completă a tuturor celor care lucrează voit răutatea. Cei ascultători prin urmare devin cu totul devotați lui Dumnezeu, iar marea perioadă mult sperată pentru pace și prosperitate veșnică pe pământ vine să rămână.

Iehova acum poruncește ca această mărturie să fie dată pe pământ. Isus Hristos este marele martor, iar el a angajat pe rămășița credincioasă, care sunt membrii organizației sale, la activitatea transmiterii acestei mărturii pe pământ. Scopul mărturiei este de a permite oamenilor o posibilitate de a lua poziție de partea lui Iehova pentru a trăi și ca numele Celui Preaînalt să poate fi făcut cunoscut și în întregime justificat. Fiecare persoană care dorește să trăiască, va trebui să analizeze cu atenție profeția cum este explicată în această carte.

CAPITOLUL I

INSPECȚIE

IEHOVA îi pregătește acum pe cei care-L iubesc pentru evenimentul cel mai uimitor din istoria omului. Pentru mai mult de șase mii ani, condițiile au apărut a fi în întregime adverse pentru cei care au încercat să facă dreptate. Acum este revelat celor care au luat poziție de partea lui Iehova marele adevăr că se apropie rapid o perioadă de prosperitate fără precedent și binecuvântări pentru rasa umană. Cei care sunt silitori să înțeleagă adevărurile care sunt puse înaintea lor se ridică cu mult deasupra condițiilor actuale triste ale acestei lumi și văd dovada incontestabilă că momentul eliberării este aproape.

În toate veacurile trecute un dușman subtil i-a asaltat pe oameni, a îngrămădit asupra lor nedreptate și asuprire, i-a condus în capcane, le-a umplut zilele de nedumerire și suferință iar în cele din urmă i-a adus în întristare în mormânt. Același dușman, Satan, a angajat toate mijloacele posibile pentru a defăima numele marelui Creator Iehova și să întoarcă pe om de la El. Acest dușman, cu mult timp în urmă a format o organizație formată din religie falsă și înșelătoare, a plantat teamă superstițioasă în inima omului și a atras mulțimile în plasa lui religioasă. El a creat un sistem comercial mare și l-a folosit-o pentru a-i jefui pe oameni de roadele ostentativității lor cinstite, a corupt elementul politic care conduce de ochii lumii și a folosit acest element politic pentru a obliga oamenii să rămână în supunere. Punctul culminant al acestei organizații rele a fost atins în a șaptea putere mondială, care este desemnată ca și "Creștinătate" și această putere mondială în mod fraudulos și-a asumat în mod fals numele Hristosului lui Dumnezeu și a adus pe numele sfânt al lui Iehova infamie și ocară în cel mai mare grad. Finalul acestei defăimări și răutăți trebuie să vină și acum aceasta bucură inimile oamenilor cinstiți pentru a vedea că punctul culminant este aproape atunci când va exista o schimbare completă înspre bine.

Iehova își declară scopul de a-și justifica numele Lui cel sfânt la Armaghedon; prin urmare, acesta este desemnat în Cuvântul său ca „războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic”. Organizația lui Iehova, simbolizată de muntele Sionului, este locul de adunare a trupelor sale; prin urmare acel loc este numit "Armaghedon". Acolo el „va merge și va lupta” pentru ai săi. (Zaharia 14:3) Oștile de luptă a lui Iehova vor fi conduse de Isus Cristos, care este acum Regele regilor exercitând autoritatea sa regală. (Apoc 17:14, 19: 11-14) Să fim siguri, Iehova nu are nevoie să se pregătească pentru

marea bătălie, dar este necesar să pregătească unele părți ale organizației sale și să-i trimită mai departe pentru a face cunoscut faptul că el este Dumnezeu, că scopul său este ca să distrugă inamicul care a defăimat numele său și a adus suferința și moartea peste creaturile Sale. Administrarea afacerilor lumii trebuie să treacă complet de sub controlul lui Satan în mâna lui Hristos Isus, care este conducătorul de drept pământului. Timp de secole Satan a fost "prințul acestei lumi", iar acum refuză să abdice; prin urmare, puterea și organizația sa o să fie complet distruse. Iehova este îndelung răbdător și reținut. (Ex 34: 6). El a dat inamicului toate ocaziile pentru ca să-și realizeze cu adevărat provocarea lui și să se fălească ca să întoarcă pe toți oamenii împotriva lui Dumnezeu. Dar trebuie să vină timpul pentru Iehova să acționeze, iar atunci când mânia lui este exprimată ea va fi atât de categorică încât toți vor ști că el este Dumnezeul Atotputernic. Înainte de a executa judecata împotriva inamicului, este dat un avertisment echitabil și o înștiințare completă, iar aceasta este o parte din pregătirea lui.

În secolele trecute Iehova, prin spiritul său sfânt, a mișcat oameni cinstiți să scrie ceea ce el și-a propus să se întâmple în zilele din viitor, iar acum profețiile scrise atunci se îndeplinesc. Printre acei oameni cinstiți și temători de Dumnezeu care au scris profețiile a fost Zaharia, nepotul lui Ido profetul. Era în jurul anului 520 î.Hr., când lui Zaharia i-a fost dată prima sa viziune de la Iehova și atunci a început să scrie profețiile. La mai mult de 2400 ani după aceea, acea viziune profetică a început să-și aibă împlinirea. La acea vreme Războiul Mondial, care a început în 1914, a ajuns la sfârșit și puterile conducătoare au dus mai departe diverse planuri de reconstrucție. Conducătorii "Creștinătății" au primit dovada că lumea lui Satan a ajuns la sfârșit și că timpul pentru începutul împărăției lui Dumnezeu prin Hristos Isus a fost aproape. În loc să asculte aceste dovezi, cea de-a șaptea putere mondială a înființat un înlocuitor pentru Împărăția lui Dumnezeu, care este o urâciune detestabilă în ochii lui Iehova.

Viziunea lui Zaharia a venit la el de la Domnul și în timpul nopții. În viziune a văzut o companie de oameni ce se plimbau călare. Liderul acestei companii călărea un cal roșu, și cei care au urmat după el călăreau cai roșii, murgi și albi. Aceasta a fost o viziune cerească care prefigura lucrurile care o să se întâmple în zilele din viitor pe pământ. Această companie de cavalerie cerească au oprit caii pe o coastă de pe Muntele Măslinilor, în umbra unui crâng de arbori de mirt. Din acest punct de observație călărețul conducător a făcut un studiu atent al orașului Ierusalim, în timp ce ceilalți călăreți ai companiei sale au călărit în sus și în jos să strângă de informații din ținut și sau întors și au raportat acele informațiile conducătorului lor. Informațiile obținute prin propria sa inspecție, și acelea raportate lui de către consilierii săi, l-au

umplut pe conducător cu indignare. În viziune, Ierusalimul părea ca fiind călcat în picioare, și era o indiferență totală din partea iudeilor să-i redea o înfățișare potrivită. Călărețul conducător a început imediat să-și pregătească forțele pentru un război mare, care prefigurează cel mai mare război care o să vină vreodată la națiunile pământului.

Trece o perioadă de ani, timp în care călărețul conducător continuă cu activitatea de pregătire, iar în acest timp doar un număr mic de oameni de pe pământ dau atenție și ascultă la ceea ce se face. Lucrările pregătitoare nu se fac în tăcere, ci în mod deschis și pe față, conducătorul chiar înștiințându-l pe adversarul său și-l cheamă pe el să se pregătească pentru marea bătălie, iar apoi el îi spune inamicului exact care va fi rezultatul acestei lupte. În viziune, profetul vede ambele armate puternice, și pe ale inamicului și pe lui Iehova pregătite de luptă și marcarea persoanele care au luat poziție în forțele militante respective. Ora crucială sosește, iar cele două armate puternice se repezesc împotriva celeilalte, rezultând într-o victorie totală pentru conducătorul care a stat în umbra arborilor de mirt pe roibul său de război pe munte.

Viziunea descrie prima dată pe conducător și pe asistenții săi făcând o inspecție a Ierusalimului. Acest oraș stă simbolic pentru oamenii de legământ a lui Dumnezeu, "Creștinătatea" din zilele noastre, ceea ce înseamnă în special sistemul imperial anglo-american, oameni care sunt într-un legământ implicit de a face voia lui Dumnezeu. Inspecția include, de asemenea, pe toți cei care au făcut un legământ să facă voia lui Dumnezeu; și ceea ce urmează implică toate clasele de oameni din lume.

Faptele acum pe deplin cunoscute dezvăluie că activitatea de pregătire, în îndeplinirea viziunii profetice, a început în 1918 și a progresat pe parcursul perioadei de cincisprezece ani, iar acum se apropie ora pentru teribila ciocnire a forțelor armate. Profetul Zaharia a prefigurat o societate mică de persoane care s-au dedicat în întregime lui Dumnezeu și care sunt acum pe pământ, iar la această societate de credincioși Iehova Dumnezeu i-a dat o înțelegere a viziunii profetice. În același timp, Iehova a așezat pe această societate a martorilor scoși pentru numele lui obligația și marele privilegiu de a informa alte persoane de pe pământ despre viziune și semnificația ei. Acestora le este poruncit să servească cu înștiințarea pe conducătorii lumii pentru ai informa despre ceea ce este pe cale să se întâmple în îndeplinirea viziunii profetice și, de asemenea, pentru a oferi informații la toate persoanele cu bună voință ca să poată găsi o cale de scăpare din acel timp al marelui măcel, care în scurt timp o să aibă loc.

Întreaga profeție a lui Zaharia, care este aici analizată și care este în prezent în curs de desfășurare, emoționează inimile tuturor celor care au o dorință sinceră de a vedea un guvern drept stabilit pe pământ. În timp ce

această profeție și împlinirea ei implică toate creaturile acum pe pământ care sunt într-un legământ implicit sau direct cu Iehova Dumnezeu, doar un număr mic va înțelege și va aprecia aceasta. Clerul "Creștinătății" și acei conducători ai turmelor, adversari ai proclamării mesajului de răzbunare a lui Dumnezeu și a împărăției lui, clasa "servului rău", "omul păcatului", "fiul pierzării" (2 Tesaloniceni 2:3), nu numai că vor eșua să înțeleagă profeția și înțelesul acesteia dar o vor trata cu dispreț și bătaie de joc. Pe de altă parte, cei care sunt cu totul devotați lui Iehova, și care sunt, prin urmare, martorii lui aleși; și cei care sunt cu bună voință și care ajung să constituie clasa Ionadab (2 Regi 10 15-23.) iar mai târziu "marea mulțime" (Apoc, 7: 9-14), vor vedea și aprecia foarte mult profeția și semnificația acesteia.

A fost în 1914 d.Hr. când Prințul Păcii s-a ridicat și l-a aruncat pe Satan din cer. (Dan 12: 1; Apoc. 12: 1-9). Era în 1918 când acest Prinț puternic a venit la templu lui Iehova pentru judecată, și din acel timp este fixată pregătirea. "Cel ce sparge în bucăți va veni înaintea feței Tale." (Naum 2:1) Această declarație profetică înseamnă că puternicul mareșal a lui Iehova este acum prezent și pregătit pentru marea bătălie. Pentru rămășiță sa unsă pe pământ Iehova acum spune: "Păzește [în siguranță,] cetatea, păzește calea, întărește-ți coapsele... Căci Iehova a redat maiestatea lui Iacov [unsul său, aceasta înseamnă rămășița lui credincioasă de pe pământ]." (Naum 2: 1,2, ARV) Poporul lui Dumnezeu a fost adus în unitate, iar acum ei „oferă Domnului daruri în dreptate”, și aceasta continuu; prin urmare, aceștia sunt pregătiți pentru a-și îndeplini partea lor. Faptul că Iehova a prezis prin profetul său cu privire la venirea bătăliei de la Armaghedon și că el se va pregăti pentru aceasta este o dovadă că bătălia va fi dusă; și faptul că în continuare el a dezvăluit acum aceste profeții pentru înțelegerea unșilor săi este o dovadă că timpul pentru luptă este aproape; prin urmare, profeția este de interes profund pentru cei unși.

În ceea ce privește organizația sa militantă și pregătirea acesteia, "în acea zi" profetul lui Iehova spune: "Scutul oamenilor lui măreți se face roșu, bărbații viteji sunt în haine stacojii, carele scânteiază ca și oțelul în ziua pregătirii sale, și sulile de chiparos sunt învărtite." (Na. 2: 3, ARV) Organizația lui Dumnezeu este înflăcărată de zel pentru justificarea marelui său nume, și, prin urmare, organizația strălucește ca oțelul înfocat. Mai mult decât atât, Iehova spune: "Am poruncit celor consacrați ai mei, da, am chemat pe oamenii mei puternici pentru mânia mea, chiar pe cei ce se bucură de maiestatea mea." (Isaia 13:3, ARV) Apoi Iehova se adresează inamicului, îi spune să se pregătească și-l avertizează care fi rezultatul. "Trageți apă pentru pentru asediu; consolidează-ți cetățile, du-te după lut, și calcă mortarul, întărește cuptorul pentru cărămizi. Acolo focul te va mistui; sabia te va stârpi, ea te va mistui ca omida : încolțește-te asemenea omidei; înmulțește-te ca lăcustele. Tu ți-ai înmulțit negustorii mai

mult decât stelele cerului: omida va devasta, și va zbura departe. Prinții tăi sunt ca lăcustele, și mareșali tăi ca roiurile de lăcuste, care au tăbărit în îngrădituri în ziua rece, dar când soarele răsare ei fug departe, și nu li se cunoaște locul unde sunt. " - Naum 3: 14-17, ARV

Domnul dă în continuare asigurări că această bătălie va fi la sfârșitul final. "Ce plănuți voi împotriva lui Iehova? el va nimici; necazul nu se va ridica a doua oară." - Na. 1: 9 A.R.V

Inamicul știe că timpul lui este scurt și, prin urmare, el se pregătește cu grabă pentru luptă. (Apoc 12:12) Continuând politica sa vicleană și înșelătoare, cu diplomația, lauda și lingușirea, Satan atrage forțele sale comerciale, politice, militare și brațul puternic înarmat împreună, iar apoi prin gura clericilor lui religioși ipocriți anunță poporul că această alianță nesfântă este mijlocul de salvare a lumii. Satana folosește diferitele elemente ale organizației sale rele să atragă oamenii din toate națiunile, și în special cele ale "Creștinătății", departe de Dumnezeu și în propria sa tabără rea. Sistemul imperial anglo-american, care în principal este "Creștinătatea", Satan îl face purtătorul șef de cuvânt al lui pe pământ și, prin urmare, în Scripturi acest sistem este numit "profetul mincinos"; și prin această organizație bestială, Satan vorbește și înșală oamenii. "Și am văzut trei spirite necurate, ca niște broaște ieșind din gura balaurului, și din gura fiarei, și din gura profetului mincinos. Acestea sunt spirite de demoni, care fac semne nemaipomenite, care merg la împărații pământului din lumea întreagă să-i adune pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Și i-a adunat într-un loc numit în limba ebraică Armagedon. " - Apoc 16: 13,14, 16; a se vedea Lumina, vol. 2, pagina 42.

Astfel, Satan se pregătește pentru marea bătălie și, în același timp, el ia în evidență atentă pe urmași credincioși ai lui Hristos Isus. Împotriva acestora el formează o conspirație care are intenția de a-i elimina pe acești martori credincioși ai lui Dumnezeu și pentru a-i distruge. (Ps 2: 3,4; 83: 2-5) Această conspirație este formată și acțiuni deshise sunt săvârșite împotriva unșilor lui Dumnezeu în ținuturile "Creștinătății", iar acest lucru este o dovadă în plus că "Creștinătatea" este instrumentul lui Satan. Motivul lui pentru încercarea de distrugere a acestor credincioși ai lui Dumnezeu este ca ei să nu-și poată menține integritatea lor față de Dumnezeu și să nu poată fi, astfel, o parte a poporului sfânt; și pentru că aceștia sunt cei pe care Iehova îi folosește pentru a da înștiințarea la lume despre scopul său de a distruge organizația inamică. Iehova face ca profetul său să vorbească cu privire la martorii lui în aceste cuvinte: "Proclamați aceasta printre națiuni, pregătiți războiul; treziți-i pe viteji, lăsați toți oamenii de război se apropie, să vină. Să fie trezite națiunile, și să vină în valea lui Iosafat, pentru că acolo voi ședea să judec toate națiunile de jur împrejur ". - Ioel 3: 9., 12 ARV

TEMPLUL

(Zaharia, Capitolul 1)

Templul sau Sanctuarul lui Dumnezeu trebuie să fie construit și curățat înainte de justificarea completă a numelui lui Iehova, iar o astfel de activitate este o parte a pregătirii pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. În urmă cu ceva timp, anterior deschiderii templului pentru judecată, Hristos Isus a dat atenție celor consacrați de pe pământ pentru a pregăti calea înaintea lui Iehova și să-i aducă pe acești consacrați la timpul și locul de judecată; și cu privire la acea perioadă de timp Iehova spune: "Și el va pregăti calea înaintea Mea." (Maleahi 3: 1). Această lucrare a fost desăvârșită, atunci când Hristos Isus brusc sau îndată a venit la templu: "El va veni, zice Domnul oștirilor." De la acel timp mai departe până la timpul bătăliei de la Armaghedon, este desemnat în Scripturi ca "ziua pregătirii lui".

Scripturile arată că aceste două perioade sunt separate și distincte în acest sens, adică, timpul de "pregătire a căi înaintea lui Iehova" se termină cu venirea lui Hristos Isus la templu; în timp ce "ziua pregătirii lui" începe în momentul venirii lui Hristos Isus la templu. Consacrații trebuie să fie aduși înaintea Domnului pentru examinare, și trebuie să fie încercați și judecați, iar cei aprobați sunt aduși în templu și unși. Aceasta este o parte a lucrării din "ziua pregătirii lui". Acest lucru a fost prefigurat de reconstruirea templului din Ierusalimul tipic. Cartea profetică a lui Zaharia se ocupă cu această lucrare pregătitoare, bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, precum și condițiile care vor exista la încheierea acestei lupte. Toate acestea au fost scrise mai înainte, cu scopul de a da puterea la rămășița credincioasă a poporului uns a lui Dumnezeu acum pe pământ. Iehova a furnizat dovezi cumulative asupra acestui punct și se cuvine să se acorde o atenție la toate aceste dovezi. Această publicație este editată pentru acest motiv.

Când termenul „Domnul oștirilor” sau „Iehova oștirilor” apare într-un text scriptural acesta se referă în special la Iehova ca și comandant al forței sale militare pe care o folosește pentru a-și exprima mânia împotriva inamicului. Rețineți, cuvintele profetului cu privire la venirea lui Hristos Isus sunt: "Iată, El vine, zice Iehova oștirilor." (Maleahi 3: 1., ARV) În ceea ce privește reconstruirea templului așa cum a profețit Zaharia, porunca este: „**AȘA VORBEȘTE IEHOVA OȘTIRILOR: ÎNTOARCEȚI-VĂ LA MINE, ȘI EU MĂ VOI ÎNTOARCE LA VOI, ZICE IEHOVA OȘTIRILOR.**” (Zaharia 1:3, ARV) Marele Dumnezeu al bătăliei se pregătește pentru războiul final, iar cei din organizația lui caută cu nerăbdare după informații referitoare la acesta.

Cir, regele Persiei, sub conducerea lui Iehova a emis un decret pentru reconstruirea templului din Ierusalim. O rămășiță a evreilor s-a întors din captivitate și a început activitatea de reconstrucție, dar apoi din cauza opoziției, acești evrei, șaisprezece ani nu au făcut nici un fel de lucrare în legătură cu reconstrucția templului. Între timp Cir a fost urmat de Darius, persanul. Era în al doilea an al domniei lui Darius când Dumnezeu a trimis pe cei doi profeți, Hagai și Zaharia, să-i trezească pe evrei și i-a pus să lucreze la templu. Zaharia a început să profetească două luni mai târziu decât Hagai, sau, cu alte cuvinte, în luna a opta, în anul al doilea al domniei lui Darius. (1: 1) (A se vedea Justificarea, vol. trei, pagina 109.) Zaharia a fost fiul lui Berechiah, care era fiul lui Ido profetul. Prin urmare, Zaharia a fost nepotul profetului. Scriptura arată, de asemenea, că Zaharia era preot. (Neemia 12:14,12-16) Numele Zaharia înseamnă "de care-și amintește Iehova", iar Zaharia a prevestit pe clasa servului lui Dumnezeu de pe pământ, la sfârșitul lumii și de care Dumnezeu își amintește și-i face pietre vii în templul său, templu care este clădirea sa pentru justificarea marelui său nume. Numele Berechiah înseamnă "pe care Iehova l-a binecuvântat." Uneori, Zaharia a fost numit fiul Ido, pentru că el a fost, de fapt, un fiu din a doua generație. (Ezra 5: 1) "Ido" înseamnă "la vreme, unul născut într-o zi de sărbătoare, iubitor, oportun". Știm că Iehova face totul la momentul oportun.

Iehova a fost nemulțumit de serviciul acestor israeliți și, prin urmare, el a făcut ca Zaharia să profetească și să spună: **"ÎNTOARCEȚI-VĂ LA MINE, ZICE IEHOVA OȘTIRILOR... NU FIȚI CA PĂRINȚI VOȘTRI"** (1: 2-5, ARV) Părinții lor au permis ca templul, care a fost construit de Solomon, să fie murdărit cu gunoaie și pângărit prin închinarea la idoli, iar acum acei captivi întorși din Babilon au arătat aceeași nerespectare a intereselor lui Dumnezeu permițând ca construirea templului din Ierusalim să se oprească și să se fie dărâmat. (Hag 1: 4). Cuvintele profetului Zaharia au servit ca un avertisment pentru toți cei care sunt concepuți de spirit și care devin neglijenți față de atribuțiile și obligațiile prevăzute pentru ei de Domnul. (1: 6) Isaia a profetizat despre o nemulțumire similară din partea lui Iehova față de poporul său consacrat pe pământ. (Isaia 6: 1-9; 12: 1). Aceasta este unul dintre motivele pentru care Domnul Iehova a trimis mesajul să-și curețe poporul său, adică, să purifice și să curețe clasa templului; și această lucrare va însemna în mod necesar curățarea și punerea de o parte a tuturor celor neascultători și răzvrătiți. Toți trebuie să știe că Iehova este Dumnezeu și că numele său va fi justificat; iar acest lucru trebuie să înceapă de la casa lui Dumnezeu. (Maleahi 3: 1-3; Ezechiel 20: 1,37,38; 33:33.) Astfel de lucrări de pregătire și de curățare trebuie să se facă înainte de bătălia finală; prin urmare, este o parte a activității din "ziua pregătirii."

O VIZIUNE

În a douăzeci și patra zi a lunii a unsprezecea, care corespunde cu luna noastră modernă februarie, profetul Zaharia a avut o viziune. Acesta a fost timpul pentru "ploaia târzie". Cu trei luni înainte de acel moment Hagai a profețit. După a douăzeci și patra zi a lunii a noua a aceluiși an, se pare, Hagai a încetat să profețească, sau cel puțin nu există nici o înregistrare despre profețiile lui mai departe; dar din acel moment înainte Zaharia a ocupat exclusiv rolul profetic cu privire la activitatea care să se facă la templu.

În ceea ce privește viziunea profetul a spus: **"AM VĂZUT ÎN NOAPTE, ȘI IATĂ, UN OM CĂLĂRIND PE UN CAL ROȘU, ȘI EL STĂTEA ÎNTRE ARBORII DE MIRT CARE ERAU LA POALE[muntelui]; ÎN URMA LUI ERAU CAI ROȘI PESTRIȚI ȘI ALBI."**(1: 8). Aceasta fiind pe timp de noapte, viziunea se referă la un moment în care "întunericul va acoperi pământul, și întunericul gros acoperă poporul "(Is. 60: 2) "Omul călare pe un cal roșu" a fost un înger al Domnului, care s-a materializat și căruia alți îngeri îi dau raportul cu privire la rezultatul cercetării lor. (Zaharia 1:11) El a fost călare pe un cal roșu, care este un simbol al războiului sângeros. (Isaia 63: 2) "Omul de pe calul roșu" îl reprezintă în mod evident pe Hristos Isus, conducătorul și mareșalul organizației de război a lui Iehova - Ps 45:4.

EL CERCETEAZĂ

Acesta este timpul de inspecție! Omul de pe calul roșu "stătea", adică, el și-a instruit calul să se oprească, iar acest lucru corespunde perioadei de timp al "tăcerii în cer", aceasta fiind timpul când era inactivitatea dintre sfârșitul perioadei lucrării Ilie (Maleahi 4: 5,6) și începutul lucrării Elisei a bisericii. (Apoc 8: 1, Lumina, vol I, pagina 99) Călărețul de pe calul roșu "stătea între arborii de mirt care erau la poale". O altă traducere redă acest text "în umbră" sau "loc umbrit". (Rotherham și ARV, marg.) Evident conducătorul stătea pe cal pe o poziție pe un versant de pe Muntele Măslinilor, în umbra copacilor și de pe acea poziție el făcea o inspecție a orașului Ierusalim. În acel timp erau arbori de mirt care creșteau pe versanții de pe Muntele Măslinilor. (Neemia 8:15) A fost locul potrivit pentru călăreț să stea pe cal, iar faptul că se menționează că a stat cu calul între arborii de mirt, arată că acesta a fost momentul potrivit pentru ca Iehova să restabilească pe poporul său, să-i reintegreze în adevărul său și să-i adune la el. "Mirt" înseamnă recoltare, timpul de restabilire și bucurie. (Turnul de veghere, 1931, pagina 149, Păstrare, pagina 19) Aceasta fixează data împlinirii profeției, adică, în momentul în care Iehova îl adună pe poporul lui la el însuși pregătindu-l pentru curățarea lui și judecata templului. - Ps. 50: 5; Is. 41:19; 55:13.

Omul de pe calul roșu a inspectat orașul Ierusalim, care reprezintă pe poporul de legământ al lui Dumnezeu. Orașul Ierusalim trebuia, la momentul respectiv, să prezinte un aspect mizer în conformitate cu descrierea dată acestuia prin profet. (Neemia 2: 11-15) Inspectorul general al lui Iehova oștirilor trebuie să fi fost umplut cu indignare când a inspectat pustiirea Ierusalimului. De asemenea, atunci când Isus Hristos a venit în 1918 pentru a inspecta pe poporul declarat al lui Dumnezeu și a restabilit templul, el a privit cu indignare la pustiirea părții pământești a organizației lui Dumnezeu, poporul de legământ al Celui Prea Înalt. Cuvintele lui Isaia, în acest moment, par într-un tot să exprime indignarea Domnului: "Pentru că o zi de răzbunare este în inima mea și anul răscumpăraților mei [rămășița] a venit " (Isaia 63: 4) Aceasta localizează timpul de începere a împlinirii profeției lui Zaharia.

Inspectorul general al oștirilor lui Iehova, în același timp, a făcut o inspecție a organizației pământești a lui Satan: "El stă și măsoară pământul." Ce vede el apoi îi va mări și mai mult indignarea și pe drept, va crește zelul său de acțiune pentru distrugerea lumii rele. "El a privit și a tulburat națiunile" (Hab 3: 6). Este ziua de pregătire a lui Iehova. (Naum 2: 3) Permanent în spatele omului de pe calul roșu au fost alți călăreți pe "**CAI ROȘI, PESTRIȚI** [marg, Murgi; Leeser, pali], **ALBI** [cai] ". Acest lucru arată că inspectorul general a fost însoțit de ofițerii săi de armată, din armata lui Iehova și aceștia fac inspecție și-i dau raportul conducătorului lor. (1:11) Concluzia irezistibilă este că acești călăreți ce-l însoțesc pe Domnul Isus i-au reprezentat îngerii lui sfinți care l-au însoțit în timpul judecății. (Mat. 25:31) "Iată, muntele era plin de cai... de foc." (2 Regi. 6:17) Aceștia reprezintă organizația de război a lui Iehova. "Și armatele care erau în cer îl urmau pe cai albi, îmbrăcați cu in subțire, alb și curat." - Apoc 19:14.

Zaharia a întrebat pe Domnul ce înseamnă acei oameni pe cai, iar îngerul care vorbea cu el i-a explicat: "**ATUNCI EU AM ZIS: CE SUNT ACEȘTIA DOMNUL MEU? ȘI ÎNGERUL CARE VORBEA CU MINE MI-A ZIS: ÎȚI VOI ARĂTA CINE SUNT ACEȘTIA.**" (1: 9) Această întrebare este expusă pentru folosul acestor credincioși din rămășița acum pe pământ și îngerul Domnului le aduce informațiile necesare ca răspuns la întrebările lor (Apoc 1:1) Aceasta este dovada că interpretarea profeției nu-și are originea de la om, dar că Domnul Isus, cel principal în organizația lui Iehova, trimite informațiile necesare pentru poporul Său cu ajutorul și prin sfinții Săi îngeri."**ȘI BĂRBATUL CARE STĂTEA ÎNTRE ARBORII DE MIRT A RĂSPUNS ȘI A ZIS: ACEȘTIA SUNT CEI PE CARE DOMNUL I-A TRIMIS SĂ UMBLE ÎNCOACE ȘI ÎNCOLO PE PĂMÂNT.**" (1:10) În viziune aceștia reprezintă oștirile lui Iehova pe care le folosește pentru a-și exprima mânia împotriva inamicului. (Apocalipsa 14:20) Cu această oștire martorii lui Iehova pe pământ sunt asociați în mod corespunzător.

Satan și agenții lui răi pândesc de la un capăt la celălalt al pământului să spioneze și să acționeze cu rea intenție împotriva poporului credincios al lui Dumnezeu, iar acești călăreți din viziunea lui Zaharia acționează în calitate de observatori în ceea ce privește organizația lui Iehova și pentru a sprijini scopurile sale. Domnul are acum fața sau atenția lui îndreptată pentru a judeca lucrurile de pe pământ și el inspectează atât organizația inamică cât și organizația lui Iehova. Ochii Domnului supraveghează toate lucrurile de pe pământ. (Zah 4:10; Apocalipsa 5: 6) Călăreți au fost ochii Domnului. - Num. 10:31.

Subinspectorii raportează conducătorului lor: „ȘI EI AU RĂSPUNS ÎNGERULUI DOMNULUI, CARE STĂTEA ÎNTRE ARBORII DE MIRT ȘI AU ZIS: NOI AM UMBLAT ÎNCOACE ȘI ÎNCOLO PE PĂMÂNT ȘI, IATĂ TOT PĂMÂNTUL ȘADE LINIȘTIT ȘI ESTE ÎN ODIHNĂ.” (1:11) Esența raportului lor este că ei au găsit întreaga organizație a lui Satan concentrată pe egoism, într-o stare de automulțumire și neluând în considerare sau să se preocupe pentru Împărăția lui Dumnezeu în Hristos. Acest raport trebuie să fi fost făcut ca urmare a încheierii războiului mondial, când agenții lui Satan căutau mijloace și remedii pentru a aduce pacea pe pământul sfâșiat de război. Ei nu au dat nici o atenție împărăției lui Dumnezeu, dar în ceea ce-i privește au stabilit statornic, s-au odihnit și s-au bazat pe Liga Națiunilor, Curtea Mondială, tratate de pace și orice lucruri, pentru a menține organizația lui Satan în stăpânirea lumii. Desigur, nu au dat nici un ajutor pentru poporul lui Dumnezeu în a proclama adevărul, ci l-au tratat cu dispreț. Așa descriu atitudinea diferitelor părți ale organizației lui Satan pe pământ de la 1918 la 1922. Dar rămășița lui Dumnezeu a primit sprijinul lor și a început să lucreze.

La încheierea raportului acestor subinspectorii, "ATUNCI ÎNGERUL DOMNULUI A RĂSPUNS ȘI A ZIS: DOAMNE A OȘTIRILOR, PÂNĂ CÂND NU VEI AVEA MILĂ DE IERUSALIM ȘI DE CETĂȚILE LUI IUDA, ÎMPOTRIVA CĂRORA TE-AI INDIGNAT ACEȘTI ȘAPTEZECI DE ANI?" (1:12) Aceasta corespunde condiției printre poporul lui Dumnezeu din 1918 în 1922, probabil, înainte de Congresului general a anului din urmă de la Cedar Point, Ohio. Era atunci când poporul de legământ al Domnului a văzut că Hristos, marele Inspector General a venit la templu încât au strigat: "Salvează acum, te implor DOAMNE; DOAMNE te implor, trimite acum prosperitate." (Ps 118: 25) Era în 1922 că poporul de legământ al lui Dumnezeu a devenit conștient de propria neglijență în legătură cu construirea templului anti tipic. După aceea Domnul a vorbit cuvinte de mângâiere pentru ei și se bucurau, văzând că mânia lui Iehova s-a întors de la ei. (Isaia 12: 1-4; 61: 1-3.)." - 1:13. "ȘI DOMNUL A RĂSPUNS ÎNGERULUI CARE VORBEA CU MINE, CUVINTE BUNE ȘI CUVINTE MÂNGÂIETOARE."

Lui Zaharia, după ce a primit cuvintele bune și mângâietoare de la Domnul, i-a fost poruncit să facă o proclamație: "ASTFEL ÎNGERUL CARE VORBEA CU MINE ÎNDEAPROAPE MI-A ZIS: STRIGĂ, SPUNÂND: ASTFEL SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR: SUNT GELOS, CU O MARE GELOZIE, PENTRU IERUSALIM ȘI PENTRU SION." (1:14) Această

proclamație sau mesaj trebuie să fie atât pentru răzbunarea lui Dumnezeu împotriva inamicului cât și pentru mângâierea propriului său popor. Iehova și-a pus numele peste poporul Său consacrat care a reprezentat adevăratele lui interese și căruia el îi va da o parte din activitatea de justificare a numelui său. Prin urmare, el își manifestă gelozia lui (zelul său) înapoindu-i Sionului marea lui favoare. (Zaharia 8: 1-3; Ps 102: 16). Pentru acest motiv Iehova s-a îngrijit de absolvirea și eliberare poporului său din robie în anul 1919. În timpul Războiului Mondial, agenții lui Satan, în special sistemul imperial anglo-american, a tratat cu dușmănie pe poporul credincios al lui Dumnezeu spre marea nemulțumire a lui Iehova; prin urmare, el a făcut ca profetul său să spună: **"ȘI MĂ ÎNFURII PE PĂGÂNII CARE SUNT ÎN TIHNĂ [nepăsători (mândri, marg), Roth], FIINDCĂ EU ERAM NUMAI PUȚIN ÎNFURIAT IAR EI AU AJUTAT NENOROCIRII."** (1:15) A fost "Creștinătatea", acest sistem imperial anglo-american, care nu numai că a devenit indiferentă față de Împărăția lui Dumnezeu și s-a bazat cu nepăsare pe propria lor putere de a ridica națiunile, dar a ajutat mai departe la nenorocirea poporului lui Dumnezeu, în special. De asemenea, Domnul spune: **„AM FOST NUMAI PUȚIN ÎNFURIAT,”** [față de propriul popor], " și din acest motiv a permis să fie luat în prinoare de către inamic. (Ieremia 12: 7). În loc ca "Creștinătatea" să exercite milă față de cei care au predicat Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu (la acel timp această adevărată predicare a fost cu frică și cutremur), "Creștinătatea" a avut plăcere în a pedepsi pe poporul de legământ a lui Iehova și a ajutat mai departe la necazurile lor. De atunci aceiași agenți ai lui Satan continuă să facă război împotriva unșilor lui Dumnezeu. Profetia lui Ezechiel descrie răutatea "Creștinătății" împotriva poporului rămășiței lui Dumnezeu. - A se vedea Ezechiel 25; Justificare, vol 2, pagina 9.

În opera de pregătire pentru pedepsirea organizației inamicului, Iehova trimite pe "Mesagerul său al legământului", Isus Hristos, să adune împreună pe poporul său, să întărească clasa templului și să o pregătească pentru participarea la lucrarea sa. **"DE ACEEA ASTFEL SPUNE DOMNUL: M-AM ÎNTORS LA IERUSALIM CU ÎNDURĂRI; CASA MEA VA FI CONSTRUITĂ ÎN EL, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR ȘI O FRÂNGHIE DE MĂSURAT VA FI ÎNTINSĂ PESTE IERUSALIM."** (1:16) Văzând acest lucru, rămășița lui Iehova va trebui să fie foarte zeloasă și să nu lase moi mâinile lor în lucrare din cauza opoziției exprimată în continuare de către inamic. Domnul declară că templul lui va fi construit și este construit, "chiar și în vremuri de strâmțorare." (Dan. 9:25) "Frânghia întinsă peste Ierusalim" este pentru a măsura lucrarea progresivă pe care Iehova a făcut-o în zidirea organizației sale pe pământ din anul 1922. El își exprimă scopul de a mângâia și a-și întări poporul lui: **„STRIGĂ TOTUȘI, SPUNÂND: AȘA VORBEȘTE DOMNUL OȘTIRILOR, ORAȘELE MELE, PRIN PROSPERITATE SE VOR ÎNTINDE PESTE TOT [ORAȘELE MELE (VOR) INUNDA CU**

BINECUVÂNTĂRI, Roth.]; ŞI DOMNUL VA MÂNGÂIA ÎNCĂ SIONUL ŞI VA ALEGE ÎNCĂ IERUSALIMUL." - 1:17.

Iehova a făcut să înflorească organizația sa încredințându-i rămășiței mărturia lui Isus Hristos, interesele împărăției pe pământ, obligația de a înfăptui lucrarea Elisei prin turnarea spiritului său peste ei, aducându-i în organizația sa și permițându-le să bea din rodul nou al viței de vie cu Domnul Isus Hristos în organizația lui. "Căci Domnul va mângâia Sionul: el va mângâia toate locurile ei risipite, iar el va face pustia lui ca Edenul și pământul lui uscat ca o grădină a Domnului, bucuria și veselia vor fi în ea, mulțumire, precum și cântări de laudă." (Isaia 51: 3) Atunci când Sionul este construit, aceia din el trebuie să dea laudă lui Iehova. "Tu te vei ridica și vei avea milă de Sion: căci a venit timpul să-i arăți favoare, da venit timpul rânduit. Când Domnul va zidi Sionul, el se va arăta în gloria Lui. Pentru a vesti numele Domnului în Sion și lauda lui în Ierusalim." (Ps, 102: 13, 16, 21) Iehova și-a justificat Cuvântul lui față de poporul Său punându-le mesajul său al adevărului în gură și trimițându-i mai departe să transmită mărturia lui - Isaia 51:16.

După ce a mângâiat propriul popor al Sionului, Iehova le spune inamicilor lui care vor veni împotriva lui. **"ATUNCI MI-AM RIDICAT OCHII ȘI AM VĂZUT ȘI IATĂ, PATRU COARNE."** (1:18) Coarnele simbolizează mijloace de atac sau de a pricinui represalii pentru altul. (Ezechiel 34: 21; Deut 33:17) Până la data profeției lui Zaharia, patru puteri mondiale diabolice au existat și au pricinuit represalii pentru oamenii care au servit pe Iehova Dumnezeu. Profeția înseamnă aici că încă patru puteri mondiale, adică, Grecia, Roma, sistemul imperiu anglo-american, care este "Creștinătatea" și combinația Ligii Națiunilor, care este puterea mondială a opta, se vor opune în continuare poporului uns al lui Dumnezeu. (Apoc 17:11) Îngerul Domnului îi spune lui Zaharia că aceste coarne sunt puterile care împrăstie pe poporul lui Dumnezeu. (1:19) "Patru coarne" ar reprezenta, de asemenea, în mod potrivit puterea completă a organizației lui Satan, care înfăptuiește violență față poporul lui Dumnezeu și care atinge punctul culminant al răutății în a șaptea putere mondială.

Utilizarea scripturală pentru "patru" este un simbol al desăvârșirii, cum ar fi patru colțuri. **"ȘI DOMNUL MI-A ARĂTA PATRU TÂMPLARI** [meșteșugari, Roth. ; SMITH, ARV] " (1:20) În general, cuvântul folosit aici pentru "tâmplari" înseamnă „meșteșugari” sau cei care fac o lucrare constructivă."Patru" este folosit aici ca simbol al armatei complete a Domnului care lovește coarnele de bou de pe capul organizației lui Satan, zdrobindu-le. Deoarece profetul întreabă cu privire la cei patru constructori sau meșteșugari, Îngerul Domnului spune: **"ATUNCI EU AM ZIS: CE VIN ACEȘTIA SĂ FACĂ? IAR EL A VORBIT, SPUNÂND: ACEȘTEA** [coarnele] **SUNT COARNELE CARE AU ÎMPRĂȘTIAT PE IUDA** [poporul credincios al lui Dumnezeu], **ASTFEL CĂ NICI UN OM NU ȘI-A RIDICAT CAPUL** [în 1918 și 1919]; **DAR ACEȘTIA** [meșteșugarii,

tâmplarii sau constructorii] AU VENIT SĂ LE SPERIE, CA SĂ ALUNGE COARNELE NAȚIUNILOR, CARE ȘI-AU ÎNĂLȚAT CORNUL ÎMPOTRIVA ȚĂRII LUI IUDA PENTRU A O ÎMPRĂȘTIA.” (1: 21) Acestea sunt mijloacele prevăzute ale lui Dumnezeu pentru fugărirea inamicului, așa cum a făcut-o Ghedeon în timpul său. (Judecători 8:12; Isaia 19:16, Ezechiel 30:9) Această mulțime rea a lui Satan se ridică pentru a împrăștia și pentru a-i distruge pe cei care laudă pe Iehova Dumnezeu, ilustrați prin Iuda, iar Domnul Dumnezeu intenționează distrugerea acestor atacatori și face pregătiri în acest scop. Dacă martorii lui Iehova vor rămâne fără instruire sau hrană spirituală vor fi descurajați și aruncați la pământ, iar inamicul i-ar pune pe fugă. Acum, Iehova instruieste pe pe poporul său și le oferă mângâiere și încurajare ca ei să poată avea speranță de victorie deplină prin Isus Hristos și astfel îi pregătește pentru partea lor în lucrarea de justificare.

CAPITOLUL II

MÂNGÂIERE

(Zaharia, Capitolul 2)

Iehova este Tatăl milei și Dumnezeu oricărei mângâieri și prin urmare, el mângâie pe poporul Său ținând seamă de nevoile lor. (2 Corinteni 1: 3-5) Unșii sunt acum însărcinați să mângâie pe cei de pe pământ care plâng și care au încredere în Iehova. Această mângâiere este administrată prin informarea celor care vor auzi că Iehova este Dumnezeu și că împărăția lui este mijlocul de alinare completă și de binecuvântări pentru omenire. Cea mai mare mângâiere care vine pentru cei unși este pentru ei să-l cunoască pe Iehova și să înțeleagă scopurile sale și propria lor relație cu Cel Preaînalt și astfel de privilegiu le este dat lor acum de Iehova prin Isus Hristos, Capul organizației templului.

În capitolul precedent este înregistrată o viziune avută de Zaharia în care este făcută o declarație de Iehova oștirilor, că: **"O FRÂNGHIE DE MĂSURAT VA FI ÎNTINSĂ PESTE IERUSALIM"**. Acum profetul Zaharia are altă viziune: **"AM RIDICAT OCHII DIN NOU ȘI AM PRIVIT ȘI IATĂ, UN OM CU O FRÂNGHIE DE MĂSURAT ÎN MÂNA LUI."** (2: 1) În această viziune omul care a apărut cu frânghia de măsurat în mână este indicat de versetul patru ca fiind un tânăr; prin urmare, aici el ilustrează pe aceeași clasă reprezentată în profeția lui Ioel ca "tinerii care vor avea viziuni". (Ioel 2: 28) În această viziune, tânărul îi reprezintă pe cei credincioși și zeloși care apar în fața Domnului la venirea sa la templu pentru judecată. Profetul Zaharia întreabă așadar despre scopul acestui om: **"ATUNCI AM SPUS: UNDE MERGI? ȘI EL MI-A ZIS: SĂ MĂSOR IERUSALIMUL, SĂ VĂD CARE ESTE LĂȚIMEA LUI ȘI CARE ESTE LUNGIMEA LUI."** (2: 2) Astfel, el reprezintă pe poporul credincios al lui Dumnezeu examinând profețiile sale pentru a stabili care va trebui să fie starea lor și lucrarea lor actuală în organizația lui. Aceștia nu se bazează doar pe ceea ce a fost spus de către alții cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu, dar ei merg "la lege și la mărturie" și continuă să o examineze, ca ei să afle ce va avea de făcut Dumnezeu prin poporul Său uns. (Isaia 8: 20) Tânărul aici, ilustrând pe rămășița credincioasă, nu vine să găsească vină sau să critice organizația lui Dumnezeu și să o condamne, dar ca să știe ce trebuie să facă pentru a fi în armonie cu Iehova și să primească din mâinile sale prosperitate și binecuvântări. Aceasta este atitudinea corectă a rămășiței credincioase de pe pământ. Aceasta este prezentată în continuare de activitatea lui Ezechiel dând atenție la adâncimea apelor care curg din templu. - Ezech. 47: 3-6.

Anumite sarcini și interese ale Împărăției au fost date de Domnul îngerilor săi, care includ transmiterea de informații către poporul uns al lui Dumnezeu de pe pământ pentru ajutorul și mângâierea lor. Chiar dacă nu putem înțelege cum transmit îngerii aceste informații, știm că ei o fac; și Scripturile și faptele arată că o fac. (Matei 25: 31; Iuda 14,15; Zaharia 14: 5). Această concluzie este pe deplin susținută de următoarele cuvinte ale profeției lui Zaharia: **"ȘI IATĂ, ÎNGERUL CARE VORBEA CU MINE A IEȘIT ȘI UN ALT ÎNGER A IEȘIT SĂ-L ÎNTÂLNEASCĂ, ȘI I-A ZIS: ALEARGĂ, VORBEȘTE ACESTUI TÂNĂR, SPUNÂND: IERUSALIMUL VA FI LOCUIT CA UN ORAȘ FĂRĂ ZIDURI, DIN CAUZA MULȚIMII OAMENILOR ȘI VITELOR DIN EL."** (2: 3,4) Acolo, îngerului Domnului i se poruncește să facă cu grabă și să anunțe mesajul de mângâiere sfinților întrebători de pe pământ. Mulți își vor aminti acum că, în anul 1919, când credincioșii au fost nemângâiați, Domnul a dat poporului său o înțelegere a ilustrației cu Ilie și Elisei (1 Regi 19: 13-21; Maleahi 4: 5,6.), care le-a dat bătaie de cap un timp lung, iar acest lucru le-a adus mângâiere. Apoi au aflat că era încă multă lucrare de făcut pentru gloria Domnului, și aceasta le-a adus o mare bucurie. Apoi, mai târziu, la congresul poporului lui Dumnezeu în 1922, îngerul Domnului a „vorbit” la clasa „tânărului”, adică, celor care au fost puternici în Domnul, și le-a adus informații; și acestor credincioși le-a fost permis să "vadă viziuni", adică, să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu, și cei care au arătat o apreciere a favorii lui Dumnezeu, astfel, revărsată asupra lor atunci au continuat să progreseze în înțelegerea profeției, toate acestea aducându-le o mare mângâiere.

"Omul tânăr", care este rămășița credincioasă a lui Iehova pe pământ, este informată că Ierusalimul va fi locuit ca un oraș fără ziduri **"DIN CAUZA MULȚIMII OAMENILOR ȘI A VITELOR DIN EL"**. Femeia lui Iehova, care este Sionul, având acum durerile nașterii, trebuie să nască pe copiii ei, "rămășița seminței ei", pentru a crește astfel numărul în organizația lui Dumnezeu. (Isaia 66: 8; Apocalipsa 12: 17; Mic 5: 3) Porunca este dată: "Lărgeste locul cortului tău", deoarece "sămânța ta va moșteni [națiunile] ". (Isaia 54: 2, 3) Profeția se aplică la timpul după ce Împărăția sa născut, iar acum orașul va fi adus sub conducerea marelui Domn al păcii. Aceste informații, care au început să fie apreciate de unii în 1924, au fost o adevărată mângâiere și i-a pregătit pentru lucruri mai mari care au urmat, în special participarea la lucrările de justificarea a numelui lui Iehova. **"ORAȘ FĂRĂ ZIDURI"** nu înseamnă că organizația lui Dumnezeu este fără protecție, dar că Iehova este protecția lui. (2: 5) **"OAMENII"** așa cum este utilizat în versetul patru, trebuie să-i excludă pe toți cei necurați. (Isaia 52: 1). Aceasta înseamnă că cei din legământ cu Iehova, care au răspuns la chemarea pentru Împărăție, și au fost în acest timp pe "calea înaltă" (Isaia 35: 8), sunt mici ca număr; dar la timpul convenit al lui Dumnezeu toți cei concepuți de spirit trebuie să vină pe "calea înaltă" și în organizația lui

Dumnezeu, prin urmare, profeția trebuie să se refere pentru a-i include și pe cei din clasa "mulțimii mari". (Rev, 7: 9-14) Atunci când aceștia sunt aduși în ea va constitui o mulțime în organizația lui Dumnezeu, pe care nici un om nu o poate număra.

"**MULȚIMEA DE VITE**" reprezintă bogăția organizației lui Dumnezeu. Dumnezeu a făcut vitele și târătoarele și i-a dat omului stăpânire peste orice fel; prin urmare, cuvântul "**VITE**" din Ierusalim pare să reprezinte figurat pe cei care sunt în cele din urmă aduși în organizația lui Iehova de pe pământ și care se află sub "Cel Uns", cum ar fi clasa "oilor", descrisă de Hristos Isus. (Matei 25: 31-40) În timp, acestea trebuie să vină pe "calea înaltă" și să intre în organizația lui Dumnezeu. Toate lucrurile de pe pământ care primesc viață vor fi puse sub „omul uns” a lui Iehova, Isus Hristos. (Ps. 8: 4-7) Ilustrația de aici este a unei mari creșterii a organizației lui Dumnezeu. Omul care este favorizat prin a-i fi dată o cunoaștere a adevărului și care refuză să țină seama de acesta este: "ca fiara care piere". (Ps 49: 12,20) Astfel de oameni nu au nici o superioritate mai presus decât o fiară. - Ecl. 3: 18,19.

"**MULȚIMEA... VITELOR**" ar putea foarte bine ilustra pe aceia care sunt "marcați pe frunte" de clasa unsă, și care sunt aduși datorită "necazului", care sunt desemnați drept "clasa Ionadab" și care vin mai târziu pe "calea înaltă", clasă care este, de asemenea, descrisă drept "milioane care trăiesc acum, nu vor muri niciodată". Aceștia vor fi cei cruțați, descriși de profet. (Ezechiel 9: 4; 14:13,17,19,21; Isaia 49:20,21) Aceștia trebuie să fie însemnați de "omul în pânză de in, cu călimara scriitorului la brâu". Aceste profeții, fiind înțelese, prin urmare, au adus mângâiere unșilor lui Iehova, pentru că i-a informat că există o lucrare mare de făcut, în care au privilegiul de a avea un rol dacă sunt credincioși, și că această lucrare va duce la justificarea numelui lui Iehova. Toți cei care vin pe "calea înaltă", ca cei mai sus menționați, trebuie să fie informați înainte de Armagedon, iar această lucrare Iehova a încredințat-o rămășiței sale unse, oferindu-le privilegiul de a purta "roadele" Împărăției lui și de a le duce și altora ca ei să știe că el este Dumnezeul Atotputernic. Această lucrare pe ogorul lui Iehova este o lucrare binecuvântată și este însoțită de pace și bucurie.

Această viziune profetică a lui Zaharia descrie că templul sau sanctuarul lui Dumnezeu va fi construit și curățat și că Iehova va fi în mijlocul, peste și mai presus de întreaga sa organizație sfântă. Prin urmare, Iehova este protecția completă a acestora. "**FIINDCĂ EU, ZICE DOMNUL, ÎI VOI FI UN ZID DE FOC DE JUR ÎMPREJUR ȘI VOI FI GLORIA ÎN MIJLOCUL LUI.**" (2: 5) Rămășița lui Iehova pe pământ nu se va baza pe protecția care este furnizată prin detectivi, polițiști, armate și marină, dar se va baza pentru protecția ei pe Domnul, care este zidul și puterea lor reală. El este un zid de protecție completă pentru cei din interiorul organizației sale și

un zid de foc distructiv pentru cei din exterior și împotriviți. Oricine încearcă să intre în organizația lui Dumnezeu în orice alt mod decât prin "poarta" sau "ușa", Isus Hristos, constată că acesta încearcă un lucru imposibil. El nu poate urca peste zid. (Ioan 10: 1-9) Pentru inamic "Dumnezeul nostru este un foc mistuitor." (Evrei 12:29) Pentru organizația lui, Iehova este o protecție completă: "Ca munții împrejurul Ierusalimului, astfel este DOMNUL în jurul poporului Său de acum înainte și pentru totdeauna." (Ps 125: 2) Această profeție se aplică în special în prezent și dezvăluie că Iehova va oferi întreaga protecție necesară pentru poporul căruia i-a dat numele și prin urmare, pentru ei numele lui este un turn sau cetate tare. - Prov. 18:10, ARV

Gloria întregii organizații este Iehova însuși: **"EU... VOI FI GLORIA ÎN MIJLOCUL LUI."** Este palatul lui Iehova care este construit, iar el este lumina și gloria acestuia. Această profeție descrie că templul lui Iehova trebuie să fie construit și că va locui în Templul Lui cel sfânt, în mijlocul organizației sale. Nu va fi în el nici o glorie a creaturilor, cum ar fi lideri sau bătrâni aleși sau dezvoltatorii de caracter "mai sfânt decât tine.". Nici nu va exista laudă, onoare și glorie dată acolo oamenilor, dacă acești oameni au trăit în trecut sau trăiesc în prezent. Lui Iehova să i se acorde toată gloria pentru adevăr și lucrearea realizată de acesta. Gloria poporului uns a lui Dumnezeu va fi în numele și puterea lui Iehova. "Cetatea nu are nevoie de soare, nici de lună, ca să strălucească în ea: fiindcă gloria lui Dumnezeu a luminat-o, și Mielul este lumina ei" (Apoc 21:23) "Când Domnul va construi Sionul, el se va arăta în gloria sa." (Ps 102: 16) "Scoală-te, luminează, căci lumina ta vine, și gloria Domnului răsare peste tine " (Isaia, 60: 1) „Glasul Domnului face cerboaicele să fete, și dezgolește pădurile: și în templul lui fiecare vorbește despre gloria sa." (Ps 29: 9) Motivul pentru aceasta este menționat în profeția lui Ezechiel - Ezechiel 43: 2,4; Justificare, vol. Trei, pagina 244.

Țara Babilonului se află la nord de Palestina locuită de evrei și se numește "țara de la miazănoapte." (Ier 25: 9) Babilonul este un simbol al organizației lui Satan, în special a "Creștinătății"; și toți cei care vor fi pregătiți pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic și să fie de partea lui Dumnezeu trebuie să abandoneze organizația Diavolului. În armonie cu aceasta, profeția lui Zaharia spune: **"HEI, HEI! IEȘIȚI ȘI FUGIȚI DIN ȚARA NORDULUI, SPUNE DOMNUL, PENTRU CĂ V-AM ÎMPRĂȘTIAT CA PE CELE PATRU VÂNTURI ALE CERULUI, SPUNE DOMNUL"** (2: 6) Încă de la Congresul general al poporului lui Dumnezeu în 1919 strigătul a ieșit continuu: "Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu" (Apoc 18: 4) După ce au aflat că Satan a fost aruncat din cer și după ce au distins organizația sa, poporul uns al lui Dumnezeu a fost mai stăruitor decât oricând în anunțul pus împotriva acestei organizații rele și pentru avertizare oamenilor ca să ia poziție afară din ea, împotriva ei și pe partea lui Iehova. Persecuțiile care au fost

cauzate asupra poporului lui Dumnezeu în timpul războiului mondial, în special prin sistemul imperial anglo-american al "Creștinătății", Iehova le-a transformat spre propria-i onoare prin creșterea și intensificarea activității lucrării de mărturie făcută în întreaga lume. Acest lucru este accentuat de profeție lui Zaharia: „**V-AM ÎMPRĂȘTIAT CA PE CELE PATRU VÂNTURI ALE CERULUI, SPUNE DOMNUL.**” Iehova a oferit căi și mijloace și a trimis martori în toate națiunile "Creștinătății", iar în primăvara anului 1933 o lucrare de mărturie unită a fost dat în șaptezeci și opt de națiuni diferite ale pământului. Pregătirea oamenilor pentru marea bătălie de la Armaghedon progresează.

Când israeliții s-au întors din Babilon la Ierusalim, s-au întors, nu pentru un scop egoist, dar au venit "pentru a construi casa Domnului, care este în Ierusalim". (Ezra 1: 5) Atunci când Zaharia a primit viziunea și a început să profețească, mai mult de optsprezece ani au trecut de când Babilonul a fost răsturnat; și totuși el a profețit spunând: „**HEI SIOANE, ELIBEREAZĂ-TE, TU CARE LOCUIEȘTI, CU FIICA BABILONULUI.**” (2: 7, Roth) "**SIOANE, SCAPĂ TU CARE LOCUIEȘTI LA BABEL.**" (Roth., marg.) Strângerea rămășiței în Sion, organizația lui Dumnezeu, nu este pentru odihnă și lenevie, ci să fie pregătiți pentru lucrare și pentru a face lucrarea de mărturie a lui Iehova, continuând aceasta până la timpul Armaghedonului. Poporul uns a lui Dumnezeu, prin urmare, trebuie să fie complet separat și distinct de organizația lui Satan. Strângerea rămășiței Sionului a început după ce organizația lui Satan a fost aruncată din cer; și după aceea anunțul vorbește despre Babilon ca fiind încă în existență, arătând că anunțul, în împlinirea profeției, trebuie să meargă mai departe în prezent și înainte de bătălia de la Armaghedon. Prin urmare, este lucrarea prezentă a rămășiței; prin urmare, privim profeția în curs de împlinire pregătindu-se pentru ziua cea mare a Dumnezeului Atotputernic.

Isus Cristos este justificatorul numelui lui Iehova, și Dumnezeu l-a trimis la națiuni, în special ale "Creștinătății" care au persecutat pe cei unși. "**PENTRU CĂ AȘA VORBEȘTE DOMNUL OȘTIRILOR: DUPĂ GLORIE M-A TRIMIS EL LA NAȚIUNILE CARE V-AU PRĂDAT, PENTRU CĂ CINE SE ATINGE DE VOI SE ATINGE DE LUMINA OCHIULUI SĂU.**" (2: 8) Rotherham redă acest text: "**PENTRU PROPRIA ONOARE [Iehova] MA TRIMIS LA NAȚIUNILE CARE V-AU JEFUIT.**" Imperialismul anglo-american reprezintă națiunile în care are loc o persecuție majoră a martorilor lui Iehova și este unul dintre acele popoare în care "mărturia lui Isus Hristos" trebuie să fie transmisă, iar acest lucru se face pentru onoarea numelui lui Iehova. Isus Hristos conduce clasa "servului", făcând-o să meargă peste tot pământul și să transmită mărturia lui Iehova, la care este angajat Hristos Isus, și prin El rămășița. (Apoc 12:17) Aceasta este lucrarea de pregătire pentru marele război, pentru că Iehova va transmite mărturia înainte de a se angaja în luptă. Onoarea numelui lui Iehova este cea care este implicată, iar acesta este motivul pentru care mărturia trebuie să fie

dată. "De aceea, spune casei lui Israel: Așa vorbește Domnul Dumnezeu, că nu fac acest lucru din pricina voastră, o casă a lui Israel, ci de dragul numelui meu sfânt, pe care l-ați pângărit printre națiunile la cari ați mers "- 36:22 Ezechiel; Psalmul 115: 1,2; Isaia 66: 18,19.

Cuvintele autoritare ale lui Isus sunt că el va trimite pe îngerii Săi să adune afară pe toți cei care jignesc și pe toți lucrătorii nelegiurii. (Mat. 13:41) Aceasta este lucrarea de curățire a sanctuarului, ca cei aprobați să poată fi pregătiți pentru a face lucrarea Domnului și să dea atenție deplină intereselor împărăției. Acest lucru se face, cei aprobați constituie rămășița, care sunt special dragi lui Iehova și iubiți cu gingășie de el; prin urmare Iehova prin profetul său vorbește despre aceștia ca fiind "**LUMINA OCHILOR LUI**". Ochii lui Iehova veghează asupra rămășiței, și a comite o infracțiune împotriva lor este cu a comite o infracțiune împotriva ochilor lui Iehova Dumnezeu. Pe cei care îl slujesc pe Iehova cu credincioșie el îi va proteja și îi va pregăti pentru război. "Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țară, ca să locuiască cu mine; cel ce umblă pe o cale perfectă, el mă va sluji." (Ps 101: 6.) Cu încredere rămășița se roagă: " Ține-mă ca pe lumina ochiului, ocrotește-mă la umbra aripilor Tale, de cei răi care mă asupresc, de vrăjmașii mei de moarte care mă înconjoară" (Ps 17: 8,9) Cei care își mențin integritatea față de Dumnezeu, el îi va păzi. - Deut. 32:10.

Iehova acordă în mod constant bunătatea sa iubitoare matorilor Săi credincioși iar pentru ei această bunătate iubitoare este o mare mângâiere. În timp ce Domnul mângâie pe propriului său popor, el îi informează că va lovi mesele organizației lui Satan, și în special partea organizației de pe pământ care persecută pe rămășița credincioasă. "**PENTRU CĂ, IATĂ, EU ÎMI VOI SCUTURA MÂNA PESTE ELE ȘI VOR AJUNGE O PRADĂ SERVITORILOR LOR; ȘI VEȚI CUNOAȘTE CĂ DOMNUL OȘTIRILOR M-A TRIMIS.**" (2: 9) Alte traduceri ale acestui text redau: "**PENTRU CĂ, IATĂ EU ÎMI VOI SCUTURA MÂNA PESTE EI.**" (Versiunea Engleză revizuită) "**PENTRU CĂ IATĂ-MĂ! FLUTURÂND MÂNA MEA ASUPRA LOR, ÎI VOI FACE PRADA PROPRIILOR ROBI, ȘI VOI [„Creștinătate” ipocrită”] VEȚI ȘTI CĂ IEHOVA OȘTIRILOR M-A TRIMIS.**" (Roth.) Această profeție arată că este executată judecata lui Iehova împotriva persecutorilor poporului său, deoarece ei au dezonorat astfel numele lui Iehova. În timpul Războiului Mondial sistemul imperialist anglo-american, care este "Creștinătatea", i-au prădat pe martorii lui Iehova și a ucis lucrarea Ilie. Acum Iehova spune: "**IATĂ-MĂ, FLUTURÂND MÂNA MEA ASUPRA LOR!**" Aceasta este mâna lui de judecată care îi va distruge. (Deut. 32:41) Iehova i-a trimis pe martori să ducă mărturia sa dinaintea "Creștinătății" și, astfel, "servesc lor" iar la rândul ei "Creștinătatea" i-a maltratat pe martorii lui Iehova, care este o insultă la adresa lui Iehova. Prin urmare Domnul îi conduce pe servitorii săi, să spună cu privire

la inamic: "Răsplătiți-i așa cum va răsplătit ea, și dublați-i dublu ei după faptele sale: în cupa pe care ea a umplut-o, umpleți-i dublu." - Apoc 18: 6.

Oamenii din organizația lui Satan, în special clasă conducătoare a "Creștinătății" și anume, păstorii și conducătorii turmelor vor ști că Iehova oștirilor i-a trimis pe martori la ei. Dumnezeu va face cunoscut acestor ipocriți că el a trimis pe Judecătorul și Mesagerul lui la templu în 1918 și că, din acel moment el a făcut ca reprezentanții săi umili și credincioși de pe pământ să ducă adevărul la conducătorii lumii dar că au ei disprețuit adevărul și acum vor primi doar pedeapsa. Este neplăcut pentru Iehova să tolereze cântarea de laudare a oamenilor în legătură cu astfel de activități; prin urmare, el poruncește că poporul său va cânta mai departe laude lui Dumnezeu: "Cântați Domnului, căci a făcut lucruri mărețe. Acest lucru este cunoscut [se face cunoscut] pe tot pământul" (Isaia 12: 5). Organizația universală a lui Iehova este menționată sub simbolul unei femei numită Sion, care dă naștere la Împărăția sau organizația lui capitală. Aceasta include pe cei din rămășița de pe pământ care își mențin integritatea până la capăt. Prin urmare, organizația Împărăției se numește în mod corespunzător "fiica Sionului." Acestei organizații capitale i se spune să cânte laude lui Iehova pentru lucrurile excelente pe care le-a făcut. **"CÂNTĂ ȘI BUCURĂ-TE, FIICĂ A SIONULUI, PENTRU CĂ, IATĂ, EU VIN ȘI VOI LOCUI ÎN MIJLOCUL TĂU, SPUNE DOMNUL."** (2:10) Împărăția sa născut în 1914, și nașterea copiilor Sionului a început în 1918, atunci când judecata a început la casa lui Dumnezeu. Toți cei care au fost astfel născuți și care continuă credincioși sunt învățați de Dumnezeu și au o mare pace, și, prin urmare asupra lor este un timp al bucuriei și al cântării. Acum unșii văd că Iehova a venit la sanctuarul său prin reprezentantul Său competent, Fiu său iubit, iar bucuria lor nu cunoaște limite. Iehova este în Templul Lui cel sfânt, și astfel este o cauză de bucurie pentru toți cei care iubesc venirea Lui. (Hab 2:20; 2 Timotei 4:8) Aceasta este "glorioasa arătare a marelui Dumnezeu și Salvatorul nostru Iisus Hristos". (Tit 2:13) Aceasta înseamnă pentru credincioși că ei sunt liberi și că vor servi lui Dumnezeu în conformitate cu voința lui și nu în funcție de voința oricărei creaturi. Prin urmare, ei se bucură în Domnul și locuiesc în tihnă și în siguranță în templul său.

Acea "zi a Domnului" este de la și după începerea împărăției și pentru rămășiță datează îndeosebi de la 1918. Pentru mângâierea în continuare a poporului său credincios Iehova prin Zaharia spune: **"ȘI MULTE NAȚIUNI SE VOR ALĂTURA DOMNULUI ÎN ACEA ZI ȘI VOR FI POPORUL MEU; ȘI EU VOI LOCUI ÎN MIJLOCUL TĂU ȘI VEȚI CUNOAȘTE CĂ DOMNUL OȘTIRILOR M-A TRIMIS LA TINE "**. (2:11) Organizația națiunilor pământului, care acum conduce va fi distrusă și nu se va alătura niciodată la Domnul. **"MULTE NAȚIUNI"** aici menționate reprezintă pe oamenii de multe naționalități care acceptă mesajul adevărului și i-au poziție de partea lui

Dumnezeu și a împărăției lui; iar acest lucru este exact ceea ce mulți fac acum și acea clasă de oameni au fost ilustrați de Ionadab alăturându-se lui Iehu urcând în carul lui. (2 Re. 10: 15,16) Cei care **"SE VOR ALĂTURA DOMNULUI ÎN ACEA ZI"** trebuie să includă, de asemenea, " mulțimea mare ", care vine din toate națiunile. (Apoc 7: 9) Toți cei care vin în organizația lui Dumnezeu trebuie să fie incluși în această profeție. (Num 18: 2,4; Geneza 29: 34) Toți aceștia au devenit poporul lui Dumnezeu, deoarece aceștia iau partea lui Iehova în controversă. O distincție este făcută între aceștia și cei pe care Dumnezeu îi ia ca "un popor pentru numele său" și aceștia din urmă sunt cei pe care profeția îi menționează drept "sanctuarul" lui Iehova.

Rămășița știe acum că Iehova a trimis pe Mesagerul său la templu și că a făcut cunoscut credincioșilor semnificația profeției. Asta înseamnă, apoi, că rămășița nu trebuie să fie inactivă, dar că trebuie să facă cu toată energia lucrarea care i-a fost desemnată. "În ziua aceea, se va zice Ierusalimului; nu te teme, și Sion, să nu-ți slăbească mâinile. Domnul, Dumnezeul tău, în mijlocul tău este puternic, El va salva, el se va bucura de tine cu bucurie; el se va odihni în dragostea Lui, el se va bucura de tine cu cântare ". (Țefania 3: 16,17) Rămășița nu poate îndeplini poruncile lui Dumnezeu complăcându-se prin ceea ce se numește "dezvoltarea caracterului". Ei trebuie să facă mult mai mult decât atât. Rămășița este în marș pe câmpul de luptă, iar aceasta trebuie să fie sânguincioasă în timp ce pe drum, dau atenție la fiecare poruncă a Marelui Moise, Isus Hristos. - Fapte 3:22, 23.

Rămășița constituie acum clasa de pe pământ ilustrată de Iuda ("Laudă"), pentru că ei sunt angajați în cântarea laudelor lui Iehova, și în ceea ce-i privește pe aceștia profetul spune: **"ȘI DOMNUL VA MOȘTENI PE IUDA, PARTEA LUI ÎN ȚARA SFÂNTĂ; ȘI DIN NOU VA ALEGE IERUSALIMUL."** (2:12) Legământul pentru Împărăție a fost făcut cu tribul lui Iuda; și cei care au fost chemați la Împărăție și au acceptat legământul pentru Împărăție, care sunt credincioși termenilor acelui legământ, sunt "partea" lui Iehova. (Deuteronom 32: 9.) Iehova i-a moștenit de la zidirea Sionului ca palat și locul său oficial de reședință, moment în care l-a făcut pe Isus Hristos capul unghiului și capul pietrelor din Sion, și apoi a adus în continuare pe copiii săi de la femeia lui. - Isa. 28:16; 54:13; 66: 8; Ps. 132: 13; 33:12.

"Pământul sfânt", menționat în această profeție, este numit, de asemenea, **"PĂMÂNTUL SANCTUARULUI"**. (Roth.) Este deosebită prezența Fiului iubit a lui Dumnezeu la templu care sfințește sau face sfânt "pământul" sau "solul", adică, starea rămășiței de pe pământ. Templul este ilustrat de Ezechiel ca situat în mijlocul "părții sfinte din țară". (Ezechiel 45: 1-3.) Ierusalimul este numele aplicat organizației lui Dumnezeu simbolizată prin femeia lui. (Isaia 54: 6,7) Acum, în conformitate cu profeția lui Zaharia, Iehova **"VA ALEGE IERUSALIMUL DIN**

NOU". Aceasta indică timpul când organizația lui Iehova dă naștere la copiii ei, ceea ce înseamnă că toți aceștia vor fi învățați de Dumnezeu în templu și ca având o mare pace, fiind pregătiți pentru timpul Armagedonului și ceea ce va urma.

Multă laudă și pălăvrăgeală nebună a fost tolerată de creaturile din organizația lui Satan timp de secole, dar acum a venit timpul lui Iehova pentru judecată, și el spune: **"SĂ TACĂ ORICE CARNE ÎNAINTEA DOMNULUI, PENTRU CĂ EL S-A RIDICAT DIN LOCUINȚA LUI SFÂNTĂ."** (2:13) Elementul oficial al organizației lui Satan încearcă cu îndrăzneală să controleze discursul martorilor lui Iehova, lăudându-se cu propria lor putere supremă și hotărând ceea ce oamenii vor avea de auzit. Mai mult, ei fac predicții fictive cu privire la ceea ce se va întâmpla și aduc în continuare planuri stupide și zadarnice pentru redresarea lumii bolnave. Ei au refuzat să dea atenție la mesajul lui Iehova, iar ziua pentru sacrificarea organizației rele a lui Satan este aproape, Iehova spunând: "Taci în prezența Domnului Dumnezeu, pentru că ziua Domnului este aproape: pentru că Domnul a pregătit un sacrificiu [al organizației lui Satan], el și-a invitat oaspeții [marg, pregătit pe invitații săi; membrii credincioși ai organizației lui Dumnezeu]. Și se va întâmpla că în ziua sacrificiului Domnului, voi pedepsi prinții și copiii regelui [sămânța Șarpelui], și toți cei care sunt îmbrăcați cu haine străine [semne de identificare]. " (Țefania 1: 7,8) Servii diavolului sunt îmbrăcați cu haine care îi identifică ca membri ai organizației sale. Multe popoare astăzi pe pământ, și în special conducătorii, sunt astfel fiecare identificați luând poziție de partea diavolului, și vor fi sacrificați.

"Dar Domnul este în Templul Lui cel sfânt; tot pământul să tacă înaintea Lui." (Hab. 2:20) Din 1918, Iehova, prin reprezentantul lui puternic Hristos Isus, a fost la templul lui pentru judecată. Dar nici unul dintre acești lăudăroși nu vor putea să stea în picioare. Ziua mâniei Domnului este aproape. (Ps 76:7,8) Membrii atotimportanți ai organizației pământești ai lui Satan continuă să se laude, să vorbească tare și să-și evidențieze propria importanță. De aceea Domnul le spune: "De aceea, tu profețește împotriva lor toate aceste cuvinte, și spune-le:, Domnul va răzni din înălțime, glasul Lui răsună din locașul Lui cel sfânt, va răzni cu putere asupra [strigă asupra] locuinței lui, el va da un strigăt, ca cei ce calcă strugurii, împotriva tuturor locuitorilor pământului ". (Ieremia 25:30) Martorii lui Iehova trebuie să continue să declare cu îndrăzneală mesajul Împărăției. Aceasta se va face, nu cu un aer de iertare, ci cu o vorbire sinceră și deschisă, în același timp, încrezându-se implicit în Domnul. De ce ar trebui ca unul dintre martorii lui Iehova să ceară permisiunea de la oricare parte a organizației lui Satan să meargă și să predice Evanghelia Împărăției? Aceasta este lupta lui Iehova, iar el nu va cere nici o iertare. Fiii lui credincioși au încredere în întregime și ascultă pe deplin poruncile Lui. Domnul ridică și

pregătește armata lui și spune: "Când eu am... ridicat pe fii [mei] împotriva fiilor tăi, O Grecie [sămânța șarpelui], și te-a făcut [Sioane] ca sabia unui bărbat viteaz ", apoi Domnul va distruge inamicul, - 9: 13,14.

Iehova le arată acum celor dragi ai săi că el le pregătește pe creaturile Sale și manevrează forțele sale pentru bătălia zilei celei mari. Prin urmare, omul care își va menține integritatea față de Dumnezeu nu va arată nici o teamă de creaturi, ci "stați cu respect [pentru Iehova], și nu păcătuiți: cugetați în inima voastră pe patul vostru, și tăceți". (Ps 4: 4). Aceasta înseamnă că nici o creatură nu se aventurează să îndrume înaintea Domnului și să-și impună propriile opinii, dar trebuie să urmeze autoritatea Domnului și să acționeze strict în conformitate cu poruncile Domnului Dumnezeu. Marele profet al lui Iehova, Isus Cristos, dă poruncă, și oricine, care va avea aprobarea lui Iehova ascultă de acest mare Profet. (Faptele Apostolilor 3:23) Nu este în față doar o luptă, ci este cea mai mare luptă din toate timpurile. Cei care rămân cu fermitate de partea Domnului vor continua să se bucure de liniște și mângâiere în timpul marșului pentru război.

CAPITOLUL III

UNSUL

(Zaharia, Capitolul 3)

Preotul lui Iehova este Fiul său iubit Isus Hristos. El acționează în calitate de preot jertfitor pentru a-i încerca pe membrii corpului său, sarcină în care a fost prefigurat de preoția lui Aaron. El este preotul regal, iar în acest oficiu a fost prefigurat de Melhisedec, "preot pe scaunul Lui de domnie." La timpul convenit Iehova îl trimite pe Fiul său, marele preot și judecător, să domnească în mijlocul dușmanilor săi și în acel moment îi spune: "Domnul a jurat și nu Se va căi Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec. Domnul la dreapta ta va străpunge pe împărați în ziua mâniei Lui. " (Ps 110: 1-5) Isus Hristos acționează în calitate de preot jertfitor în probarea membrilor corpului său și acționează în calitate de preot ca Melchisedec în pregătirea membrilor corpului său pentru marele război.

„Iosua” este numele din Vechiul Testament pentru Isus prin care salvarea vine de la Iehova și despre care se spune mult în al treilea capitol al profeției lui Zaharia și care se referă la poporul uns al lui Dumnezeu. Al treilea capitol al profeției lui Zaharia este explicat pe larg în Justificare, vol.3, paginile 139-152. Deoarece acest capitol se referă la pregătirea rămășiței lui Dumnezeu pentru bătălia zilei celei mari și mai multă considerare îi este dată acestuia. În acest capitol al profeției, Iosua reprezintă pe cei care au fost chemați la împărăție, care au răspuns la chemare și care stau în prezența lui Hristos Isus pentru încercare și pregătire, ca cei aprobați dintre aceștia să poată avea un loc în templu. "Iosua, marele preot" reprezintă pe Hristos Isus, preotul jertfitor, care i-a adus pe cei care se află în legământ cu Dumnezeu prin jertfă până la acest punct al judecății. Isus Hristos este, de asemenea, în aceeași ilustrație reprezentat ca "Îngerul lui Iehova", adică, "Mesagerul legământului" și Judecătorul și care, ca preot al lui Iehova după rânduiala lui Melhisedec, trebuie și conduce procesul de probare a poporului de legământ al lui Iehova, separându-i pe cei dezaprobați și aducând în templu pe cei aprobați și ungându-i pe ei pentru ca acești aprobați să poată oferi lui Iehova daruri în dreptate. - Mal. 3: 1-3.

Îngerul care vorbea cu Zaharia (1: 9) a explicat viziunea lui Zaharia, în aceste cuvinte: „ȘI EL MI L-A ARĂTAT PE IOSUA, MARELE PREOT, STÂND ÎN PICIOARE ÎNAINTEA ÎNGERULUI DOMNULUI ȘI PE SATAN STÂND ÎN PICIOARE LA DREAPTA LUI, PENTRU A I SE

ÎMPOTRIVI. ȘI DOMNUL I-A SPUS LUI SATAN: DOMNUL SĂ TE MUSTRE, SATAN! CHIAR DOMNUL, CARE A ALES IERUSALIMUL, SĂ TE MUSTRE! NU ESTE ACESTA UN TĂCIUNE SMULS DIN FOC? ȘI IOSUA ERA ÎMBRĂCAT CU HAINE MURDARE ȘI STĂTEA ÎN PICIOARE ÎNAINTEA ÎNGERULUI DOMNULUI". - 3: 1-3.

În această profeție "Iosua, marele preot" înseamnă Isus Cristos, care a adus pe "Iosua", membrii corpului său în devenire, la templu înaintea "îngerului Domnului", care este marele Judecător, reprezentându-l pe Iehova, care acolo judecă pe "Iosua", poporul lui Dumnezeu și determină cine va fi făcut o parte a templului. (Romani 14: 10,12) Adversarul, Satan, este prezentat ca împotrivor; și faptele arată că cei care nu au avut o stare corectă a inimii au cedat influenței lui, au fost dezaprobați și abătuți să se alăture lui Satan. (Matei 13:41; 24:48-51) Din acel moment "Iosua" ilustrează în special rămășița care este aprobată și unsă. Domnul, ca reprezentant al lui Iehova, îl mustră Satan și îi spune că cei care au fost credincioși până la acest punct sunt rămășița și, ca atare, sunt la fel cu "un tăciune scos din foc", adică, au rezistat focului rafinator și au trecut prin cercetare și purificare. (Maleahi 3: 1-3.) Era o mustrare categorică pentru Satan când a văzut că Isus Hristos, marele Judecător, a determinat juridic că unii din legământ și-au menținut integritatea lor pentru Iehova și, prin urmare, au dovedit pe Satan a fi un mincinos.

Iosua a fost în Babilon, unde totul era "murdar" și în mod necesar hainele au fost deteriorate. (Isaia 28: 8). În momentul viziunii, Iosua a scăpat din Babilon și a fost la Ierusalim ca un constructor al templului. În această viziune, în acest moment, Iosua este prezentat ca îmbrăcat în haine murdare, murdărie ce trebuie luată în momentul în care a fost aprobat. (Isaia 4:3,4) "Focul topitorului" și "Ieșia înălbitorului" a făcut această lucrare de curățare. (Maleahi 3: 2). "Îngerul Domnului", Isus Cristos, marele Judecător, vorbește acum și spune: „LUAȚI DE PE EL HAINELE MURDARE. ȘI LUI I-A SPUS: IATĂ, AM FĂCUT CA NELEGIUIREA TA SĂ TREACĂ DE LA TINE ȘI CU UN RÂND DE HAINE TE VOI ÎMBRĂCA.” (3: 4) Astfel este prezentată purificarea celor judecați înaintea Domnului, la templu; și astfel s-a administrat o schimbare de haine, arătând că aceștia au fost aprobați pentru lucrare în templu, aduși și făcuți parte din organizația lui Iehova.

În viziune este adusă o mitră. Mitra este un coroană ornamentală și același cuvânt ebraic este tradus "diademă". Pusă pe cap denotă că purtătorul a fost repartizat într-o oarecare poziție oficială în organizația Domnului și, prin urmare, că el a fost uns. „IAR EU AM SPUS: PUNEȚI-I O MITRĂ FRUMOASĂ PE CAP. ASTFEL EI I-AU PUS O MITRĂ FRUMOASĂ PE CAP ȘI L-AU ÎMBRĂCAT CU HAINE. ȘI ÎNGERUL DOMNULUI STĂTEA DE FAȚĂ.” (3: 5) Acest lucru arată că la judecata din templu rămășița aprobată este adusă în Templu, unsă și i s-au atribuit funcții de serviciu în organizația lui Iehova. (Iov 29:14; Isaia 62: 3). Rămășița lui acum "îmbrăcată cu haine" îi ilustrează pe ei ca fiind aduși sub "mantia dreptății" și identificați ca

membri ai organizației capitale a Celui Prea Înalt. (Isaia 61:10; Psalmul 45:8) Solul legământului, îngerul lui Dumnezeu, „STĂTEA DE FAȚĂ”, iar acest lucru indică aprobarea lui a celor pe care îi aduce în templu și înseamnă că el stă ca scut și sprijin al lor; iar acest lucru este o mustrare pentru Satan. Cei aduși acum în templu, rămășița, trebuie instruită și iluminată. „ȘI ÎNGERUL DOMNULUI [Isus Hristos] L-A AVERTIZAT PE IOSUA [mărturisit și a instruit pe clasa rămășiței].” - 3: 6, ARV.

Cei de la templu trebuie să fie acum în întregime ascultători de Hristos, Mai Marele Moise și, prin urmare, Iehova oștirilor le vorbește prin reprezentantul său șef, îngerul Său: „DACĂ VEI UMBLA ÎN CĂILE MELE ȘI DACĂ VEI PĂZI ÎNSĂRCINAREA MEA [HOTĂRÂREA, *marg.* Adică, lucrurile de păzit], ATUNCI TU VEI JUDECA DE ASEMENEA CASA MEA ȘI DE ASEMENEA VEI PĂZI CURȚILE MELE ȘI ÎȚI VOI DA LOCURI SĂ UMBLI ÎNTRE ACEȘTIA CARE STAU ÎN FAȚĂ.” - 3: 7.

În această parte a profeției clasa rămășiței din templu primește instrucțiuni, pregătind-o pentru serviciul în organizația lui Iehova. Aceștia trebuie să calce pe urmele lui Hristos Isus, adică, să fie dedicați în întregime lui Iehova Dumnezeu. „Lucrurile de păzit” sunt „orice vă va spune” ca voi să faceți. (Faptele Apostolilor 3: 22,23) Aceasta este condiția precedentă care trebuie satisfăcută și îndeplinită de către cei care vor avea un rol în judecată, adică, în declararea judecăților lui Iehova împotriva "Creștinătății" necinstite și altor părți ale organizației lui Satan. Aceasta este o onoare pe care Iehova o dă celor credincioși. (Ps 149: 9) Credincioșii, prin urmare, trebuie să participe la declararea judecăților lui Iehova împotriva inamicului. De asemenea Iehova îi spune rămășiței: „ȘI DE ASEMENEA VEI PĂZI CURȚILE MELE”; dacă vor continua credincioși. Cei credincioși nu vor ieși din templu, dar "se vor apropia de mine să îmi servească în sanctuarul meu și ei se vor apropia de masa Mea și să păzească însărcinarea mea". (Ezechiel 44: 15,16) "Ferice de omul pe care tu îl alegi și ți-l apropii, ca să locuiască în curțile tale: ne vom sătura cu bunătatea casei tale, chiar sfântul tău templu. " - Ps. 65: 4; 84:10; 92: 13; 135: 2,3.

Apoi Domnul îi zice rămășiței: „ȘI ÎȚI VOI DA LOCURI SĂ UMBLI [UN LOC DE ACCES, R.V] PRINTRE ACEȘTIA CARE STAU”; adică, cu Isus Cristos și organizația sa sfântă. Aceasta este răsplata finală și veșnică a celor credincioși.

Iehova vorbește acum către organizația templului, inclusiv Isus Hristos și membrii corpului său cu el și rămășiței credincioase de pe pământ și spune: „ASCULTĂ IOSUA, MARE PREOT, TU ȘI TOVARĂȘII TĂI CARE ȘED ÎNAINTEA TA, PENTRU CĂ EI SUNT OAMENI ADMIRAȚI; CĂCI IATĂ EU VOI ADUCE PE SERVUL MEU, LĂSTARUL.” (3: 8) Aceste lucruri fiind scrise mai înainte pentru ajutorul și mângâierea rămășiței între timp pe pământ, este un privilegiu special pentru a învăța și pentru a înțelege acum această profeție. Un anunț de importanță deosebită este făcut acum; deci atenția este îndreptată în mod specific spre acesta. Acest anunț foarte

special este că împărăția lui Iehova s-a născut și că este adus în templu Isus Hristos, „SERVUL MEU, LĂSTARUL”. Acest lucru, pe scurt, înseamnă că Iehova l-a prezentat pe Isus Cristos, trimisul și marele Sol executiv, la templul lui și, prin urmare aceasta este, "glorioasă arătare a marelui Dumnezeu și Salvatorului nostru Isus Hristos." (Tit 2:13) Cei care au fost o dată în legământul pentru împărăție, dar care au devenit violenți și atot importanți nu au văzut că Domnul Isus a apărut la Templul Domnului. Ei au respins acest mare anunț făcut în această profeție de Iehova, s-au aliat cu Satan și au intrat în clasa „servului rău.” Ei țin la tradițiile oamenilor iar hainele lor rămân murdare; și cu privire la aceștia Domnul spune: "Cel ce este murdar, să rămână murdar." - Apoc 22:11.

„LĂSTARUL” este Hristos Isus, Fiul glorios și urmașul, adică, întâiul născut, singurul Fiu al lui Iehova; și, ca Mare Preot este LĂSTARUL lui Iehova. (Isaia 55: 3,4) Membrii corpului lui Hristos sunt "ramuri" ale LĂSTARULUI. - Ioan 15: 1-8.

Isus Cristos, Regele uns și instalat al lui Iehova, este piatra menționată acum de profet, anume: „CĂCI, IATĂ, PIATRA PE CARE AM PUS-O ÎNAINTEA LUI IOSUA: PE O SINGURĂ PIATRĂ VOR FI ȘAPTE OCHI; IATĂ EU VOI GRAVA INSCRIȚIA EI, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR ȘI VOI ÎNDEPĂRTA NELEGIUIREA ACESTEI ȚĂRI ÎNTR-O SINGURĂ ZI.” (3: 9) Aceasta este Piatra de Fundație pentru templu, piatra de temelie a organizației capitale a lui Iehova Dumnezeu. Iehova aduce mai departe LĂSTARUL și așează Piatra la venirea Domnului Isus la templu. (Hag 2:15, Isaia 28:16; Zaharia 4: 7; Ps 118: 22; Dan 2:44) Împotrivitorii azvârlesc din picioare împotriva Pietrei dar Piatra îi va zdrobi; dar clasa rămășiței credincioasă (Iosua) cu bucurie "vin la Piatră". (1 Petru 2: 4-8.) Instalarea acestei Pietre înaintea clasei Iosua a fost făcută în 1918 de către Iehova, dar poporul lui credincios nu a fost informat cu privire la aceasta până în 1922 (vezi Turnul de veghe, 1922, paginile 324, 332; 1926, pagina 310.) Atunci când a fost înștiințată de așezarea Pietrei a fost de datoria clasei Iosua, care este rămășița, să examineze cu atenție, pentru a-l "vedea pe Împăratul tău". (Zaharia 9: 9; Matei 21: 5). "Luați aminte la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, Isus Hristos" (Evrei 3: 1). Iehova le atrage atenția deoarece aceasta este de o mare importanță pentru poporul său, în special și pentru întreaga creație, în general.

Toți ochii vor privi la această piatră, Piatră care mărturisește din belșug că Iehova este Cel Atotputernic, Cel Prea Înalt, a cărui nume va dura veșnic. Acest lucru este ilustrat de cuvintele „PE O SINGURĂ PIATRĂ VOR FI ȘAPTE [simbolizându-i pe toți] OCHI”. Ochii lui Iehova privesc această Piatră, deoarece Pietrei îi este încredințată cea mai mare dintre toate sarcinile, adică, justificarea numelui lui Iehova, care va fi realizată de el în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Această Piatră a lui Iehova este "prețioasă"; și faptul că ochii lui sunt peste aceasta arată că are aprobarea lui și este pe deplin susținută de el. (Zah 4:10; Psalmul 110: 5) Iehova este cel care "gravează

inscripția Pietrei". (Ex 39: 6). Deoarece Isus Hristos este desemnat Mare Preot al lui Iehova pentru totdeauna, el este șeful organizației capitale a Celui Prea Înalt.

Domnul folosește „Piatra” lui iubită pentru a elimina orice fărădelege din univers. **„VOI ÎNDEPĂRTA NELEGIUIREA ACESTEI ȚĂRI ÎNTR-O SINGURĂ ZI”**; și acea zi este ziua pe care Iehova a făcut-o. (Ps 118: 22-24) În acea zi și înainte de a elimina complet toată nedreptatea, Iehova pregătește pe rămășița lui ca popor "pentru numele lui" și o trimite mai departe să declare numele și scopul său și prin urmare, să informeze pe popoarele pământului. El înlătură prima dată toată nelegiuirea sau pe lucrători fărădelegii din poporul său de legământ, curățând astfel sanctuarul lui. Aceasta a început să o facă cu venirea lui Hristos Isus la templu și aceasta trebuie să continue până când sanctuarul este curățit și toți servii lui îi oferă "daruri în dreptate". Apoi o trimite mai departe pe clasa lui curată a sanctuarului pentru a oferi pentru el o jertfă de laudă continuă și o mărturie în dreptate și atunci când acest lucru este făcut, Iehova, Marele Dumnezeu al bătăliei va distruge toată nedreptatea de pe pământ prin mâna puternicului său Funcționar executiv. **„ȚARA”** înseamnă în primul rând starea poporului de legământ a lui Dumnezeu și de la aceștia el înlătură nedreptatea și îi aduce în sanctuarul lui sub mantia dreptății.

Ca urmare a înlăturării întregii nedreptăți de la poporul Său de legământ ei intră în prosperitate. **„ÎN ACEA ZI, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR, VEȚI CHEMA, FIECARE PE APROAPELE SĂU SUB VIȚĂ ȘI SUB SMOCHIN.”** (3:10) Cei care rămân în țară, sau în condiția curățită de nedreptate, se vor chema unul de altul pentru a se încuraja unul pe altul să intre în oferirea continuă a jertfelor de laudă a Celui Preaînalt. (Isaia 12: 4; Evrei, 13:15) **„ÎN ZIUA ACEEA, ZICE IEHOVA OȘTIRILOR, FIECARE OM VA INVITA PE APROAPELE SĂU SUB VIȚĂ ȘI SUB SMOCHIN.”** - ARV.

Cei timizi și lipsiți de entuziasm vor avea nevoie de o astfel de invitație specială și încurajare. Vița de vie și smochinul sunt folosite aici ca un simbol al păcii, siguranței, odihnei și bucuriei în favoarea Domnului. (1 Regi 4: 25; Ioel 2: 21-23) Smochinul în special ilustrează dulceață și roade bune. "Smochinul le-a spus,... dulceața mea și rodul meu cel minunat." (Judecători 9:11). Vița de vie ilustrează mai mult serviciul împărăției, care face inima bucuroasă: "Vinul meu, care înveselește pe Dumnezeu și pe om" (Judecători 9:13; Ioan 15: 1-8) Domnul este prosper în lucrarea serviciului împărăției cu atât mai mult de la curățirea sanctuarului, deoarece cei devotați și credincioși se încred în Domnul și nu sunt supărați. "Sub via și sub smochinul său nimeni nu-i va înspăimânta." (Mic 4: 4). Rămânând în această stare ei sunt pregătiți pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.

ILUMINARE

(Zaharia, Capitolul 4)

Iluminarea vine de la Iehova, prin mijlocirea lui Hristos Isus și este dată credincioșilor unși pe pământ la templu, aducând o mare pace și mângâiere pentru ei. Din nou Zaharia a vorbit cu îngerul Domnului, care arată că rămășița este instruită de către îngerii Domnului. Rămășița nu aude sunete audibile, pentru că aceasta nu este necesar. Iehova a asigurat propriul lui mod bun de a transmite gândurile la mintea unșilor săi. Pentru toți cei din afara organizației lui Iehova ea este o organizație secretă. Către Zaharia, adică rămășița, îngerul Domnului vorbește: „ȘI MI-A SPUS: CE VEZI? IAR EU AM ZIS: AM PRIVIT ȘI IATĂ, UN ȘFEȘNIC CU TOTUL DE AUR CU UN POTIR ÎN VÂRFUL LUI ȘI CELE ȘAPTE CANDELE ALE LUI PE EL; ȘI ȘAPTE ȚEVI LA CELE ȘAPTE CANDELE, CARE SUNT ÎN VÂRFUL LUI ȘI DOI MĂSLINI LÂNGĂ EL, UNUL PE PARTEA DREAPTĂ A POTIRULUI ȘI CELĂLALT PE PARTEA STÂNGĂ A LUI.” (4: 2, 3) În această viziune rămășița este prezentată că a primit dovezi mai multe sau în creștere despre organizația lui Iehova și despre propria lucrare în legătură cu aceasta. Poporul de legământ al lui Dumnezeu „a ațipit și a adormit” pentru un timp, după cum este indicat de versetul unu. (Zaharia 4: 1; Matei 25:1-5; Apocalipsa 8: 1) În 1919 au început să se trezească, iar unii, trei ani mai târziu au fost treji; și din acel moment înainte cei pe deplin dedicați pentru Iehova, au fost capabili să "vadă departe", în timp ce alții s-au lăsat în voia visurilor și au rămas în întuneric. - Apoc 3:18; 2 Pet. 1: 9; Ioel 2: 28.

Zaharia a văzut un sfeșnic de aur, un simbol al iluminării și al bucuriei. Partea semnificativă a viziunii este că, la momentul împlinirii sale, "templul lui Dumnezeu a fost deschis în cer" pentru iluminarea celor care sunt dedicați lui Iehova. (Apoc 11:19) Potirul din vârful sfeșnicului conținea uleiul care produce lumina și simbolizează ungerea prin spiritul lui Dumnezeu; și atunci cei care au primit ungerea pot fi luminați cu privire la "lucrurile adânci" dar nu înainte de acest timp perceptibil; după cum este scris: "Dar Dumnezeu ni le-a descoperit prin spiritul Său: pentru că spiritul cercetează [descopere] toate lucrurile, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu." (1 Cor 2:10) "Dar ungerea pe care ați primit-o de la El, rămâne în voi și n-aveți trebuință să vă învețe cineva; dar așa cum aceiași ungere a Lui vă învață toate lucrurile și este adevărată și nu este minciună și chiar așa cum va învățat ea, veți rămâne în El." (1 Ioan 2: 27) „ȘAPTE ȚEVI LA CELE ȘAPTE CANDELE” este un simbol al canalului perfect de a da ungerea și iluminarea. Cele „ȘAPTE CANDELE” dau lumină spirituală completă. Sfeșnicul în întreg ansamblul său ilustrează organizarea și lucrarea de mărturie pentru iluminarea tuturor celor care se dedică lui Iehova și învață despre scopul său și împărăția lui. Viziunea sfeșnicului de aur este o profeție pentru martorii lui

lehova în timpul prezent și care este în prezent în curs de îndeplinire pentru bucuria lor în Domnul.

Cei doi măslini pe fiecare parte a potirului ilustrează pe rămășița poporului lui Iehova, adică, martorii credincioși. **„ACEȘTIA SUNT CEI DOI UNȘI CARE STAU ÎNAINTEA DOMNULUI ÎNTREGULUI PĂMÂNT.”** (4:14) Că aceasta ilustrează pe martorii lui Iehova este confirmat de Apocalipsa 11: 3,4. Faptele arată că există două părți ale martorilor lui Iehova care au primit ungerea de la Iehova, adică, (1) cei găsiți credincioși la timpul venirii lui Hristos Isus la templu pentru judecată și care sunt reprezentați prin Mardoheu (Eстера 2: 5) și Naomi (Rut 1: 2), clasă care a primit fără îndoială ungerea în 1922; și (2) cei care după aceea au venit la Domnul și au fost aleși și unși, clasă care este ilustrată prin Rut și Eстера. Fiind toți un "arbore" de familie (de măslini), toți constituie într-adevăr o clasă, adică rămășița, martorii lui Iehova; toți fac un lucru, adică, poartă mesajul de iluminare a Domnului pentru cei care doresc să cunoască pe Iehova și Împărăția Lui. Toți sunt în căutarea după "bunurile" sau interesele împărăției și constituie pe servul cu doi talanți și cinci talanți, adică, "servul credincios și înțelept". (Matei 25: 14-23; 24. 45-47) Ei au ulei în sine, deoarece aceștia sunt "părtași ai rădăcinii și ai grăsimii măslinului". - Rom. 11:17, RV.

Unșii lui Iehova ilustrați prin Zaharia întreabă: **„CE SUNT ACESTEA [lucruri], DOMNUL MEU?”** arătând că ei caută interpretarea divină a Cuvântului lui Dumnezeu și nu caută după deducțiile oamenilor, sau să se bazeze pe visurile oamenilor. Îngerul i-a spus lui Zaharia: **„NU ȘTII CE SUNT ACESTEA? IAR EU AM SPUS: NU, DOMNUL MEU.”** (4: 4,5) Poporul de legământ a lui Dumnezeu, aici ilustrat de Zaharia, nu putea ști până la venirea lui Hristos Isus la templu. Faptul că profeția se referă la templu și arată o prietenie strânsă între Zaharia și înger dovedește că îngerii Domnului la Templu sunt folosiți pentru luminarea și mângâierea celor unși și pentru a le aduce adevăruri înviorătoare. Cei din rămășiță, fiind cinstiți și sinceri, trebuie să spună, Noi nu știm; și Domnul îi luminează, trimițând pe îngerii lui pentru acest scop real.

O remarcă în această relație, că îngerul are o apreciere corectă despre locul lui în cadrul organizației. Un om care gândește că el însuși este înțelept și important va spune: "Eu vă spun, pentru că eu sunt învățat și eu sunt inițiat." Îngerul nu a vorbit din propria-i predare sau interpretare privată, el i-a dat lui Iehova Dumnezeu toată cinstea. **„ATUNCI EL A RĂSPUNS ȘI MI-A VORBIT, ZICÂND: ACESTA ESTE CUVÂNTUL DOMNULUI CĂTRE ZOROBABEL, SPUNÂND: NU PRIN TĂRIE, NICI PRIN PUTERE, CI PRIN SPIRITUL MEU, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR.”** (4: 6) Marea lecție de aici este spre onorarea și glorificarea lui Iehova, care prin puterea proprie își îndeplinește scopurile sale și răspândește sărbătoarea pentru poporul său. Acest lucru întărește credința poporului lui Dumnezeu și ei nu sunt în îndoială dacă urmează sau nu un curs drept. Cei care urmează învățăturile oamenilor și dau

glorie unui om nu sunt luminați și prin urmare nu sunt învățați de Dumnezeu. Rămășița va trebui să ia cunoștință de aceștia, pentru a-i evita.

Cel mai mult, rămășița pământească posedă o cantitate foarte redusă de energie, putere sau bogăție, dar această lipsă a lor nu ar trebui să le provoace descurajare. Ei nu pot realiza nimic cu excepția spiritului lui Dumnezeu. Sfeșnicul și măslinul învață aceeași lecție adevărată. Martorii lui Iehova dau acum mai departe lumina lui Iehova doar pentru că sunt în organizația sa și au spiritul său. Puterea reală care face ca ei să ducă mărturia este "ulei de aur" (versetul 12), care este spiritul lui Iehova. Este mărturia lui Iehova, cu care el l-a însărcinat pe Isus Cristos, care, la rândul său a însărcinat pe rămășița lui credincioasă cu o parte a acesteia. (Apoc 12:17) Templul nu poate fi completat în totalitate până când nu este finalizată lucrarea mărturie, pentru că participarea la această lucrare de mărturie zidește și edifică clasa templului și demonstrează cine este credincios până la sfârșit.

Cei înfumurați, „bătrâni aleși” egoiști își asumă o poziție ridicolă încercând să împiedice progresul înaintării lucrării de mărturie, care este o încercare de a opri construirea templului înainte de ziua cea mare a bătăliei. Astfel de opozanți sunt ilustrați de hibrizii religioși, samaritenii, care pretindeau a fi poporul lui Dumnezeu; opozanți care fac acum o asemenea afirmație dar care de fapt sunt susținători ai organizației lui Satan. Îngerul Domnului a spus acestor opozanți: „CINE EȘTI TU, O MUNTE MARE? ÎNAINTEA LUI ZOROBABEL TU VEI DEVENI O CÂMPIE; ȘI EL VA ADUCE PIATRA UNGHIULARĂ CU STRIGĂTE, ZICÂND: HAR, HAR PENTRU EA.” - 4: 7.

O clasă de religioși, prefigurată de oamenii din Samaria, au înființat o organizație care se opune organizației lui Dumnezeu și lucrărilor ei de pe pământ și această organizație care se opune dă cinste unui om sau unor oameni și urmează învățăturile unui om și nu învățăturile Domnului și făcând aceasta ei comit astfel "păcatul Samariei". (Amos 8:14) Aceasta se face o parte a Babilonului, care este organizația lui Satan. Această clasă a spus și încă spune: "Nu a fost nici un adevăr în Turnul de Veghere de la moartea editorului lui original și nici un adevăr descoperit de atunci." Această declarație este o insultă îndrăznească a lui Iehova. Domnul se adresează ironic acestor lăudăroși la fel ca un "munte mare ", adică, mari în propria lor estimare. Ei se opun Marelui Zorobabel, Isus Hristos, constructorul templului. În organizația lui sunt membri săi credincioși, care sunt rămășița acum pe pământ, pentru că ei sunt din clasa unsă a templului și sunt constructorii templului; iar acest "munte mare" se opune. Profeția declară că acest lăudat „MUNTE MARE” devine înaintea lui Zorobabel, Isus Hristos, o "câmpie", ceea ce înseamnă ca va fi adus la nimicire completă. Iehova spune către marele lui constructor al templului, Isus Hristos,: „Iată, te voi face o unealtă de vânturat [Roth, o sanie nouă ascuțită de treierat

care are dinți]; vei sfărâma munții și îi vei pisa mărunț [Roth. Zdrobi pe ei] și vei face dealurile [zonele înalte] ca pleava.”- Isaia 41:15; 40: 4.

Piatra conducătoare a templului este Hristos Isus. Profeția declară cu convingere că va fi adusă mai departe. Aceasta a avut loc la punerea finală a "pietrei din capul unghiului" la venirea lui Hristos Isus la templu pentru judecată în 1918. (Ps 118: 22; Isaia 28:16.). El a fost apoi prezentat de Iehova ca regele în drept al pământului. Membrii trupului lui Hristos de pe pământ sunt folosiți pentru a aduce această informație în atenția altora. Martorii credincioși aduc vestea „**CU STRIGĂTE RĂSUNĂTOARE**”, iar acest lucru a început cu adevărat în 1922, la congresul general, atunci când mii, adunați împreună, au discernut că Regele a venit la templul lui, s-au ridicat și au exclamat, strigând: "Vestiți pe Rege și împărăția"; iar de atunci au continuat să strige fără frică și cu bucurie dau mărturia. - Isa. 12: 6; Zah. 9: 9.

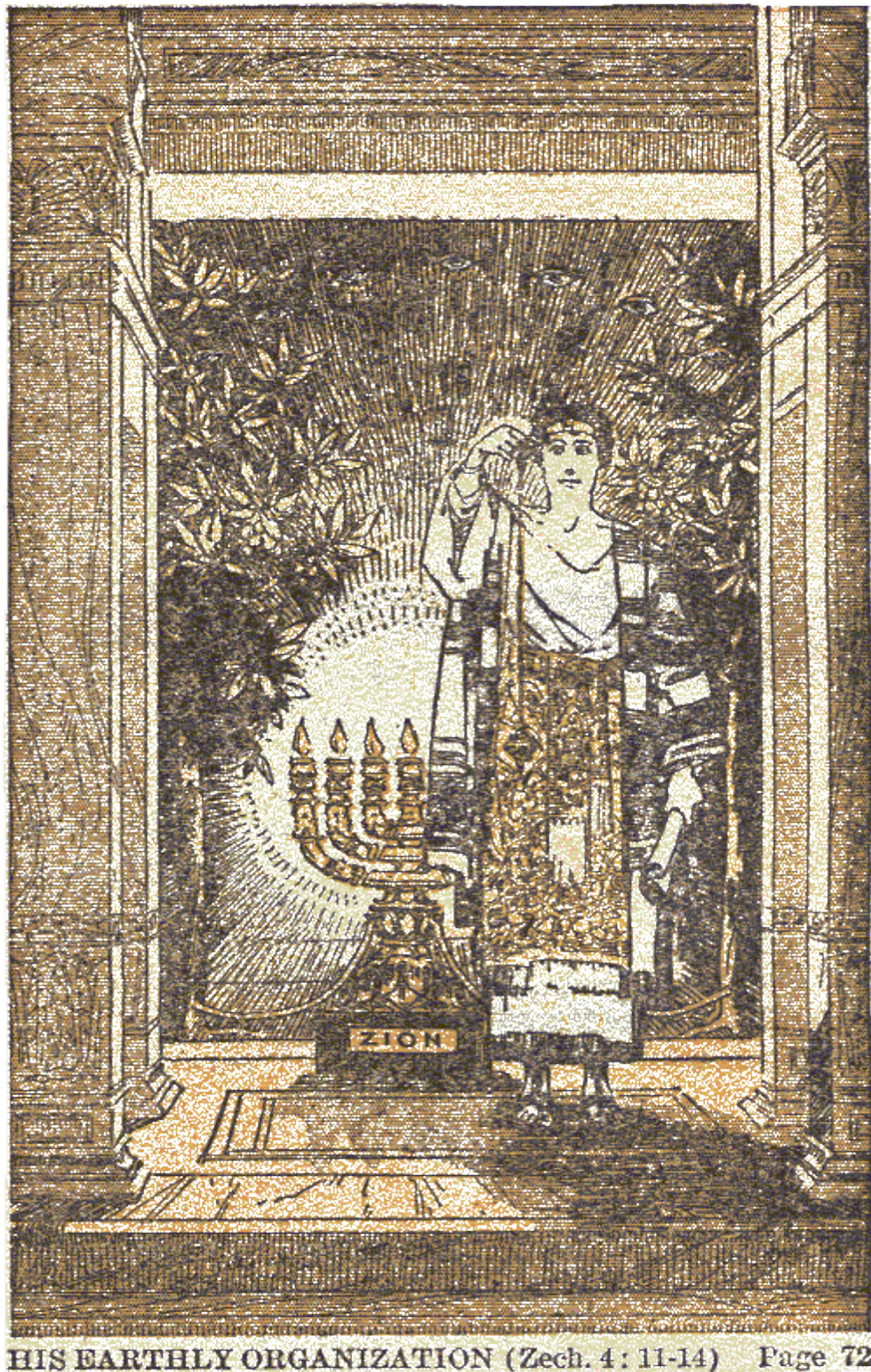
Iehova a dat har și glorie Pietrei, iar martori săi așa declară: "Tu ești mai frumos decât copii oamenilor, har este turnat pe buzele tale, de aceea Dumnezeu te-a binecuvântat pentru totdeauna." (Ps 45: 2). "Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut; Domnul va da har și glorie, nu va opri nici un bine celor ce umblă cu integritate." (Ps. 84:11) Rămășița credincioasă admiră Piatra ca cel mai corect din toată creația, fiind cu totul minunat, ca cel mai grandios conducător pe care lumea îl va avea vreodată. Ei nu glorifică omul sau să dea cinste omului, dar deoarece Dumnezeu a onorat pe Fiul Său preaiubit, martori săi strigă în onoarea Fiului: „**MINUNAT, MINUNAT!**” și spun: "Binecuvântat să fie cel ce vine în Numele lui Iehova: v-am binecuvântat din casa lui Iehova", pentru că sunteți cei mai mari dintre toți constructorii. (Ps 118: 26, ARV) Aceasta este o admirație a operei lui Iehova înfăptuită și prevăzută pentru justificarea numelui său; și, prin urmare, cinstea este dată Celui Prea Înalt. - Ioan 5: 23; 2 Tes. 1:10.

Iehova îi va folosi pe unșii săi pentru a-și realiza scopurile sale, indiferent de orice opoziție și asigurarea sa convingătoare pentru aceasta este declarată de către profetul său astfel: „**MÂINILE LUI ZOROBABEL AU PUS TEMELIA ACESTEI CASE; MÂINILE LUI DE ASEMENEA O VOR TERMINA; IAR TU VEI CUNOAȘTE [rămășița] CĂ DOMNUL OȘTIRILOR M-A TRIMIS LA VOI.**” (4: 9) În primăvara anului 535 î.Hr. Zorobabel a pus temelia templului. (Ezra 3: 8-10) Șaisprezece ani mai târziu, Zorobabel a pus temelia templului încă o dată. (Hag. 2:18) Astfel s-a realizat cu succes în ciuda întregii opoziții. Isus Cristos, constructorul templului lui Iehova, folosește numărul său mic să-l reprezinte pe el pe pământ și să înceapă lucrarea Elisei după venirea la templu pentru judecată; și după ce aceasta a început, el o va termina, indiferent de orice opoziție. (Filipeni 1: 6). El nu este părtinitor, dar va permite acestora, așadar doar acestora, pentru a avea un rol în clădirea templului, care sunt dedicați în întregime Iehova și care sunt ascultători de

Marele Profet al lui Iehova. În timp util el va termina lucrarea. (Ezra 5: 1, 2, 6: 14,15) Această lucrare, Isus Cristos o face pentru a justifica numele lui Iehova, iar în aceasta rămășița va fi în unitate deplină cu el. - Ioan 17: 21-23; Efes. 4: 12-14.

După cum Goliat a disprețuit micimea omului David, care a venit să lupte el (1 Sam 17: 22-51), tot la fel Satan și toate cohortele sale disprețuiesc micimea și echiparea care susține cauza organizației lui Dumnezeu pe pământ. Satan și toată mulțimea lui disprețuiesc organizația lui Iehova și mulți care cred că se află în adevărul prezent, dar care sunt "sinagoga lui Satan", de asemenea, se opun. (Apoc 3: 9) Aceștia vorbesc cu dispreț, disprețuiesc mica rămășiță, care, de fapt, sunt mici ca număr și ca forță fizică și financiară. Ei nu reușesc să ia în considerare faptul că nu prin bogăție, putere sau forță este făcută lucrarea, ci prin spiritul lui Dumnezeu. Aceasta i-a plăcut lui Dumnezeu, să cheme pe cei "disprețuiți" pentru serviciul său. - 1 Cor. 1:28.

Vor vedea aceasta cei disprețuitori și se vor bucura? Ei vor vedea rezultatul lucrării lui Iehova, dar ei nu se vor bucura. „**PENTRU CĂ CINE A DISPREȚUIT ZIUA LUCRURILOR MICI? PENTRU CĂ ACEȘTIA ȘAPTE SE VOR BUCURA ȘI VOR VEDEA FIRUL CU PLUMB ÎN MÂNA LUI ZOROBABEL; ACEȘTIA SUNT OCHII LUI IEHOVA CARE ALEARGĂ ÎNCOACE ȘI ÎNCOLO PE ÎNTREG PĂMÂNTUL.**” (4:10, ARV) (Fidela: Căci cine a disprețuit ziua lucrurilor mici? Fiindcă ei se vor bucura și vor vedea firul cu plumb în mâna lui Zorobabel împreună *cu* cei șapte; aceștia *sunt* ochii Domnului, care aleargă încoace și încolo pe întreg pământul.) Acest text înseamnă în mod clar că ochii perfecți ai lui Iehova vor fi atenți la încheierea dezvoltării templului; prin urmare, ochii perfecți strălucesc de încântare. Iehova știe că va avea-o mică clasă credincioasă pe pământ care

HIS EARTHLY ORGANIZATION (Zech. 4: 11-14) Page 72

își va menține integritatea ei până la finalizarea templului și justificarea numelui său, iar aceasta bucură inima lui și inima lui Isus Hristos. Acești șapte ochi ai lui Iehova aleargă încioace și încolo privind lucrările în curs și pentru a

vedea realizarea acestora. (Deuteronom 11:12; 2 Cronici 16: 9, 1 Regi 8: 29) În Versiunea Autorizată prepoziția „cu” este un cuvânt adăugat, prin urmare, textul nu înseamnă că Zorobabel are atât cumpăna și, de asemenea, șapte ochi în mână. Cei "șapte ochi" sunt ochii lui Iehova sau viziunea completă privind firul cu plumb în mâna marelui Constructor și aceasta îl bucură pe el că unșii săi vor justifica numele lui.

După ce a primit explicația prin îngerul Domnului, Zaharia a întrebat din nou despre însemnătatea celor "doi măslini" de fiecare parte a sfeșnicului și despre „**CE SUNT ACESTE DOUĂ RAMURI DE MĂSLIN, CARE PRIN CELE DOUĂ ȚEVI DE AUR [GOLESC] ULEIUL DE AUR DIN ELE ÎNSELE**”. (4: 11,12) Repetarea întrebării sale arată pe clasa Zaharia cum caută în Cuvântului lui Dumnezeu în lumina faptelor cunoscute, dorind să înțeleagă profeția. Sfeșnicul pare să reprezinte organizația lui Iehova care răspândește lumina pe pământ, iar această concluzie este susținută de cuvintele lui Isus: "Pocăiește-te și fă faptele dintâi; astfel... îți voi lua sfeșnicul" (Apocalipsa 2: 5) Aceasta îi ilustrează pe cei din clasa „fecioarelor înțelepte” având untdelemn în vasele lor; și l-au pus în lămpile lor”, atunci când au mers să-l "întâmpine pe Mire". (Matei 25:7-9) Ca și "copaci ai dreptății" și vii pentru că sunt „plantați lângă râuri de apă”, aceștia își păstrează candelarele aprinse, în funcțiune și arzând. Apare un miracol aici, prin aceasta: uleiul de măsline este, în general, obținut prin zdrobirea fructelor; dar în acest caz este luat din trunchiul copacului. Acesta este modul prin care acești "copaci ai dreptății" dețin roadele împărăției. Țeava lor de ulei este îndreptată spre organizația purtătoare de lumină și o folosesc acolo pentru gloria lui Iehova și a Regelui său. "Dar măslinul le-a spus: Să îmi las eu grăsimea mea, cu care, prin mine, ei onorează pe Dumnezeu și pe om și să mă duc să fiu înălțat peste copaci?" - Jud. 9: 9.

Profetul i-a spus îngerului că nu cunoaște semnificația acesteia și îngerul a răspuns: „**ACEȘTIA SUNT CEI DOI UNȘI, CARE STAU ÎNAINTEA DOMNULUI ÎNTREGULUI PĂMÂNT.**” (4: 13, 14) Acestea sunt două profeții principale în clădirea templului și anume, Iosua, marele preot și Zorobabel, care îl arată Isus Hristos în poziția sa atât ca preot jerfitor cât și ca marele Funcționar Executiv al lui Iehova Dumnezeu și constructorul templului. Ca atare el îl reprezintă pe Iehova, Dumnezeul întregului pământ. Toți membrii unși ai corpului său stau cu el și se bucură de pace mare și mângâiere, pentru că toți participă la justificarea numelui lui Iehova.

CAPITOLUL IV

BLESTEMUL RĂZBUNĂRII

(Zaharia, Capitolul 5)

IEHOVA și-a scris judecățile lui cu mult timp înainte de timpul execuției, iar acum el dezvăluie înțelesul acestora unșilor săi și îi trimite pe unși pentru a face anunțul despre acestea. Martorii lui Iehova sunt aspru criticați din cauză că vorbesc cu claritate, când exprimă declarația de răzbunare a lui Iehova împotriva organizației lui Satan. Clerul și aliații lor, inclusiv „servul rău”, spun că acești martori ar trebui să fie împiedicați de la „defăimarea celorlalte religii”. Ei nu știu că rămășița nu reprezintă „religia”, așa cum acest termen este înțeles, dar că ei îi reprezintă pe Iehova Dumnezeu. Cei care pretind a fi în adevăr, dar care se opun lucrării de mărturie a lui Iehova acum în curs de desfășurare pe pământ, spun că astfel de critică a organizației lui Satan este inutilă și greșită. Credincioșii nu vor fi deloc deranjați de astfel de critici negative, dar vor vedea că Iehova face o obligație pentru martorii lui să anunțe declarația răzbunării sale, o înștiințare pentru inamic și ca un avertisment a celor care doresc să învețe calea dreptății.

În capitolul al cincilea, profetul Zaharia, notează o viziune despre un sul ce zbura. „ATUNCI M-AM ÎNTORS ȘI AM RIDICAT OCHII ȘI AM PRIVIT ȘI IATĂ, UN SUL ZBURÂND. ȘI EL MI-A ZIS: CE VEZI? IAR EU AM RĂSPUNS: VĂD UN SUL ZBURÂND; LUNGIMEA LUI ESTE DE DOUĂZECI DE COȚI ȘI LĂȚIMEA LUI DE ZECE COȚI.” (5: 1, 2) Un sul este o înregistrare scrisă (Ezra 6: 2). Ceea ce Zaharia a văzut a fost o consemnare a judecății lui Iehova împotriva inamicului (5:3) O parte a consemnării este îndreptată împotriva hoților și cealaltă împotriva mincinoșilor. Nu este păstrată și depozitată departe în vreun seif mucegăit, ci este în zbor, ca un avion, rapid la destinație "Ca rândunica în zborul ei, tot așa nu va veni blestemul neîntemeiat." (Prov 26: 2). Dar aici există o cauză bună și suficientă, prin urmare, blestemul vine rapid. Acesta este mesajul scris în Cuvântul lui Dumnezeu numit "sulul cărții." (Ps 40: 7). Pentru a-l ajuta pe Zaharia, acum rămășița, să discearnă sensul acesteia, Iehova dă "ochi care văd", adică, înțelegerea. (Proverbe 20:12). Măsura „SULULUI” este arătată ca fiind de cincisprezece pe treizeci de picioare, care este o dimensiune mare pentru o consemnare. Era derulat și întins complet, altfel nu ar fi putut fi măsurat de ambele părți. Dimensiunile egalează suprafața "sfintei" a cortului din pustie (Ex. 40: 17-28) și sugerează că mesajul acestuia este valabil în special pentru toți cei care mărturisesc a fi reprezentanți ai lui Dumnezeu în ținutul "Creștinătății".

BLESTEM

Un blestem este o declarație solemnă și irevocabilă despre care va fi soarta celor care încalcă în mod deliberat legea lui Dumnezeu. „Sulul zburător”, scris pe ambele părți, conține un mesaj a răzbunării lui Dumnezeu împotriva călcătorilor de legământ. „ATUNCI EL MI-A SPUS: ACESTA ESTE BLESTEMUL CARE SE RĂSPÂNDEȘTE PE FAȚA ÎNTREGULUI PĂMÂNT: CĂCI ORICINE FURĂ VA FI NIMICIT, PRECUM ESTE SCRIS PE ACEASTĂ PARTE, CONFORM CU ACEASTA; ȘI ORICINE JURĂ VA FI NIMICIT PRECUM ESTE SCRIS PE PARTEA ACEEA, CONFORM CU ACEEA.” (5: 3) El nu putea merge înainte peste toată fața pământului până după venirea Domnului Isus la templu, pentru judecată. Faptele arată că a început să meargă înainte din 1922, când când acolo a fost o "mare voce din templu", care zicea celor șapte îngeri: "Mergeți și turnați potirele furiei lui Dumnezeu peste pământ." (Apoc 16: 1) Elementul religios al „Creștinătății” își asumă să fie într-un legământ cu Iehova Dumnezeu, deoarece au luat asupra lor numele lui Hristos și pretenția că se încred în Cuvântul lui Dumnezeu. Acest lucru se aplică în special pentru cler, care a furat Cuvântul lui Dumnezeu și a luat imediat cheia cunoștinței. (Luca 11: 52) „Prin urmare, iată, eu sunt împotriva profeților [predicatorilor falși], zice Domnul, care fură cuvintele mele fiecare de la aproapele său” - Ier. 23:30.

Clerului și aliații lor din „Creștinătate” au călcat legile [lui Dumnezeu și] au rupt legământul cel veșnic. De aceea blestemul a mâncat pământul și cei ce îl locuiesc sunt pustiiți. Prin urmare, locuitorii pământului sunt arși și puțini oameni rămași.” (Isaia 24: 5,6; Maleahi 4: 5,6) Ei au întors pe mulți oameni departe de Dumnezeu, ca și Absalom, care a furat inimile oamenilor, iar acest lucru l-au făcut în scopul de a-i servi diavolului. (2 Sam 15: 6). Blestemul este de asemenea împotriva clasei "servului rău", "omul păcatului", "fiul pierzării." (2 Tesaloniceni 2: 3). Aceștia au furat în mod deliberat din organizația lui Dumnezeu pe cei mai slabi și i-au întors în societatea diavolului. „Dacă va fi găsit un om furând [departe din organizația lui Dumnezeu] pe vreunul dintre frații săi dintre copiii lui Israel [spiritual] și face comerț cu el, sau îl va vinde, atunci hoțul va muri.” (Deuteronom 24: 7.) Această profeție, care este o parte a legământului făcut de Dumnezeu cu Israel în Moab, se aplică în mod specific pentru cei care au răspuns la chemarea pentru împărăție, iar acest lucru este evidențiat de faptul că legământul împărăției a fost prefigurat de legământul făcut în Moab. (Deut. 1: 5; *Turnul de Veghere*, 1933, pagina 163) "Prin lăcomie, cu vorbe prefăcute vor face comerț pe seama voastră." (2 Petru 2: 3) „Clasa” servului rău” a format o alianță cu clerul prin împotrivire față de mesajul împărăției. (Ps 50:18; Prov 29:24) Blestemul rostit împotriva acestor hoți este distrugerea.

Acest blestem, Isus Hristos îl rostește de vreme ce ține seama de judecata templului. (Maleahi 3: 5). Cei ce "jură fals" sunt cei care au făcut un legământ să facă voia lui Dumnezeu și apoi de bună voie o încalcă. (Ps 24: 4; Lev 19:12) Cei ce jură fals au fost avertizați de către Domnul. (Ecl 8: 2) Este rău pentru unii să practice o religie care-l ignoră pe Iehova Dumnezeu; dar când oamenii pretind să se închine lui Iehova și să calce pe urmele lui Isus și se folosesc de aceasta ca să-și camufleze ipocrizia lor, aceasta este o răutate ordinară. Religia denumită „Creștinism” sau „Creștinătate” a fost adoptată de cea de-a șaptea putere mondială ca religie și timp de secole clerul "Creștinătății organizate" a pozat în mod ipocrit drept învățător al Cuvântului lui Dumnezeu, i-au mințit pe cei mai slabi, precum și pe alții și au folosit textele Scripturii ca și camuflaj pentru necinstea lor, iar în acest mod au întors poporul departe de Dumnezeu. Ei știu bine că jură fals. De asemenea cei care au intrat într-un legământ să facă voia lui Dumnezeu și au răspuns la chemarea pentru împărăție, care se opun acum proclamării mesajului împărăției, au jurat fals înaintea lui Iehova Dumnezeu. Blestemul va descinde la locuințele celor răi, la fel de sigur ca și faptul când îngerul Domnului a vizitat fiecare casă din Egipt. - Ex. 12: 23,29.

„ÎL VOI RĂSPÂNDI, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR ȘI VA INTRA ÎN CASA HOȚULUI ȘI ÎN CASA CELUI CE JURĂ FALS PE NUMELE MEU; ȘI VA RĂMÂNE ÎN MIJLOCUL CASEI LUI ȘI O VA MISTUI CU LEMNELE EI ȘI CU PALATELE EI.” (5: 4) Blestemul îi va localiza pe cei nedrepti oriunde ar fi, chiar dacă ar putea spune, Cine ne vede? Iehova nu lasă nici o cale de scăpare pentru ei. Mesajul blestemului lor ajunge prin radio, telefon și în formă tipărită, se duce în ascunzătorile lor și mătură mai departe "ascunzătoarea de minciuni". Faptul că profetul spune că **„BLESTEMUL RĂMÂNE ÎN MIJLOCUL CASEI LOR”**, arată că aceștia sunt incorigibili de răi și vor fi distruși. - Ier. 23:29.

Cei care se opun adevărului nu vor crede ceea ce este aici scris. Numai celor care își ridică ochii spre cer și umblă cu credință în Dumnezeu și ascultători îl urmează pe Hristos Isus le sunt date aceste viziuni și înțelegerea acestora.

„ATUNCI ÎNGERUL CARE VORBEA CU MINE A MERS ÎNAINTE ȘI MI-A SPUS: RIDICĂ-ȚI OCHII ȘI VEZI CE ESTE ACEASTA CARE MERGE ÎNAINTE.” (5: 5) Îngerul Domnului descoperă acum pentru răămășiță locul permanent al răutății. Satan și-a început organizația sa religioasă, stricată și ipocrită, pe câmpiile din Șinear, organizație care este simbolizată de o femeie, soția a lui Satan, al cărui nume este "Babilon". Această organizație ipocrită și diabolică în toate timpurile a furat Cuvântul lui Dumnezeu și l-a utilizat în mod abuziv, i-a sustras pe oameni de la serviciul lui Dumnezeu și a produs o masă de creaturi care au jurat fals înaintea lui Dumnezeu. Acești înșelători religioși care au calomniat numelui lui Iehova trebuie să fie trimiși la locuința lor veșnică.

Profetul îl întreabă pe înger: „**CE ESTE ACEASTA?**” și i se expune: „**ACEASTA ESTE O EFA CE MERGE ÎNAINTE. EL A MAI SPUS: ACEASTA ESTE ÎNFĂȚIȘAREA LOR PE TOT PĂMÂNTUL**”. (5: 6, ARV) Profetia arată astfel cum pare aceasta în ochii lui Iehova, care determină și împarte judecata. Efa este o măsură mare și simbolizează o măsurare a ceva. O măsură reprezintă o judecată; prin urmare, această profecie înseamnă că Iehova a evaluat sau a judecat și că măsura este mare împotriva celor acuzați la judecată.

Efa a avut un capac sau un înveliș din material greu asemenea plumbului pe ea și înăuntrul efei a apărut o femeie care ședea. (5: 7) Capacul a fost dintr-un metal de proastă calitate având aspectul argintului și de aceea ilustrează ipocrizia, care este deci practică cu succes de către agenții religioși ai diavolului; acest înveliș de proastă calitate va fi distrus. (Ieremia 6:29; Ezechiel 22:18) Puterea lui Iehova ridică acest capac sau înveliș și expune ceea ce este în interiorul efei, și în ea apare o femeie. Această femeie este în mod evident soția Diavolului, adică, organizația lui ipocrită numită "Babilon". Această organizație a dat naștere la hoți, mincinoși și la toți cei fărădelege. (Apocalipsa 17: 3, 5) Organizația lui Satan este în întregime rea. Cu privire la femeia care ședea în efa, îngerul a vorbit: „**ȘI EL A SPUS: ACEASTA ESTE RĂUTATEA. ȘI A ARUNCAT-O ÎN MIJLOCUL EFEI; ȘI A ARUNCAT GREUTATEA DE PLUMB PESTE GURA EI.**” (5: 8) „Răutate” în acest text, înseamnă „Nelegiuire” (*Roth.*), și în special se aplică la clasa pe care Iehova o adună din mijlocul poporului său de legământ. (Mat. 13:41) Aceasta se aplică în special la "omul păcatului", "fiul pierzării" și întreg clerul, care pretind că-l servesc pe Dumnezeu, dar care, de fapt, servesc Diavolului. Capacul a fost ridicat, expunând-o pe această femeie rea, iar apoi femeia a fost împinsă înapoi în interiorul efei și capacul sau învelișul a fost închis. Astfel Domnul o pune ca să o trimită pe ea de unde aparține. Ea nu are loc în "pământul sfânt", starea poporului lui Dumnezeu, dar este condusă la propriul ei loc, pe care mai târziu îngerul Domnului i-l explică lui Zaharia.

Metoda Domnului de a aduna afară și de a trimite această mulțime ipocrită, care este exact personificarea fărădelegii, acum este văzută: „**ATUNCI MI-AM RIDICAT OCHII SPRE CER ȘI AM PRIVIT ȘI, IATĂ, AU IEȘIT DOUĂ FEMEI; ȘI VÂNTUL BĂTEA ÎN ARIPILE LOR; FIINDCĂ AVEAU ARIPI CA ARIPILE UNEI BERZE; ȘI ELE AU RIDICAT EFA ÎNTRE PĂMÂNT ȘI CER.**” (5: 9) Fără îndoială aceste două femei sunt servii ai Domnului Dumnezeu și ai marelui Judecător din templul lui. Fiind femei, ele vor fi supuse "Omului Isus Hristos". (1 Corinteni 11: 3). Prin urmare, acestea în mod potrivit îi ilustrează pe îngerii folosiți de Domnul pentru a-i aduna pe cei răi și pentru a-i ține departe de templu. „Fiul omului va trimite pe îngerii Săi [simbolizați de cele două femei] și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile [cei care au fost în rânduri pentru Împărăția] care poticnesc și pe cei ce săvârșesc fărădelegea și-i vor arunca într-un cuptor de foc: acolo va fi plânsul și scrâșnirea

dinților”. (Matei 13: 41,42) Profeția spune, „**VÂNTUL ERA** (bătea - Fidela) **ÎN ARIPILE LOR**”, ceea ce înseamnă că puterea lui Dumnezeu a fost cu ei pentru executarea rapidă a judecății sale. Aripile arată că acestea sunt creaturi care zboară repede în fruntea judecății. „Având aripi ca de barză” arată că

REMOVING THE OLD WOMAN (Zech. 5:5-11) Page 84

acestea știau de timpul judecății și că a venit vremea judecății: "Da, barza în cer cunoaște timpurile ei rânduite,... dar poporul meu [oameni care pretind, dar care sunt fără de lege] nu cunoaște judecata lui Dumnezeu." (Ieremia 8: 7) Aripile de barză sunt mari și capabile să ridice greutate mari. Berzele zburau la mare înălțime și profeția spune, „**AU RIDICAT EFA ÎNTRE PĂMÂNT ȘI CER**” și au trimis-o pe bătrâna femeie, personificarea fărădelegii, repede la veșnicul ei loc statornic.

Unde locuiește „răutatea”, ilustrată de locuitoarea din efă? Această întrebare a fost expusă de către Zaharia, în versetul zece, întrebare la care îngerul Domnului a răspuns: „**ȘI EL MI-A SPUS: PENTRU A-I CONSTRUI O CASĂ ÎN ȚARA ȘINEARULUI; ȘI VA FI ÎNTEMEIATĂ ȘI VA FI PUSĂ ACOLO PE TEMELIA EI.**” (5:11) Țara Șinear a fost locul unde Satan și-a început organizația, pentru a-i întoarce pe oameni departe de la Iehova, prin minciună și furt; prin urmare, acea țară reprezintă începutul fărădelegii. "Și s-a întâmplat, că au călătorit de la est, că au găsit o câmpie în țara Șinear și au locuit acolo și au zis: Haidem să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului. " (Gen. 11: 2,4) Poporul de legământ al lui Dumnezeu a fost dus în robie în țara Șinear. (Dan. 1: 1, 2) Iehova a restaurat pe rămășița poporului Său la timpul potrivit, apoi la fel, el a restaurat acum pe rămășița lui credincioasă, luându-i din organizația lui Satan și aducându-i în propria lui organizație. "În ziua aceea., Domnul își va întinde mâna a doua oară pentru a recupera rămășița poporului Său." - Isa. 11:11.

Mesageri rapizi ai lui Iehova, care zboară ca și berzele, îi poartă nelegiuiți sau clasa rea înapoi la locul desemnat pentru această mulțime și acest loc pregătit pentru ea a fost simbolizat prin țara Șinear. "O CASĂ", așa cum este aici folosit, în care este luată femeia „**RĂUTATE**”, ilustrează condiția morții veșnice. „Mormântul este casa mea.” (Iov 17:13) „Toți împărații neamurilor, toți zac în glorie, fiecare în propria-i casă.” (Is. 14:18) O casă reprezintă un loc unde să stai și această ilustrație arată că fărădelegii i s-a desemnat o condiție de distrugere veșnică. Blestemul lui Iehova, asupra organizației rele a lui Satan, este o justificare a numelui său sfânt și arată care va fi rezultatul din marele război. Răutatea va fi distrusă pentru totdeauna. - Ps. 145: 20.

CAPITOLUL V

ORGANIZAȚIE DE LUPTĂ

(Zaharia, Capitolul 6)

Iehova oștirilor este Dumnezeuul Atotputernic al bătăliei. El are un timp fixat pentru război și un timp fixat pentru pace și prin război, el va stabili pacea veșnică printre creaturile Sale. Când a trimis pe Isus Hristos să domnească în mijlocul dușmanilor săi, a urmat imediat războiul în cer, iar Isus Hristos a fost victorios. Câmpul acțiunilor militare este apoi transferat pe pământ și forțele pentru marea luptă trebuie să fie pregătite. În prima viziune a profetului, a apărut o companie de călăreți conduși de conducătorul lor, care era Isus Hristos și prima lucrare a fost să facă un control atent, sau o inspecție a lucrurilor de pe pământ, înainte de a începe operațiunile. Caii simbolizează echipamentul de război și această companie avansată de călăreți care spionau în țară, arată că forțele Domnului se pregătesc pentru cel mai mare război de pe pământ.

În timpul construirii templului, lui Zaharia i-a fost dată din nou o viziune a organizației de luptă a lui Iehova. Asta înseamnă că, în timp ce Hristos Isus strânge pe adevărații săi urmași la el, în templul lui Dumnezeu, acestor credincioși le este dată o viziune a marii organizații de război a lui Iehova. Profetul s-a uitat din nou și spune ce a văzut. **„ȘI M-AM ÎNTORS ȘI AM PRIVIT ȘI, IATĂ, IEȘEAU PATRU CARE DINTRE DOI MUNȚI; ȘI MUNȚI ERAU DIN ARAMĂ.”** (6: 1) . Carele” sunt simboluri ale organizației de luptă a lui Iehova și fiind patru aceasta înseamnă că organizația lui Dumnezeu este un pătrat, complet echipat pentru a împinge inamicul din orice punct, pentru a-l învinge și pentru a-l distruge complet. „Căci, iată, Domnul va veni ca un foc și cu carele lui ca un vârtej de vânt, să întoarcă mânia lui cu furie și mustrarea lui cu flăcări de foc. Fiindcă Domnul se va judeca, prin foc și prin sabia lui, cu orice făptură; și cei uciși de Domnul vor fi mulți.” (Isaia 66: 15,16) „Vor sări ca zgomotul carelor pe vârfurile munților, ca zgomotul flăcărilor de foc care mistuie miriștea, ca un popor puternic desfășurat pentru bătălie”. (Ioel 2: 5; Hab. 3: 8). Aceste „care de război”, care ies dintre doi munți de aramă simbolizează că ele sunt extrem de puternice și „**ARAMA**” (cupru), arată că acestea sunt mai presus de natura pământescă, prin urmare supraomenească, sunt trimise de Iehova și, prin urmare nu sunt în nici un fel o parte a guvernului pământesc a lui Satan. Aceste care ilustrează organizația de luptă a lui Iehova Dumnezeu sub conducerea lui Isus Hristos.

Prin foc acești munți nu vor deveni "un munte ars", cum va deveni organizația lui Satan. (Ieremia 51:25). Organizația de luptă a lui va fi în focul bătăliei strălucitoare, strălucind asemenea picioarelor lui Isus Cristos, așa cum se vede în viziunea lui Ioan: "Și picioarele lui asemănătoare aramei fine, ca arzând într-un cuptor și vocea lui ca vuietul multor ape." (Apoc 1:15) "Și îngerului bisericii din Tiatira scrie-i: Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca para focului și picioarele lui sunt ca arama." (Apocalipsa 2:18) Atât Daniel, cât și Ezechiel au avut o viziune a acestui om puternic și spun că brațele și picioarele lui semănau cu arama lustruită. (Dan 10: 6) "A cărui înfățișare era ca înfățișarea aramei." (Ezechiel 40: 3) Acești „munți de aramă” împreună, ilustrează organizația universală a lui Iehova și, de asemenea, pe organizația capitală a acesteia, care vine cu echipamentul militar, după ce războiul din cer este încheiat. „Din munte” sau organizația universală „acea piatră a fost tăiată, fără mâini” (Dan. 2: 34,45); în timp ce Piatra sau organizația capitală, regele uns, a crescut pentru a fi „un munte mare [care] a umplut tot pământul.” (Dan. 2: 35) și de aceea este capitala sau o parte conducătoare a organizației lui Iehova.

Carele de război, trase de cai par să apară în același timp, toate mișcându-se în linie. Având în vedere acum că evreii citesc de la dreapta la stânga, această ilustrație indică faptul că primii cai și primele care, trebuie observate a fi pe extrema dreaptă. „**LA PRIMUL CAR ERAU CAI ROȘII, LA CARUL AL DOILEA CAI NEGRII, LA CARUL AL TREILEA CAI ALBI ȘI LA CARUL AL PATRULEA, CAI BĂLȚAȚI ȘI MURGI.**” (6: 2,3) Aceste care trase de cai, arată pregătirea pentru deplasarea pe poziții pentru marea bătălie. Caii de pe extrema dreaptă sunt numiți "roșii", conform cu ebraica și sunt numiți "murgi", în versetul șapte. Al doilea car este tras de cai negri, al treilea pe centru stânga de cai albi, iar al patrulea cu "bălțați și murgi [marg, cai puternici]. Versiunea americană Revizuită redă această parte a textului „**CAI SURI PUTERNICI**”, care sunt pe extrema stângă și care merg spre sud se deosebesc, prin urmare, de cai murgi de pe extrema dreaptă.

Profetul a întrebat pe înger ce înseamnă carele și caii, iar răspunsul este: „**ȘI ÎNGERUL A RĂSPUNS ȘI MI-A ZIS: ACESTEA SUNT CELE PATRU SPIRITE [marg. VÂNTURI] ALE CERULUI CARE IES DIN LOCUL UNDE STĂTEAU ÎN PICIOARE ÎNAINTEA DOMNULUI ÎNTREGULUI PĂMÂNT.**” (6: 4,5) Acestea ilustrează organizația lui Iehova Dumnezeu, "care își face îngeri spirite". (Ps 104: 4). Este o organizație completă, deoarece este simbolizată prin patru și în același timp este cerească, incluzând rămășița de pe pământ, care a fost făcută ca să "stăm împreună în locurile cerești, în Hristos Isus". (Efeseni 1: 3; 2: 6) Rămășița credincioasă din templu au fost "eliberați de sub puterea întunericului și strămutată în Împărăția iubitului Fiu al lui Iehova". (Col. 1:13) Domnul prin îngerii lui a adunat pe rămășiță și a adus-o laolaltă din 1918, "din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la

cealaltă." (Matei 24:31; Zaharia 2: 6) Aceste „PATRU SPIRITE” au o stare aprobată înaintea lui Iehova și îl servesc cu bucurie în această zi. (Ps 110:3) Ei ies din prezența Domnului, la fel ca cei șapte bărbați descriși în capitolul al nouălea al profeției lui Ezechiel.

Babilonul este la nord de Palestina, deci numit „țara din nord”. (2: 6,7; Ier 10: 22) Babilonul pământesc a fost răsturnat cu optsprezece ani înainte ca Zaharia să înceapă să profetească; prin urmare, această profeție trebuie să se aplice organizației lui Satan, care poartă numele de Babilon și se aplică în special la "Gog, din țara lui Magog", despre care Ezechiel a profetizat. (Ezechiel 38: 2,15; 39: 2, RV) Zaharia vede „CAI NEGRII [care trag al doilea car] **MERGÂND ÎNAINTE SPRE ȚARA NORDULUI.**” (6: 6) Această divizie a armatei Domnului ia poziție pentru asaltul împotriva întăriturilor organizației lui Satan, care sunt conduse de Gog, prințul lui Satan și se mișcă pentru acțiune. „ȘI CAII ALBI [cai ce trăgeau al treilea car] **MERG ÎNAINTE DUPĂ EI.**” (6: 6) Aceste două care trase de cai, atacând țara din nord se potrivește cu faptele că, două armate sub doi regi împreună au atacat și au distrus Babilonul literal. „Împărăția ta este împărțită și dată mezilor și perșilor”. (Dan. 5: 28) Există două divizii ale armatei lui Gog, invizibilă și vizibilă, ambele fiind în conspirație împotriva poporului uns al lui Dumnezeu și ambele trebuie să fie atacate și distruse de armata Domnului. Cele două care, al doilea și al treilea deplasându-se împotriva inamicului, ilustrează aici pe cei sfinți ai lui Iehova, folosiți să distrugă „pământul”. (Țefania 3: 8). „Am poruncit celor sfinți ai mei, am chemat pe cei tari ai mei pentru furia mea, chiar cei ce se bucură de mărimea mea. Ei vin dintr-o țară îndepărtată [din cer și nu sunt parte a acestei lumi nici un moment], chiar Domnul [conducându-și armata] și armele mâniei Lui, să distrugă toată țara [Babilonului, țara din nord sau bastionul organizației lui Satan]. Și astfel Babilonul, podoaba împăraților, falnica maiestate a caldeilor, va fi ca atunci când Dumnezeu a nimicit Sodoma și Gomora”. - Isa. 13: 3, 5,19.

Caii suri întorc carul lor de război pe poziție pe linia de sud a bătăliei: „**SURII [PESTRIȚII, Roth.] MERG ÎNAINTE SPRE ȚARA SUDULUI.**” (6: 6) Cai aceștia, ce trag al patrulea car, în al treilea verset al profeției sunt numiți „cai bălțați și murgi”. Edom sau Idumea (partea de nord a fost de asemenea numită Teman), Egipt și Etiopia, toate sunt la sud de Țara Sfântă. Profeția, prin urmare, trebuie să se refere la anti tipurile acestor țări, pentru că aceste țări au suferit înfrângere înainte de timpul profeției lui Zaharia. În profeție, Edom sau Idumea ilustrează pe clasa „servului rău”, „omul păcatului”, „fiul pierzării”. Egiptul ilustrează organizația vizibilă a lui Satan, alcătuită din elementele comerciale, politice și religioase; și Etiopia reprezintă pe mercenarii militari, brațul puternic înarmat. Toate acestea vor cădea la Armaghedon și forțele lui Iehova se mișcă în poziție pentru atac. (Ieremia 25: 15,16) Profeția lui Ezechiel arată că

mulțimea mercenarilor în special, se unește cu forțele lui Gog pentru atacul poporului de legământ al lui Iehova și arată uniunea forțelor inamice, a nordului și a sudului, împotriva unșilor Domnului. - Ezech. 38: 3-5.

Caii murgi din versetul șapte reprezintă pe rămășița unsă a poporului lui Dumnezeu de pe pământ. Aceștia sunt aceiași cu cei menționați în versetul doi ca și "cai roșii". Versiunea americană revizuită îi desemnează drept cai „PUTERNICI”, iar Rotherham se referă la ei ca „ROȘU ÎNTUNECAT.” Acești cai care trag cel de-al patrulea car, nu sunt suri sau murgi (versetului trei). Acești cai „roșu întunecat”, din versetul doi și șapte, trag primul car pe extrema dreaptă și vor fi primii care trebuie observați de către poporul de legământ al lui Dumnezeu; iar acest lucru este în acord cu faptele. Ei ilustrează pe rămășița poporului lui Dumnezeu pe pământ, care sunt ilustrați de Ezechiel, sub simbolul „omului în pânză de in cu cornul unui scriitor la brâu”, care împrășteie focul asupra orașului. (Vezi Ezechiel 9 și 10.) Acești cai ce trag primul car sugerează simbolic: lucrarea de mărturie, sau „marcarea pe frunte” ce trebuie să se facă înainte ca bătălia zilei celei mari să fie luptată. **„ȘI CEI MURGI AU IEȘIT ȘI AU CĂUTAT SĂ MEARGĂ ÎNAINTE CA SĂ UMBLE ÎNCOLO ȘI ÎNCOACE PE PĂMÂNT; ȘI EL A SPUS: PLECAȚI DE AICI, UMBLAȚI ÎNCOLO ȘI ÎNCOACE PE PĂMÂNT. ASTFEL EI AU UMBLAT ÎNCOLO ȘI ÎNCOACE PE PĂMÂNT.”** (6: 7) Faptul că aceștia „au căutat să meargă” a dovedit că erau bucuroși în ziua puterii Regelui, gata să asculte de porunca de a merge pretutindeni pe pământ și să propovăduiască Evanghelia împărăției. (Matei 24:14; Psalmul 110: 3) Îngerul Domnului a zis către această rămășiță: **„PLECAȚI DE AICI, UMBLAȚI ÎNCOLO”**; ceea ce înseamnă că ei trebuie să fie ocupați în activitatea de mărturie. Acest lucru a fost semnalul lor să meargă.

Observați cum Domnul prin îngerii săi conduce mișcările poporului său și chiar fără știrea lor la momentul respectiv. Era în ziua de 8 septembrie 1922, atunci când la un congres al poporului lui Iehova, au învățat că Isus Hristos este în templu pentru judecată și că există multă lucrare pentru ei de făcut, că Domnul a făcut ca aceste cuvinte să fie vorbite mulțimii adunate: „Credeti că Domnul este acum în templul său, judecând națiunile pământului?” Mulțimea a strigat: „Da!” Vorbitorul a continuat: "Credeti că Împăratul gloriei și-a început domnia lui? "Da", a răspuns mulțimea." Atunci înapoi în câmp, O fiii ai Dumnezeului Celui Prea Înalt!... Vestiți mesajul în lung și în lat. Lumea trebuie să știe că Iehova este Dumnezeu și că Isus Hristos este Regele regilor și Domnul domnilor. Aceasta este ziua tuturor zilelor. Iată, Regele domnește! Sunteți agenții lui de publicitate. Prin urmare vestiți, vestiți, vestiți pe Rege și Împărăția lui". (Turnul de veghere, 1922, pagina 337) În ascultare de porunca Domnului, rămășița credincioasă de atunci a ieșit și a umblat pe pământ proclamând mesajul Împărăției și sunt încă în această lucrare. Întrebând ei cât de mult trebuie să continue cu această lucrare, Domnul le face cunoscut faptul că

aceasta trebuie să continue până la bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. (Is. 6:11) Armata Domnului este pe drum și ziua războiului adusă aproape.

Diviziile armatei care se mișcă împotriva inamicului în țara din nord face partea principală a lucrării. „ATUNCI A STRIGAT CĂTRE [ÎNSPRE] MINE ȘI MI-A VORBIT, SPUNÂND: IATĂ ACEȘTIA CARE MERG ÎNAINTE CĂTRE ȚARA NORDULUI MI-AU LINIȘTIT SPIRITUL ÎN ȚARA NORDULUI.” (6: 8) Carele de război trase de cai negri și cai albi acționează împotriva lui Gog, în țara lui Magog, iar acest lucru este plăcut pentru Iehova; arătând că aceasta este divizia armatei sale care justifică numele său. „ACEȘTIA... AU POTOLIT (INDIGNAREA MEA) SPIRITUL MEU” (Leeser); „MI-AU CALMAT SPIRITUL, sau, „AU FĂCUT CA MÂNIA MEA SĂ SE LINIȘTEASCĂ.” (Roth. nota de subsol) Aceștia aduc satisfacție spiritului lui Iehova, deoarece împlinesc răzbunarea lui asupra organizației lui Satan. (Ezechiel 39: 6). Această lucrare se face după ce lucrarea de mărturie a diviziei pământești este finalizată.

Divizia ilustrată de caii suri care acționează în „ȚARA DIN SUD”, partea pământească a organizației lui Satan, își fac partea lor pentru plăcerea lui Iehova; dar divizia care distruge inamicul invizibil, pe Gog și pe toți cei din țara lui Magog, execută lucrarea principală. Divizia pământească a armatei lui Satana este doar aliatul lui Gog și în cârdășie cu el. Apoi după căderea organizației sale, Satan, balaurul cel vechi este prins și pedepsit cu moartea. (Apocalipsa 20: 1-3) Toate acestea trebuie să se facă înainte ca numele lui Iehova să fie complet justificat. Organizația lui Satan, capul, corpul și coada, trebuie să fie distruse, iar apoi Iehova va fi mulțumit. (Ezechiel 5:13; 16:42, 21:17, 24:13) Faptul că conducătorul armatei strigă puternic și cu o poruncă categorică către această divizie ce acționează contra lui Gog, arată că armata ce se deplasează în acțiune și zgomot de luptă este gata de a participa. Toate acestea demonstrează că, martorii lui Iehova pe pământ nu sunt cei care elimină organizația Diavolului din activitate, dar că trebuie să-și facă lucrarea lor mărturie înainte ca marea bătălie să fie într-adevăr gata. Rămășița nu poate realiza distrugerea inamicului prin ducerea mărturiei pentru un milion de ani. Ei se prezintă și își îndeplinesc rolul lor în conformitate cu voia lui Dumnezeu, iar apoi marele război urmează. În acest moment, în viziunea profetică se schimbă.

Justificator

Cei care sunt membri ai organizației lui Iehova și care își îndeplinesc credincios partea lor de a participa la justificarea numelui său pot fi corect desemnați ca justificatori. Isus Hristos este Capul și conducătorul și, prin

urmare, el este marele Justificator și activitatea desfășurată de către membrii pământești ai organizației sale este foarte nesemnificativ; dar profetul lui Dumnezeu acordă atenție aici la societatea templului, atât Cap cât și trup, în mod evident pentru mângâierea și încurajarea rămășiței de pe pământ. Constructorii templului din Ierusalim au fost în captivitate și acum au fost eliberați. Cei care au acum parte la construirea templului adevărat și care sunt încă pe pământ, au fost o dată în captivitate, iar aceștia acum aduc tot puținul lor, ilustrat de argint și aur, pentru a fi folosit în legătură cu lucrarea de la templu. „ȘI CUVÂNTUL DOMNULUI A VENIT LA MINE, SPUNÂND: I-A DE LA CEI DIN CAPTIVITATE, DE LA HELDAI, DE LA TOBIA ȘI DE LA LEDAIA, CARE AU VENIT DIN BABILON ȘI VINO ÎN ACEIAȘI ZI ȘI INTRĂ ÎN CASA LUI IOSIA, FIUL LUI ȚEFANIA.” (6: 9,10) Cei captivi s-au întors și au venit în Sion, care este organizația lui Dumnezeu.

Numele date în acest verset al profeției sunt semnificative. „Heldai” (evident același cu cel numit „Helem” [„Tărie”] din versetul paisprezece) înseamnă „pământesc, răbdător (de durată), care trăiește mult”; numele „Tobia” înseamnă „plăcut lui Iehova”; numele de „ledaia” înseamnă „Iehova a cunoscut, Iehova se îngrijește (de el)”. Însemnătatea numelor acestora menționate par să se aplice în mod colectiv la rămășiță. „Heldai, ” rămășița, fiind în lume și având o existență tranzitorie aici, nu este o parte a lumii, dar dăinuiește prin Armaghedon și prin urmare, trăiește mult. „Tobia” este plăcut lui Dumnezeu, din cauza devotamentului său credincios pentru el; și „ledaia” înseamnă nu numai că Dumnezeu cunoaște rămășița, dar că se îngrijește de ea și o apără. Cei trei bărbați numiți au venit din Babilon și evident au fost trimiși ca o delegație de acei evrei rămași în Babilon și au venit pentru a observa lucrul la templul care a fost apoi reluat. Lui Zaharia i-a fost poruncit să meargă în casa lui Iosia și acolo să facă anumite lucruri pentru Iosua, marele preot și să le facă în prezența acestor trei oameni, lucruri cu care vor informa mai târziu pe frații lor rămași în Babilon. Evident casa lui Iosia a fost aleasă și folosită, deoarece templul nu era terminat. Casa a fost casa unui preot, „întemeiată de Iehova” (nume care înseamnă „Iosiah”) și ilustrează pe casa preoțească a lui Iehova, rămășița, a cărei membrii sunt acum în locul ascuns al Domnului, ascunși și protejați de el.

Această delegație fiind adunată în casa lui Iosia; Zaharia a fost îndrumat să: „IA ARGINT ȘI AUR ȘI FĂ COROANE ȘI PUNE-LE PE CAPUL LUI IOSUA, FIUL LUI IOȚADAC, MARELE PREOT.” (6:11) Probabil că acest aur și argint a fost strâns sau dat drept contribuție la cei trei bărbați și adus de ei, pentru că versetul zece spune: „LUAȚI DE LA EI.” Versetul unsprezece din *Versiunea* Revizuită este de acord cu acest lucru, redând. „DA, LUAȚI DE LA EI AUR ȘI ARGINT.” Actul venirii delegației celor trei bărbați la câțiva ani după ce rămășița originală a revenit din Babilon și după ce lucrările templului au fost reluate, sugerează că cei trei bărbați au ilustrat pe

aceleași persoane ca și acelea reprezentate de Estera și Rut. (Vezi versetul 15) Corespunzător cu aceasta, membrii clasei rămășiței credincioase, care sunt împrăștiați pe tot pământul și, prin urmare, sunt în lume, dar nu o parte din ea, vin să se prezinte la Domnul și să-și ofere contribuția lor pentru lucrarea Regelui și Împărăției lui Iehova și acest lucru a fost prefigurat prin folosirea de către Zaharia a argintului și a aurului adus la el.

Zaharia a făcut „**COROANELE [O COROANĂ, Roth.]**” Și a pus-o pe capul lui Iosua, marele preot, ilustrând astfel coroana de pe capul lui Isus Hristos. (Ps. 21: 3) Punerea a fost făcută de Zaharia și sugerează că rămășița este cea care atrage atenția asupra faptului că Hristos este încoronat ca rege și a venit. Rămășița face aceasta după venirea Domnului Isus la templu, în special după 1922, când au strigat: "Domnul este în Templul Lui, vestiți pe Rege și Împărăția lui!" În prezent se vede că Iehova l-a încoronat pe Isus în 1914 și rămășița duce mărturia despre acest fapt, așa cum Heldai, Tobia și Iedaia la întoarcere au depus mărturie în fața acelor oameni care au rămas în Babilon. Iehova poruncește acum ca: "toți să cinstească pe Fiul, cum cinstesc pe Tatăl". (Ioan 5: 23) Acest lucru este simbolizat prin contribuțiile lor de argint și de aur.

Lui Zaharia i-a fost poruncit să vorbească cu marele preot și să facă acest lucru, în prezența și în beneficiul celor trei oameni care au fost acolo în calitate de martori și care ilustrează pe rămășița acum pe pământ. „**ȘI VORBEȘTE-I, SPUNÂND: ASTFEL VORBEȘTE DOMNUL OȘTIRILOR, ZICÂND: IATĂ, PE BĂRBATUL A CĂRUI NUME ESTE LĂSTARUL; ȘI EL VA CREȘTE DIN LOCUL LUI ȘI VA CONSTRUI TEMPLUL DOMNULUI.**” (6: 12) În momentul când Hristos, Piatra, a fost așezată în mic, Pilat a spus: "Iată omul!" (Ioan 19: 5) În momentul când Iisus Hristos, Regele uns, Piatra, a fost pusă în împlinire, Iehova spune: „**IATĂ, PE BĂRBATUL A CĂRUI NUME ESTE LĂSTARUL [ARV, marg, MLĂDIȚA].**” Isus Hristos este mlădița sau Lăstarul lui Iehova. Nu a fost Zorobabel din casa lui David, cel care a fost încoronat, dar Iosua marele preot, acesta a fost încoronat. Acest lucru dovedește că, casa naturală a lui David era doar tipică și că **LĂSTARUL** este mlădița directă a lui Iehova, Executorul lui șef și Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec. În 1914 Iehova a trimis **LĂSTARUL** din Sion, care este o „mlădiță” nesemnificativă în ochii conducătorilor pământești, dar el strălucește în Templul lui Iehova și justifică numele lui Iehova.

Cuvintele din profetie, „**DIN LOCUL LUI**” înseamnă „din Sion”, adică, organizația universală a lui Iehova din care Isus Hristos este luat și făcut conducătorul organizației capitale și ajunge în vârful acesteia. (Ezechiel 17: 22-24) Această ilustrație profetică arată în special că, după încoronarea lui Isus ca rege de Iehova și după aruncarea lui Satan din cer, el trebuie să vină în templul lui Iehova ca rege încoronat și ca Mare Preot și judecător al casei lui Dumnezeu. Aici îi aduce el pe cei credincioși, în templu, și îi pregătește să ia o

parte în lucrarea de justificare a numelui lui Iehova. Acești martori ai lui Iehova, ilustrați de cei trei bărbați, trebuie să poarte mărturie altora din lume și aceasta este ceea ce fac acum.

Zorobabel și Iosua, marele preot au prefigurat pe una și aceeași persoană, adică, Hristos Isus, care este "un preot pe tronul său" și ocupă îndatorirea simbolizată prin Melhisedec. (Evr 7: 1) **„CHIAZ EL VA ZIDI TEMPLUL DOMNULUI ȘI EL VA PURTA GLORIA, VA ȘEDEA ȘI VA CONDUCE PE TRONUL SĂU; ȘI VA FI PREOT PE TRONUL SĂU ȘI SFATUL DE PACE VA FI ÎNTRE EI AMÂNDUI.”** (6: 13) Ca și constructor al templului, el este îmbrăcat cu măreție, onoare și glorie și el poartă însărcinarea și responsabilitatea de mare Justificator al numelui tatălui său. "Și ei vor așeza pe el toată gloria casei tatălui său,... Și el va fi un tron glorios în casa tatălui său." (Isa 22: 23,24) Isus Hristos ocupă cele două îndatoriri de rege și preot și nu există nici un conflict între cele două; prin urmare, este scris: **„ȘI SFATUL DE PACE VA FI ÎNTRE EI DOI.”** (Roth.) Sfatul sau scopul ambelor îndatoriri este pacea. Ca preot jertfitor, el este calea pentru om de a fi în pace cu Dumnezeu. (Efeseni 2:14) El desăvârșește lucrarea de ispășire din ceruri ca preot regal; ca Împărat al lui Dumnezeu el domnește și îl distruge pe Satan și organizația sa, care a fost mult timp tulburător al păcii și el va stabili "pace pe pământ și bunăvoință față de oameni". El este "Regele Salemului", adică "Regele Păcii" (Evrei 7: 2); "Și numele lui va fi numit Sfătuitor Minunat,... Prințul Păcii." (Isaia 9: 6,7) El este Justificatorul și aduce pace veșnică luptând pentru ea.

Zaharia a făcut din argintul și aurul dat drept contribuție o coroană pentru marele preot și acest lucru a servit ca o aducere aminte despre credințioșia și devotamentul contribuabililor. **ȘI COROANELE [COROANA, Roth.] VA FI PENTRU HELEM [un alt nume pentru Heldai], PENTRU TOBIA, PENTRU IEDAIA ȘI PENTRU HEN [un alt nume pentru Iosia], FIUL LUI ȚEFANIA, CA O AMINTIRE ÎN TEMPLUL DOMNULUI.”** (6:14) Acești oameni și-au demonstrat credințioșia lor venind din Babilon la casa Domnului în „ziua lucrurilor mici”, atunci când templul abia a fost început. (Hag. 2:3) Domnul arată apreciere pentru devotamentul lor și, de asemenea, că Iosia (Hen), fiul lui Țefania, care a permis ca a sa casă să fie folosită cu această ocazie. Acești oameni au ilustrat pe rămășița credincioasă, care se împărtășesc cu Isus Hristos în onoarea conferită lui de Iehova și pentru acești credincioși el rezervă "o coroană de dreptate". (2 Timotei 4: 8). Și aceasta o primesc la arătarea Păstorului Șef. (1 Petru 5: 1-4) Trebuie să continue credincioși, văzând ca nici un om să nu le ia coroana lor. Este **„CA O AMINTIRE ÎN TEMPLUL LUI IEHOVA”**, care arată că cei patru bărbați numiți sunt onorați cu recunoașterea în sanctuarul lui Iehova și arată că rămășița acum adunată sub Hristos la templu sunt în același timp moștenitorii împărăției și împreună moștenitori cu Hristos Isus. Acest lucru este simbolizat de coroană.

Activitatea acestor oameni nu s-a terminat cu contribuțiile lor în argint și aur. Ei au trebuit să asiste la încoronarea lui Iosua și să audă cuvintele profetului, iar acum le-a revenit sarcina să se întoarcă și să ducă mărturia la alții despre ceea ce au învățat. Acest lucru arată că rămășița, pe care acești oameni o prefigurează, trebuie să se angajeze în lucrarea mărturie, mărturie pentru alții și aceasta după ce au primit iluminare; iar acest lucru este susținut de cuvintele finale ale profeției, anume: **„ȘI CEI DE DEPARTE VOR VENI ȘI VOR CONSTRUI TEMPLUL DOMNULUI ȘI VEȚI CUNOAȘTE CĂ DOMNUL OȘTIRILOR M-A TRIMIS LA VOI. ȘI ACEASTA SE VA ÎNTÂMPLA, DACĂ VOI, CU ATENȚIE, VEȚI ASCULTA DE VOCEA DOMNULUI DUMNEZEULUI VOSTRU.”** (6:15) Cei de departe sunt cele luați în templu după a doua revărsarea a spiritului sfânt și căroro aceia din clasa templului le-au prezentat mărturia. (Isaia 43: 6,7; Ps 147: 2; Matei 24:31) Cei care sunt astfel adunați vin și fac serviciu în templu. Aceștia completează locurile altora care au fost în templu și care s-au angajat în lucrarea lui Ilie, dar care au fost neglijenți și s-au împiedicat de Piatră, deoarece au vorbit despre "dezvoltarea de caracter" și au fost puși de o parte. Au fost unii la Ierusalim, care au concluzionat că a fost "un timp să locuiți în case căptușite cu lemn, iar această casă stă pustiită". (Hag 1: 4). Aceștia prefigurează pe cei care au primit "odihnă" din ceea ce Domnul a dat poporului Său înainte de venirea lui Hristos Isus la templu și care și-au pierdut posibilitatea de a avea un loc de serviciu în templu; și **„CEI DE DEPARTE”** au pășit acum în locul lor, în acest privilegiu binecuvântat de serviciu la templu. Aceștia din urmă sunt ilustrați în special de Estera și Rut.

Faptul că Iehova furnizat tot ajutorul necesar pentru construirea templului în armonie cu profeția lui Zaharia, dovedește că Zaharia era un profet adevărat trimis de Iehova. Iehova și-a justificat astfel propriul cuvânt și își justifică acum pe proprii martori înaintea "Creștinătății", iar în acest mod martorii lui au parte la justificarea numelui lui Iehova. Martorii lui Iehova nu trebuie să își facă griji cu privire la timpul și modul în care multe lucruri promise se vor împlini. Dacă sunt ascultători la ceea ce Iehova le dă, ei vor vedea împlinirea scopului lui Iehova. **„DACĂ VEI ASCULTA CU ATENȚIE VOCEA DOMNULUI DUMNEZEULUI TĂU”**; ceea ce înseamnă că rămășița trebuie să fie acum sârguincioasă în a face cu puterea lor lucrarea pe care Iehova le-a dat-o să o facă, indiferent de ceea ce alții ar putea face. Templul va fi finalizat în timp util și numele lui Iehova va fi reabilitat; dar cei care sunt acum în templu sunt obligați să dea o ascultare deplină, dacă aceștia vor participa la cea din urmă justificare a cuvântului și numelui lui Iehova.

CAPITOLUL VI

ASCULTARE

(Zaharia, Capitolul 7)

Clasa sanctuarului lui IEHOVA trebuie să învețe mai întâi ascultarea, înainte de a avea un rol în justificarea marelui său nume. Dumnezeu oferă poporului Său de legământ Cuvântul lui și îi dă o înțelegere a acestuia în timp util, pentru ca el să fie instruit, iar apoi trebuie să facă voia Lui. Pentru cei care sunt în legământ cu el, el spune: „Instruiește-te Ierusalime, ca nu cumva sufletul meu să se depărteze de la tine, ca nu cumva să te fac pustiu, o țară nelocuită.” (Ieremia 6: 8). Aceste cuvinte ale lui Ieremia se aplică aceloră acum pe pământ, care sunt în legământ să facă voia lui Dumnezeu. Omul înțelept este cel care caută cu sârguință să cunoască voia lui Dumnezeu, după cum este declarată în Cuvântul Său și care se grăbește după aceea să facă această voie. Pentru a auzi numai cu urechile ce spune Cuvântul lui nu este suficient: „Vezi cum credința lucra împreună cu faptele lui și prin fapte credința a fost desăvârșită.” (Iac. 2:22, RV) Acest lucru arată că aceia sunt într-o stare de amăgire, care iau litera Cuvântului și nu spiritul acestuia și care nu reușesc să facă ceea ce le spune Dumnezeu. Formalismul simplu în serviciu în legătură cu litera Cuvântului este neplăcută lui Iehova, pentru că este bătaie de joc și „Dumnezeu nu se lasă batjocorit”. - Galateni. 6: 7.

Când Isus Hristos s-a prezentat pentru judecată, pentru a-i lua pe cele aprobați în templu, evenimentele sau cum arată Scriptura, acolo au fost două clase înainte lui, una care se complăcea în formalism, bunăoară cei pioși, evlavioși în aparență, cei cărora le plăcea să se implice în rugăciune publică și post, ca ei să poată părea buni pentru ceilalți, ca având o dezvoltare de sine la o astfel de stare că ei erau competenți și esențiali pentru împărăție; și o alta, o clasă diferită și anume, cei care sunt blânzi sau docili, credincioși în îndeplinirea a ceea ce au învățat să fie voia lui Dumnezeu și de a-i face voia cu bucurie, nu privind la propriile lor puteri sau realizări. Prima clasă menționată este neascultătoare, iar cealaltă clasă menționată, clasa ascultătoare. Aceste două clase trebuie să fie separate, ca cei aprobați să poată fi pregătiți pentru lucrarea în templu și pentru justificarea numelui lui Iehova în legătură cu bătălia zilei celei mari. Aceia din ambele clase stau înaintea scaunului de

judecată și și-au sacrificat dreptul lor de a trăi ca ființe umane. Dar acum ceva mai important a apărut. Ei trebuie să se supună. "Îi fac Domnului mai mare desfătare ofrandele arse și sacrificiile, decât ascultare de vocea Domnului? Iată, a asculta de el este mai bine decât sacrificiul și a da ascultare decât grăsimea berbecilor. Fiindcă răzvrătirea este ca păcatul vrăjitoriei și încăpățânarea este ca nelegiuirea și idolatria." (1 Sam 15: 22, 23) Profeția lui Zaharia rostită în legătură cu construirea templului arată atât pe cei neascultători cât și clasa ascultătoare. Separarea celor două clase are loc, iar cei ascultători sunt pregătiți, primiți în templu și au un rol în justificarea numelui lui Iehova.

Începutul celui de al șaptelea capitol al profeției lui Zaharia, dezvăluie pe anumiți oameni din copiii lui Israel ca fiind trimiși din orașul Betel pentru a se ruga și să țină un discurs în fața constructorilor templului. Aceasta a avut loc cu mai mult de doi ani înainte ca templul să fi fost terminat, ceea ce dovedește că acești oameni nu au fost trimiși pentru a se ruga la templu; și, prin urmare, Versiunea Autorizată dă o redare modestă a textului. Interpretarea corectă este: „ȘI S-A ÎNTÂMPLAT CĂ, ÎN AL PATRULEA AN AL DOMNIEI ÎMPĂRATULUI DARIUS, CUVÂNTUL DOMNULUI A VENIT LA ZAHARIA, ÎN ZIUA A PATRA A LUNII A NOUA, CHIAR ÎN CHIȘLEU. CÂND CEI DIN BETEL AU TRIMIS PE ȘAREȚER ȘI PE REGHEM-MELEC ȘI PE OAMENII LUI, SĂ IMPLORE FAVOAREA LUI IEHOVA.” (7: 1,2, ARV) În ebraică, "casa lui Dumnezeu" este "Betel". Sensul acestui text de aici este că acești oameni au fost trimiși din orașul Betel la Ierusalim. Acei oameni s-au întors cu rămășița din Babilon, iar acum au ocupat Betelul. (Ezra 2:28; Neemia 7:32; 11:31) Cei doi bărbați Șarețer și Reghem-Melec au acționat sub nume sau titluri de origine străină, deși acum trăiau pe pământul sfânt, și acest lucru sugerează că ei nu au fost în întregime în conformitate cu aranjamentul lui Iehova a duce mai departe lucrarea. Prin urmare, acești bărbați reprezintă în mod potrivit pe acea categorie de urmași ai lui Hristos care au auzit adevărul, care au luat parte la lucrările Ilie și care au făcut mare caz despre ei ca fiind o parte a casei lui Dumnezeu, care este, Betel.

În jurul lui 1918 și, ulterior, unele societăți de visători au fost sub probă, pretinzând a fi în "adevărul prezent" și în rânduri pentru împărăție. Cei doi bărbați veniți din Betel, ca cei mai sus numiți, au arătat prin cursul lor de acțiune că au fost "oameni cu vederi învechite", care nu s-au menținut la curent cu adevărul și serviciul Domnului. Asemenea clasă pe care ei au prefigurat-o, s-a dovedit a fi "oameni cu vederi învechite" aparținând și ținând la vechile modele stabilite de oameni, ca observatori ai datelor, lunilor, soroacelor și vremurilor. (Gal. 4:10) Ei nu s-au rupt cu totul de la organizația lui Satan, dar cred că trebuie să fie supuși puterilor politice care conduc țara și refuză să spună adevărul despre acestea ca fiind o parte a organizației lui Satan, ca nu cumva acestea să provoace pe cineva să se întoarcă de la ceea ce ei numesc "adevăr". Aceștia vin să „ÎMBUNEZE FAȚA LUI IEHOVA.” (Roth.); și acest lucru

sugerează o categorie de persoane care se dedau mai ales la așa-numitul „exercițiu devoțional (dezvoltare evlavioasă)”, încântați să cânte imnuri și să-și anunțe propriile virtuți și devotament față de un erou al credinței, dar ei nu arată nici zel real și nici devotament pentru serviciul Domnului Dumnezeu pe care el l-a poruncit. Ei numesc chiar pe clerul ipocrit, care formează o parte a organizației Diavolului, „frații noștri creștini.” Din moment ce aceștia nu sunt o parte a organizației lui Dumnezeu, probabil că acest lucru nu este din cale afară pentru ei să-i numească pe ipocriți „frați creștini”. Nu este de mirare că o lasă moale să se exprime când este menționată organizația lui Satan. "Cine se aseamănă se adună."

Iosua, marele preot, profeții Zaharia și Hagai au fost la lucrul de la templu, când acești oameni care păreau să fie foarte devotați, au venit acolo să se arate. Fără îndoială purtau bărbii lungi, bine unse și a avut un aer foarte solemn și elogios și au vorbit cu mare gravitate și solemnitate elogioasă către profeții de la templu și, în timp ce vorbeau, vărsat câteva lacrimi de crocodil. „**ȘI SĂ VORBEASCĂ PREOȚILOR, CARE ERAU ÎN CASA DOMNULUI OȘTIRILOR ȘI PREOȚILOR, SPUNÂND: SĂ PLÂNG ÎN LUNA A CINCEA, PUNÂNDU-MĂ DEOPARTE, PRECUM AM FĂCUT ACEȘTI ATÂT DE MULȚI ANI?**” (7: 3) Când au fost în Babilon au șezut jos și au plâns și de atunci au fost mari maniaci pentru formalități și au continuat să se complacă în vărsări de lacrimi, chiar și atunci când au fost favorizați să fie aduși înapoi în țara lor. Ei nu au apreciat bunătatea lui Dumnezeu, dar au spus că trebuie să continue să plângă și să pară a fi oameni buni. De șaisprezece ani au văzut că templul se află în ruină și nu se face nimic, dar totuși ei au continuat să verse lacrimi mari la intervale regulate ca alții să poată spune: „Iată-i pe acești oameni evlavioși”. Dacă ar fi fost cu adevărat sinceri și devotați lui Dumnezeu s-ar fi ridicat cu mult timp înainte, ar fi încetat cu plânsul lor și cu fervoare și curaj ar fi înfruntat inamicul și ar fi intrat cu bucurie în activitatea de construire a templului la porunca lui Dumnezeu.

Chiar așa este din 1916 cu clasa mai sus amintită și în special după 1918. Cei care au fost aduși din Babilon, sau organizația lui Satan și având în vedere adevărul care a fost publicat înainte de această dată și pentru că un om, conducătorul lor pământesc, a fost luat de la ei, au spus: „Aici nu mai este adevăr, vom sta împreună și vom vorbi despre trecut, vom plânge mai mult despre ceea ce am pierdut.” Domnul a prefigurat foarte minunat toate aceste lucruri detaliat, care sunt acum adoptate, iar acest lucru s-a făcut cu însuși scopul de sprijinire a celor credincioși pentru a discerne între fățarnici și slujitorii zeloși ai lui Dumnezeu, pentru ca credincioșii să fie mult întăriți și pregătiți să înainteze până în bătălia din marea zi.

Bărbații care au apărut la Ierusalim s-au interesat de la preoți și de la profeți, întrebând dacă ar trebui să plângă în luna a cincea și a șaptea și să se

pună deoparte pe ei înșiși cum au făcut de mai mulți ani. Ziua a șaptea a lunii a cincea a fost ziua în care Babilonul a distrus Ierusalimul și templul. (2 Regi 25: 8, 9) Ei au văzut acum pe oamenii credincioși că reconstruiesc templul; și nevăzându-i pe acești oameni credincioși plângând, dar că lucrează cu bucurie, acești ipocriți pioși evident s-au gândit să-i critice pe constructori într-o anumită măsură prin astfel de întrebări, iar în același timp, arătându-se pe ei înșiși a fi oameni cu adevărat extraordinari de buni. Domnul arată că nu mai era potrivit să postească și să plângă, dar că "postul lunii a cincea va fi bucurie și veselie". - 8: 19.

De la venirea Domnului Isus la templu lui Iehova și adunarea credincioșilor împreună, a fost o perioadă de bucurie; dar acești "visători", „oameni cu vederi învechite” care persistă în tradițiile oamenilor, continuă să postească și să plângă și într-adevăr și-au luat răsplata, care este aprobarea lor printre ei. (Mat. 6:16) Acei plângători de azi nu văd că Domnul Isus este la templu. De fapt, aceasta este un mare adevăr pe care ei îl neagă vehement, iar ei folosesc un limbaj puternic împotriva martorilor lui Iehova, deoarece ei declară că Domnul este la templul Lui cel sfânt. Acest lucru arată că templul nu există pentru ei, că ei nu văd templul și nu sunt din el și, prin urmare nu sunt născuți de organizația lui Dumnezeu și nu a învățat de la ea. Dacă ar fi fost adunați la Domnul și unși, ar vedea adevărurile mari și minunate pe care Domnul le descoperă acum celor credincioși Lui. Ei ar înceta toate formalitățile exterioare de post și plâns. „Tot templul arăta gloria Domnului, " și "Bucuria Domnului este tăria voastră”. - Ps. 29: 9; Neemia 8:10.

După aceea, Iehova i-a dat profetului său un mesaj pentru a fi transmis la acești plângăcioși "învechiți": „**ATUNCI CUVÂNTUL DOMNULUI OȘTIRILOR A VENIT LA MINE.**” (7: 4) Oferirea cuvântului lui Zaharia găsește o paralelă în lumina crescută care vine pentru credincioși după 1922. Remarcăm acum cu bucurie unele dintre lucrurile minunate pe care Domnul le-a adus la clasa templului de la acea dată. I-a plăcut Domnului să folosească Turnul de Veghere ca un mijloc de a transmite mesajul său la poporul său de legământ; iar în anul 1923 Domnul a început să aducă mesajul de bucurie la cei înfometați și ei au aflat pentru prima dată ce înseamnă: „Bucuria Domnului este tăria voastră”. (Neemia 8: 10, ARV) Apoi, în luna februarie a aceluiași an, Domnul a descoperit poporului său că paharul cu vin de la Memorial ilustrează veselia autentică rezultată din venirea Regelui și a Împărăției. (Turnul de veghere, 1923, pagina 56) Apoi a venit pentru prima dată înțelegerea corectă a pildei talanților și a minelor, care implică bucuria Domnului. (Turnul de veghere, 1923, paginile 35,71) Apoi pilda fecioarelor, arătând că uleiul ilustrează bucuria și că bucuria este în ei, datorită favorii lui Dumnezeu. (Turnul de veghere, 1923, pagina 296) De atunci Iehova a continuat să provoace ca

fulgerele sale să lumineze peste templu, iar clasa templului a continuat să se bucure și să pună mai departe zel și energie mărită în serviciul său.

Știind că Domnul Isus este la templu, toți din templu se bucură. Ar fi cu totul nepotrivit pentru ei să plângă și prin urmare, ar fi neplăcut pentru Domnul. Prin urmare, Domnul i-a poruncit lui Zaharia să vorbească cu acești "plângători ai vremurilor trecute" și să le spună: „**CÂND AȚI POSTIT ȘI AȚI PLÂNS ÎN LUNA A CINCEA ȘI ÎN LUNA A ȘAPTEA, ÎN ACEȘTI ȘAPTEZECI DE ANI, CU ADEVĂRAT AȚI POSTIT PENTRU MINE, CHIAR PENTRU MINE?**” (7: 5) Mesajul divin de înștiințare și instruire a fost și este pentru întreg poporul de legământ al lui Dumnezeu, adică, cei care dețin funcții de răspundere, precum și toți ceilalți, inclusiv clasa Mardoheu-Naomi și clasa Estera și Rut care a venit la cunoștința adevărului mai târziu. Această parte a profeției arată că toți aceștia s-au dedat într-o oarecare măsură la lucruri care nu mai erau corespunzătoare. Ei au jeli și au plâns în trecut; dar acum că Domnul este în templul ei nu trebuie să plângă mai departe, pentru că este un moment de bucurie.

Tocmai limbajul versetului cinci din profeție arată că postul „**DIN LUNA A CINCEA ȘI A ȘAPTEA**” trebuie să fi fost un post autoimpus în comemorarea distrugerii Ierusalimului. (2 Regi 25:25,26) Nu există dovezi că Iehova prin profeții Săi, în timpul captivității de șaptezeci de ani, a poruncit aceste posturi printre exilații. Ei au instituit aceste posturi la insistențele oamenilor. De asemenea multe formalități care au fost îngăduite de către poporul de legământ al lui Dumnezeu au fost și sunt instituite de oameni și cu privire la acestea cuvintele apostolului sunt aici foarte potrivite: "Dacă ați murit împreună cu Hristos față de învățăturile începătoare ale lumii, de ce, ca și cum trăind în lume, vă supuneți la porunci ca: (nu mânca, "nu gusta, "nu atinge", lucruri care toate sunt consumate prin folosire) conform cu poruncile și învățăturile omenești? Poruncile au o aparență de înțelepciune în închinare și umilință după propria voință și o falsă umilință, prin tratarea cu asprime a corpului, dar n-au nici o valoare în lupta împotriva dorințelor cărnii." - Col. 2: 20-23, Diaglott.

Acești visători și postitori moderni au urmat instrucțiunile oamenilor, cum ar fi "dezvoltarea de caracter", care este plăcută pentru propria carne și pentru alte persoane și ei se gândesc la acest lucru pentru a se face persoane potrivite pentru cer și ca ei să poată apărea în ochii celorlalți ca aceia aprobați. Ei se abțin de la lucrurile care nu sunt interzise de Iehova, în timp ce în același timp, ei se dedau la lucruri care sunt interzise de el. Posturile lor, prin urmare, nu sunt stabilite de Iehova. Viața nenaturală a chinurii proprii nu este pe placul lui Dumnezeu, dar este plăcut lui Dumnezeu pentru ca el să fie activ și convins în purtarea "roadele împărăției lui", pe care el le-a poruncit și să facă acest lucru cu zel și bucurie. (Mat. 21:43) Cel care se complăce într-o "formă de

evlavie" și are o afecțiune zeloasă pentru el însuși sau pentru alte creaturi, nu poate fi plăcut lui Dumnezeu. O afișare pe dinafară a dreptății este bătaie de joc și la această bătaie de joc Domnul nu este orb.

Profetul lui Iehova le spune apoi acestor elogioși, autoproclamați și visători idolatri că, atunci când au mâncat și au băut în timpul lor de prosperitate, ei au făcut aceasta, nu pentru a-și folosi puterea lor în serviciul Domnului, ci pentru propria lor bunăstare egoistă: „CÂND AȚI FOLOSIT MÂNCAREA ȘI CÂND AȚI FOLOSIT BĂUTURA, NU A FOST ACEASTA CU PROPRIUL CONSIMȚĂMÂNT SĂ MÂNCĂȚI ȘI CU PROPRIUL CONSIMȚĂMÂNT SĂ BEȚI? NU TREBUIA [SĂ FACEȚI] LUCRURILE PE CARE IEHOVA LE-A PROCLAMAT PRIN MÂNA PROFETILOR DE ODINIOARĂ, CÂND ÎNCĂ IERUSALIMUL A FOST LOCUIT ȘI ÎN PACE CU CETĂȚILE LUI DE JUR ÎMPREJURUL LUI, CÂND SUDUL ȘI CÂMPIA AU FOST LOCUIȚE?” - 7: 6,7, Roth.

Înainte de 1916, aceia în legământ cu Iehova, erau într-o stare de prosperitate pentru acea vreme. Marea nenorocire și captivitatea în organizația lui Satan a venit în 1917 și 1918. După aceea visătorii, care sunt împotriviți, au plâns și au urlat și încă plâng și urlă, pentru că "voința din urmă și testamentul unui om mort nu a fost respectat cu strictețe", presupunând că vreun om ar putea pune o restricție peste lucrarea lui Dumnezeu. Iehova prin profetul său le spune lor, că în loc de a fi cârcotași prin aderarea la cuvintele și opiniile unui om decedat ar trebui să studieze profețiile, care au fost scrise odinioară pentru mângâierea, ajutorul și instruirea poporului lui Dumnezeu și că aceștia ar trebui să se hrănească cu aceste cuvinte ale Domnului și să fie sârguincioși să asculte de poruncile Lui. Domnul a făcut ca profetul Isaia să scrie cu privire la această clasă. (Isaia 58: 4,5) Turnul de veghere a atras atenția asupra acestei profeții și i-a îndemnat pe cei călduți și plângăcioși să se trezească și să devină ascultători de poruncile Domnului. Dar ei continuă să meargă pe propria lor cale și să nu dea atenție la Cuvântul lui Dumnezeu. - Turnul de Veghere, 1929, paginile 131, 147.

Acum a venit timpul să se propovăduiască adevărul și rămășița trebuie să dea o atenție strictă la toate poruncile Domnului. (Fapte 3: 22, 23) Dacă ei vor să se ferească de marea nenorocire de a merge în captivitatea organizației lui Satan și prin urmare căderea la Armaghedon, ei trebuie să urmeze îndeaproape Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este prezentat prin profeții săi, Cuvânt care a fost scris pentru ajutorul special și pentru mângâierea clasei templului. Este necesar ca fiecare din clasa templului să umble acum prevăzător și să dea ascultare deplină Domnului.

Poporul de legământ al lui Dumnezeu este însărcinat să declare judecățile scrise anterior și să le ofere echitabil altora. „ȘI CUVÂNTUL DOMNULUI A VENIT LA ZAHARIA SPUNÂND: ASTFEL VORBEȘTE DOMNUL OȘTIRILOR, SPUNÂND: FACEȚI JUDECATĂ ADEVĂRATĂ ȘI ARĂTAȚI MILĂ ȘI MÂNGÂIERI, FIECARE OM FRATELUI SĂU.” (7: 8, 9) Cei care au fost de acord să facă voința lui Dumnezeu sunt admonestați că ei nu

vor arăta predispoziție, sau să înalțe numele unui om. (Ps 50:20; Luca 16:15) Fiecare membru al trupului lui Christos va trebui să arate milă și compasiune pentru frații săi și pentru toți cei consacrați. Aceasta este ceea ce Domnul Dumnezeu cere. (Mic 6: 8) Să ai un avantaj egoist de la un frate este foarte condamnat în ochii lui Dumnezeu. „ȘI NU OPRIMAȚI NICI PE VĂDUVĂ, NICI PE CEL FĂRĂ TATĂ, NICI PE STRĂIN, NICI PE CEL SĂRAC ȘI NIMENI DINTRE VOI SĂ NU ÎȘI ÎNCHIPUIE RĂUL ÎN INIMA SA, ÎMPOTRIVA FRATELUI SĂU.” (7: 10) Bănuială rea și vorbirea de rău a unui frate este o manifestare a spiritului "omului păcatului" și este un rău împotriva unșilor lui Dumnezeu și cel care practică acestea va ajunge criminal calomniator în clasa „servului rău.” (1 Tesaloniceni 5:15). Acei oameni care au venit din cetatea Betel la constructorii templului au fost postitori, nu spre gloria Domnului, ci dintr-un motiv egoist, iar învățătura este pentru cei care sunt acum pe pământ și care afirmă că sunt urmașii lui Hristos Isus devotându-se pe sine, ne ținând post ci în serviciul fericit pentru Domnul.

Israelii au fost tari la cerbice, au refuzat să se supună; și au suferit pentru aceasta. Cursul lor de acțiune și pedeapsa sunt notate ca „exemple” pentru folosul nostru, ca să luăm o cale curată: „DAR EI AU REFUZAT SĂ DEA ASCULTARE ȘI ȘI-AU TRAS UMĂRUL ȘI ȘI-AU ASTUPAT URECHILE, CA SĂ NU AUDĂ.” (7:11) Nu numai că aceasta este istoria de acum 2.500 de ani, dar se potrivește exact cu ceea ce "Creștinătatea" și clasa servului rău fac și au făcut începând cu 1922. Mulți din cei ce pretind că sunt copiii lui Dumnezeu, în loc să-și pună cu bucurie umărul să tragă cu ceilalți pentru înălțarea numelui lui Iehova, s-au opus lucrării Împărăției și continuă să se opună și să facă acest lucru cu cuvinte și fapte puternice. „DA ȘI-AU FĂCUT INIMA CA O PIATRĂ DE DIAMANT, CA NU CUMVA SĂ ASCULTE LEGEA ȘI CUVINTELE PE CARE DOMNUL OȘTIRILOR LE-A TRIMIS PRIN SPIRITUL SĂU, PRIN PROFEȚII DINAINTE; DE ACEEA A VENIT O MARE FURIE DE LA DOMNUL OȘTIRILOR.” (7:12) Ei și-au închis urechile pentru adevăr și s-au hotărât în inima lor împotriva lucrării Împărăției. Mânia lui Dumnezeu a venit peste Israel pentru neascultarea lor; și aceasta prefigurează că bătălia zilei Celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic va veni ca și o pedeapsă asupra împotrivitorilor.

„Creștinătatea” nu va lua la cunoștință despre perioada Ilie a lucrării și încă persistă în încăpățănare și clasa servului rău face o alianță cu toți ceilalți din organizația lui Satan și se pun ei înșiși în opoziție față de împărăția lui Dumnezeu și apoi ei plâng către Dumnezeu că el nu ascultă plângerile lor. „DE ACEEA S-A ÎNTÂMPLAT CĂ, PE CÂND EL STRIGA TOTUȘI EI AU REFUZAT SĂ AUDĂ; TOT ASTFEL, EI AU STRIGAT ȘI EU AM REFUZAT SĂ AUD, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR”. (7:13) „Înțelepciunea strigă afară; își înalță vocea pe străzi. Întoarceți-vă la mustrarea mea; iată voi turna spiritul meu peste voi, vă voi face cunoscute cuvintele mele. Atunci ei mă vor chema, dar voi refuza să răspund, devreme mă vor căuta, dar nu mă vor

găsi, pentru că au urât cunoașterea și nu au ales teama de Domnul.” - Prov. 1: 20, 23, 28, 29.

Iehova i-a risipit pe israeliții prin mari necazuri permițând să fie răsturnați. (7:14) Aceasta este reprezentativ pentru marea mulțime (Apoc 7: 9-14) care este deja asemenea „moștenirii pustiite.” (Isaia 49: 8). "Mulțimea mare" nu i-a în seamă Cuvântul lui Dumnezeu și sunt deprimați, dar la timpul potrivit vor fi eliberați. Dar cei care au fost readuși din Babilon, luminați și chemați pentru împărăție și date privilegii pentru lucrarea din templu și care apoi voit devin călduți și neascultători, cât de mare va fi pedeapsa lor! (Apocalipsa 3: 14-18; 1 Petru 4:17; 2 Petru 2: 12,13) Etalându-se vizibil de dragul motivelor egoiste și ipocrite vor primi o dreaptă recompensă din mâinile Domnului. Cei care cu bucurie ascultă, vor primi aprobarea Domnului.

Zelul lui Iehova pentru Sion

(Zaharia, Capitolul 8)

Iehova și-a pus numele peste Ierusalim și de dragul numelui său el i-a adus înapoi pe cei credincioși. El este acum, de asemenea, gelos (sau zelos) pentru Sion, organizația sa. Prin urmare, în profeție este scris: „ȘI CUVÂNTUL LUI IEHOVA AL OȘTIRILOR A VENIT SPUNÂND: ASTFEL ZICE IEHOVA OȘTIRILOR, EU SUNT GELOS PENTRU SION CU O MARE GELOZIE, DA CU O MARE MÂNIE EU SUNT GELOS PENTRU EL.” (8: 1, 2, Roth.) După ce Satan a fost aruncat din cer a fost o mare persecuție peste organizația lui Dumnezeu de pe pământ. „Creștinătatea” l-a respins pe Hristos Isus Regele și pentru aceste lucruri mânia Domnului va fi exprimată asupra "Creștinătății". Zelul său nu va întârzia mult timp până când va lua măsuri pentru alinarea Sionului. (Ier. 25:12) După ce „Împăratul Babilonului” (care este Satan) și „acea națiune” (partea invizibilă a organizației lui Satan) a fost aruncată din cer cu mare furie, zelul lui Iehova pentru Sion l-a mișcat să facă pregătiri pentru pedepsirea finală a organizației rele, pedepsire care va fi aplicată la Armaghedon.

Iehova și-a dat cuvântul său că femeia sa va aduce o sămânță care va distruge dușmanul. (Geneza 3: 14,15) Pentru aproape șase mii de ani acea promisiune a fost aparent uitată; dar de fapt aceasta nu a fost uitată. În acel timp partea cerească a organizației lui Iehova a fost asemenea unei văduve. Prin profetul său Iehova declară: „Pentru puțin timp te-am părăsit, dar cu îndurări mari te voi [la întoarcerea mea] strânge”. (Isaia 54: 5-8) În 1914 Domnul și-a reîntors favoarea sa către organizația cerească, simbolizată prin „femeia” sa. În ce privește partea pământească a organizației sale, Iehova nu a reîntors-o până la 1918, când Mesagerul său îndată a venit la templu (Maleahi

3: 1.) În armonie cu aceasta Zaharia a profetizat: „**AȘA VORBEȘTE DOMNUL: M-AM ÎNTORS LA SION ȘI VOI LOCUI ÎN MIJLOCUL IERUSALIMULUI; ȘI IERUSALIMUL SE VA NUMI CETATEA ADEVĂRULUI; ȘI MUNTELE DOMNULUI OȘTIRILOR, MUNTELE SFÂNT.**” - 8: 3.

Prin gura altor profeți Iehova a făcut cunoscut scopurile sale pentru reîntoarcerea favorii sale pentru Sion, care au fost împlinite. (Ps 102:13-16) În Sion, rămășița lui credincioasă primește acum adăpost. (Isaia 14:32; 24:23) „Și Răscumpărătorul va veni în Sion și la cei din Iacob care se întorc de la păcate, zice Iehova. Cât despre mine, acesta este legământul meu cu ei, spiritul meu care este peste tine [Hristos mai marele decât Isaia] și cuvintele mele care le-am pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi [rămășița, așa cum este ilustrat prin cei trei fii ai lui Isaia], nici din gura seminței tale [clasa Ruth, clasa "nurilor lui Naomi"] zice Iehova, de acum și pentru totdeauna”. (Isaia 59:20, 21, ARV) (Mic 4:7,8; Isaia 33: 5,6) Această promisiune profetică Iehova a îndeplinit-o pentru cei credincioși lui de pe pământ și i-a făcut martorii săi.

Organizația lui Iehova, simbolizată de Ierusalim, arată în consecință prosperitate. „Aceasta se va numi Cetatea Adevărului”, adică, o organizație credincioasă și statornică în primul rând prin rămășița pământească, clasa Iuda și apoi prin clasa Ionadab, iar la timpul potrivit prin „marea mulțime.” Dar Îngerul Domnului îi va aduna pe toți răufăcătorii și lucrătorii nelegiurii. (Apocalipsa 22:15) "Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre, ochii tăi vor vedea Ierusalimul, o locuință liniștită, un cort ce nu va fi desfăcut; niciunul dintre cuiele acestuia nu va fi vreodată mutat, nici una dintre corzile lui nu va fi ruptă. Dar acolo Iehova va fi prin maiestatea sa, un loc cu râuri și pâraie limpezi, în care nu vor merge galere cu vâsle, nici corabia măreață [puterea comercială a lui Satan, reprezentată special prin imperiul britanic] nu va trece. Pentru că Iehova este judecătorul nostru, Iehova este legiuitorul nostru, Iehova este regele nostru, el ne va salva." - Isa. 33: 20-22, ARV.

Iehova va fi pentru totdeauna un adăpost pentru poporul său și nici "străini" în formații de luptă nu vor trece prin el din nou. (Ioel 3: 16,17,21, ARV) Rămășița poporului lui Dumnezeu acum vede aceste binecuvântări și ei se bucură; și pentru ei Iehova zice: "Nu te vei mai teme de rău... Nu te teme, O Sion, să nu-ți mâinile slăbească." (Țefania 3: 14-17, ARV) Iehova l-a trimis pe marele judecător la templu, prin urmare, el acum a "restaurat pe judecătorii tăi" și a trimis pe al său "sfetnic minunat", iar de acum încolo organizația sa va fi numită Cetatea credincioasă și a dreptății (Isaia 1:26; 30:20) Cei născuți în Sion sunt învățați de Dumnezeu și sunt într-o mare pace și bucurie. – Țef. 3:13.

Multe profeții arată că mulți oameni vor discerne organizația lui Dumnezeu înainte de Armaghedon și vor recunoaște că Iehova nu este deloc responsabil pentru necazurile și răutatea acum de pe pământ și că împărăția lui

lehova este adevăratul remediu pentru lume. Marea zi nenorocirii este aici pentru cei care vor lupta împotriva lui Dumnezeu. Ziua prosperității, a bucuriei și a binecuvântării este aici pentru cei care stau de partea lui lehova și rămân credincioși și statornici pentru el. Oamenii vor veni cu bucurie în Sion, Împărăția și produc bucurie Regelui. - Ier. 31:23; Ps. 48: 1,2; Ioel 3:17.

La patrusprezece ani după ce rămășița s-a întors înapoi din Babilon această profeție a fost rostită: **„AȘA VORBEȘTE DOMNUL OȘTIRILOR: VOR LOCUI TOTUȘI BĂTRÂNI ȘI BĂTRÂNE PE STRĂZILE IERUSALIMULUI ȘI FIECARE OM CU TOIAGUL SĂU ÎN MÂNĂ, DIN CAUZA MULȚIMII ZILELOR. ȘI STRĂZILE CETĂȚII VOR FI PLINE CU BĂIEȚI ȘI FETE, JUCÂNDU-SE PE STRĂZILE EI.”** (8: 4,5) Aceasta nu se poate referi la visătorii menționați în profeția lui Ioel. (2:28) ca „oameni bătrâni”, pentru că lehova este împotriva celor care profetesc visuri false încât ei se exprimă și fac ca poporul să păcătuiască prin minciunile lor, iar pe aceștia el îi curăță imediat. (Ieremia 23:32). Profeția lui Zaharia, arată prin urmare printr-un limbaj figurativ că în perioada de bătrânețe a bisericii, adică, la sfârșitul lumii, Dumnezeu va restaura pe rămășița sa în organizația lui și ei vor trebui să fie roditori. (Ps 37: 25; 92:14,15) Rămășița credincioasă va locui în organizația lui lehova, ca să zicem așa în perioada de bătrânețe, iar ei vor avea protecție și nu vor fi doborâți de acolo de dușman. - Ps. 31: 23.

Mardoheu și Naomi au fost ambii bătrâni în timpul în care s-au produs dramele Estera și Rut, și **„BĂIEȚII ȘI FETELE** [adică cei tineri] **PE STRĂZI”**, sugerează cum clasa Estera și Rut sunt acolo prevestindu-i pe membrii rămășiței. Acești tineri sunt copii Sionului; prin urmare cu siguranță ilustrează o parte a rămășiței. (Isaia 66: 8; Ps 113: 9; Ps 127: 3-5) La împlinirea acestei profeții Sionul spune: "Cine mi i-a născut pe aceștia [clasa Estera și Rut], văzând că am fost văduvită de copii mei? " (Isaia 49: 19-22, ARV) Copii fericiți se joacă pe străzi. Declarația profetică că acești copii care se joacă pe străzi, arată că aceștia sunt fără griji, încrezându-se și bucurându-se în Domnul.” Să se bucure copii Sionului în Împăratul lor. Să laude numele lui cu dans.” - Ps. 149: 2, 3.

Aceste binecuvântări revărsate asupra Sionului în acest timp prezent sunt minunate și credincioșii văd că acestea purced de la Domnul. **„AȘA VORBEȘTE DOMNUL OȘTIRILOR: DACĂ ACEASTA ESTE MINUNATĂ ÎN OCHII RĂMĂȘITEI ACESTUI POPOR ÎN ACELE ZILE, VA FI DE ASEMENEA MINUNATĂ ÎN OCHII MEI? SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR.”** (8: 6). La lehova nimic nu este imposibil. Împlinirea profeției se datorează faptului că lehova întorcându-și favoarea către Sion și aducându-l pe poporul său de legământ care dovedește ascultare și credincioșie în templu, ungându-i și iluminându-i; ei exclamă: „Aceasta Domnul a făcut-o și este minunat în ochii noștrii.” - Ps. 118: 23.

Poporul lui lehova sunt cei care cu bucurie ascultă de el, iar el îi protejează și îi binecuvântează: **„AȘA ZICE DOMNUL OȘTIRILOR: IATĂ, VOI SALVA PE**

POPORUL MEU DIN ȚARA ESTULUI ȘI DIN ȚARA VESTULUI; ȘI ÎI VOI ADUCE ȘI VOR LOCUI ÎN MIJLOCUL IERUSALIMULUI; ȘI EI VOR FI POPORUL MEU IAR EU VOI FI DUMNEZEUL LOR, ÎN ADEVĂR ȘI DREPTATE.” (8: 7,8) Pentru a-i salva, el îl naște mai întâi pe Regele său, îi alungă pe Satan și organizația lui din cer, oprește Războiul Mondial de dragul aleșilor lui și apoi îi trimite mai departe pe cei ascultători, pregătiți și echipați, ca martori ai săi să-l reprezinte în continuarea pregătirii pentru Armaghedon. Rămășița locuiește în siguranță, deoarece aceasta a primit adăpost în numele lui Iehova. (Prov. 18:10) Ei nu dau mai mult onoare și glorie omului. Ei se închină și servesc lui Iehova.

Rămășița credincioasă este poporul lui Iehova scos pentru numele său, iar ei au o lucrare de făcut și trebuie să folosească mesajul și echipamentul divin în serviciul Domnului. **„AȘA VORBEȘTE DOMNUL OȘTIRILOR [pentru rămășiță], SĂ FIE TARI MÂINILE VOASTRE, VOI CARE AUZIȚI, ÎN ACESTE ZILE, CUVINTELE ACESTEIA PRIN GURA PROFEȚILOR, CARE ERAU ÎN ZIUA ÎN CARE TEMELIA CASEI DOMNULUI OȘTIRILOR A FOST PUSĂ, CA TEMPLUL SĂ FIE CONSTRUIT.”** (8: 9) Cei care aud și apreciază profeția pe care Iehova a descoperit-o și a clarificat-o poporului său în această zi, trebuie să fie puternici și activi. Este privilegiul lor de a-i ajuta pe cei slabi să înțeleagă, adică, să "întărească mâinile slabe". (Isaia 35: 3). Lucrarea templului este acum în curs de desfășurare și Iehova furnizează hrana necesară pentru ca rămășița lui să fie puternică în el și în tăria puterii lui.

Era în 1922 când poporul lui Dumnezeu a aflat că Hristos era la templu și numai de la acel timp înainte puteau aprecia privilegiul lucrării Împărăției. **„PENTRU CĂ ÎNAINTE DE ACESTE [ACELE R.V.] ZILE NU ERA PLATĂ PENTRU OM, NICI VREO PLATĂ PENTRU VITĂ; ȘI NICI NU ERA PLATĂ PENTRU CEL CARE IEȘEA SAU PENTRU CEL CARE INTRA, DIN CAUZA NECAZULUI, PENTRU CĂ AM STÂRNIT PE TOȚI OAMENII, PE FIECARE, ÎMPOTRIVA APROAPELUI SĂU.”** (8:10) Zaharia nu a profetizat aici despre criza comercială prezentă care există în organizația lui Satan, ci despre condițiile care au ajuns să se întâmple printre poporul lui Dumnezeu înainte de 1922. Ei și-au dat seama serios înainte de acea dată despre importanța organizării serviciului; prin urmare, pentru ei nu a fost nici o plată sau serviciu efectiv. Nu o fost o pace adevărată. A fost o măsură de teamă și înfrânare datorită plecăciunilor și de a fi supuși elementelor comerciale și politice a organizației lui Satan, recunoscându-le ca fiind "puterile superioare" (Romani 13: 1); în consecință acolo nu a fost pace. Dezvoltarea caracterului o fost doctrină de frunte și chestiunea principală discutată de „bătrâni aleși” care doreau să strălucească; și au pus lucrarea de serviciu la spate. Nici o lucrare reală, zeloasă și eficientă nu a fost făcută. Poporul lui Dumnezeu a fost afectat și împiedicat de „samariteni”, care continuau să comită „păcatul Samariei” uitându-se la cuvintele oamenilor și nu la Iehova și la ceea ce ar fi trebuit făcut. Diavolul i-a folosit pe acești „samariteni” și alte elemente din organizația lui Satan pentru a oprima și a băga frică în inimile oamenilor lui Dumnezeu; a fost, de asemenea,

ceartă în compania sau clasa lor în care intitulatele persoane cu vază a „bătrânilor aleși” au domnit peste moștenirea lui Dumnezeu. Aceștia trebuiau să fie eliminați din sanctuarul lui Dumnezeu înainte ca unitatea să existe pe deplin. Chiar și după ce sunt curățate unele din acele elemente împotrivoare, eforturile lor vor continua ca să împiedice lucrarea martorilor lui Iehova; dar cei credincioși vor merge mai departe fermi și nu vor da nici o atenție la opoziție, evitându-i pe cei care încearcă să-i împiedice.

Când Zaharia a profețit, temelia templului a fost pusă și lucrarea a progresat timp de doi ani. Aceasta corespunde bine cu timpul din 1922 și în special din anul 1926, această dată din urmă marchează începutul timpului de binecuvântare. (Dan. 12:12) **„DAR ACUM NU VOI FI PENTRU RESTUL [rămășița] ACESTUI POPOR CA ÎN ZILELE DINAINTE, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR.” (8:11)** Zilele dinainte” au fost zilele de neglijență. Dar atunci când poporul de legământ a lui Dumnezeu a ajuns să realizeze că Iehova a avut o lucrare pentru ca el să o facă, condițiile din mijlocul acestuia s-a schimbat și prosperitatea urmat. **„PENTRU CĂ SĂMÂNȚA VA FI PROSPERĂ [Roth. SIGURĂ]; VIȚA ÎȘI VA DA RODUL ȘI PĂMÂNTUL ÎȘI VA DA VENITUL IAR CERURILE ÎȘI VOR DA ROUA; ȘI EU VOI FACE CA RĂMĂȘIȚA ACESTUI POPOR SĂ STĂPÂNEASCĂ TOATE ACESTE.” - 8: 12.**

Observați modul în care Iehova a împlinit această profeție către și prin Cristos Isus, constructorul puternic al templului. Siguranța sau prosperitatea menționată de Zaharia corespunde exact cu profeția lui Hagai 2:19 și Isaia 30: 23. Prin urmare, există în prezent o abundență de hrană spirituală pentru cei care se îngrijesc să se împărtășească din aceasta. Aceasta hrană spirituală Domnul cu grație permite să fie publicată în publicațiile Turnului de Veghere și să fie pusă la îndemâna tuturor celor care-l iubesc pe Dumnezeu. **„SĂMÂNȚA”**, a prosperat, rezultând în "pacea care întrece orice înțelegere a omului".

Iehova produce fructe prin „vița lui de vie”. (Isaia 27: 2,3; Ioan 15: 1,2) Rămășița este încântată să poarte acele fructe pentru frații lor și pentru toți cei care aud. Rămășița în același timp, „bea profund fructul nou al viței de vie” și dau laudă Regelui și lui Iehova. (Matei 26: 29; Luca 22:18) Domnul a binecuvântat strădaniile rămășiței sale de a construi țara sau organizația și, astfel, a adus creșterea și binele rezultând spre gloria Domnului. - Mal. 3:11.

Promisiunea că **„CERURILE ÎȘI VOR DA ROUA”**, spune simbolic că nu va fi nici o lipsă de adevăr, dar Domnul va continua să aprovizioneze rămășița cu toate lucrurile necesare. Domnul a pus pe masa lui, pentru rămășița sa, o hrană proaspătă susținătoare de viață și i-a adus o mare bucurie și pace. În timpul trecut aproape jumătate din Spațiul Turnului de Veghere a fost ocupat cu „Examinări din Turn”, adică lucruri care țin de lume; dar începând cu anul 1924 astfel de lucruri au dispărut și în tot spațiul sunt redată adevărurile referitoare la Împărăția lui Iehova, iar prin această dispoziție grațioasă Domnul și-a păstrat

poporul Său credincios odihnit. „Doctrina Mea va cădea ca ploaia, vorbele Mele vor picura ca roua, ca ploaia repede peste verdeață și ca ploaia pe iarbă: pentru că voi vesti numele Domnului: dați măreție Dumnezeului nostru.” (Deuteronom 32: 2,3) Acum, poporul lui a învățat că adevărurile stabilite în cartea Deuteronom se aplică în special la poporul lui Dumnezeu care este adus la templu. Cei în Cristos au fost aduși în unitate, unitate care este "ca roua Hermonului și ca roua care a coborât pe munții Sionului, căci acolo Domnul a poruncit binecuvântarea, chiar viața pentru totdeauna." - Ps. 133: 3.

Promisiunea lui Iehova prin Zaharia a fost: **„EU VOI FACE CA RĂMĂȘIȚA ACESTUI POPOR SĂ STĂPÂNEASCĂ TOATE ACESTE”**; și cu adevărat a îndeplinit această promisiune și continuă să o facă. Lucrarea a început cu zel în 1922 și într-un grad foarte însemnat de la și după 1926, an care marchează începutul lucrării speciale de curățire a sanctuarului prin pregătirea pentru o mai mare lucrare de urmat. (Ioel 2: 23-28) Cei ascultători ai lui Iehova continuă să se bucure și să-l laude pe el în timp ce se angajează în lucru la templu, indiferent de ceea ce inamicul poate spune sau face, bine știind că aceștia au o protecție de la Iehova și în numele său sunt în siguranță.

Iehova își folosește poporul ca instrument al binecuvântării pentru alții; prin urmare, Zaharia a profețit: **„ȘI SE VA ÎNTÂMPLA CĂ, PRECUM AȚI FOST UN BLESTEM PRINTRE PĂGÂNI, CASĂ A LUI IUDA ȘI CASĂ A LUI ISRAEL, TOT ASTFEL VĂ VOI SALVA ȘI VEȚI FI O BINECUVÂNTARE; NU VĂ TEMEȚI, ÎNTĂRIȚI-VĂ MÂINILE.”** (8: 13) Mențiunea „casă a lui Iuda și Israel”, arată că profeția are împlinirea la timpul unității în Cristos. Din cauza neascultării, ei erau sub blestemul lui Dumnezeu și au locuit printre păgâni, care, de asemenea i-au blestemat; și aceasta a fost condiția Israelului spiritual înainte de 1922, când Dumnezeu era supărat pe poporul său de legământ, din cauza neascultării și neglijenței. Apoi mânia lui s-a întors. (Isaia 12: 1). Acum, cei credincioși sunt bucuroși să proclame cu sânguință numele său și faptele lui și de acea continuă; și "nu va mai fi nici un blestem" pentru ei. (Apoc 22: 3) Sânguința în proclamarea mesajului Împărăției lui Iehova este într-adevăr o binecuvântare pentru mulți oameni, în special pentru clasa Ionadab. "Și rămășița lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare, ca roua de la Domnul, ca ploaia mărunță pe iarbă, care nu întârzie pentru om, nici nu așteaptă pe fiii oamenilor. Și eu voi face răzbunare în mânie și furie asupra păgânilor, așa cum ei nu au auzit. " - Mic. 5: 7,15.

Iehova pregătește pe poporul său pentru lupta zilei celei mari și, prin urmare, el le poruncește să nu se teamă. "Ascultă Israele! Astăzi vă apropiați de bătălia împotriva dușmanilor voștri, să nu vă slăbească inimile; nu vă temeți și nu tremurați, nici nu vă înspăimântați din cauza lor." (Deut 20: 3) Gog a adus în conspirație toate forțele sale, iar acestea sunt conduse în eforturile lor împotriva "celor ascunși" ai lui Iehova; dar cei care au încredere fără rezerve în

lehova nu trebuie și nu se vor teme. (Ps 27: 1, 118: 6; Țefania 3:16; Evrei 13: 6; 1 Ioan 4: 17,18) Prin urmare, rămășița în această zi de judecată este îndrăzneată în declararea mesajul Împărăției și va continua să facă astfel, indiferent de orice opoziție.

Înainte de 1918 lehova a făcut ca adevărul de atunci să fie proclamat pe pământ și "Creștinătatea" a avut ocazia să cunoască despre Împărăție. În timp ce lucrarea lui Ilie a fost astfel făcută, în special în anul 1918, poporul credincios al Domnului a fost maltratată de „Creștinătate”. În mijlocul poporului de legământ a lui Dumnezeu din acel timp au fost "bătrânii aleși" care au eșuat în a-i servi lui Dumnezeu și din cauza necredinței lor a devenit necesară curățarea acestora ca cei aprobați să poată fi pregătiți pentru scopurile lui Dumnezeu. **„CĂCI AȘA VORBEȘTE DOMNUL OȘTIRILOR: PRECUM AM GÂNDIT SĂ VĂ PEDEPESC, CÂND PĂRINȚI VOȘTRI MĂ PROVOCAU LA MÂNIE, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR ȘI NU M-AM POCĂIT.”** (8:14) Domnul nu s-a pocăit, dar a făcut lucrarea de curățare ca să aibă o societate care să "aducă [lui] o jertfă în dreptate". (Mal. 3:14; Ezech. 20: 35-38) Judecata trebuie să înceapă de la casa lui Dumnezeu și continuă până când sanctuarul este curățat și apoi fărădelege va avea un sfârșit. - 1 Pet. 4:17; Ezech. 21: 24, 25.

De la și după 1922 și mai ales din 1926, lehova a favorizat pe clasa lui a „servului credincios”. **„DECI DIN NOU, EU AM GÂNDIT ÎN ACESTE ZILE SĂ FAC BINE IERUSALIMULUI ȘI CASEI LUI IUDA: NU VĂ TEMEȚI”.** (8: 15) Aceasta Domnul a făcut-o pentru că este timpul pentru justificarea numelui său și nu pentru că rămășița a meritat binecuvântarea. (Ezechiel 36: 21-23) "Copilul de parte bărbătească" a fost născut (Apocalipsa 12: 5), adică împărăția care a început; aceasta este "timpul stabilit" pentru favorizarea Sionul și pentru onorarea și justificarea numelui lui lehova. - Ps. 102: 13; Isa. 63: 4.

Dacă rămășița va rămâne în templu și se împărtășește de lucrurile bune pe care lehova le pregătește în acest timp, trebuie să facă ceea ce le poruncește el. **„ACESTE SUNT LUCRURILE PE CARE SĂ LE FACEȚI: FIECARE SĂ VORBEASCĂ ADEVĂRUL APROAPELUI SĂU; FACEȚI JUDECATA ADEVĂRULUI ȘI A PĂCII ÎN PORȚILE VOASTRE.”** (8:16) Această poruncă a Domnului nu poate fi îndeplinită prin discursuri în fața poporului lui Dumnezeu despre „dezvoltarea caracterului” sau orice alt tip de discursuri care doar sună frumos. Vorbitorii trebuie să vorbească adevărul și este adevărat că omul prin propriile sale eforturi nu se poate pregăti și se poate face potrivit pentru împărăția cerurilor; nici prin amuzarea sau distrarea ascultătorii săi prin discursul său el nu poate îndeplini scopurile lui Dumnezeu. El trebuie să se supună Domnului Dumnezeu și Domnului Isus Hristos. Fiind aduși la momentul unității, fiecare trebuie să vorbească adevăratul mesaj al împărăției pe care Domnul l-a oferit. "Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, care este creat după Dumnezeu în dreptate și

sfințenie [marg. Sfințenia adevărului, adică, numai adevărul] De aceea punând deoparte minciuna, vorbiți adevăr fiecare aproapelui său, pentru că suntem membrii unii altora. " (Efeseni 4: 24, 25) Ei trebuie să vorbească adevărul la zi și nu ceea ce a fost învățat în timpul perioadei Ilie a bisericii. Ei trebuie să fie sinceri să sublinieze adevăratele calificări ale unui urmaș al lui Hristos, însărcinarea sa, despre responsabilitățile sale, vorbind adevărul și despre împărăție și să spună clar adevărul despre inamic cum poruncește Dumnezeu.

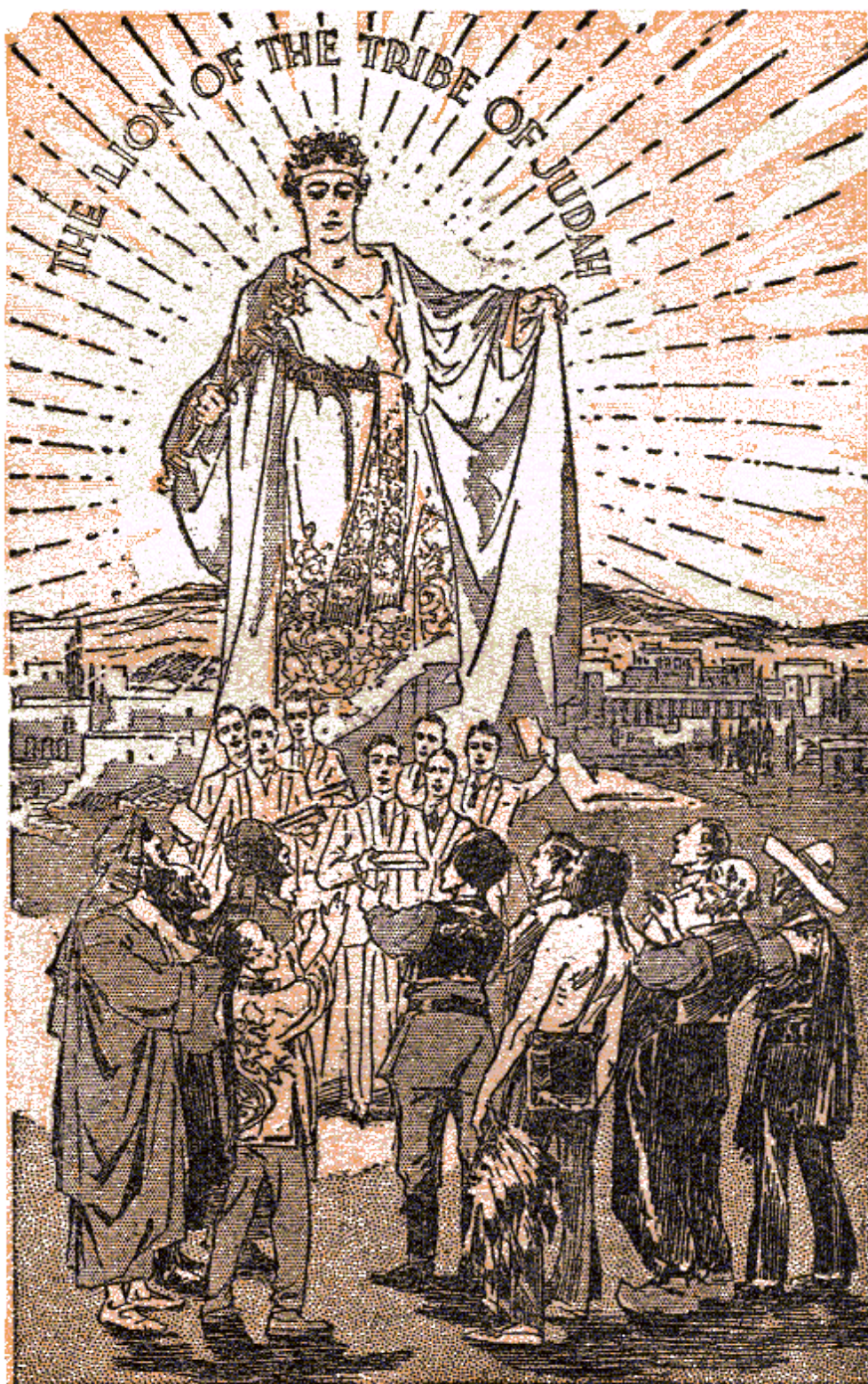
Cei care refuză să asculte de marele profet al lui Iehova în aceasta și în alte chestiuni importante vor fi distruși. Ipocrizia nu va mai fi tolerată. (Faptele Apostolilor 3: 22, 23) Adevărul privind judecata lui Iehova trebuie să fie spus, pentru că el a poruncit ca acest lucru să fie făcut. Evitați toate controversele, dar fiți sânguincioși în a spune adevărul; după cum este scris: "Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului; vor prospera cei care te iubesc. Datorită Casei Domnului, Dumnezeului nostru, voi căuta binele tău" (Ps 122: 6, 9) "Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții." (Gal. 5:15) Rămășița credincioasă va păstra unitatea în Cristos și va merge înainte cu bucurie în armata Domnului Dumnezeu. (Efeseni 4:13; Fil. 1:27) Ne credincioșia față de organizația Domnului este urâtă lui Iehova. (Isaia 58: 1). Fiecare membru al acesteia este responsabil față de Domnul și trebuie să se minimalizeze pe sine și să dea ascultare strictă și atenție la interesele Împărăției. **„ȘI NIMENI DINTRE VOI SĂ NU ÎȘI ÎNCHIPUIE RĂUL ÎN INIMILE VOASTRE ÎMPOTRIVA APROAPELUI SĂU; ȘI NU IUBIȚI JURĂMÂNTUL FALS, PENTRU CĂ TOATE ACESTEA SUNT LUCRURI PE CARE EU LE URĂSC, SPUNE DOMNUL.” - 8: 17.**

Iehova a dat răspuns la întrebarea expusă de locuitorii orașului Betel. (7: 2) Postul din luna a patra a comemorat căderea Ierusalimului și capturarea împăratului. (2Regi 25: 3-5) Postul din luna a cincea a comemorat distrugerea templului; postul din luna a șaptea a comemorat timpul pustiirii complete (2 Regi 25: 8, 9, 25, 26); și postul din luna a zecea, timpul în care Ezechiel a primit vestea că orașul a fost doborât. (Ezechiel 33:21) Despre aceasta Iehova a zis: "Aceasta nu va fi o vreme de plâns acum, dar va fi pentru casa lui Iuda bucurie și veselie și sărbători vesele [adunări numite plăcut, Roth]." Prin urmare, Domnul zice:

„AȘA VORBEȘTE DOMNUL OȘTIRILOR: POSTUL DIN LUNA A PATRA ȘI POSTUL DIN LUNA A CINCEA ȘI POSTUL DIN LUNA A ȘAPTEA ȘI POSTUL DIN LUNA A ZECEA VOR FI PENTRU CASA LUI IUDA BUCURIE ȘI VESELIE ȘI SĂRBĂTORI FERICITE; DE ACEEA IUBIȚI ADEVĂRUL ȘI PACEA.” (8:19) De vreme ce necazul a venit din 1917 până în 1919, poporul de legământ al lui Dumnezeu ar fi trebuit să-l primească cu bucurie, acceptând ca fiind permis de Iehova, pentru ca scopurile sale să poată fi realizate. Desigur, după 1919 cei care iubesc pe Domnul și adevărul său nu ar trebui să se mai plângă despre ce a venit și a trecut. Cei care o fac "pun din nou temelia pocăinței de la faptele

moarte" și nu "merg spre perfecțiune". (Evrei 6: 1). În loc de a asculta de Domnul și să meargă cu bucurie în lumina pe care a dat-o poporului Său, mulți „plângăcioși” au continuat să observe zile, luni, vremuri și ani și să organizeze reuniuni solemne și tânguitoare pentru a comemora moartea unuia care în trecut i-a condus și în astfel de ocazii să se roage: „Dumnezeu să-i binecuvânteze comemorarea.” De asemenea, ei au încercat să perpetueze lucrarea moartă Ilie, pietrele moarte ale piramidei, și astfel de lucruri; toate acestea sunt neplăcute pentru Dumnezeu.

Timpul a sosit, lucrarea templului trebuie să se facă și este timpul să se „uite ce este în urmă” și cu bucurie să ajungem și să facem lucrarea pe care Iehova ne-a poruncit să o facem cu privire la justificarea numelui său. Domnul spune: „**PRIN URMARE IUBIȚI ADEVĂRUL ȘI PACEA**”. Aceasta înseamnă unitate și pace în facerea voinței lui Dumnezeu și nu acea pace care vine prin compromis cu dușmanul (Evr. 12:14) Cei devotați și credincioși au răspuns la porunca Domnului. ” Adunări de serviciu „mari și mici,” perioade de mărturie unite” la nivel mondial, campaniile duse mai departe spre onoarea lui Iehova și spre lauda sa și aceasta în fața rezistenței încăpățănate a inamicului, în locuri cum ar fi Plainfield, Bergenfield și Asbury Park, N.J. și în alte asemenea locuri

THE JEW (Zech. 8: 20-23)

Page 140

din țară sunt o dovada a devotamentului lor credincios pentru Iehova. Această ascultare ei au redat-o cu bucurie și cu o mare pace. Acestea nu au fost sărbători pline de lacrimi. Rămășița se bucură în adevărul că Iehova continuă să se îngrijească de ei și că această îngrijire el le-a dat-o în special din 1922.

Promisiunea lui Iehova dată prin Zaharia este că mulți dintre cei care au fost în organizația lui Satan vor veni să caute adevărul din mâinile reprezentanților Domnului. (8:20) Organizația capitală a lui Dumnezeu va deveni o casă de rugăciune pentru toate națiunile sau persoanele care primesc vreodată viață. (Isaia 56: 7) Adevărul trebuie să ajungă la urechile multor oameni, pentru ca ei să se identifice de partea Domnului și acest lucru trebuie făcut înainte de Armaghedon; iar acest lucru a fost prefigurat prin rugăciunea lui Solomon. (1 Regi 8: 41-43) Zaharia 8: 21,22 arată că mulți oameni vor veni la cunoștința adevărului și vor spune altora despre el. Clasa prefigurată de Ionadab acum aude și spune, în limba profetului: „**VOI MERGE ȘI EU**” și spun altora despre Împărăție, nu din invidie sau ceartă, dar cu bunăvoință pentru a-i ajuta pe alții. (Filipeni 1: 15-17) Această parte a profeției lui Zaharia arată că mulți oameni de diferite naționalități, cum ar fi japoneză, chineză, indieni și alții, vor auzi Evanghelia aceasta a Împărăției. Faptele arată că această parte a profeției este acum în curs de împlinire. Mesajul Împărăției este acum tipărit în șaiszeci de limbi și există martori ai lui Iehova și ai Împărăției sale în șaptezeci și opt de țări de pe pământ. Cei care aud și acceptă adevărul nu se vor mai închina la preoții, predicatorii și rabinii lor, dar vor căuta adevărul de la templul lui Iehova. Acest lucru este acum în curs de împlinire. - Isa.2: 3; Mic.4: 2.

„ZECE OAMENI”

Numărul „zece” reprezintă simbolic plinătatea lucrurilor care țin de pământ, sau toate lucrurile și în acest mod este folosit în următoarea profeție: **„ASTFEL SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR: ÎN ACELE ZILE SE VA ÎNTÂMPLA CĂ, ZECE OAMENI DIN TOATE LIMBILE PĂMÂNTULUI VOR APUCA, DA, VOR APUCA POALA ACELUI CARE ESTE IUDEU, SPUNÂND: VOM MERGE CU VOI, FIINDCĂ AM AUZIT CĂ DUMNEZEU ESTE CU VOI.”** (8: 23) Timpul, **„ACELE ZILE”**, a început acum; și "toate limbile" înseamnă toți acei oameni care alcătuiesc clasa Ionadab, indiferent de naționalitate, iar acestea au început să caute adevărul Împărăției. (2 Regi 10: 15-23; Ps 68:31; Isaia 55: 5,6) Poala îmbrăcăminții atârână în jos, la picioare și, prin urmare în limbajul profeției, **„VOR APUCA POALA ACELUI CARE ESTE EVREU”** înseamnă neapărat „picioarele” lui Hristos, Unul care dă „laudă” și justifică numele lui Iehova, pentru că acesta este sensul denumirii „evreu” sau „luda”. Isus Cristos este "Leul din seminția lui Iuda" și Regele tuturor celor ce laudă numele lui Iehova. (Apoc 5: 5) Urmașii săi credincioși de pe pământ sunt membrele sale, picioarele, rămășița, care aduce acum vestea bună a Împărăției și cântă laudele lui Iehova. - Isa. 52: 7,8.

Clasa „servului rău” spune: „noi suntem iudei”; dar Domnul spune că sunt membri ai organizației lui Satan; și El știe. (Apoc 3: 9; 2: 9) Iehova și-a pus

numele pe unsul Său și prin urmare, „ZECE OAMENI” înseamnă toate persoanele de pe pământ, care caută cu sinceritate adevărul și care nu vor fi induși în eroare în a determina cine este „Iudeul”. Ei vor ști că este Hristosul, adică, Isus Hristos și membrii unși ai corpului său. (Isaia 62: 2; 65:15; Apocalipsa 2:17) Aceste persoane cu bunăvoință spun acum către membrele picioare a Hristosului, „Iudeul”, în limbajul profeției: „Noi suntem cu voi”; adică noi sprijinim pe martorii lui Iehova și suntem pentru Împărăție. Astăzi martorii lui Iehova, în ascultare de poruncile Lui, trec la conducere, iar clasa Ionadab îi urmează și sunt strânși astfel în car sau organizație. (Isaia 62:10; 57: 13,14, vezi Justificare Vol.3, pagina 29) Rămășița credincioasă se predă pe ea însăși în deplină ascultare pentru poruncile lui Iehova și instrucțiunile organizației sale și el are plăcerea să o folosească în serviciul templului și să continue s-o pregătească pentru Armaghedon, care este pur și simplu înainte.

CAPITOLUL VII

CONDAMNARE (POVARĂ)

(Zaharia, Capitolul 9)

IEHOVA mângâie pe rămășița poporului său spunându-i în prealabil care va fi soarta vrăjmașilor lor, care o persecută. (Isaia 42: 9). Unii dintre martorii lui Iehova uneori sunt înclinați să se descurajeze când nu văd clar că prosperitatea și binecuvântarea Domnului este cu ei. Inamicul continuă să îi persecute și încearcă să împiedice lucrarea în care sunt angajați și unii dintre cei mai slabi se întreabă pur și simplu de ce acest lucru este permis. Iehova este cel care permite ca fiecare care aude adevărul să se identifice ca fiind, fie pentru, fie împotriva Împărăției. Rămășița trebuie să țină minte acest lucru întotdeauna, că justificarea numelui lui Iehova este lucrul atot important și că împărăția va justifica numele lui. Iehova dă asigurări martorilor Săi credincioși că ei trebuie să aibă o parte în executarea judecăților sale scrise. (Psalm 149:9) Prin profetul Său Zaharia el spune constructorilor templului că judecățile, scrise în prealabil, sunt împotriva celor care se opun lui Dumnezeu și constructorilor palatului său.

Cuvântul "condamnare" (povară), utilizat în următoarea profeție înseamnă "o rostire a condamnării", adică, un decret penal scris ce anunță soarta sau destinul celui numit. Zaharia a fost determinat să scrie: „**POVARA CUVÂNTULUI DOMNULUI ÎN ȚARA** [asupra țării, RV; referitor la țara, Leeser] **HADRAC ȘI DAMASCUL VA FI ODIHNA ACESTUIA; CÂND OCHII OMULUI, PRECUM ȘI A TUTUROR TRIBURILOR LUI ISRAEL, VOR FI SPRE DOMNUL.**” (9: 1) „HADRAC” este identificat cu Siria și unele autorități spun, că se referă la o zeitate siriană. Este scris: „Deoarece capul Siriei este Damascul.” (Isaia 7: 8) Condamnarea pronunțată arată că își găsește „locul de odihnă” în Damasc. Numele „Damasc” înseamnă „industrie, sau, locul ocupat (activ) ”. Capitala Siriei, era un loc activ și harnic pentru Satan și reprezentanții săi, chiar și în zilele lui Avraam. (Gen. 14: 14,15; 15: 2) În zilele regelui Ioiachim sirienii au participat la asaltul asupra Ierusalimului și acest lucru a fost cu puțin timp înainte de distrugerea Ierusalimului. (2 Regi 24: 1-5; Ieremia 35:11) Atât Damascul cât și Liga Națiunilor sunt produse de Satan, Liga Națiunilor fiind instituită special de a șaptea putere mondială. Damascul ilustrează în mod clar o parte a Ligii Națiunilor, deoarece Rețin, împăratul Siriei s-a aliat cu sau a format o ligă cu cele zece triburi ale lui Israel împotriva Ierusalimului. (Isaia 7: 1,2,8) Iehova l-a determinat pe Isaia să dea un nume la unul din fiii lui, ceea ce înseamnă că hotărârea va fi răspândită în această ligă sau alianță. - Isa. 8: 1-4, 9-12.

Profetul lui Dumnezeu care se adresează Tirului comercial, adică Marelui Comerț din organizația lui Satan, a declarat: „Siria era comerciantul tău datorită mărfurilor tale; ei făceau schimb în târgurile tale cu smaralde, purpură și lucrare brodată în in subțire și corali și agate. Damascul era comerciantul tău datorită mulțimii mărfurilor tale, datorită mulțimii tuturor bogățiilor; în vin din Helbon și lână albă.” (Ezechiel 27: 16,18) Acest lucru arată că Damascul ilustrează partea comercială a organizației lui Satan. Liga Națiunilor este servitoarea Marelui Comerț, prin urmare, Damascul reprezintă partea comercială a organizației lui Satan pe care condamnarea Domnului o găsește în "locul de odihnă": **„PENTRU CĂ IEHOVA ARE OCHII SPRE OMENIRE ȘI SPRE TOATE TRIBURILE LUI ISRAEL.”** (9: 1, Roth) Această declarație profetică este o mângâiere pentru rămășiță, deoarece aceasta înseamnă că Iehova va acționa în numele lor și în numele întregii omeniri care stă de partea lui Iehova și rămân statornici până la Armagedon.

Condamnarea (povara) sau predestinarea este de asemenea, îndreptată și împotriva altora: **„ȘI HAMATUL DE ASEMENEA VA AVEA GRANIȚĂ [ȘI HAMATUL, DE ASEMENEA, CARE-L MĂRGINEȘTE PE ACESTA, RV], TIRUL ȘI SIDONUL, DEȘI ACESTA ESTE FOARTE ÎNȚELEPT.”** (9: 2) „Hamat” înseamnă „fortăreață”. A fost o provincie separată în partea de sus a Siriei și în asociere sau alianță cu Sirienii din Damasc; prin urmare, ilustrează de asemenea o parte integrantă a Ligii Națiunilor. A șaptea putere a lumii, sau imperialismului anglo-american, care este „Creștinătatea”, este elementul principal al Ligii Națiunilor, care a instituit-o la comanda lui Satan. „Tirul” se referă în special la elementul comercial al organizației lui Satan și este acest element care domină comerțul de pe mare și pământ, oprimă oamenii și persecută pe cei care reprezintă Împărăția lui Iehova. Sidonului ilustrează în special agențiile de propagandă ale aripii comerciale a organizației lui Satan. (A se vedea Justificare, Vol. 2, paginile 52,108.) Decretul penal al lui Iehova este, de asemenea, împotriva acestor elemente ale organizației lui Satan. Marele Comerț și agențiile de publicitate presupun a fi foarte înțelepte și către ei Iehova spune ironic: „Iată, tu ești mai înțelept [în propria ta înțelepciune] decât Daniel, nu este nici un lucru ascuns pe care să îl poată ascunde de tine”. (Ezechiel 28: 3) Astăzi presa publică, revistele și alte agenții de publicitate din organizația lui Satan au o plăcere diabolică în ocupația de a-i ridiculiza și disprețui pe martorii lui Iehova. Pentru încurajarea și mângâierea martorilor credincioși Iehova spune acum, în esență: „Fiți calmi și așteptați până când am să mă ridic ca să iau măsuri.” - Țef. 3: 8.

„Creștinătatea”, formată în principal din sistemul imperialist anglo-american, pretinde a fi creștin. Dar din contră ea este o înșelătorie colosală și despre ea profetul a scris: **„ȘI TIRUL ȘI-A CONSTRUIT O ÎNTĂRITURĂ ȘI ȘI-A ÎNGRĂMĂDIT ARGINT CA ȚĂRÂNA ȘI AUR FIN CA NOROIUL STRĂZILOR.”** (9: 3) „Creștinătatea

organizată”, în special partea comercială a acesteia, a îngrămădit mult argint și aur fin, dar acest lucru nu o va salva de distrugere la Armaghedon. Cu privire la ea Domnul spune: „**IATĂ, DOMNUL ÎL VA LEPĂDA [DISPUNE DE EA, RV] ȘI ÎI VA LOVI PUTEREA ÎN MARE ȘI VA FI MISTUIT DE FOC.**” (9: 4) Puterea ei maritimă va fi distrusă de furtuna teribilă stârnită de „vântul din răsărit.” (Ezechiel 27: 26). „Tirul” însăși, atât pe pământ cât și pe mare, va fi mistuit. Chiar locurile Marelui Comerț, care se găsesc mai ales în a șaptea putere mondială, se vor face o movilă de cenușă. Iehova prin Funcționarul său principal, Isus Cristos, va face această lucrare distructivă la timpul potrivit.

Astăzi Marele Comerț controlează radioul, care este mijlocul prevăzut al lui Dumnezeu pentru comunicare între regiunile pământului. Marele comerț utilizează radioul pentru a exploata poporul și acționează cu alte elemente din organizația lui Satan pentru a împiedica ca mesajul Împărăției lui Iehova să fie transmis la oameni. În ianuarie 1933, Comisia Radio din Canada, la cererea insistentă a unei societăți de clerici anglicani, a emis un ordin prin care martorii lui Iehova trebuiau să prezinte mesajul pe care ei îl anunță la porunca lui Iehova, mai întâi Comisiei de radio pentru a fi cenzurat, înainte de difuzarea acestuia la oameni. A se conforma cu o astfel de cerere și a pune înaintea acestor cenzori autonomiți, mesajul Împărăției lui Iehova și ei să evalueze aceasta: ce anume ar trebui să fie difuzat la oameni ar fi, în limbajul lui Isus, „a da ceea ce este sfânt în mâinile câinilor și a arunca perlele înaintea porcilor.” (Matei 7: 6) Ar fi ascultare de om, mai degrabă decât de Dumnezeu și, prin urmare, o insultă ordinară pentru Domnul Dumnezeu. (Faptele Apostolilor 4:19) Unșii lui Dumnezeu nu au acum nici o alternativă, ci trebuie să se supună implicit poruncilor lui Iehova și Regelui lui Hristos Isus, Mai Marele Moise. - Fapte 3: 22,23.

Pentru încurajarea celor care au încredere în întregime în Iehova, el le spune acum care va fi sfârșitul final asupra mulțimii rele. Rămășița credincioasă a lui Iehova nu se va închina la reprezentanții lui Satan nici nu vor ceda la cererea acestora în ceea ce privește radioul. Ei nu se vor supune ca cenzura din organizația lui Satan să fie făcută și îndeplinită de către cler, puteri comerciale sau politice. Martorii lui Iehova nu pot fi credincioși și, în același timp să permită la astfel de agenții rele ale lui Satan să cenzureze mesajul Împărăției lui Dumnezeu și să hotărască ce se difuzează pentru popor privind Cuvântul lui Dumnezeu. Iehova este atotputernic și el se va îngriji în felul său bun pentru a conduce adevărul la oameni. Martorii Săi credincioși nu-l vor insulta prin cedarea la cererea sau cererile oricăreia dintre agențiile lui Satan. Ei nu se vor compromite cu organizația lui Satan, dar se vor încrede fără rezerve în Iehova Dumnezeu, știind că el îi va duce pentru a-i trece peste toate lucrurile după

voia lui suverană. La timpul potrivit toată organizația lui Satan va dispărea asemenea fumului și nu va fi niciodată cunoscută din nou.

Iehova l-a determinat pe Zaharia să profețească că clerul, toți cei care simpatizează cu Marele comerț și toți cei care acționează ca agenți lui Satan, or să vadă chiar dinainte distrugerea ce va veni asupra organizației lui Satan și acest lucru le va produce o frică amarnică. Această mulțimea rea este acum servită cu solia adevărului și acest lucru a făcut ca să-i apuce teama și „fețele lor sunt negre”. Prin urmare, Domnul zice: **„ASCALONUL VA VEDEA ȘI SE VA TEME, GAZA, DE ASEMENEA VA VEDEA ȘI SE VA ÎNTRISTA FOARTE MULT ȘI ECRONUL DE ASEMENEA, PENTRU CĂ SPERANȚA LUI VA FI RUȘINATĂ; ȘI ÎMPĂRATUL VA PIERI DIN GAZA ȘI ASCALONUL NU VA FI LOCUIT.”** (9: 5) Ascalon, Gaza și Ecron au fost orașele filistenilor și au fost, de asemenea, implicate în comerț, fie direct fie indirect. Ei au fost în înțelegere cu Tirul, iar condamnarea a fost împotriva lor. Ei au simbolizat elemente ale organizației lui Satan. Clerul și toate instituțiile neînsemnate asociate cu acesta și încrezătoare în Marele Comerț sunt acum într-o stare de panică. Întregul grup spune oamenilor că „prosperitatea este chiar la colț”, dar așteptarea lor nu se va realiza. Economiiștii marelui Comerț, agențiile de publicitate, clerul excroc, excroci politici, capetele încoronate și aristocrația, democrația și orice alt element din organizația a lui Satan vor pieri, pentru că este decretul de condamnare sau anunțul penal scris împotriva lor de Iehova. Știind acest lucru, rămășița credincioasă va merge cu încredere în lucrarea lor de proclamare a mesajul împărăției, încrezându-se cu totul în Iehova făcându-și lucrarea lor prin puterea lui, cu bucurie și spre lauda numelui său.

Legământul legii lui Iehova cu Israelul, condiționa că un bastard nu ar trebui să intre în adunarea Domnului. (Deut 23: 2) Această lege prefigurau problemele de astăzi. Fariseii, fiind maniaci pentru litera legii, dar ingorând cu totul spiritul acesteia, fiind orbi în propria trufie și „mai sfânt decât tine” poporul, denumindu-se în discuția caracterului legitim al lui Isus; cu alte cuvinte, i-au aplicat lui numele de „bastard”. (Ioan 6: 42; 8: 41) Un

bastard a fost foarte condamnat în ochii fariseilor fățarnici. De asemenea, clerul "Creștinătății", care sunt anti tipul fariseilor, se uită la aspectul exterior al oamenilor și cu ipocrizie deduc a fi mai presus, chiar ei ocărând, disprețuiesc pe urmașii umili ai lui Hristos Isus și i-au pus în clasa bastarzilor; și atunci când clerului i se spune despre împărăția lui Dumnezeu, se întorc de la ea cu un aer disprețuitor și în același timp, salută pe înlocuitorul diavolului pentru împărăția lui Dumnezeu, Liga Națiunilor. Domnul le spune că Acela pe care le-au etichetat drept bastard îi va îndepărta pe fățarnici din activitățile comerciale.

„ȘI UN BASTARD VA LOCUI ÎN ASDOD, IAR EU VOI STÂRPI MÂNDRIA FILISTENILOR.” (9: 6) „Asdod” însemnând „loc întărit”, a fost orașul principal al celor cinci orașe a confederației Filistenilor și a fost sediul închinării la zeul mării Dagon. (1 Sam. 5: 1-9) Prin urmare ilustrează locul întărit al inamicului aliat împotriva împărăției lui Dumnezeu. (Ps 83: 5). Pentru această mulțime rea de „intelectuali” ipocriți împărăția lui Dumnezeu sub Hristos este demnă de dispreț și în ochii lor este descrisă prin termenul „bastard.” Iehova, prin urmare, le spune că Cel disprețuit, Isus Hristos, ca mare Cuceritor victorios, va intra în posesia locului întărit al filistenilor (adică, „Creștinătatea”) și va doborî toată mulțimea. Oamenii cu bună voință, cunoscuți sub numele de clasa Ionadab, prin urmare, sunt avertizați și le este arătată calea de scăpare în acest timp de distrugere. „Înainte de a se da hotărârea, înainte ca ziua să treacă precum pleava, înainte ca mânia înverșunată a Domnului să vină asupra voastră.” (Țefania 2: 2,3) „Dar voi trimite foc între zidurile Gazei, care îi va mistui palatele: și voi stârpi pe locuitorii din Asdod și pe cel ce ține sceptrul în Ascalon; și îmi voi întoarce mâna împotriva Ecronului; și rămășița filistenilor va pieri, zice Domnul Dumnezeu”. (Amos 1: 6-8). Toți aceștia trebuie să bea paharul mâniei lui Iehova (Ieremia 25:20) Aceasta va fi o justificare a Cuvântului lui Iehova și a numelui său.

Timp de multe secole „Creștinătatea”, mai ales în ținuturile sistemului imperial anglo-american, a vărsat ilegal sânge uman prin violarea directă a legământului veșnic al lui Dumnezeu. Pretinzând a fi urmași ai lui Hristos, aceștia au mâncat la masa diavolului și au jertfit pentru Diavol. (1 Corinteni 10:21) Cu privire la inamicii aliați ai lui Dumnezeu și în special "Creștinătatea", Domnul prin profetul Său spune: **„ȘI VOI ÎNDEPĂRTA SÂNGELE DIN GURA LUI ȘI URÂCIUNILE DINTRE DINȚII LUI; DAR CEL CARE VA RĂMÂNE, CHIAR EL, VA FI PENTRU DUMNEZEUL NOSTRU ȘI VA FI CA UN GUVERNATOR ÎN IUDA ȘI ECRONUL VA FI CA UN IEBUSIT”.** (9: 7) Poporul asuprit de pe pământ va fi eliberat din ghearele vorace a filistenilor moderni care l-au persecutat mult timp. Rămășița, eliberată din organizația inamică, **„VA FI PENTRU DUMNEZEUL NOSTRU,”** Iehova, ca „un popor pentru numele său”. „IUDA” înseamnă clasa care laudă Numele lui Iehova; prin urmare, aici ilustrează pe rămășița credincioasă: **„ȘI EL [rămășița] VA FI CA O CĂPETENIE ÎN IUDA.”** (RV), adică, trebuie să fie conducătorii sau cei mai de seamă de pe pământ în

publicarea numelui lui Iehova. (Isaia 62:10) Filistenii moderni, adică, cei care se opun lui Dumnezeu și rămășiței lui credincioase, vor fi învinși, la fel cum a fost supus anticul lebus de seminția lui Iuda sub regele David, prin urmare, acela îl ilustrează pe Hristos, adevăratul guvernator sau căpetenie a lui Iuda. - 2 Sam. 5: 6-9.

Satan strânge toate forțele sale împotriva organizației lui Iehova, pregătindu-le pentru marea bătălie. Forțele rele sub conducerea directă a lui Gog ar distruge imediat pe martorii lui Iehova, exceptând protecția Celui Prea Înalt pusă în jurul lor. (Ps 34: 7; Ps 91:1, 2,10,11) Casa regală a lui Iehova este cea a unșilor săi, prefigurată de templul construit de Zorobabel și Iosua; și cu privire la cei unși Iehova spune: **„IAR EU VOI AȘEZA TABĂRA LÂNGĂ CASA MEA, DIN CAUZA ARMATEI, DIN CAUZA CELUI CARE TRECE ȘI DIN CAUZA CELUI CARE SE ÎNTOARCE; ȘI OPRESORUL NU VA MAI TRECE PRINTRE EI.”** (9: 8) Aceasta dovedește că rămășița acum este în mare pericol din partea inamicului, dar că Dumnezeu oferă protecție completă pentru ei. Incluși printre dușmanii unșilor sunt cei care se strecoară în rândul societății lui Dumnezeu și prin folosirea ipocrită a discursurilor ieftine să sădească discordie între ei ca să aducă distrugerea credincioșilor. Rămășița credincioasă nici nu ar trebui să discute ceva cu astfel de spioni și ipocriți, ci va trebui să îi evite, așa cum spune porunca. (Romani 16:17,18) Iehova dă clasei rămășiței sale credincioase asigurarea că „inamicul nu va mai trece mai mult”. Inamicul, în special elementul eclesiastic, împreună cu clasa „omul păcatului” văd favoarea lui Dumnezeu revărsată asupra rămășiței credincioase și se tem. (Ps 48: 4-8) „Pentru că toiagul celor răi, nu se va odihni peste partea celor drepti, ca nu cumva cei drepti să își întindă mâinile spre nelegiuire.” - Ps. 125: 3.

Lucrarea templului a progresat, iar rămășița este adunată în unitate cu capul Casei Regale și Iehova spune: **„ACUM EU AM VĂZUT CU OCHII MEI.”** El ia aminte la cei care-și mențin integritatea față de el și revarsă asupra lor marea lui favoare. El vede conspirația celor răi care se formează și fiind continuată împotriva unșilor săi credincioși, el îi protejează, punându-și peste ei numele lui, aducându-i în fortăreața lui și acolo vor locui în siguranță și vor vedea puterea lui Iehova Dumnezeu și a Funcționarului său executiv punând în aplicare decretul penal sau condamnarea împotriva inamicului la Armagedon.

CAPITOLUL VIII

Melhisedec

(Zaharia, Capitolul 9)

IEHOVA a folosit un om pentru a-l ilustra pe marele său preot și Conducător drept al lumii și numele acelui om a fost Melhisedec. El a ocupat dubla funcție de preot și rege, iar cu privire la el Dumnezeu l-a făcut pe Moise să scrie: "Melhisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin și el era preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt." (Gen. 14:18) Din timpul lui Avraam mai departe, oamenii devotați lui Dumnezeu au privit după venirea Marelui Melchisedec. Nu există nici o înregistrare a începutului sau al sfârșitului său, nici despre tatăl său sau despre mama sa, pentru că nu era nimeni înaintea lui și el nu are nici succesor în funcție. Melhisedec a ilustrat funcțiile ocupate de Hristos Isus. El a fost un tip al lui Isus Hristos. „Pentru că acest Melchisedec, rege al Salemului, preot al Dumnezeului Prea Înalt,... întâi, fiind prin interpretare rege al dreptății, iar după aceea, de asemenea, și rege al Salemului, adică, rege al păcii, fără tată, fără mamă, fără genealogie, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar a făcut asemenea Fiul lui Dumnezeu, rămâne preot pentru totdeauna." - Evr. 7: 1-3.

Iehova l-a trimis pe iubitul său Fiu, pe Isus pe pământ, l-au uns pentru înalta funcție de Rege și Preot, l-a ridicat din moarte, înălțându-l pe el mai presus de toate creația, l-a îmbrăcat cu toată puterea în cer și pe pământ și l-a pus într-o poziție în cer, unde el a trebuit să rămână până la timpul convenit al lui Dumnezeu să-l trimită mai departe pentru a domni. Acel timp potrivit a venit în anul 1914 d.Hr. Și Iehova atunci l-a instalat pe Regele și marele lui Preot în funcție și l-a trimis mai departe din Sion să domnească în mijlocul dușmanilor săi. Despre, și cu privire la el, Iehova a zis: "Domnul a jurat și nu Se va căi: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec." - Ps. 110: 1-4.

Isus Hristos, Unsul, aproape de sfârșitul serviciului său pământesc a călărit în Ierusalim pe un asin tânăr, iar acest lucru a fost doar la trei ani și jumătate de la ungerea lui; și el a fost atunci și acolo prezentat pentru evrei ca Rege și apoi îndată a apărut la templu și l-a curățit. (Matei 21: 1-12). Exact la trei și jumătate de ani după ce a fost instalat ca rege, în spirit, în primăvara anului 1918, Iisus Hristos a fost prezentat "Creștinătății" și tuturor celorlalți din lume Regele drept și legal, iar apoi îndată a apărut la Templul lui Iehova pentru judecata și curățirea clasei templului. După aceea Iehova l-a pus pe Isus Cristos drept piatra conducătoare, principală și unghiulară a palatului său regal. Apoi a

urmat inspecția sa de pe pământ, în special a "Creștinătății" și a urmașilor săi credincioși, iar acesta a fost începutul pregătirii pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.

Cu privire la acest Mare Melhisedec, Zaharia a profețit sub conducerea lui Iehova și a zis: „**BUCURĂ-TE FOARTE MULT, FIICĂ A SIONULUI: STRIGĂ, FIICĂ A IERUSALIMULUI, IATĂ ÎMPĂRATUL TĂU VINE LA TINE; EL ESTE DREPT ȘI AVÂND SALVARE; UMIL ȘI CĂLĂRIND PE O MĂGĂRIȚĂ ȘI UN MĂGĂRUȘ, MÂNZUL UNEI MĂGĂRIȚE.**” - 9: 9.

Profeția lui Zaharia, capitolul 9, versetele 1-8, care dezvăluie condamnarea organizației lui Satan, nu a putut fi înțeleasă de către oamenii de pe pământ până la venirea lui Hristos Isus la templu pentru judecată. Cei care l-au respins pe Hristos Isus ca Rege, să fie siguri, nu vor înțelege această profeție acum. Cei care au respins dovezile publicate cu privire la "nașterea națiunii" (Apoc 12: 1-5), care înseamnă începutul împărăției, nu l-au discernut pe Domnul, la Templul lui Iehova. Timpul înțelegerii și aprecierii profeției prezentată în acest capitol este cu siguranță delimitată după venirea Domnului Isus la templu și când rămășița credincioasă este adusă la templu și unsă. Acest lucru este concludent dovedit de cuvintele din versetul nouă mai sus citat.

Rămășița, găsită credincioasă în timpul judecății, adusă în templu și unsă, sunt cei care au fost chemați să se bucure foarte mult și care se bucură. (Is. 61:10) Aceștia sunt "fiicele Sionului", pentru că sunt copii femeii lui Dumnezeu, adică a organizației lui. Ulterior alții care aud și apreciază faptul că Domnul este în Templul Lui cel sfânt, de asemenea, pot fi foarte bucuroși. Fiicele Sionului descrise în această profeție sunt membri

organizației lui Dumnezeu și, prin urmare o parte a preoției regale și sunt învățați de Dumnezeu. (Is. 54:13) Iehova l-a instalat pe Regele lui pe tronul său, Împărăția s-a născut născut, iar acum el îl trimite pe regele lui pentru copiii Săi credincioși. (Apoc 12: 5; Matei 21: 1-12; Ioan 12: 12-16; Ps 118: 22-26) Împlinirea în miniatură a acestei profeții a fost atunci când Isus călărea în Ierusalim pe asin; iar împlinirea completă a acesteia a început în 1918, iar judecata continuă până când templul adevărat este curățit. În împlinirea acestei lucrări este scris despre marele Judecător: "El este drept și marele Justificator al numelui lui Iehova." - Roth.

Descriind călătoria călare a lui Isus în Ierusalim, atât Matei și Ioan citează o parte din această profeție a lui Zaharia 9: 9, dar ambele omit aceste cuvinte: „**EL ESTE DREPT ȘI AVÂND SALVARE.**” (Mat. 21: 4,5; Ioan 12: 14,15) Alți traducători redau acest text drept, „**DREPT ȘI BIRUITOR ESTE EL.**” (Leeser) „**JUSTIFICATOR ȘI DREPT ESTE EL.**” (Roth.) Evident aceste cuvinte au fost omise de către apostoli pentru că timpul pentru judecată și răzbunare nu a venit și această parte din profeție trebuie să-și aibă împlinirea completă după ce Isus Cristos este instalat ca Rege și Judecător și în timpul în care este prezentat ca Rege al întregului pământ. Instalat ca Rege în 1914 el a câștigat o victorie asupra lui Satan, la început aruncându-l pe el și mulțimea lui afară din cer. În 1918 el este prezentat ca Rege și este însărcinat să judece lumea și să justifice numele lui Iehova; prin urmare, el continuă mai departe "cucerind și să cucerească." - Apoc 6: 2; 12: 7-9.

În timpul îndeplinirii în mic a profeției, oamenii care l-au văzut pe Isus călărind în cetate au strigat: "Osana!" însemnând: „Salvază te rugăm!” Corespunzător cu a doua împlinire martorii unși ai lui Iehova spun: "Salvează acum, te implor, Doamne; Doamne te implor, trimite acum prosperitate." (Ps 118: 25, RV) Regele lui Iehova, Isus Cristos, aduce acum salvarea și eliberarea de organizația lui Satan, precum și răscumpărarea din păcat și moarte, tot ceea ce este spre justificarea numelui lui Iehova. Când a venit pe pământ, a venit blând și smerit, supunându-se sub mâna lui Iehova și prin urmare a fost favorizat de Cel Prea Înalt. (Prov. 3:34) Acum vine la templul lui și se oferă pentru popoarele pământului ca Regele și Judecătorul lor, iar acest lucru îl face prin mesajul transmis de membrii smeriți ai picioarelor sale, rămășița, Martorii lui Iehova pe pământ. El călărea pe un măgar, evident să se identifice ca Mesia, Regele uns. (1 Regi 1: 32-39) El este descris „**CĂLARE PE... UN MÂNZ, UN MĂGĂRUȘ TÂNĂR**”. (Roth) adică, un cal tânăr nou înșeuat, pe care nimeni altcineva nu l-a călărit vreodată. Ca Rege uns al lui Dumnezeu nu a avut un predecesor în funcție și nu va avea un succesor. (Evrei 7: 3) Rămășiță unsă a lui Iehova, vede acum pe Regele puternic, „puternic și înălțat” în templul lui și se bucură foarte mult, cum Zaharia și Isaia, amândoi au profețit. - Isa. 6: 1-3.

Isus Hristos vine în pace, aducând mare bucurie pentru cei care iubesc venirea Lui. Apoi, el începe lucrarea de pregătire a membrilor corpului său pe pământ, acordând o atenție la lucrurile legate de venirea bătăliei zilei celei mari, care va justifica numele tatălui său. „ȘI VOI STÂRPI CARUL DIN EFRAIM ȘI CALUL DIN IERUSALIM ȘI ARCUL DE RĂZBOI VA FI STÂRPIT; ȘI EL VA VORBI PĂGÂNILOR DE PACE; ȘI LOCUL DOMNIEI LUI VA FI DE LA MARE LA PÂNĂ LA MARE ȘI DE LA RÂU PÂNĂ LA MARGINILE PĂMÂNTULUI.” (9: 10) În această profetie Efraim a reprezentat pe cele zece triburi ale lui Israel, în timp ce interesele celorlalte triburi s-au centrat în Iuda. Nimicirea calului și arcului de luptă, după cum se menționează în profetie, arată că Domnul instituie pacea și unitatea între toate organizațiile sale, cu un Rege al acestora. - Ezec. 37: 16-23; Ps. 133.

Hristos, marele războinic va învinge națiunile la Armaghedon și astfel, le impune să fie iubitoare de pace. "Veniți, priviți lucrările Domnului, ce pustiiri a făcut el pe pământ. El a pus capăt războaielor până la marginile pământului. A sfărâmat arcul și a rupt sulița în bucăți, el arde carul în foc." (Ps 46: 8,9) "Și el va judeca între națiuni și va muștra mulți oameni și ei vor bate din săbii fiare de plug și din sulițele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și ei nu vor mai învăța războiul." (Isaia 2: 4). "Și stăpânirea lui se va întinde de la o mare la alta și de la Eufrat până la marginile pământului" și va controla tot ce era odată sub conducerea lui Satan. (Ps 72: 8; Dan 7: 14,27; Gen. 15: 18-21. În calitate de Mare Rege și Mare Preot al lui Iehova va conduce întreaga lume în dreptate și ca Domn al păcii va stabili pacea pe pământ și bunăvoință față de oameni.

Profetia din versetul nouă nu se adresează evreilor, dar se adresează celor care sunt în organizația lui Dumnezeu și care salută venirea Regelui în perioada în care este prezentat la templu. De asemenea, profetia din versetul 11 se adresează aceleiași clase: „IAR CÂT DESPRE TINE, PRIN [Leeser, DIN CAUZA] SÂNGELE LEGĂMÂNTULUI TĂU AM TRIMIS PE PRIZONIERII TĂI DIN GROAPA ÎN CARE NU ESTE APĂ.” (9:11) Poporul credincios al lui Dumnezeu pentru o vreme a fost ținut ca prizonier de către organizația lui Satan. Sângele lui Hristos Isus oficiază legământul de jertfă și garantează eliberarea celor din legământ, care continuă credincioși față de Dumnezeu și ostili organizației lui Satan. Cei credincioși lui Isus Hristos s-au eliberat deja de organizația lui Satan. (Is. 45:13) Acest lucru a fost realizat după venirea Domnului Isus la templu. Organizația lui Satan încă reține pe „mulțimea mare”, ca prizonieri, dar Domnul, la timpul potrivit, îi va scoate din închisoare. (Ps 68: 6; 69:33; Isaia 42: 6,7) Profetia lui Zaharia aici afirmă că acești prizonieri sunt aduși din groapa în care nu există apă, adică, nici un adevăr. "Creștinătatea", care este o parte a organizației lui Satan unde credincioșii au fost reținuți și-au săpat puțuri proprii, care sunt uscate și în care nu există nici un adevăr; ca cea în care Ieremia a fost întemnițat. (Ieremia 38:6-

13) Nu există nici o apă a adevărului în Babilon și supraveghetorii penitenciarelor acestei organizații rele cu sânge pământă caută să-i rețină pe martorii lui Iehova să nu ajungă la "marea mulțime", care sunt prizonieri acolo și să le aducă mesajul adevărului.

Cei din legământul pentru împărăție și care au fost credincioși până la venirea Domnului Isus la templu sunt primii eliberați din captivitate, fiind scoși din organizația lui Satan, iar apoi aceștia, în calitate de martori ai lui Iehova, trebuie să poarte solia adevărului la "marea mulțime", care rămân în Babilon ca prizonieri. Iehova l-a determinat pe Zaharia să profetească: „**ÎNTOARCEȚI-VĂ LA CETATE, VOI PRIZONIERI AI SPERANȚEI; CHIAR ASTĂZI VESTESC CĂ ÎȚI VOI RĂSPĂȚI DUBLU.**” (9: 12) Acest verset al profeției implică atât pe rămășița credincioasă cât și pe clasa "necazului". (Apoc 7:14) În conformitate cu Rotherham textul este redat: „**ÎNTOARCEȚI-VĂ LA CETATE VOI PRIZONIERI AI SPERANȚEI, CHIAR ASTĂZI EU DECLAR, DUBLU VOI ÎNTOARCE PENTRU TINE!**” Iehova declară prin Regele și Judecătorul său, Isus Hristos, venit acum la templu, că el (Iehova) va răsplăti sau va întoarce dublu către „**CETATE**”, adică, cei care sunt din clasa rămășiței credincioase și care sunt aduși în templu.

Organizația capitală a lui Dumnezeu este marea cetate puternică a organizației sale. Clasa "mulțimii mari", de asemenea, a fost de acord să facă voia lui Dumnezeu și au fost concepuți prin spiritul său, iar acum acești prizonieri din Babilon, în scopul de a trăi, trebuie să se întoarcă la organizația lui Dumnezeu. "Marea mulțime" va face aceasta atunci când i-a poziție de partea lui Iehova și îl aclamă pe Hristos ca Rege, iar acest lucru este arătat de Apocalipsa ca fiind făcut de ei când purtau ramuri de palmieri în mâinile lor și le fluturau înaintea împăratului. (Apoc 7: 9; Lumină, Vol. 1, pagina 93) În prezent sunt „**PRIZONIERI AI SPERANȚEI**”, deoarece ei încă mai speră să fie cu Domnul. (Romani 8:24). Această speranță este exprimată de „marea mulțime”, atunci când se roagă cu rugăciunea care este prestabilită prin psalmist: „Adu-mi sufletul din temniță, ca să laud Numele Tău”. - Ps. 142: 7.

Următoarea parte a profeției, adică, „**CHIAR ASTĂZI [sau, „acea zi”] VESTESC CĂ ÎȚI VOI RĂSPĂȚI DUBLU,**” se aplică în mod specific rămășiței credincioase. „Acea zi” sau timp a început cu domnia lui Hristos Isus și în ce privește rămășița, începe cu sau se referă la 1919, atunci când au fost, prin harul Domnului, eliberați din organizația lui Satan. "Marea mulțime" rămâne în închisoarea temnicerilor din Babilon; dar pentru cei aprobați care sunt aduși la Templu, pentru judecata lui Iehova prin și în Hristos Isus, Capul clasei templului, acum spune: "Chiar astăzi vestesc, că îți voi răsplăti [întoarce, Roth.] dublu." În ebraică "dublu" redat aici înseamnă "două ori mai mult". (Ex 16:22; Iov 42:10) Faptele care sprijină profeția arată că, după 1919, Iehova a dat rămășiței lui

credincioase, care constituie clasa Elisei, "o îndoită măsură din spiritul [lui Ilie]." - 2 Regi 2: 9.

Faptele și aceste Scripturi stabilesc cu siguranță că această parte a profeției se aplică la rămășița credincioasă ca și aceia care primesc dublu. După ce Iov a fost supus la încercare și a fost aprobat, lui i-a fost dat de două ori mai mult de cum el a avut mai înainte, care este o ilustrare a aceluiași punct. (Iov 42:10) În același fel cei care au fost credincioși în timpul lucrărilor Ilie și care, atunci când sunt puși la încercare în judecată, au fost declarați credincioși în încercare și care și-au menținut astfel integritatea lor, aceștia constituie clasa, adică spus, rămășița, căreia îi este dat de două ori la fel de mult; prin urmare, Iehova face ca favoarea sa, care a fost luată pentru un timp, să „se întoarcă” la cei credincioși. Din 1918 până în 1919 favoarea lui Iehova a fost retrasă, iar apoi s-a întors, după cum arată alte profeții. (Isaia 12: 1) Domnul a dat rămășiței lui credincioase de două ori mai mult adevăr, dată fiind acea întoarcerea sau favoare și au făcut o lucrare mult mai mare prin ducerea celui adevăr la oameni. O comparație a publicațiilor purtătoare a mesajului soliei adevărului din timpul lucrului Ilie cu cele din perioada Elisei a bisericii este aici destul de interesantă.

Zidirea templului este pregătirea „CETĂȚII”. „Când Domnul va construi Sionul [ca un bastion], el se va arăta în gloria lui. Va lua aminte la rugăciunea nevoiașilor și nu va disprețui rugăciunea lor... El a privit în jos de la înălțimea sanctuarului său; din cer a privit Domnul pământul; să audă gemetele prinșilor de război, să-i dezlege pe cei care sunt rânduiți la moarte; să declare numele Domnului în Sion și lauda lui în Ierusalim. " (Ps 102:16-21) După ce a construit cetatea lui, Domnul după aceea cheamă pe clasa „marii mulțimi” să se întoarcă în organizația sa: „Și se va întâmpla, că oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit; în muntele Sionului și în Ierusalim va fi eliberarea, după cum a spus Domnul și în rămășița pe care o va chema Domnul." (Ioel 2:32) "Dar pe muntele Sion va fi eliberare și va mai fi sfințenie; și casa lui Iacov va stăpâni posesiunile lor."- Obad 17.

„DUBLU”, menționat în versetul doisprezece din această profeție, nu are o aplicare la pedeapsa evreilor, nici întoarcerea favorii lui Dumnezeu pentru evrei. Acesta nu este un mesaj de rău, ci un mesaj de bine, ceea ce înseamnă o porție dublă de bine, aplicându-se exclusiv la clasa templului. Potrivit lui Leeser această parte a profeției spune: „**CHIAR ASTĂZI EU VESTESC, CĂ EU TE VOI RECOMPENSA DUBLU (bine) PE TINE.**” Nota marginală explică din aceeași traducere: „**CHIAR ÎN ACEASTĂ ZI EU ÎȚI VESTESC UN MESAJ ÎNDOIT DE BUCURIE.**” Este destul de clar că versetul treisprezece este de fapt o parte a versetului doisprezece a profeției și fixează că timpul acestei „duble favori” sau "mesaj de fericire și favoare" va fi acordat pentru rămășiță. „**CÂND [în timpul care] EU AM ÎNCORDAT [ca un arc sau un**

instrument de război] **PE IUDA PENTRU MINE, CU EFRAIM, AM UMPLUT ARCUL ȘI I-AM RIDICAT PE FII TĂI SIOANE, ÎMPOTRIVA FIILOR TĂI GRECIE ȘI TE-AM FĂCUT CA SABIA UNUI BĂRBAT PUTERNIC.**" (9:13) În conformitate cu Rotherham textul spune: „**AM ÎNCORDAT PENTRU MINE PE IUDA, AM APUCAT CA UN ARC PE EFRAIM, ASTFEL VOI SCULA PE FII TĂI, SIOANE, ÎMPOTRIVA FIILOR GRECIEI ȘI TE VOI FACE CA SABIA UNUI VITEAZ.**" Iehova aici arată pregătirea aleșilor Săi pentru marele război.

Iuda și Efraim așa cum sunt întrebuințați aici acționează pentru unitatea fiilor organizației capitale a lui Iehova, pentru că ei sunt împreună numiți "fiii Sionului". În această profecie ei ilustrează unitatea în Hristos, pentru lucrarea lui Iehova, pentru toate cele douăsprezece seminții așa cum este descris în Apocalipsa 7:4-8. Este momentul unității menționate de apostol. (Efes. 4:13) Aceștia sunt pregătiți pentru război împotriva organizației lui Satan. Principalul Fiu al Sionului este Hristos Isus, "Leul din seminția lui Iuda" și ceilalți laudători al lui Iehova sunt cu el în război. În această profecie Iuda și Efraim ilustrează pe Hristos și membrii credincioși ai corpului său, cărora Iehova le dă o parte dublă a favorii sau a spiritului său. Pe aceștia i-a ridicat pentru scopurile lui. Marea ridicare în lucrare a început-o cu învierea sfinților credincioși adormiți, iar mai târziu prin aducerea rămășiței în unitate cu Cristos Isus, făcând-o o parte a templului. Acesta este Hristosul unit, care este instrumentul de război a lui Dumnezeu și folosit de către Iehova în acest scop. "Tu ești securea mea de bătălie și armele de război: fiindcă cu tine voi zdrobi în bucăți națiunile; și cu tine, voi distruge împărățiile; Și voi răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Haldeii, tot răul, pe care le-au făcut Sionului, sub ochii voștri, zice Domnul "- Ier 51: 20-24..

Iehova umple arcul (Iuda) cu Efraim (drept săgeți) în scopuri de război. Pe acești fii ai Sionului, Iehova îi ridică și îi pregătește pentru războiul împotriva "Greciei" și a "fiilor" ei. Aici Grecia și fiii ei acționează pentru organizația lui Satan și în special acea parte din așa numita "Creștinătate" sau a șaptea putere mondială. În timpul când profecția lui Zaharia a fost scrisă, Babilonul căzuse, iar Grecia urma să devină a cincea putere mondială. Imperiul Roman, iar mai târziu a sistemului imperial anglo-american au fost vlăstare din Imperiul grecesc; prin urmare, expresia profetică „**FII GRECIEI**” ilustrează instrumentele lui Satan pe pământ, la sfârșitul lumii, instrumente care sunt, cu alte cuvinte, a șaptea putere mondială și toate acele națiuni care ajung să alcătuiască Liga Națiunilor. Cea mai importantă parte a acestei organizații este "Creștinătatea", imperialismul anglo-american. (Dan. 8: 21-23; vezi Turnul de Veghere, 15 iunie până în 15 iulie 1933) În această zi Sionul, care este organizația lui Dumnezeu, este făcută „**CA SABIA UNUI BĂRBAT PUTERNIC**”. Vrăjmășia dintre cele două semințe este acum viu prezentată, după cum Iehova a prezis. (Gen. 3:15), În această zi, când Iehova pregătește armata sa de război, ca s-o folosească pentru a pedepsi

organizația lui Satan, iar aceasta este în „acea [timp sau] zi”, când el acordă o porție dublă de bine unșilor săi. - Isa 27: 1.

Rămășița vede acum împlinirea profeției că "Iehova oștirilor este mai presus de întreaga lui organizație mare de război", anume: **„ȘI DOMNUL VA FI VĂZUT DEASUPRA LOR ȘI SĂGEATA LUI VA IEȘI CA FULGERUL; ȘI DOMNUL DUMNEZEU VA RĂSUNA TRÂMBIȚA ȘI VA MERGE CU VÂRTEJURILE DE VÂNT DE LA SUD.”** (9:14) De acum înainte Iehova este apărătorul organizației sale: "Precum păsările care zboară, astfel va apăra Domnul oștirilor Ierusalimul, apărându-l, de asemenea, el îl va elibera și trecând pe deasupra, el îl va păstra." (Isaia 31: 5) Isus Cristos este săgeata lui Iehova sau fulgerul lustruit: „Și el mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită, în umbra mâinii lui el m-a ascuns și m-a făcut o săgeată ascuțită, în tolba lui m-a ascuns”. (Isaia 49: 2). Ca un glorios și victorios al lui Iehova el merge mai departe, **„CUM IESE FULGERUL”**, adică, cu viteza fulgerului, asemenea lui Iehu (2 Regi 9: 20), la război împotriva inamicului. Fulgerul Domnului clipește din templu, dând înștiințare și avertizare despre distrugerea grabnică care va veni asupra inamicului. După cum spune Zaharia: **„DOMNUL DUMNEZEU VA RĂSUNA TRÂMBIȚA”**, adică, cele șapte trâmbițe pe care al le-a răsunat. (Apoc 8-11) Sunetul trâmbițelor înseamnă un timp de vai pentru organizația lui Satan și un timp de bucurie pentru organizația lui Dumnezeu pe pământ, cât și în cer și denotă că marea bătălie și victoria ei deplină este aproape. (A se vedea Lumina, Vol. 1, pagina 100.) **„VÂRTEJURILE”** menționate de Zaharia arată deplasarea rapidă a organizației lui Iehova cu oștirea lui de luptători împotriva organizației lui Satan. - Ezech. 38: 14,15; 39: 2; Hab. 3: 3; Isa. 21: 1.

Multe scripturi arată cu tărie că cel puțin o parte din rămășița credincioasă va fi pe pământ și va vedea Armageddonul în timp ce sunt în carne. Următoarea profeție sprijină ferm această concluzie și anume: **„DOMNUL OȘTIRILOR ÎI VA APĂRA ȘI EI VOR NIMICI [DE ACEEA EI SE VOR HRĂNI, Roth.] ȘI VOR SUPUNE CU PIETRE DE PRAȘTIE [ȘI VOR CĂLCA ÎN PICIOARE PIETRELE DE PRAȘTIE, Roth.]; ȘI VOR BEA ȘI VOR FACE UN ZGOMOT CA DE LA VIN; ȘI VOR FI UMPLUȚI PRECUM POTIRELE ȘI PRECUM COLȚURILE ALTARULUI.”** (9: 15) Chiar în prezent inamicul aruncă o ploaie de pietre împotriva rămășiței lui Dumnezeu, dar acestea nu o împiedică să insiste cu bucurie în a-și face partea ei de lucrare. Calcă credincios în picioare aceste pietre de praștie de la inamic și merge pe peste ele continuând să proclame laudele Celui Prea Înalt. Chiar acum beau cu credință, nu doar apă, ci "rodul viței" Împărăției cu bucurie, care o susține pentru mersul înainte. **„VINUL”** reprezintă simbolic aici fericirea sau bucuria inimii lor. (Ps 104:15) Prin urmare, rămășița **„FACE UN ZGOMOT CA DE LA VIN”**, strigând cu bucurie către Domnului oștirilor. (Isaia 12: 6). Afirmatia profetică că **„VOR FI UMPLUȚI PRECUM POTIRELE”**, sugerează că rămășița va vedea sângele inamicului vărsat și va fi mulțumită. (Isaia 34:3,6,8) Potirele au fost folosite la altar, în care era luat sânge. Picioarele lui Hristos vor fi înmuiate în

sângele inamicului, spune profetul, spunând simbolic că membrii picioare vor vedea inamicul pierind. - Ps. 68:23.

Iehova este marele Păstor al turmei sale și, ca atare, el protejează, apără și o păstrează și turma găsește în el turnul înalt al siguranței. În armonie cu aceasta Zaharia profetește: „**ȘI DOMNUL DUMNEZEUL LOR ÎI VA SALVA ÎN ACEA ZI, CA PE TURMA POPORULUI SĂU; CĂCI VOR FI CA PIETRELE UNEI COROANE, RIDICATĂ CA UN ÎNSEMN PESTE ȚARA SA.**” (9: 16) În trecut, Dumnezeu a condus turma prin mâna lui Moise, iar acum el îi conduce prin mâna Mai Marelui Moise, Isus Hristos. (Ps. 77:20) El și-a dat Cuvântul Său că va salva turma și o va păstra. (Ezechiel 34:22; Psalmul 95:7) Pentru rămășiță învățătura principală este Împărăția, pentru că această Împărăție este cea care va justifica numele lui Iehova. Din acest motiv, ea înalță mai presus standardul lui Iehova și fac ca Împărăția să apară în fața oamenilor ca aceea care este cea mai remarcabilă. Iehova îi ridică pe martorii săi „**CA PIETRELE UNEI COROANE**”. Acesta este mesajul lui Iehova că acești martori credincioși sunt păstrați mai departe și aceasta constituie un semn sau ghidul pentru oamenii care doresc dreptatea. Ce insultare grosolană a lui Iehova din partea martorilor săi să ceară agenților diavolului permisiunea de a predica Evanghelia Împărăției! Cei care rămân în clasa rămășiței sau a templului se vor baza în întregime pe Iehova și vor asculta de poruncile Lui date de Mai Marele Moise.

În timp ce lucrările de pregătire care preced marea bătălie sunt făcute în poporul lui Dumnezeu, bunătatea și frumusețea lui Iehova Dumnezeu este făcută să apară pentru ei: „**IATĂ, CÂT DE MARE ESTE BUNĂTATEA SA ȘI CÂT DE MARE ESTE FRUMUSEȚEA SA! GRÂNELE ÎI VOR ÎNVESELI PE TINERI ȘI VINUL NOU PE FECIOARE.**” (9:17) Sionul, care este organizația lui Dumnezeu, este frumoasă ca amplasare și din organizația lui Iehova, frumusețea lui Iehova strălucește. (Ps 48: 2; 50: 2) Regele și Marele Preot care este capul Sionului este, de asemenea, frumos. (Isaia 33:17; Psalmul 45:2,11) Cei credincioși îl văd pe Domnul Iehova și pe marele său Judecător la templu în glorie și frumusețe. „**GRÂUL**”, (sau pâinea din cereale) dă putere rămășiței sale; vinul bucuriei încântă inima și bucuria Domnului este puterea tuturor acelor din clasa templului. Unii dintre aceștia sunt numiți „**TINERI**”, adică, puternici în Domnul, cărora le sunt date viziuni ale profețiilor; iar unii sunt „**FETE**”, sau fecioare, care vor profeți, deoarece toți aceștia au primit revărsarea asupra lor a spiritului Domnului. (Ioel 2: 28, 29) Serviciul Împărăției face inimile lor bucuroase și ei văd că scopul lui Iehova este acum de a-și justifica numele și că el susține rămășița și o pregătește pentru bătălia zilei celei mari. Ei îl văd pe frumosul Regele călărind mai departe pe pe calul său înșeuat în războiul drept și acești credincioși urmează după el oriunde înaintează pentru război.

Binecuvântările Sale

(Zaharia capitolul 10)

Lucrarea templului progresează și va fi finalizată atunci când fiecare piatră vie a ascultat de Mai Marele Moise și și-a dovedit integritatea față de Iehova și locuiește permanent în templu. Iehova le furnizează tot ce au nevoie. (Luca 11:13) Către rămășița care acum lucrează în templu, Iehova spune: „**CEREȚI DE LA DOMNUL PLOAIE LA TIMPUL PLOII TÂRZII; ASTFEL DOMNUL VA FACE NORII STRĂLUCITORI ȘI LE VA DA AVERSE DE PLOAIE, LA FIECARE OM VERDEAȚĂ ÎN CÂMP.**” (10:1) Ploaia este simbolul binecuvântărilor înviorătoare a lui Dumnezeu de care rămășița are nevoie în fiecare zi. Aceste ploi din urmă au venit „în prima lună”, sau aproximativ în luna aprilie, din timpul nostru. (Ioel 2: 23) Ele denotă favorurile Împărăției, iar acum Iehova a pus marea lui favoare asupra rămășiței: "În lumina feței împăratului este viața și bunăvoința lui este ca un nor de ploaie târzie." (Prov. 16:15) În special din 1925 Iehova a dat poporului Său o ploaie abundentă continuă, înviorându-i și și binecuvântându-i pe ei într-o mare măsură. „**NORII STRĂLUCITORI**”, înseamnă prezența Domnului cu organizația sa, oferindu-le lumină și binecuvântări. (Ps 68: 9; Ezechiel 34: 26; Ioel 2: 23) Orice persoană care lucrează la templu primește o aprovizionare abundentă și este făcut să se odihnească în „pășunile verzi”. (Ps 23: 2), acești credincioși aduc „toate zeciuielile lor în depozitul lui Dumnezeu” și el deschide ferestrele cerului și revarsă binecuvântările peste ei. (Mal. 3:10) Iehova Dumnezeu, prin mâna Păstorului său principal, Hristos Isus, hrănește clasa templului. Nici unul din rămășița credincioasă nu va permite să fie tulburat de împotrivorii care își bat joc de Dumnezeu și prevederile lui pentru a săi. Credincioșii se vor despărți de toți împotrivorii, ca să continue în unitate deplină pentru a servi la templu cu încântare și cu bucurie. Cei de la templu sunt acum în curs de pregătire și atunci când se vor dovedi credincioși, vor fi făcuți pentru totdeauna o parte a preoției lui Melhisedec și prin urmare instrumente în mâinile lui Iehova pentru a îndeplini lucrarea și îndatoririle pe care le-a pus asupra lor. În toate veacurile viitoare vor fi beneficiarii speciali ai harului Său.

Acum Iehova își îndreaptă atenția către păstorii falși sau învățătorii autoprocamați care-și urmează propria cale și, prin urmare un curs nelegiuit, iar acest lucru Domnul îl face pentru ca rămășița să poată fi informată despre aceștia și să îi evite. Prin urmare, Zaharia a profețit „**PENTRU CĂ IDOLII [RV, TERAFIMI, Roth, ZEII CASEI] AU VORBIT DEȘERTĂCIUNE ȘI VISĂTORII AU VĂZUT O MINCIUNĂ ȘI AU ISTORISIT VISE FALSE [VISĂTORII VORBESC FALS, RV, marg.]; EI MÂNGÂIE ÎN DEȘERT; DE ACEEA EI AU MERS PE CALEA LOR CA O TURMĂ, S-AU TULBURAT PENTRU CĂ NU ERA PĂSTOR**”. - 10: 2.

Unii au făcut pentru ei înșiși zei ai casei, cum ar fi citirea zilnică a unui jurământ, sau dacă nu să termine dimineața douăsprezece pagini din Studii în

Scripturi, sau un capitol din Biblie, convingându-se pe ei înșiși să creadă că urmând o astfel de formalitate ei îndeplinesc serviciul lui Dumnezeu și bizuindu-se pe aceasta ei se vor face pe ei înșiși mai sfinți decât alții și aceasta o fac în locul sau folosul de a primi ploaia sau favoarea lui Dumnezeu. Astfel de deșertăciuni nu pot produce ploaie, zice Domnul. "Dar ei sunt cu totul negliobi și fără minte, trunchiul este o doctrină a deșertăciunilor". (Ieremia 10: 8) "Sunt printre deșertăciunile neamurilor vreunii care să dea ploaie? Sau pot cerurile [închinătorii la stele ai Diavolului] să dea averse de ploaie? Nu ești tu acela, Doamne Dumnezeul nostru? De aceea noi te vom aștepta, pentru că tu ai făcut toate acestea." (Ieremia 14: 22) „GHICITORII” din mijlocul poporului lui Dumnezeu, menționați de profetul Zaharia, sunt aceia asemenea „bătrânilor aleși” și ceilalți din poziții asemănătoare, care cred că primesc aprobarea lui Dumnezeu, din cauza aspectului lor elogios și a "discursurilor care sună frumos”, pe care le plac să le audă pentru a le gădila propriile urechi; precum încercarea de a atrage adepți după ei și să provoace necazuri în rândul poporului de legământ a lui Dumnezeu care cu sârguință încearcă să asculte de poruncile Lui și să facă lucrarea sa. Toți martorii devotați și credincioși ai lui Iehova îi vor evita pe toți acești „învățători falși, ghicitori și visători” care caută propria lor satisfacție și care nu au nici un interes real în Împărăție și prin urmare nu servesc cu bucurie pentru aceasta. - Rom. 16: 17,18.

Iehova este împotriva unora ca aceștia și recomandă rămășiței credincioase să stea departe de calea lor. (Ezechiel 13: 9). Acești credincioși trebuie s-o facă în scopul de a fi curățați și pregătiți pentru lucrarea Domnului și pentru ca ei să fie în cele din urmă o preoție după rânduiala lui Melhisedec. Nici unul nu poate fi pregătit pentru serviciul templului prin asocierea cu cei care se opun lucrării pe care Domnul o face acum pe pământ; Dumnezeu i-a exclus pe acești "ghicitori și povestitori de vise" înfumurați din organizația sa, iar credincioșii va trebui să îi evite: "De aceea nu veți mai vedea deșertăciune, nici nu veți ghici ghiciri, căci voi elibera pe poporul meu din mâna voastră; și veți cunoaște că eu sunt Domnul." (Ezechiel 13: 23) Cu siguranță că Iehova are o organizație pe pământ, absolut sigur că el îi hrănește pe membrii acestei organizații prin mâna lui Hristos Isus. Faptele dovedesc că el folosește publicațiile Turnul de Veghere pentru a aduce aceste adevăruri în atenția rămășiței lui. Prin urmare, este de așteptat că "ghicitorii și visătorii” vor fi împotriva celor care publică adevărul și că răii aceștia îi vor ridiculiza pe cei credincioși; și faptele arată că este exact ceea ce fac.

Domnul declară că întunericul și confuzia va fi partea acestora, care fac pe poporul său să păcătuiască și se opun lucrării sale. "De aceea, noapte va fi pentru voi, ca să nu aveți viziune și vă va fi întuneric, ca să nu ghiciți și soarele va apune peste profeți și ziua se va întuneca peste ei atunci. Atunci văzătorii

vor fi rușinați și ghicitorii încurcați: da, toți își vor acoperi buzele, pentru că nu există nici un răspuns de la Dumnezeu." (Mic 3: 6,7) Acești visători vorbesc în mod fals și se întorc de la Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului. (Ieremia 23: 26-28, 32) Eforturile lor de a mângâia pe cineva sunt cu totul în zadar și prin urmare ei nu îndeplinesc nici o parte a însărcinărilor date poporului de legământ a lui Dumnezeu. Nu au primit iubirea adevărului (2 Tes. 2:10), s-au desprins din turma lui Dumnezeu și își fac propria lor turmă. Aceștia s-au bazat pe un om ca învățător și păstor al lor, de la moartea lui nu au conducător și sunt în necaz și acum se plâng și spun: "Nu există nici păstor și nici mai mult adevăr, deoarece el a murit."

Între Păstorii falși sunt incluși de asemenea clerul, care ridică pretenția de a-l reprezenta pe Domnul și includ, de asemenea, pe egoiștii „bătrâni aleși” care doresc aprobarea și lauda oamenilor, toți aceștia persistă pe calea lor nedreaptă și în timpul sfârșitului ajung în clasa „omului păcatului, a fiului pierzării.” Cu privire la aceștia Dumnezeu l-a determinat pe Zaharia să profețească: „**MÂNIA MEA S-A APRINS ÎMPOTRIVA PĂSTORILOR ȘI AM PEDEPSIT CAPRELE [ȚAPII] PENTRU CĂ DOMNUL OȘTIRILOR A CERCETAT TURMA SA, CASA LUI IUDA ȘI I-A FĂCUT CA PE CALUL SĂU ALES DE LUPTĂ.**” (10: 3) Acești țapi sunt lideri autoprocamați și acei conducători ai turmei, iar pe aceștia Dumnezeu declară că îi va pedepsi. (Ezechiel 34: 17,18; Isaia 34: 6) Iehova își inspectează turma și dublează binecuvântările sale în timpul perioadei lucrării Elisei din cauza credincioșiei lor în ascultare de poruncile Lui. Dumnezeu își inspectează turma, iar acest lucru face ca Iehova oștirilor să-și pregătească turma pentru război. Profetul spune: „Casa lui Iuda, Domnul o face calul Său ales de luptă”; și pe aceasta, el o conduce la Armaghedon. (Ps 68:32,33) De asemenea organizația lui Iehova, din care rămășița formează o parte, este războinică, arzând de zel, sunt neînfricați și supuși Domnului în întregime, iar acest lucru se datorează faptului că ei au primit de la Domnul o parte dublă din spiritului lui Ilie. Acum, ei sunt înrolați în "armatele care sunt în ceruri" și-l urmează pe Hristos Isus, care călărește pe calul lui înșeuat de război, oriunde merge El. - Apoc 19:14.

Profetul acum vorbește în mod special de Isus Hristos, Capul organizației lui Iehova, care a fost trimis la templu ca Piatra Principală de unghi așezată atunci în 1918 și căruia îi este dată Împărăția. „**DIN EL A IEȘIT COLȚUL, DIN EL CUIUL, DIN EL ARCUL DE BĂTĂLIE; DIN EL FIECARE OPRESOR LA OLALTĂ.**” (10: 4) Isus Cristos este Piatra principală de unghi a palatului glorios a lui Iehova, organizația sa capitală. (Is. 28:16) Hristos Isus, Capul casei lui Iuda, este „**CUIUL**” pe care Iehova atârnă toate uneltele organizației sale. (1 Corinteni 8: 6; Evrei 1: 3; Coloseni 1:17) Rămășița lui Iehova pe pământ formează "picioarele lui" Isus Hristos și sunt asemenea unui cui pe care Satan încearcă acum să-l distrugă. "Și acum pentru scurt timp s-a arătat har de la Domnul Dumnezeuul nostru, pentru a ne

lăsa o rămășiță să scape și să ne dea un piron în locul său sfânt, ca Dumnezeuul nostru să ne lumineze ochii și să ne dea puțină înviorare în robia noastră." (Ezra 9: 8) Isus Hristos este "fixat ca un cui într-un loc sigur" spre gloria Tatălui Său și de care trebuie să atârne toată gloria casei regale. Pe clasa "omului fărădelegii", care a fost prefigurată de Șebna, și care este un "cui" pretins, Domnul o înlătură împreună cu Satan pentru totdeauna în ziua bătăliei. - Isa. 22: 15-25.

Isus Hristos este, de asemenea, „**ARCUL DE RĂZBOI**” sau instrumentul de război pe care Domnul îl folosește pentru a lovi inamicul. (Ps 45: 5) Iehu a fost un arcaș excelent și a trimis o săgeată direct în inima inamicului și, astfel, el l-a prefigurat pe Hristos, care îi va executa pe dușmanii lui Iehova. (2 Regi. 9:24) „**FIECARE OPRESOR**” devine, în conformitate cu Rotherham, „**FIECARE CARE SE SPULBERĂ LA OLALTĂ.**” La Armaghedon, Hristos și armata sa va hărțui, va presa și va lovi în fața lui inamicul sub conducerea lui Gog și toată mulțimea din oștirea lui Satan și-i va distruge complet pe cei care au fost până acum asupritori. „Fiindcă ai frânt jugul poverii lui și toiagul umărului său și nuiaua opresorului său ca în ziua lui Madian. Căci fiecare bătălie a războinicului este cu tumult și haine tăvălite în sânge, care vor fi pentru ardere, mâncare pentru foc! (Isaia 9: 4, 5) „Că vei duce acest proverb împotriva împăratului Babilonului și vei spune: Cum a încetat opresorul! Orașul de aur s-a sfârșit.” - Isa. 14: 4.

În ea însăși rămășița Domnului este slabă, dar ea este puternică în Domnul și în puterea tăriei Lui, deoarece ea se bazează în întregime pe el și ascultă de poruncile Lui. (Efes. 6:10) Ea luptă sub Conducătorul lor și ei vor vedea inamicul făcut așternut al picioarelor lui Hristos și zdrobit la fel cum și Iehu a zdrobit-o pe Izabela. - 2 Regi 9: 33; Ps. 110: 1,5.

Zaharia suplimentează profețiile care privesc organizația luptătoare al lui Dumnezeu: „**ȘI EI VOR FI CA RĂZBOINICI CARE CALCĂ PE DUȘMANII LOR, ÎN NOROIUL STRĂZILOR** [din organizația lui Satan] **ÎN BĂTĂLIE; ȘI VOR LUPTA, PENTRU CĂ DOMNUL ESTE CU EI ȘI CEI CĂLĂRE PE CAI VOR FI ÎNCURCAȚI.**” (10: 5) Rămășița, acum asigurată de către Domnul despre rezultatul final al luptei, este foarte încurajată și cu strigăte de victorie continuă să își îndeplinească îndatoririle la templu. Domnul este cu ei în templu și le dă curaj să lucreze și să lupte. Armata lui Iehova va zdrobi complet inamicul: „Tu ești securea mea de bătălie și armele de război: fiindcă cu tine voi zdrobi în bucăți națiunile și cu tine voi distruge împărățiile.” (Ieremia 51: 20,21) Aceasta este organizația templului pe care Iehova o folosește astfel. „Vorbește lui Zorobabel, guvernatorul lui Iuda, zicând: Voi clătina cerurile și pământul și voi dărâma tronul împărățiilor și voi distruge puterea împărățiilor păgânilor; și voi răsturna carele și pe cei ce le conduc; și călăreții lor vor cădea, fiecare prin sabia fratelui său.” (Hag. 2: 21,22) Partea vizibilă a organizației lui Satan va fi mult încurcată și pentru că nu au un dușman

vizibil împotriva căruia să lupte se vor lupta și ucide reciproc. - Jud. 7: 22; 2 Cron. 20: 22,23.

În casa lui Iosif, fiul său Efraim a căpătat poziția de frunte. Profeția lui Zaharia arată acum pe Iuda și pe casa lui Iosif în picioare și uniți împreună, ceea ce arată că rămășița care vine din toate părțile pământului sunt în unitate în Hristos și rezistentă împotriva inamicului și această starea fericită a fost acum atinsă de rămășiță. **„ȘI VOI ÎNTĂRI CASA LUI IUDA ȘI VOI SALVA CASA LUI IOSIF ȘI ÎI VOI ADUCE PENTRU A-I PUNE ÎNAPOI [EU VOI FACE CA EI SĂ LOCUIASCĂ, RV, marg.], PENTRU CĂ AM MILĂ DE EI; ȘI VOR FI CA ȘI CUM NU I-AȘ FI LEPĂDAT, PENTRU CĂ EU SUNT DOMNUL DUMNEZEUL LOR.”** (10: 6) Rămășița acum unită cu desăvârșire este pregătită pentru război și uitând toate necazurile lor din trecut, bazându-se în întregime pe Conducătorul lor și pe Iehova, fără să se teamă ei îl urmează pe Conducătorul lor glorios în victorie: "Nu te teme, căci eu sunt cu tine: Voi aduce sămânța din est și te voi aduna din vest; voi spune nordului: Renunță; și sudului: nu reține; adu pe fii mei de departe și pe fiicele mele de la marginile pământului; pe fiecare ce este chemat cu numele meu, fiindcă l-am creat pentru gloria mea, l-am format; da, eu l-am făcut." (Isaia 43:5-7) Acești membri credincioși ai clasei templului sunt acum ca și cum nu ar fi fost niciodată lepădați și au asigurarea deplină că Iehova Dumnezeu îi va auzi, feri și proteja.

„Efraim” înseamnă „rodnicie dublă” și, prin urmare ilustrează Hristosul, inclusiv rămășița, după ce a primit de la Iehova favoarea sa dublă și intrarea în prosperitate. În armonie cu aceasta profetul Zaharia spune: **„ȘI CEI DIN EFRAIM VOR FI CA UN RĂZBOINIC; ȘI INIMA LOR SE VA BUCURA CA DE VIN; DA, COPII LOR VOR VEDEA ACEASTA ȘI SE VOR VESELI; INIMA LOR SE VA BUCURA ÎN DOMNUL.”** (10: 7) Această oaste unită a Domnului este condusă de "cel mai Puternic", care călărește prosper și este sigur de marea victorie și ale cărui săgeți vor lovi inamicul. (Ps 45: 3-5; Isaia 13: 3) Membrii armatei sale sunt chemați, puși deoparte și pregătiți în mod special pentru scopul lui Dumnezeu de a-și exprima furia împotriva inamicului. Ei sunt "oameni viteji pentru război". (1 Cronici 12: 25). După ce sanctuarul este curățit și toți pregătiți pentru război, "vor alergeră ca niște războinici, vor urca pe zid ca bărbații de război și vor mărșălui fiecare pe căile lui și ei nu-și vor rupe rândurile lor." (Ioel 2: 7) Profetul Zaharia spune: **„COPII LOR VOR VEDEA ACEASTA”**, referindu-se evident la rămășița copiilor din organizația lui Dumnezeu, care nu poartă nici arme carnale sau efectiv distructive, dar care cântă laudele lui Iehova și care văd victoria deplină a Marelui Iehu asupra tuturor dușmanilor lui Dumnezeu. „Doar vei privi cu ochii tăi și vei vedea răsplătirea celor răi.” - Ps. 91: 8.

Ca și în timpul trecut și în prezent inamicul suieră către poporul lui Dumnezeu, dau din cap și scrâșnesc din dinți împotriva lor; dar mesele vor fi răsturnate peste dușmani. (Plângeri 2: 15,16) Profeția lui Zaharia spune: **„EU VOI**

ȘUIERA [Leeser, EU VOI CHEMA (marg. FLUIERA) PENTRU EI] ȘI ÎI VOI ADUNA, PENTRU CĂ I-AM RĂSCUMPĂRAT; ȘI SE VOR ÎNMULȚI PRECUM SE ÎNMULȚEAU ÎNAINTE.” (10: 8) Șuieratul sau fluierul Domnului aici este cu scopul de a atrage atenția poporului său și de a-i strânge împreună, chiar ca un păstor care emite un fluierat strident pentru turma sa. Șuieratul lui Iehova sugerează că el atrage atenția poporului său la mesajul lui de răzbunare și îi adună cu scopul să anunțe acest mesaj. Armata Domnului nu este o parte a lumii lui Satan, iar când Domnul cheamă sau șuieră credincioșii Lui vin repede și în ascultare de poruncile Domnului mășăluiesc spre bătălie. (Isaia 5: 26, 27) Cei care alcătuiesc clasa Estera și Rut au fost chemați și adăugați la cei unși din anul 1922 și sunt incluși aici, în rămășiță și, prin urmare sunt „RĂSCUMPĂRAȚI” și cei care „S-AU ÎNMULȚIT.”

Iehova i-a pus pe martorii săi credincioși printre popoarele de pe pământ, dar nu într-un singur loc. Ei sunt împrăștiați în toate părțile în scopul de a îndeplini voia lui Dumnezeu. „ȘI EU ÎI VOI SEMĂNA PRINTRE OAMENI [POPOARE, RV], IAR EI ÎȘI VOR AMINTI DE MINE ÎN ȚĂRI ÎNDEPĂRTATE; ȘI VOR TRĂI EI ȘI COPII LOR ȘI SE VOR ÎNTOARCE DIN NOU.” (10: 9) În diversele țări în care martorii lui Iehova sunt, ei păstrează în minte că Iehova este scutul și puterea lor și că ei sunt reprezentanții săi; și ca în „valea oaselor uscate” (Ezechiel 37: 1-14) aceștia au fost împrăștiați la un moment dat și au fost descurajați, dar acum sunt renăscuți și ei intră cu bucurie și continuă în serviciul Domnului, indiferent de locația lor. Lui Iehova i-a plăcut să folosească publicațiile Turnul de Veghere pentru a le aduce acestora adevărul prezent, așa cum Ezechiel a fost folosit să profetească în valea de oase uscate și i-a făcut să renască. Acum rămășița credincioasă vede că Iehova a reîntors favoarea sa la poporul său și i-a unit în Hristos și i-a pregătit pentru a-i folosi.

Iehova a pregătit rămășița pentru serviciul de război prin aducerea și separarea lor completă de organizația lui Satan și cu privire la aceasta profetul său spune: „ÎI VOI ADUCE DIN NOU DIN ȚARA EGIPTULUI ȘI ÎI VOI ADUNA DIN ASIRIA ȘI ÎI VOI ADUCE ÎN ȚARA GALADULUI ȘI ÎN LIBAN ȘI LOC NU VA FI GĂSIT PENTRU EI.” (10:10) Egiptul aici reprezintă elementul comercial, în timp ce Asiria reprezintă elementele politice și religioase ale organizației lui Satan. Din acestea Iehova a adus pe rămășița sa credincioasă și ea în ascultare de porunca lui declară răzbunarea lui împotriva organizației lui Satan, anunță împărăția lui Dumnezeu și continuă să cânte laude numelui său: „În vremea aceea, vă voi aduce din nou, la timpul în care vă adun: fiindcă vă voi face un nume și o laudă între toate popoarele pământului, când vă voi aduce înapoi din captivitate, înaintea ochilor voștri, spune Domnul.” (Țef. 3:20) Iehova o aduce pe rămășița lui „în țara Galaadului”, al cărui nume înseamnă "movila mărturiei" și care se aplică astăzi la rămășița lui Iehova. El îi aduce în „LIBAN”, care înseamnă „alb” și care se aplică la Împărăția dreptății a lui Iehova. Acum Cel Preaînalt a adus rămășița în starea simbolizată prin Galaad și

în Liban și ei prin transmiterea "mărturiei lui Isus Hristos" și cu privire la Iehova și împărăția lui dreaptă aduce astfel "balsamul din Galaad" pentru cei ce flămânză și însetează după Împărăția dreaptă a lui Dumnezeu (Ieremia 8:22; Judecători 7: 3.) „Nici un loc permanent nu va fi găsit pentru ei, " la rămășița de pe pământ, dar ei trebuie să poarte mărturia la clasa "prizonierilor" și la clasa Ionadab și pentru toți ca un avertisment și ca o mărturie.

Profetul arată apoi că rămășița credincioasă nu va mai fi împiedicată să depună mărturie pentru numele lui Iehova: **„ȘI EL VA TRECE PRINTR-UN MARE NECAZ ȘI VA LOVI VALURILE ÎN MARE [în conformitate cu Rotherham: DEȘI EL TRECE PRINTR-O MARE A NECAZULUI, TOTUȘI EL VA LOVI MAREA CU ADÂNCURILE EI] ȘI TOATE ADÂNCURILE RÂULUI SE VOR USCA [Nilul, pe care-l pretinde Satan pentru el ca organizație a sa] ȘI MÂNDRIA ASIRIEI VA FI COBORÂTĂ ȘI SCEPTRUL EGIPTULUI SE VA ÎNDEPĂRTA.”** (10:11) Calea mărtoriilor lui Iehova pentru a înainta trebuie să fie liberă. „Dar Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care a despărțit marea, a cărui valuri au urlat: Domnul oștirilor este numele lui. Și am pus cuvintele Mele în gura ta și te-am acoperit în umbra mâinii mele, ca să întind ceruri noi și să întemeiez un pământ nou și să zic Sionului: Tu ești poporul Meu." (Isa. 51: 15,16) Iehova face aceasta în timp ce el continuă cu pregătirea pentru marea bătălie care va justifica numele lui. Organizația lui Satan, a elementelor comerciale, politice și religioase nu vor mai împiedica și opri darea mărturiei cu privire la Dumnezeu și împărăția Lui. Acest lucru este pentru asigurarea completă a rămășiței că vor continua să meargă înainte, indiferent de opoziție. Scopul lui Iehova este că mesajul său va fi proclamat și nimic nu-l va opri (Isaia 14: 24, 25). **„SCEPTRUL”** sau puterea guvernatoare se va depărta din Egipt, adică spus, de la organizația lui Satan, iar Hristos va împărăți cu dreptate și „sceptra nu se va depărta din Iuda” de acum înainte și pentru totdeauna. (Geneza 49:10) Tronul Celui puternic, Hristos Isus, va continua pentru totdeauna, deoarece "sceptra [acestei] împărății este un sceptra drept". - Ps. 45: 6; Evr. 1: 8.

Pentru a o pregăti pe rămășița lui pentru marele punct culminant, Iehova o întărește și el determină ca Zaharia să anunțe promisiunea lui de astfel făcută: **„ȘI ÎI VOI ÎNTĂRI ÎN DOMNUL; ȘI EI VOR UMBLA ÎN SUS ȘI ÎN JOS ÎN NUMELE SĂU, SPUNE DOMNUL.”** (10:12) Rămășița credincioasă a fost adusă în casa Domnului și acolo au primit putere, obținând de la el o înțelegere mai bună despre numele său, scopul său și organizația sa. Din această cauză, Iehova a umplut masa lui cu o alimentație bogată de întărire a vieții pentru poporul său de legământ. Timpul pentru vorbiri multe prin înțelepții „bătrâni aleși” a trecut. Pe aceștia Domnul nu îi folosește pentru a-l hrăni pe poporul său. Cei care prezintă sânguință să studieze cu atenție adevărurile răcoritoare care vin de la masa Domnului sunt cei care cresc puternic în el și în puterea tăriei Lui. Fiecare trebuie să se împărtășească din mâncare prin aplicarea sânguinoasă personală a studiului

din ceea ce a furnizat Dumnezeu. „Sfatul este al meu și înțelepciunea sănătoasă, eu sunt înțelegerea; am putere”. (Prov. 8:14) Aceasta înseamnă înțelegerea lui Iehova și a scopurilor sale, semnificația numelui său, organizația lui și instrucțiunile de organizare și apoi să le respecte cu sârguință. "Calea Domnului este putere pentru cel integru [adică, servește în mod legal]." (Proverbe 10:29) "Un om înțelept este puternic, da, un om al cunoașterii mărește puterea." (Prov 24: 5). Acești credincioși din rămășiță care sunt înțelepți în înțelepciunea cerească primesc un teritoriu alocat lor, ca martori ai lui Iehova și merg în jos și în sus, pe pământ, transmitând mărturia lui. Ei fac aceasta, nu în numele vreunui om, ci în Numele lui Iehova deoarece el și-a așezat numele lui asupra lor: "Fiindcă toți oamenii vor merge, fiecare în numele dumnezeului său și noi vom merge în numele Domnului Dumnezeu nostru pentru totdeauna și întotdeauna." (Mic 4: 5) Rămășița credincioasă vede acum pe gloriosul Regele mășăluind triumfal la război și cu cântece de bucurie ei îl urmează pe el.

CAPITOLUL IX

Păstori

(Zaharia, Capitolul 11)

Iehova este Marele Păstor, iar Hristos Isus este Păstorul Principal al poporului de legământ al lui Dumnezeu. Cei care urmează cu credincioșie pe urmele lui Isus și merg înainte în unitate cu Hristos sunt făcuți sub-păstori. Când unul ocupă un loc de păstor sau învățător în sânul poporului de legământ al lui Dumnezeu și devine arogant, auster, egoist și ipocrit, el este un păstor fals și rău și este desemnat astfel de către Domnul. (Ezechiel 34; Justificare, Vol 2, pagina 222) Astfel de păstori falși sunt la început în trei clase, dar în final toți sfârșesc în aceeași clasă și merg în același loc. Acești păstori de imitație trebuie strânși din rândul poporului lui Dumnezeu care se pregătește pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Lor trebuie să le fie hotărât locul lor. Iehova descoperă pentru rămășița lui starea adevărată și el o conduce în direcția ca rămășița să poată înțelege și să poată fi făcută puternică în Domnul. Cu păstorii sunt asociați conducătorii turmei și alții care sunt supuși acestora.

Iehova l-a făcut pe Zaharia să profetească cu privire la cetatea „Creștinătății”, despre imitatorii sau falșii păstori și, de asemenea și despre acei conducători ai turmelor lor, care sunt în spatele ușilor sau zăvoarelor puternice ale organizației lui Satan și să spună: „**DESCHIDE-ȚI UȘILE, LIBANULE, CA FOCUL SĂ ÎȚI MISTUIE CEDRII.**” (11: 1) În capitolul zece, versetul zece, al profeției lui Zaharia, Libanul este folosit pentru a ilustra Împărăția dreaptă a lui Iehova, dar în Zaharia 11: 1, Libanul este folosit ironic și ilustrează acea clasă ipocrită care pretinde a fi poporul lui Dumnezeu, dar care, de fapt, sunt sinagoga sau organizația de Satan. Aceștia gândesc să-și construiască o protecție prin propria lor putere, care este ilustrată prin ușile lor rezistente la foc; dar o astfel de protecție nu îi va salva atunci când vine timpul pentru executarea judecății lui Iehova. Cedrii Libanului de imitație sunt cei puternici din organizația lui Satan și, desigur, nu sunt zidiți în templu. Acești puternici locuiesc pe culmile înalte ale organizației vizibile a lui Satan. (Amos 2: 9). Vine timpul când Domnul distruge acești cedri, la fel cum un om puternic rupe o scobitoare și cu privire la care profetul lui a scris: „Glasul Domnului sfărâmă cedrii, da, Domnul sfărâmă cedrii Libanului.” (Ps 29: 5). Zaharia aici profetește special cu privire la „Creștinătate”, iar Ezechiel profetește despre focul care o distruge. - Ezech. 20: 45-49; Justificare, Vol 1, pagini 269-271.

Copacii sunt folosiți pentru a simboliza creaturi. Brazilii și cedrii sunt din aceeași familie de arbori și sunt folosiți pentru confecționarea navelor pentru comerțul lumii și pentru confecționarea instrumentelor de război. Bradul figurativ și arborele de cedru figurativ sunt strâns legați. (Ezechiel 27: 5; Naum 2: 3).

Când unul cade, celălalt plânge; prin urmare, profeția lui Zaharia este: „URLĂ BRADULE, PENTRU CĂ CEDRUL A CĂZUT, PENTRU CĂ PUTERNICII SUNT PRĂDAȚI. URLAȚI, STEJARI AI BASANULUI, PENTRU CĂ PĂDUREA CEA DEASĂ A FOST DATĂ JOS.” (11: 2) „STREJARII DIN BASAN” reprezintă, de asemenea, pe cei puternici, care sunt dușmanii lui Dumnezeu și, prin urmare sunt o parte a organizației lui Satan, toți aceștia la timpul potrivit trebuie să cadă. (Ezechiel 27: 6). "Ascultați acest cuvânt, voi vaci din Basan, care sunteți pe muntele Samariei, care asupriți pe cei sărmani, care zdrobiți pe cei lipsiți, cele ce spun stăpânilor lor: Aduceți și să bem." (Amos 4: 1; Turnul de Veghere, 1932, pagina 117) Idolii au fost făcuți din stejari de Basan. (Isaia 44: 9-14) Idolatria a fost practică sub stejari. (Isaia 1: 29; 57: 5, marg. Osea 4:13) Acești stejari în special sunt reprezentativi în religia Diavolului și folosiți ca un camuflaj pentru a ascunde faptele din celelalte părți ale organizației sale rele. Religia Diavolului este practică la umbra Marelui Comerț, adică, puternicul „STEJAR DIN BASAN.”

Faraonul din Egipt și susținătorii săi, care au condus și au asuprit poporul sunt asemănați cu cedrul măreț pentru care este o mare jale, când va cădea. (Ezechiel 31: 2, 3,16) Profețiile indică faptul că organizația lui Satan va cădea pe porțiuni, una după alta și acea durere urmează căderii fiecăreia. "Creștinătatea", care este în principal în sistemul imperialist anglo-american, susține că poartă rodul Împărăției lui Dumnezeu și, prin urmare că el conduce prin drept divin. Arborele de cedru în profeția lui Zaharia de aici, prin urmare, pare să se refere în principal la „Creștinătate”. „Creștinătatea” a respins Împărăția lui Iehova și a luat înlocuitorul diavolului și l-a etichetat drept "reprezentant al împărăției lui Dumnezeu". De atunci, „Creștinătatea”, a devenit „PĂDUREA ÎNTĂRITĂ” (notă marg.) sau „PĂDUREA INACCESIBILĂ.” (Roth) datorită armamentului ei și este numită „protecția împotriva războiului” datorită pactelor ei de pace și prevederilor asemănătoare. Focul de la Armagedon va mistui întregul sistem, inclusiv pe Satan, principalul „cedru”, iar secură de război a Marelui Tăietor de lemne a lui Iehova este acum „pusă la rădăcina pădurii”. - Mat. 3:10.

Falși păstori din „Creștinătate” au fost cei fruntași în practicarea religiei și au acționat ca instrumente să orbească pe oameni despre adevăr. Apreciindu-le munca lor ipocrită, celelalte părți ale organizației lui Satan i-au alimentat pe acești păstori; și când masa lor gratuită le este luată ei vor da un mare urlet. Ei sunt argații Marelui Comerț și se hrănesc din mâna stăpânilor lor; și atunci când

trebuie să se înghesuie pentru hrana lor, ca și alții, ei vor urla cu siguranță. Prin urmare, profetul spune: **„RĂSUNĂ URLETUL PĂSTORILOR, PENTRU CĂ GLORIA LOR ESTE PRĂDATĂ; RĂSUNĂ RĂCNETUL LEILOR TINERI, PENTRU CĂ MÂNDRIA IORDANULUI ESTE PRĂDATĂ.”** (11: 3) Când ei văd că pășunile lor sunt stricate ei încep să urle și urletele lor sunt deja auzite. (Ieremia 25:36) Zaharia spune: **„GLORIA LOR ESTE PRĂDATĂ.”** În toate celelalte locuri din Scripturi cuvântul ebraic redat aici „glorie” sau „maiestate” este redat cu „haine, mantii, sau, robe”. Acești păstori falși poartă un fel aparte de îmbrăcăminte, mantii sau robe și prin acest mijloc au încercat să se identifice ca reprezentanți ai lui Dumnezeu și au prin acestea posibilitatea să arunce o vrajă asupra poporului și-i fac pe oameni să-i trateze cu teamă și mult respect. Dar această profeție arată că astfel de „vrăji fermecate”, făcute de acești domni dispar repede. (Vezi Ezechiel 34; Justificare, Vol. 2, pagina 222, Profeție, paginile 18-23) Rezoluțiile larg distribuite de martorii lui Iehova i-au expus pe acești păstori falși și au distrus deja considerabil din gloria lor; dar Domnul spune că el are mult mai mult în magazie pentru ei și el îi va distruge complet.

Profeția în legătură cu acești păstori amintește de „răcnetul leilor tineri” și în mod evident aceasta el a folosit-o pentru a-i ilustra pe politicienii de profesie, care au folosit clerul ca un scut sau pretext pentru munca lor necinstită; și când își pierd locurile de muncă avantajoase și prestigiul, ei devin înfometați din cauza aceasta și ei urlă și răcnesc ca un leu tânăr care caută ceva pentru a-și satisface foamea. „Puii de leu duc lipsă și suferă de foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de nici un lucru bun.” (Ps 34:10) „Vei călca pe leu și pe viperă, pe leul tânăr și pe dragon îl vei călca în picioare.” (Ps. 91:13) Acești lei tineri răcnesc: **„PENTRU CĂ SUNT NIMICITE MÂNDRELE MALURI ALE IORDANULUI.”** (Roth.) Acest lucru pare să se refere la timpul când oportunitatea lucrării de mărturie a poporului lui Iehova este într-un stadiu ridicat, iar rezultatele degradează pășunile celor mândri, care este ilustrată prin nimicirea malurilor mândre ale Iordanului (Ieremia 49:19; 50:43,44). Degradarea pare să fi început cu revărsarea celui de-al șaselea „potir”, în 1927. (Apoc 16:12) **„LEII TINERI”** și politicienii religioși de atunci au răcnit și au lovit din picioare. Unii dintre acești „lei tineri” se regăsesc printre directorii și operatorii de radio, care încearcă să decidă ca poporul să audă doar ceea ce aliații lor din organizația lui Satan vor vorbi.

Turma lui Dumnezeu, în care Isus este oaia principală, este cea care este condusă ca o turmă „la măcel”. (Isaia 53: 7.) Lui Zaharia, reprezentându-l pe Hristos și pe frații săi, este cel căruia Iehova îi vorbește acum: **„PAȘTE OILE DE MĂCEL; ALE CĂROR STĂPÂNI LE ÎNJUNGHIE ȘI NU SE CRED VINOVAȚI; ȘI CEI CARE LE VÂND, SPUN: BINECUVÂNTAT FIE DOMNUL PENTRU CĂ SUNT BOGAT; ȘI PĂSTORII LOR NU AU MILĂ DE ELE.”** (11: 4, 5) În același scop apostolul Petru a fost îndrumat să scrie: „Paște-ți

turma lui Dumnezeu care este printre voi, supraveghind nu prin constrângere, ci cu voință; nu pentru câștig murdar ci cu o minte binevoitoare.” (1 Petru 5: 2) Servii lui Satan, clerul și „omul păcatului”, vând pe cele mai slabe din turmă la achizitori, adică, factorii de guvernământ, care prin urmare, pe nedrept le au pe acestea în custodie. Pentru un timp îndelungat acești achizitori au abuzat, acuzat pe nedrept și au măcelărit pe cei săraci din turma lui Dumnezeu. Printr-un alt profet Domnul vorbește despre această mulțimea rea că înghit pe cei nevoiași și i-a descris când le-a spus: „Când facem efa mică [adică, să înșelăm] și șechelul mare și prin înșelăciune falsificând balanțele? Ca să putem cumpăra pe săraci pentru argint și pe nevoiași pentru o pereche de încălțăminte.” Și atunci Domnul le spune, datorită lucrărilor lor rele: „Cu siguranță nu voi uita niciuna din lucrările lor.” - Amos 8: 4-7.

Acești asupritori și măcelari ai poporului lui Dumnezeu **„NU SE CRED VINOVAȚI”** de faptele lor rele, pentru că falșii păstori religioși le spun că este un lucru bun pe care ei îl fac împotriva poporului umil a lui Dumnezeu. Asemenea argaților ascultători, ei nu sunt dispuși să-și asume vreo răspundere pentru oi, dar din cauza egoismului lor ei încuviințează la distrugerea turmei lui Dumnezeu. Clasa „omul păcatului” se angajează în vânzarea turmei lui Dumnezeu și în același timp presupune cu fățărnicie că face serviciul lui Dumnezeu atunci când spune: **„BINECUVÂNTAT FIE DOMNUL PENTRU CĂ SUNT BOGAT.”** Aceasta este același lucru pe care Domnul îl arată când vorbește despre cei căldicei. (Apoc.3:17) Haman i-a vândut pe evrei la măcelarii persani; cu privire la care Estera a spus: „Noi suntem vânduți, eu și poporul meu, pentru a fi nimiciți.” (Estera 7: 4) Mulți dintre „bătrânii aleși”, care sunt împreună cu turma lui Dumnezeu, refuză să se unească în protestul față de organizația lui Satan și refuză să ducă mesajul împărăției de mângâiere și eliberare la oameni. Este aceiași atot-importantă clasă a „bătrânilor aleși” care pretinde să păstorească turma lui Dumnezeu, doar că nu o face; însă, dimpotrivă, devine participantă la acțiunile inamicului de distrugere a turmei.

A venit ziua când oamenii trebuie să ia poziție pentru sau împotriva lui Iehova, pentru că este ziua de răzbunare; și, prin urmare, Iehova, prin profetul lui spune: **„FIINDCĂ NU VOI MAI AVEA MILĂ DE LOCUITORII ȚĂRII, SPUNE DOMNUL; CI, IATĂ, VOI DA PE OAMENI, PE FIECARE ÎN MÂNA APROAPELUI SĂU ȘI ÎN MÂNA ÎMPĂRATULUI SĂU; ȘI EI VOR LOVI ȚARA ȘI NU ÎI VOI ELIBERA DIN MÂNA LOR.”** (11: 6) Locuitorii menționați în acest verset al profeției sunt elementele dominante și susținătorii lor care nu primesc „semnul pe frunțile lor”; și Domnul nu va avea milă de ei. (Ezechiel 9: 4-10) Ei au fost fără milă și nu vor avea parte de milă. (Matei 6: 14,15; 18: 32-35) Clasa Ionadab sunt însemnați în frunte, dar cei care nu suspină și nu gem pentru dreptate, sau nu caută pe Domnul nu sunt însemnați. Domnul o cedă pe clasa aceasta din urmă în mâna regelui său, Hristos și membrilor organizației

sale de luptă, ilustrată prin lehu, care va lovi „Creștinătatea”, și niciunui nu-i va permite să fie eliberat din mâinile Executorului său. În zadar, aurul și argintul lor nu va fi capabil să îi elibereze. (Ezechiel 7:19; Țefania 1:18) Nici chiar cei asemenea lui Noe, Daniel sau Iov nu vor putea elibera pe cei nemarcați. - Ezech. 14: 16,18,20.

„Frumusețe” și „Legături”

Profeția din versetul șapte care urmează se aplică în mod specific după ce spiritul sfânt, ca un apărător, încetează să lucreze ca un mângâietor și ajutor al celor consacrați (Ioan 14: 16,17; 15:26); și, prin urmare aplicarea este după ce Domnul Isus, ca anti tipicul David, apare la templu și preia turma lui Dumnezeu. Din acel moment înainte el hrănește turma lui Dumnezeu. **„ȘI VOI PAȘTE TURMA DE MĂCEL, PE VOI CELE SĂRACE DIN TURMĂ. ȘI MI-AM LUAT DOUĂ TOIEGE; PE UNUL L-AM NUMIT FRUMUSEȚE ȘI PE CELĂLALT L-AM NUMIT LEGĂTURI; ȘI PĂȘTEAM TURMA.”** (11: 7) Profetul aici spune: **„ȘI PĂȘTEAM TURMA”**; însemnând, desigur, că ceea ce el face este ca reprezentant al lui Iehova. Turma este a lui Iehova și include pe toți cei "săraci în spirit", care iau poziție de partea lui Iehova. Primii sunt cei care sunt în legământul pentru împărăție, iar după aceea, la rândul lor, „marea mulțime” și clasa Ionadab sunt hrăniți. Iehova este Marele Păstor și el îl are pe Fiul Său preaiubit, Păstorul cel bun, pentru a-i paște turma; prin urmare Zaharia aici îl ilustrează pe Hristos Isus, "Păstorul cel bun." (Ioan 10:16) Isus Cristos la templu hrănește în mod direct turma lui Dumnezeu și în această lucrare el îi folosește pe membrii credincioși ai corpului său.

Pentru hrănirea turmei, Zaharia, ca reprezentant al Domnului, spune: **„MI-AM LUAT DOUĂ TOIEGE.”** Acestea au fost de același fel cu cel purtat de băiatului păstor David, când a ieșit să se angajeze în luptă cu Goliat. (1 Sam 17: 40-43) În această profeție cele două toiege au ilustrat cele două legăminte ale lui Iehova făcute cu cei care au chemat numele lui și care s-au exprimat, în mod implicit sau direct, că au intrat în legământ cu el. Unul dintre aceste toiege se numește **„FRUMUSEȚE [marg. ÎNDURARE, Roth, GRAȚIE (IERTARE)]”** și a ilustrat legământul cel veșnic „făcut cu toți oamenii”. (A se vedea versetul zece; Geneza 9: 1-6,16,17) Legământul cel veșnic a avut frumosul simbol al curcubeului; a fost și este un legământ al grației sau al îndurării în acest sens, că Iehova promite că un potop niciodată nu va mai nenoroci pământul.

Pe celălalt toiag el l-a numit **„LEGĂTURI [FRÂNGHII, sau, UNIRE, ARV, marg.]”** și acesta ilustrează legământul cu Iuda sau casa lui David pentru împărăție, pe care s-a bazat frăția lui Iuda și Israel. (11:14, Gen, 49: 8-10) „Din el a ieșit colțul, din el cuiul, din el arcul de război, din el fiecare opresor laolaltă.” (10: 4) „Căci

Iuda a avut întâietate între frații săi și din el a venit marele conducător; dar dreptul de întâi născut a fost al lui Iosif”. (1 Cronici 5: 2) „Atunci au venit toate triburile lui Israel la David în Hebron și au vorbit, spunând: Iată, noi suntem os din oasele tale și carne din carnea ta. Deci, toți bătrânii lui Israel au venit la împărat la Hebron și împăratul David a făcut legământ cu ei la Hebron, înaintea Domnului și au uns pe David împărat peste Israel”. (2 Sam. 5: 1, 3) Ei toți au fost într-o legătură frățească pentru un rege.

În timpul acționării spiritului sfânt ca avocat și ajutor și în timp ce cele două legăminte erau sub valabilitatea corespunzătoare, Iehova le putea administra cu cei din „Creștinătate”, ca să devină o parte în legământ; dar timpul trebuia să vină și a venit, atunci când "Creștinătatea" a rupt legământul și Dumnezeu nu mai are obligația de a-și îndeplini legământul cu privire la partea sa așa cum reiese din versetele zece și paisprezece care urmează în această profecie. Zaharia, în acest punct al profetiei, îl ilustrează pe Isus Hristos în legătură directă prin îngerii Săi cu turma lui Dumnezeu pentru a proteja și hrăni turma și să domnească peste inamic. Isus Hristos este prezentat ca venind din anti tipicul Betleem, stând și hrănind turma în puterea lui Iehova și cu măreția numelui lui Iehova. (Mic 5: 2,4) El nu-i hrănește pe cei care au rupt legământul, dar el este păstor numai pentru toți cei care-l caută pe Domnul și hrănește în special pe rămășița lui credincioasă. „Și voi pune un singur păstor peste ele și el le va paște și anume pe Robul Meu David. El le va paște, El va fi păstorul lor”. (Ezechiel 34: 23) „Și eu voi strânge rămășița oilor Mele din toate țările unde i-am izgonit și le voi aduce înapoi în pășunea lor și ei vor fi roditori și se vor înmulți. Și eu voi pune păstori [rămășița, ca reprezentat al Păstorului cel bun, Isus Hristos, datorită deplinei unități cu el] peste ei care îi vor paște; și nu se vor mai teme, nici nu se vor descuraja și nici unul nu va lipsi, spune Domnul.” (Ieremia 23: 3,4) Domnul nu-i va mai folosi pe „bătrânii aleși” egoiști și ambițioși să aibă grijă de turma sa, dar îi folosește pe cei care sunt „născuți de Dumnezeu” și „învățați de el”, care umblă smeriți înaintea Domnului dând laudă numelui său. „Vă voi da păstori după inima mea, care vă vor paște cu înțelegere și cunoștință.” - Ier. 3:15.

Pe toți păstori falși și inutili Dumnezeu îi înlătură din turma sa cu scopul ca cei credincioși să poată fi pregătiți și echipați pentru serviciul său complet. Astfel cei falși și inutili sunt împărțiți în trei clase, anume: (1) „omul păcatului”, „fiul pierzării”; (2) clerul, atât modernist cât și fundamentalist; și (3) „bătrânii aleși”, care și-au asumat să fie supraveghetori ai turmei lui Dumnezeu, dar care au eșuat și refuză să asculte de poruncile lui Dumnezeu și să se hrănească cu adevărul prezent pe care Iehova l-a oferit pentru ai săi. Dimpotrivă, aceștia se hrănesc pe ei înșiși, iar cu încăpățănare și cu voia urmează un curs al fărădelegii. Cu privire la această chestiune profetul spune: „ÎNTR-O LUNĂ AM

NIMICIT DE ASEMENEA TREI PĂSTORI; ȘI SUFLETUL MEU I-A URÂT ȘI SUFLETUL LOR DE ASEMENEA M-A DETESTAT., (11: 8). Isus Hristos, după venirea la templu, continuă cu această lucrare de înlăturare sau „alungare”. (Roth) „O LUNĂ” este o perioadă scurtă în care cei respinși sunt înlăturați și corespunde cu prima lună a anului, Nisan, luna în care Isus a apărut la templul în anul 1918, când a început judecata. Toate interesele Împărăției care au fost până acum în mâinile celor trei clase ale acestor păstori falși, trebuie acum să fie luate și date celor credincioși.

În ceea ce privește pe clasa „omului fărădelegii” este scris: „Cine este păstorul care va sta înaintea mea? De aceea, ascultați sfatul Domnului, pe care el l-a hotărât împotriva Edomului [clasa „omului păcatului”] și scopurile lui pe care el le-a hotărât împotriva locuitorilor din Teman.” (Ieremia 49: 19,20) În ceea ce privește clerul, care sunt păstori falși, Domnul spune: "Și cine este acel păstor care va sta înaintea mea. De aceea ascultați sfatul Domnului care l-a luat împotriva Babilonului [clerul "Creștinismului organizat"] și scopurile lui pe care le-a hotărât împotriva țării Haldeilor [Creștinătății"]. (Ier. 50:44, 45) „Eu voi răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Haldeii, tot răul, pe care l-au făcut Sionului, sub ochii voștri, zice Domnul.” (Ieremia 51: 24) Cât despre cealaltă divizie, clasa egoistă a bătrânilor aleși care își asumă să hrănească turma lui Dumnezeu, dar care acționează pentru propriul lor egoism, este scris, „Vai de păstorii lui Israel [poporul de legământ a lui Dumnezeu] care se hrănesc pe ei înșiși!” - Ezec. 34: 2.

În cele din urmă toți ajung într-o singură clasă, despre care Iehova spune: „Da, ei sunt câini lacomi care nu pot avea niciodată destul și sunt păstori care nu pot înțelege, toți privesc la propria cale, fiecare la câștigul său din partea sa.” (Is. 56:11) Când Isus a apărut la templu pentru a judeca, a început acolo lucrarea de înlăturare, moment în care, profetul spune, „mânia mea sa aprins împotriva păstorilor.” (10: 3) El a acționat din acel moment, să-i alunge departe pe lucrătorii fărădelegii, clasa” servului rău”. (Matei 13:41; 24:50, 51; Osea 5: 6,7) Acești păstori falși își arată ura lor față de Dumnezeu și Domnul Dumnezeu îi urăște. Cele trei clase ale păstorilor numiți nu iubesc apariția Păstorului Principal, Isus Hristos, atunci când el apare cu toți îngerii lui cu el la templu; prin urmare nu este nimic pentru ei. „Coroana vieții” este prevăzută pentru cei care iubesc apariția Păstorului. (2 Timotei 4: 8; 1 Petru 5: 4) Cei egoiști nu au primit „iubirea adevărului” și sunt adunați afară din împărăție. - Ezec. 34:10.

Există o clasă de oameni care merge de bună voie după păstorul fals, adică, „omul păcatului”. (2 Tesaloniceni 2: 10,11); de asemenea, o clasă a conducătorilor turmei din "Creștinătatea" organizată, condusă de cler; și, de asemenea, cei care dau atenție și umblă după clasa egoistă a „bătrânilor aleși” care se opune lucrării Domnului după venirea sa la templu. Pentru toți aceștia, Domnul, prin profetul său Zaharia, spune: „**ATUNCI AM SPUS: NU VĂ VOI MAI PAȘTE;**

CEA CARE MOARE SĂ MOARĂ ȘI CEA CARE TREBUIE SĂ FIE STÂRPITĂ, SĂ FIE STÂRPITĂ; ȘI RESTUL SĂ MĂNÂNCE, FIECARE, CARNEA CELEILALTE.” (11: 9) Cei răi refuză să țină seama de avertismentul care le este dat și Domnul le permite să moară; sângele lor este asupra capetelor lor. (Ezechiel. 3:19) Alții din această clasă a falsului păstor sunt înlăturați cu plaga săbiei, iar în continuare o altă clasă prin foamete, simbolizată prin "mâncarea cărnii semenilor săi. Acest lucru este susținut de profeții, după cum urmează: Ezechiel 5: 1-4,12; Ieremia 15: 1,2.

Profetul Zaharia este după aceea motivat să interpreteze o ilustrație, dezvăluind scopul lui Iehova, iar acest lucru îl face prin ruperea celor două toiage, Frumusețe și Legături. El rupe primul toiagul Frumusețe, un simbol al legământului veșnic, pentru că cei din cealaltă parte a legământului l-au rupt deja. (Isaia 24: 5; Gen. 9: 1-6) De aceea, Iehova, prin profetul său aici spune: „**ȘI MI-AM LUAT TOIAGUL MEU, FRUMUSEȚE ȘI L-AM TĂIAT ÎN DOUĂ, CA SĂ RUP LEGĂMÂNTUL MEU PE CARE L-AM FĂCUT CU TOȚI OAMENII [POPOARELE, RV].**” (11:10) Iehova nu mai poate păstori în dreptate turma călătoare de legământ cu Frumusețe și Legături; prin urmare, el l-a adus din organizația sa universală pe „copilul bărbat”, acela care va păstori toate națiunile cu sceptrul de fier. - Apoc 12: 5; Ps. 2: 8,9.

Scopul lui Iehova este să lovească pământul cu cea mai mare nenorocire din toate timpurile. (Maleahi 4: 5, 6, Isaia 24: 6). "Creștinătatea" a rupt în mod repetat legământul veșnic înainte ca marele punct culminant să fie atins în 1914, atunci când întreaga "Creștinătate", s-a angajat în vărsarea de sânge în masă, prin încălcarea legământului și prin maltratarea și uciderea unora dintre martori credincioși ai lui Iehova. „Creștinătatea” disprețuind și rupând astfel legământul cel veșnic, Iehova nu este sub obligația să mai păstreze legământul cu „Creștinătatea” și ruperea toiagului „Frumusețe” simbolizează ruperea completă aceluia legământ. „**ȘI A FOST RUPT ÎN ACEA ZI ȘI ASTFEL, CEI SĂRACI AI TURMEI CARE M-AU AȘTEPTAT, AU CUNOSCUȚ CĂ ACESTA ERA CUVÂNTUL DOMNULUI.**” (11:11) Era în „**ACEA ZI**”, în care Iehova trebuia să aducă în discuție subiectul legământului și să-l declare rupt, ca să se cunoască de către cei care dau atenție la Cuvântul său că aceasta s-a făcut de Iehova.

Adevăratul sens al legământului veșnic a fost înțeles și publicat de poporul lui Dumnezeu pentru prima dată în 1927. (Turnul de Veghere, 15 decembrie) Cartea Guvern, tipărită pentru prima dată în luna august 1928, oferă o explicație suplimentară a legământului veșnic și fiind în mod public pusă la dispoziție, ea a constituit o înștiințare pentru „Creștinătate”, „Creștinătate” care, în special, a rupt acel legământ. Cei care sunt de partea Domnului, știu acum prin Cuvântul lui că Iehova va plăti călcătorilor legământului veșnic la Armagedon și că acest lucru nu va fi un conflict între națiuni, dar va fi bătălia zilei celei mari a Dumnezeului cel Atotputernic. Redarea lui Rotherham din a doua parte a acestui text al profeției este: „**ATUNCI COMERCIANȚI DE OI CARE M-AU**

VĂZUT AU CUNOSCUȚ CĂ ACESTA ERA CUVÂNTUL LUI IEHOVA.” Conducătorii vizibili ai organizației lui Satan sunt asemenea unor comercianți de oi, adică, cumpărători sau stăpâni ai turmei. (Vezi Zaharia 11: 5). În termen de câteva zile de la lansarea cărții Guvern în 1928, conducătorii „Creștinătății” și ai altor națiuni au semnat Tratatul de Pace de la Paris renunțând la război ca un instrument de soluționare a diferendelor internaționale, tratat de pace despre care clerul pretindea că își are originea de la Domnul. Urmașii credincioși ai lui Hristos Isus cunoșteau că un astfel de tratat nu a fost de la Domnul, dar că Domnul a lepădat „Creștinătatea” complet.

Zaharia apoi se adresează acestor „comercianți de oi” și spune: **„ȘI LE-AM SPUS: DACĂ CREDEȚI CĂ ESTE BINE, DAȚI-MI PLATA [RECOMPENSA MEA, RV, SALARIUL MEU, Roth.]; IAR DACĂ NU LĂSAȚI-O. ASTFEL MI-AU CÂNTĂRIT CA PREȚ TREIZECI DE ARGINȚI.”** (11:12) Această profeție se aplică în primul rând la Isus; în cazul său "comercianții de oi" au dorit să-l alunge de la supravegherea turmele lor prin punerea lui în moarte. Isus a demisionat din a servi mai departe pentru „oile pierdute” ale lui Israel atunci când a făcut declarația înregistrată la Matei 23: 37-39. Iuda, care a pozat în calitate de reprezentant al lui Isus, a fost trezorerul, având punga cu bani; a intrat în secret la negocieri pentru a-l vinde și a-l preda pe Isus la „STĂPÂNI” („COMERCIANȚII DE OI”). În cazul lui Isus, treizeci de arginți a fost valoarea serviciului său pe care aceștia stăpâni l-au fixat pentru el. Iuda, fiind un hoț și negociind în privat afacerea, a furat banii, sau „SALARIUL” care ar fi trebuit plătit în mâinile lui Isus. (Ioan 12: 6) Prețul de treizeci de arginți a fost convenit între Iuda și cumpărători (Luca 22: 3-6) și, deci, o valoarea nesemnificativă pe care au fixat-o pentru el! Acum, că „omul păcatului”, „fiul pierzării”, prefigurat de Iuda, a fost descoperit, el va face un serviciu asemănător pentru „comercianții de oi” înainte de timpul de la Armaghedon? Dacă este așa, acest lucru o va arăta pe această clasă astfel ca vrednică de moarte. - Ex. 21:16.

Anunțul pe care Isus l-a servit pentru Israel a fost faptul că serviciul său pentru ei s-a încheiat. (Matei 23: 37-39) În august 1931, urmașii săi adevărați au promulgat o rezoluție desemnată drept "Avertisment de la Iehova" și același mesaj a fost difuzat din nou de mai multe posturi de radio și mai târziu trimis la milioane de oameni și în special plasat în mâinile "comercianților de oi"; și acest lucru pare bine pentru a se potrivi cu demisia urmașilor credincioși ai lui Hristos Isus din legătura pe mai departe cu "Creștinătatea", "comercianții săi de oi" și păstori falși și îndeplinirea în continuare a profeției lui Zaharia 11:12. Printre alte lucruri acea rezoluție spune: „Noi declarăm că loialitatea noastră este în întregime pentru Dumnezeu și Împărăția lui și suntem încântați să fim martorii lui și să purtăm mărturia în onoarea numelui său. Credința noastră ne interzice și ne împiedică să ne angajăm în război sau în orice alt demers care ar lucra la

prejudicierea sau rănirea omenirii. Noi suntem pentru Împărăția lui Iehova a păcii veșnice.” Aceasta a servit ca o demisie de la serviciul sau legătura pe mai departe cu "Creștinătatea. „La același congres s-a adoptat o rezoluție în care rămășița lui Dumnezeu a luat „numele nou” (Isaia 62: 2; 65:15; Apocalipsa 2:17), care este un avertisment despre separarea completă de organizația ei de împotriviitori. Aceasta a fost echivalent cu a spune, în limbajul profetului: „**DAȚI-MI PLATA [sau, SALARIUL].**”

Clerul evreiesc nu a apreciat sângele lui Isus ca fiind prețios și astfel a stabilit un preț de treizeci de arginți pentru viața lui. Clerul de astăzi și aliații lor nu acordă nici o valoare cu privire la activitatea pe care martorii lui Iehova o fac pentru oameni ca să le arate calea salvării și modul în care aceștia pot scăpa de marele necaz. În schimb ei înfierează lucrarea martorilor lui Iehova ca trafic comercial sau vânzare stradală. Ei au stabilit o valoare foarte scăzută pentru martorii lui Iehova; și care va fi prețul cu care „omul păcatului”, „fiul pierzării” se va învoi pentru predarea acestor credincioși? - Ier. 12: 6.

Rezumând chestiunea, acum apare clar că în 33 d.Hr. Iehova l-a trimis pe Fiul Său preaiubit, care a fost de o valoare inestimabilă, la Ierusalim, oferindu-l ca Răscumpărător și Rege pentru acei oameni. Sub conducerea clerului și a conducătorilor turmei lor, evreii l-au respins pe Isus și au fixat prețul său la treizeci de arginți, au pus stăpânire pe el și l-au crucificat. În 1918, Iehova l-a trimis pe Regele lui de o valoare inestimabilă pentru „Creștinătate” și l-a prezentat ca Rege al lumii, dar „Creștinătatea” l-a respins pe Rege și Împărăția și a mers cu totul încă o dată la organizația lui Satan. Atunci Iehova a trimis pe martorii Săi credincioși cu mesajul Împărăției lui, oferind un avertisment în toată lumea. Acest mesaj, clerul și conducătorii turmelor lor l-au respins și au stabilit prețul mesajului lui Iehova și a mesagerilor ca nimic, spunându-le, în esență: "Voi nu valorați nici treizeci de cenți." Iehova spune „Creștinătății”: "Ce preț mare ai fixat pentru mine și pentru mesajul meu de bunătate pentru tine!" Martorii Săi credincioși continuă să transmită mărturia și, atunci când au terminat, raportează: „Am făcut cum mi-ai poruncit.” Iehova a rupt legătura cu Ierusalimul și a distrus acel oraș. El a rupt legătura cu "Creștinătatea" și va distruge această organizație. Aceste lucruri au fost prefigurate prin ruperea toiegeilor Frumusețe și Legături. Aceste lucruri au fost scrise mai înainte pentru mângâierea acelor acum de pe pământ care iubesc pe Iehova.

Iehova este Stăpânul clasei Zaharia, prin urmare plata sunt banii lui Iehova. De aceea Iehova îl îndrumă pe Zaharia să profetească: „**ȘI DOMNUL MI-A SPUS: ARUNCĂ-L OLARULUI: UN PREȚ FRUMOS CU CARE AM FOST PREȚUIT DE EI. ȘI AM LUAT CEI TREIZECI DE ARGINȚI ȘI I-AM ARUNCAT OLARULUI, ÎN CASA DOMNULUI.**” (11:13) Alte traduceri ale acestei profeții speciale redau: „**ȘI EU AM LUAT CEI TREIZECI DE ARGINȚI ȘI I-AM ARUNCAT ÎN CASA LUI IEHOVA, ÎN TREZORERIE.**” (Roth.) „**LA TREZORIER.**” (Leeser)

lehova este „**OLARUL**”. Multe scripturi susțin această concluzie. Olarul este cel care formează sau crează. „Dar acum, Doamne, tu ești tatăl nostru, noi suntem lutul, iar tu olarul nostru și noi toți suntem lucrarea mâinii tale.” (Isaia 64: 8). Același cuvânt ebraic redat „olar” este redat „primul”, „format” și „modelat”. (Gen. 2: 7, 8,19; Ier. 1: 5; Isa. 43: 1,7,21) Cristos și membrii corpului său au fost „modelați” de lehova (formați de olar). „Ochii tăi m-au văzut când nu eram decât un făt neformat și în cartea Ta toate mădularele mele au fost scrise, care continuu au fost modelate, când încă nici unul dintre ele nu era.” (Ps 139: 16) Isus este conducătorul secund al Marelui Olar, lehova. - Ioan 1: 3.

Negociind prețul pentru Isus, clerul evreiesc într-adevăr a stabilit prețul pentru lehova și a serviciului său pentru ei. (Ioan 5:23) Nu este de mirare că Domnul lehova spune ironic, după cum a afirmat profetul: „**MAGNIFICUL PREȚ CU CARE EI M-AU PREȚUIT!**” (Roth.) Acesta este numit ironic „**PREȚUL PREȚIOS**” cu care a fost evaluată grija divină”. (Leeser, marg.) Cât de nesemnificativ este acesta în comparație cu limbajul psalmistului: „Nimeni nu poate în nici un fel răscumpăra pe fratele său, nici să dea lui Dumnezeu răscumpărarea pentru el, (fiindcă răscumpărarea sufletului lor este prețioasă și ea încetează pentru totdeauna) ca totuși să trăiască pentru totdeauna și nu vadă putrezire”. - Ps. 49: 7-9.

Luarea argintului de Zaharia și aruncarea la olar nu a prefigurat exact „acceptarea de bani cu sânge” a lui Iuda. Ieremia a fost, cel care a prezis aceasta. (Matei 27: 3-10) Iuda a aruncat banii în templu în același loc în care Zaharia a aruncat banii. lehova este acum în templu și primirea de bani de la „Zaharia” poartă o mărturie împotriva celor care stabilesc prețurile și care

prin urmare, solicită la fel, acțiune din partea Marelui olar împotriva "comercianților de oi", care nu au nimic cu serviciul martorilor credincioși ai lui Iehova; și prin urmare, ei au fost avertizați că "sângele lor este pe capetele lor." (Ezechiel 3:19; 33. 2-5) „Chiar și așa voi zdrobi pe poporul acesta și acest oraș, cum se sparge vasul unui olar, care nu poate fi vindecat din nou.” (Ieremia 19: 10,11) Iehova ilustrează astfel distrugerea "comercianților de oi". (Vezi Psalmul 2: 9; Isaia 30: 12-14; Apocalipsa 2: 26,27) Acțiunea lui Zaharia prin aruncarea banilor în Templu, de asemenea, pare să-i ilustreze pe martorii lui Iehova care au fost prețuiți de „comercianții de oi” ai Creștinătății; și apoi martorii credincioși ai lui Iehova prezintă cazul lor la Tatăl lor ceresc, prezentând înaintea lui dovezile și ca urmare spun: "Am făcut ce mi-ai poruncit" - Ezech.9:11.

Zaharia a rupt apoi toiagul Legături, sau, Funii, care ilustrează legământul pentru Împărăție. „**ATUNCI AM TĂIAT ÎN DOUĂ CELĂLALT TOIAG AL MEU, LEGĂTURI, CA SĂ RUP ÎNFRĂȚIREA DINTRE IUDA ȘI ISRAEL.**” (11:14) Ruperea frăției dintre cele zece triburi ale lui Israel și tribul lui Iuda, după moartea lui Solomon, s-a datorat necredincioșiei lor pentru legământul Împărăției și a idolatriei din partea casei domnitoare a lui Solomon (1 Regi 12: 19-24; 11: 4-13) și de asemenea, la refuzul din partea celor zece triburi pentru a se supune mai mult lui Dumnezeu cu privire la legământul Împărăției. (Geneza 49:10; 2 Sam 7: 4-17; Ps. 89: 3, 4, 35-37) Israel a refuzat să fie condus de casa lui David cu care s-a făcut legământul Împărăției. De asemenea, în împlinirea profeției lui Zaharia, ruperea legământului cu „Creștinismul organizat” este prezentat prin ruperea toiagului Legături, sau, Frânghii. Catolici și protestanți și alții au presupus a fi în legământ pentru a face voia lui Dumnezeu și în legământul pentru Împărăție. Cei care formează așa numitul „Creștinism organizat”, au rupt legământul prin idolatrie, sau închinarea la Diavol, făcându-se o parte a organizației lui Satan și prin refuzul de a fi supus cerințelor „Leului din seminția lui Iuda”, refuz care a ajuns la un punct culminant categoric prin aprobarea Ligii Națiunilor, în 1919, de către Federația Bisericii. Asupra acestui punct au luat o poziție fermă în opoziție cu Iehova și împărăția lui. Aceștia, împreună cu toți cei care au respins pe Domnul Isus la venirea Lui la templu, au rupt legământul cu Iehova și el nu putea paște mai mult această turmă rebelă. Cartea Justificare tratează pe deplin cu privire la această chestiune.

Timpul când Zaharia, rămășița credincioasă a lui Dumnezeu, a rupt figurativ toiagul Legături a fost la adoptarea rezoluției din 26 iulie 1931, moment în care Justificare și alte mesaje asemănătoare ale Împărăției au fost publicate și servite discipolilor „Creștinătății.” Revărsarea „celor șapte plăgi finale”, de la 1922 la 1928, nu a mișcat „Creștinătatea” și pe alți urmași declarați ai lui Hristos la pocăință (Apocalipsa 15 și 16); prin urmare, momentul ruperii a venit în 1931. Acesta a fost la acel timp în care că rămășița a negat

toate relațiile de frăție cu cei care au respins Împărăția și acest lucru l-au făcut prin primirea și adoptarea "noului nume" pe care Iehova li l-a dat. Inamicul i-a acuzat în mod fals pe martorii lui Iehova din pricina schimbării numelui lor, în scopul de înșelăciune. Acest lucru este în conformitate cu acțiunea organizației lui Satan. Dumnezeu însuși a dat noul nume și a prezis aceasta cu mult timp în urmă și cei credincioși așa cum a făcut Zaharia, pur și simplu au sprijinit voința sa pe care a declarat-o de mult că va trebui să fie făcută. Astfel, primind numele nou și rupând toate legăturile cu cei care se opun Împărăției, rămășița credincioasă înainta cazul lor la Iehova, declarându-se în întregime pentru Împărăția lui Dumnezeu și că ei nu au nimic în comun cu orice organizație care are de a face cu Satan. - 2 Cor. 6: 15-18.

După ruperea toiegeilor „Frumusețe” și „Legături”, Domnul i-a poruncit după aceea lui Zaharia să ia instrumentele unui „PĂSTOR NEBUN [PĂSTOR DE NIMIC (fără valoare), Roth.]” (11:15) Aceste instrumente sunt instrumentele sau înzestrarea pentru serviciu. Foștii deținători ale acestora au pierdut dreptul de a le utiliza din cauză că au devenit nebuni, adică, perversi și eșuând să îndeplinească atribuțiile și obligațiile care le reveneau lor, astfel nu li se dă voie pe „calea înaltă”, iar posibilitatea lor de serviciu li s-a luat alături de cei credincioși. (Vezi Isaia 35: 8, ARV) Această parte a profeției se aplică la clasa „servului rău”, „omul păcatului”, descris de Hristos Isus în Matei 24: 48-51; 25: 26-30; Luca 19: 24-26. „Nebunul va fi robul celui înțelept în inimă.” (Prov. 11: 29) Turnul de veghere din 1 februarie și 1 martie 1923, în special a atras atenția asupra transferului intereselor Împărăției sau a „bunurilor” păstorului de la clasa nebunilor la clasa „servului credincios și înțelept”. Acesta a fost după aceea cunoscut de rămășiță, clasa „servului credincios”, că Domnul a fost la templu; dar servul nebun a respins adevărul, arătând că templul nu este pentru ei. Rămășița a răspuns imediat pentru a prelua instrumentele pe care Domnul le-a luat de la cei nebuni și să le folosească pentru lauda lui.

Atunci când i-a chemat la Împărăție și la intrarea în serviciul Domnului, acești păstori atunci nu au fost nebuni, dar au devenit nebuni, de nimic și o clasă de închinători la idoli la încheierea lucrării Ilie, iar alții au devenit nebuni urmând același drum cu al lor. Domnul nu a folosit pe mai departe această clasă a „servului de nimic”. Prin urmare, el l-a făcut pe Zaharia să profețească: „PENTRU CĂ, IATĂ VOI RIDICA UN PĂSTOR ÎN ȚARĂ CARE NU VA CERCETA PE CELE CARE SUNT STÂRPITE [CARE SUNT ASCUNSE, marg.], NU VA CĂUTA PE CELE TINERE [CELE CARE SUNT RISIPITE, RV], NICI NU VA LEGA PE CELE RĂNITE [ȘI PE CELE FRÂNTE NU LE VA LEGA, Roth], NICI NU LE VA PAȘTE PE CELE CARE ÎNCĂ STAU PE LOC; CI CARNEA CELOR ÎNGRĂȘATE VA MÂNCA ȘI LE VA RUPE UNGHIILE [COPITELE] ÎN BUCĂȚI.” - 11:16.

„Mulțimea mare” este aceea care este „ASCUNSĂ” sau pierdută din vedere în închisori, sau sistemele bisericesti și care are nevoie de mesajul Împărăției;

dar servul nebun sau de nimic nu o vizitează. „**TINERE**” în ce privește cunoștința Cuvântului lui Dumnezeu și înțelesul că sunt cele „**RISIPITE**”, rătăcite prin organizațiile „Creștinătății” și căutând după ceva satisfăcător. Cele „**FRÂNTE**”, sunt de asemenea cele care au fi suferit o rană prin contactul cu organizația lui Satan. Pe nici una dintre acestea, leneșului sau nebunului nu-i este permis să le servească. „**PE CELE SLABE EL NU LE VA HRĂNI.**” (Roth.) Cele „care încă stau”, dar nu fac nici un progres în cunoștință, sunt cei slabi din cauza lipsei de hrană spirituală convenabilă lor și pe care ei nu reușesc să le hrănească. Servul leneș sau nebun nu merge din casă în casă cu hrana potrivită în mână pentru a învăța pe oameni cu privire la Împărăție, dar, în schimb, se opune la ceea ce Domnul a furnizat. Asemenea fiarelor sălbatice, cum ar fi un lup sau un leu, ei au atacat turma lui Dumnezeu, în timp ce se serveau pe ei înșiși. Asemenea unui animal cu față de pisică au indus în eroare pe mulți, răsfățându-i cu vorbiri plăcute și vorbiri atrăgătoare pentru a înșela inimile credulilor și, astfel, își hrănesc cu voia burțile lor. Cei credincioși trebuie să fie complet separați de aceștia. - Rom. 16: 17,18; Fil. 3: 18,19; 2 Pet. 2: 3.

Atunci când Păstorul principal apare la templu, este un timp al vaiului pentru păstorul fără valoare, bun de nimic și nebun; prin urmare, profetul Domnului zice: „**VAI DE PĂSTORUL IDOL [RV, PĂSTORUL DE NIMIC] CE PĂRĂȘETE TURMA! SABIA VA FI PE BRAȚUL LUI ȘI PE OCHIUL LUI DREPT; BRAȚUL LUI VA FI USCAT DEPLIN ȘI OCHIUL LUI DREPT VA FI DEPLIN ÎNTUNECAT.**” (11:17) Servul nebun devine inutil, viclean și leneș. (Mat. 25:30) Asemenea unui „**SERV IDOL**” el este un lucru lipsit de valoare și asemenea unui idol se plasează pe sine asemenea unui zeu (idol), pretinzând a fi ca Dumnezeu. (Ieremia 10: 8,15; 51: 17,18; 2 Tesaloniceni 2: 4). Iehova i-a poruncit lui Ezechiel să profețească un vai pentru astfel de păstori. (Ezechiel 34: 1, 2, vezi Justificare, Vol. 2) Profetul anunță apoi drumul acestei clase a servului nebun și anume: cei care alcătuiesc clasa "servului de nimic" vor părăsi turma lui Dumnezeu, de îndată ce vor afla că nu li se va permite să fie la conducerea Societății sau organizației de oi a lui Iehova. Chiar înainte ei s-au retras din tovărășia turmei lui Dumnezeu, au fost împotriva intereselor Împărăției sale din cauza egoismului lor și în această condiție Domnul i-a găsit când a venit la templu. Ei au părăsit turma și au atras pe alții după ei învățându-i lucruri perverse. (Fapte 20: 30). „Aceștia sunt cei care se separă pe ei înșiși, senzuali, neavând spiritul.” (Iuda 19) Începând din 1917 și din acel timp înainte, cei ce au ajuns să formeze această clasă a servului de nimic au urmat un astfel de curs egoist și rău.

Marele Judecător la templu îl îndepărtează pe servul rău imediat. Sabia care vine peste brațul său („uscându-l” Roth. marg.) va fi, de asemenea, peste ochiul său drept. Apostolul avertizează că Iehova și Păstorul lui Principal nu poartă sabia în zadar. (Romani 13: 4). El își exprimă judecata ascuțită împotriva

„PĂSTORULUI DE NIMIC” și „BRAȚUL LUI VA FI USCAT DEPLIN.” Brațul, împreună cu mâna, care este o parte a acestuia reprezintă simbolic echiparea prevăzută de Dumnezeu pentru serviciul Împărăției lui Dumnezeu. Și astfel, prin judecata Domnului, este luat totul de la clasa „servului rău” sau de nimic, iar acest lucru este ilustrat prin uscare. „OCHIUL DREPT” înseamnă, evident, cel mai bun ochi sau mijloacele de a vedea și acesta „VA FI DEPLIN ÎNTUNECAT.” Aceasta se potrivește exact condițiilor

clasei servului de nimic, „servul rău”. Cei din această clasă nu numai că refuză să-l vadă pe Domnul la templul lui pentru judecată, ci vorbesc cu răutate

împotriva celor care fac cunoscut faptul că Domnul este la templul lui. Pentru ei templul nu există, prin urmare Domnul nu dezvăluie pentru ei lucrurile adânci ale Cuvântului Său. (Isaia 42: 9; 1 Corinteni 2:10) Acesta este efectul săbiei lui Dumnezeu, sau judecata rapidă, asupra lor. Înțelegerea lor este întunecată. (Romani 11:10; Efeseni 4:18, Psalmul 69: 23) Prin urmare, Profetul oferă o descriere exactă a stării de astăzi a clasei "servului rău", clasă care se opune martorilor lui Iehova în proclamarea mesajului împărăției. "Ochii înțeleptului sunt în cap, dar nebunul umblă în întuneric." - Ecl. 2:14; Matei 6: 22, 23.

Prin urmare cu aceste dizabilități menționate de profet, „**PĂSTORUL IDOL ESTE DE NIMIC**”; în ceea ce-l privește este scris: Cel ce este nedrept, să rămână nedrept." (Apoc 22:11) Domnul îl aruncă astfel în întunericul de afară. (Mat. 25:30) Clasa "servului de nimic" trebuie adunată afară și luată dintre cei credincioși ai lui Dumnezeu înainte ca templul să fie curățit, pentru ca cei aprobați să fie pregătiți pentru folosul Domnului și să-i ofere lui daruri în dreptate.

CAPITOLUL X

Vase

(Zaharia, Capitolul 12)

Iehova este Marele olar care-și pregătește vasele pentru a le folosi. Pe unele vase el le onorează, în timp ce pe altele, din cauza încăpățânării și fărădelegii, el le dezonorează. (Romani 9: 21) Cel care este făcut un membru al Casei Regale a lui Iehova trebuie să fie de bună voie supus sub mâna Domnului, așa cum este supus lutul în mâna olarului. (2 Timotei 2: 19-21) Un vas este un instrument, un echipament sau o armă pregătită pentru utilizare. „Îndepărtează zgura de pe argint și argintarului îi va ieși un vas. Înlătură pe cel stricat dinaintea împăratului și tronul lui va fi întemeiat pe dreptate.” (Prov 25: 4,5) Organizația lui Iehova, construită și echipată, este o unealtă, un instrument, sau o armă folosită pentru îndeplinirea scopului său.

Capitolul doisprezece din profeția lui Zaharia se ocupă cu pregătirea sau echiparea vaselor Domnului Dumnezeu și scopul pentru care sunt numite. Profetul spune: „**POVARA CUVÂNTULUI DOMNULUI PENTRU [ARV, PRIVIND] ISRAEL, SPUNE DOMNUL, CARE ÎNTINDE CERURILE, PUNE TEMELIA PĂMÂNTULUI ȘI FORMEAZĂ SPIRITUL OMULUI ÎNLĂUNTRUL LUI.**” (12: 1) Cuvântul „povară” folosit în acest text înseamnă „o rostire importantă” (ebraică). Potrivit lui Leeser este „PROFEȚIE”, Rotherham, „ORACOL”. Este o profeție mare și importantă, dată pentru încurajarea rămășiței credincioase a poporului lui Dumnezeu în zilele sfârșitului. „Cerurile” și „pământul” aici se referă la „cerurile noi” și „pământul nou”, pe care Iehova le întemeiază la construirea Sionului. - Isa. 51:16; Apocalipsa 21: 1.

În această profeție, Iehova îl ilustrează pe „OM”, ca un organism neînsuflețit, așa cum a fost atunci când l-a format pe Adam și înainte de a sufla în el suflare de viață; iar acum Dumnezeu este dătătorul de energie al acestuia, făcându-l trăiască și să acționeze în armonie cu el și scopul său. O astfel de acțiune a fost necesară pentru a aduce „valea oaselor uscate” și pe cei „doi martori” ai lui Dumnezeu la viață și punerea lor în serviciu. (Ezechiel 37; Apocalipsa 11) Din 1918 Marele Olar, Iehova, a fost la templu prin reprezentantul său competent, Hristos Isus și a fost cel care a modelat, turnat și format spiritul curat al dragostei, al puterii și al minții sănătoase în om, rămășița, în timp ce este încă în carne. (2 Tim 1: 7). El i-a pregătit pe cei din rămășiță ca instrumente sau vase pentru scopul său. La timpul potrivit toți cei care vor primi viață pe pământ trebuie să fie modelați sau formați de Domnul ca vase de cinste inferioare pentru scopul său.

Ierusalimul restaurat și templul construit, a reprezentat organizația lui Dumnezeu. După ce Ierusalimul și templul au fost construite Zaharia a profețit și a spus: „IATĂ, VOI FACE IERUSALIMUL UN PAHAR DE CUTREMURARE PENTRU TOȚI OAMENII [POPOARELE] DE JUR ÎMPREJUR, CÂND ELE VOR FI DE ASEMENEA LA ASEDIU ATÂT ÎMPOTRIVA LUI IUDA CÂT ȘI ÎMPOTRIVA IERUSALIMULUI.” (12: 2) Profeția aici trebuie să se refere la organizația lui Dumnezeu atunci când el o zidește și apare în gloria sa. (Psalmul 102: 16). În „IERUSALIM” este inclusă rămășița acum pe pământ, pentru că ea face lucrarea lui Dumnezeu pe pământ; aceasta este singurul punct din organizația lui Dumnezeu, pe care națiunile pământești sau popoarele îl poate ataca. Iehova, ca Marele Olar, spune că va face din organizația sa „UN PAHAR DE CUTREMURARE. [CU OTRAVĂ, Roth, AMEȚEALĂ]”. Ceea ce organizația lui Dumnezeu distribuie acum și le va face pe națiuni să bea, le va otrăvi fără îndoială și le va face să amețească și cu siguranță să doarmă. Organizația sa este paharul sau vasul care conține o poțiune puternică, amară și otrăvitoare pentru mulțimea lui Satan de pe pământ. Rămășița acum le înștiințează pe „TOATE POPOARELE” despre paharul pe care ele trebuie să îl bea, dar națiunile continuă să se pregătească pentru asediul de război împotriva organizației lui Dumnezeu. Rămășița nu va fi îngrozită de forțele împotrivoare și gălăgioase ale inamicului, pentru că Domnul îi spune: „Și nefiind înspăimântați de nimic de potrivnicii voștri, ceea ce le este o dovadă a pieirii, dar vouă a salvării și aceasta de la Dumnezeu.”-Filipeni 1:28.

Inamicul face război „ATÂT ÎMPOTRIVA LUI IUDA CÂT ȘI ÎMPOTRIVA IERUSALIMULUI”: „ȘI DE ASEMENEA ÎMPOTRIVA LUI IUDA, CARE VA TREBUI SĂ FIE LA ÎMPRESURAREA IERUSALIMULUI.” (Leeser) „IERUSALIMUL”, după cum folosit aici, înseamnă, desigur, noul Ierusalim, și se aplică în special la partea invizibilă a organizației lui Iehova, adică, la Isus și membrii corpului său înviați. „IUDA”, fiind doar tribul conducător din care este scoasă linia regală, se aplică în această profeție la rămășiță, sau la partea pământească a organizației lui Dumnezeu, care sunt ultimii membri ai Hristosului de pe pământ. În versetul șapte din același capitol, Iuda este descris ca locuind în corturi, adică, într-o condiție temporară sau de tranzit, în afara orașului, adică spus, pe pământ și în carne și în această condiție își îndeplinesc partea lor în război. Din această profeție se pare că rămășița credincioasă trebuie să fie în viață și în carne în timpul bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Rămășița trebuie să îndure povara acestui asediu în carne și Iehova le va oferi toată puterea necesară și o protecție pentru ei. Acestea sunt vase pentru scopul său în război. Că cel puțin o parte din rămășiță va fi pe pământ în timpul Armagedonului este susținută de numeroase scripturi.

Daniel a profețit despre „piatra... tăiată din munte fără ajutorul vreunei mâini”. (Dan. 2:34, 44,45) Acesta Piatră este Conducătorul organizației capitale

a lui Dumnezeu, Isus Hristos. În armonie cu aceasta Zaharia a profețit: **„ȘI ÎN ZIUA ACEEA VOI FACE IERUSALIMUL O PIATRĂ GREA PENTRU TOATE POPOARELE: TOȚI CĂȚI SE VOR ÎMPOVĂRA CU EA VOR FI TĂIAȚI ÎN BUCĂȚI, DEȘI TOATE POPOARELE PĂMÂNTULUI SE ADUNĂ ÎMPOTRIVA LUI.”** (12: 3) Hristos este o "piatră de poticnire" și o "stâncă de cădere" pentru „Creștinătate”. (Ps 118: 22; Isaia 8:14) Aceasta piatră este fundația și piatra principală de unghi a organizației capitale a lui Dumnezeu. (Zaharia 3: 9; Matei 16:18; Apocalipsa 21: 9, 10,14) Templul sau Împărăția lui Dumnezeu, care va deveni o casă de rugăciune pentru toți cei care obțin viață veșnică, este un lucru împovăraător pentru „Creștinătate” acum, pentru nu că acționează în conformitate cu politica „Creștinătății”, nici cu vreunul din acea mulțime acum la putere. Împărăția este aici și atunci când „Creștinătatea” încearcă să-și bage nasul în treburile acesteia, sau să o elimine din calea lor este o mare povară pentru ei, așa cum profeția lui Zaharia descrie. Acest lucru este demonstrat în special de eforturile depuse de „Creștinătate” pentru a-i opri pe Martorii lui Iehova în ducerea mesajului adevărului la popoare. Băgăcioșii se rănesc pe ei înșiși, exemple care sunt notate în multe părți ale Statelor Unite, Canada, Germania, Elveția și în alte locuri. Toate națiunile sub conducerea lui Gog, care includ, desigur, Liga Națiunilor și toate celelalte alianțe împotriva organizației lui Dumnezeu, vor fi **„TĂIATE ÎN BUCĂȚI”**, în cele din urmă, așa cum profeția descoperă.

Inamicul este echipat și pregătit pentru război, iar acest lucru este ilustrat de „cal” și „călăreț”. Profetul Zaharia spune: **„ÎN ACEA ZI, SPUNE DOMNUL, VOI LOVI PE FIECARE CAL CU ÎNMĂRMURIRE [AMEȚEALĂ, Leeser, TEROARE, Roth, furie prostească.] ȘI PE CĂLĂREȚUL LUI CU NEBUNIE; ȘI ÎMI VOI DESCHIDE OCHII PESTE CASA LUI IUDA ȘI VOI LOVI CU ORBIRE TOȚI CAII POPOARELOR.”** (12: 4) Pregătirea militară a „fiarei” lui Satan și a „profetului mincinos” se va dovedi în întregime în zadar. Loviți de nebunie și teroare comandanții lor își vor pierde rațiunea și armatele lor se vor lupta reciproc. - Apoc 19: 19,20.

Iehova îi lovește cu teroare oarbă. (2 Regi 6:18, 7: 6, 7; Ezechiel 38: 3-20; Justificare, Vol. Doi, paginile 309-334) În timpul pregătirii și în timpul luptei, Iehova are ochii asupra organizației lui credincioase și el își ține ochii deschiși și îi va proteja pentru interesele lui. (Ps 11: 4 5, Isaia 37:17; Dan 9:18) **„CASA LUI IUDA”**, adică, rămășița de pe pământ, va fi sub controlul lui Iehova ca să-i supravegheze și activitatea ei în timpul presiunii asediului și el va furniza totul după nevoile credincioșilor. Pe fiecare parte a organizației inamice, Dumnezeu o va lovi cu orbire. De fapt, Iehova, lovește „cailor și călăreților” inamicului prin menținerea ușii deschise pentru martorii lui, ca să continue lucrarea de mărturie. Aceasta va înainta și mai rău pentru inamic de acum înainte.

Unele dintre vasele Domnului ocupă un loc relativ mai important decât altele, iar acestea au fost prefigurate prin Mardoheu (Eстера 2: 5-7); și, prin

urmare, este privilegiul acestora de a-i conduce și de a-i încuraja pe alții. În ceea ce-i privește pe aceștia profetul spune: „ȘI GUVERNATORII [RV, CĂPETENIILE; Roth, CONDUCĂTORII] LUI IUDA VOR SPUNE ÎN INIMA LOR: LOCUITORII IERUSALIMULUI VOR FI [RV, SUNT] TĂRIA MEA, ÎN DOMNUL OȘTIRILOR, DUMNEZEUL LOR.” (12: 5) Cugetul de bază a cuvântului „GUVERNATORI” este „să se asocieze cu” și, prin urmare „a învăța”, adică, „au umblat cu Isus și au învățat de la el”; prin urmare ei nu sunt ficoși sau persoane efeminate, dar sunt îndrăzneți să declare cuvântul și lauda lui Iehova. (Faptele Apostolilor 4:13; 1 Ioan 4: 17,18) Fără sprijinul și puterea armatei invizibile a lui Iehova, rămășița n-ar putea nici sta nici servi; dar Iehova oștirilor este puterea întregii sale armate și mai ales este cu adevărat a acelei părți de pe pământ, care a primit numele lui Iehova. „Numele lui Iehova este un turn puternic; cel drept fuge în el și este în siguranță.” - Prov. 18:10, ARV.

Vorbind în continuare pentru încurajarea vaselor sale de pe pământ, Iehova prin profetul Său spune: „ÎN ACEA ZI ÎI VOI FACE PE GUVERNATORII [RV, CĂPETENIILE, Roth, CONDUCĂTORII] LUI IUDA CA O VATRĂ DE FOC ÎNTR-O PĂDURE ȘI CA O TORȚĂ DE FOC ÎNTR-UN SNOPI [RV, PRINTRE SNOPI, Roth, CA O VATRĂ DE FOC ÎNTRE LEMNE ȘI CA O TORȚĂ DE FOC ÎNTR-UN SNOPI]; ȘI EI VOR MISTUI TOATE POPOARELE DE JUR ÎMPREJUR, LA DREAPTA ȘI LA STÂNGA; ȘI IERUSALIMUL VA LOUI DIN NOU LA LOCUL SĂU ÎN IERUSALIM.” (12: 6) Aceasta se armonizează cu profeția lui Ezechiel, în care rămășiței îi este poruncit: „intră între roți, sub heruvim și umple-ți mâinile cu cărbuni de foc dintre heruvimi și împrăștie-i peste cetate”. (Ezechiel 10: 2-6; Isaia 10: 16-18) „Dumnezeul nostru este un foc mistuitor”, spune apostolul. (Evrei 12: 29) „Și casa lui Iacov va fi un foc și casa lui Iosif, o flacără și casa lui Esau, miriște și vor arde între ei și îi vor mistui și nu va fi niciunul care să rămână din casa lui Esau; fiindcă Domnul a vorbit.” Obad 18.

Rămășița acum distribuie mai departe sau difuzează mesajul de foc din mâna dreaptă și din mâna stângă asupra pământului, dar partea invizibilă a armatei lui Iehova va face mistuirea efectivă mai târziu. În tip nu toți guvernatorii din Ierusalim au fost pe teren sau chiar să fie văzuți; și de aceea în anti tip l-ar reprezenta pe Isus și pe cei înviați împreună cu el ca fiind adevărații mistuitori.

Interpretarea *Versiunii Revizuite* este: „IERUSALIMUL VA LOUI ÎNCĂ O DATĂ ÎN PROPRIUL SĂU LOC.” Acest lucru cu siguranță trebuie să se aplice după ce asediul este gata și inamicul distrus. Propriul loc al Ierusalimului este acela al organizației capitale a lui Iehova care guvernează întregul pământ. (Mic 4: 8, RV) "Urâciunea pustiirii" (Matei 24:15), ridicată de a șaptea putere mondială, va fi înlăturată și nu va mai face mai mult proclamații false că aceasta este „expresia politică a împărăției lui Dumnezeu pe pământ.” Împărăția lui Dumnezeu va fi atunci fără un pretendent rival și atunci va ocupa locul potrivit înaintea întregii creații.

Cei din rămășiță sunt acum membrii organizației lui Dumnezeu, pentru că Domnul așa îi consideră, dar la sfârșit trebuie să fie aduși de fapt în cetatea cerească. Acum locuiesc temporar pe pământ, care este înfățișat prin faptul că aceștia sunt în „corturi”; și cu privire la aceștia profetul scrie: „**DOMNUL DE ASEMENEA VA SALVA CORTURILE LUI IUDA ÎNTÂI, PENTRU CA GLORIA CASEI LUI DAVID ȘI GLORIA LOCUITORILOR IERUSALIMULUI SĂ NU SE PREAMĂREASCĂ ÎMPOTRIVA LUI IUDA.**” (12: 7) La fel ca Avraam, rămășița prin credință locuiește acum în corturi. (Evrei 11: 9,10) În 1919 acei "iudeii "care au fost plăcuți lui Dumnezeu au fost eliberați din detenția Babilonului, prin urmare, din acel moment poate fi bine spus că, „corturile lui Iuda” au fost păstrate în această stare de salvare. Astfel atunci au răspuns la chemarea pentru serviciu și Domnul i-a acoperit cu „veșmintele salvării.” (Is. 61:10) Hristos, apoi i-a trimis mai departe ca membri ai trupului Său, îmbrăcați cu „veșmintele răzbunării”, adică, identificându-se cu El, care vor justifica numele lui Iehova și care declară acum că scopul adevărat al lui Dumnezeu așadar este făcut. (Is. 59:17) Acest lucru arată că rămășița trebuie mai întâi salvată din Babilon și pregătită înainte ca bătălia de la Armaghedon să fie luptată.

Când profetul spune: „**GLORIA CASEI LUI DAVID**”, evident se înțelege Isus și sfinții Săi înviați uniți cu el. Templul este "casa gloriei mele". (Isaia 60: 7; 62: 3) „Gloria casei lui David” pare a fi privilegiile în funcțiune, conform legământului cu Iehova pentru împărăție. „**LOCUITORII IERUSALIMULUI**” includ pe toți îngerii cu Isus Hristos. Nici unul nu „**S-AU PREAMĂRIT ÎMPOTRIVA LUI IUDA**”, rămășița pământească, pentru motivul că toți sunt în unitate, prin urmare, toți sunt una. Părțile cerești și pământești ale organizației sub Cristos sunt în deplină armonie. (Ioan 17: 21-23; Efeseni 1:10; 4:13) Iehova a adus pe rămășița lui în unitate cu Cristos Isus și ei i-a dat Numele său (Apoc 3:12), bea vinul nou în împărăție cu Isus Cristos, care reprezintă bucuria în Domnul. Toți cântă laude lui Iehova. Această onoare o au toți sfinții, fie înviați sau care acum locuiesc în condițiile templului de pe pământ. (Ps 149: 9.) Nici unul nu se poate mări de mai presus de altul, dar toată gloria este pentru Iehova. - 1 Cor. 1:29; Ps. 126: 1-3, marg. Isa. 52: 1-7.

Deși locuiește temporar în carne rămășița credincioasă este o parte a organizației lui Iehova, adică, a Ierusalimului și, prin urmare Iehova îi apără. (12: 8) Rămășița are nevoie de protecția și apărarea lui Iehova. „**CEI SLABI ÎNTRE EI**” au fost făcuți deci în timpul încercărilor lor care s-au sfârșit prin eliberarea lor în 1919 și a celorlalte încercări care au venit peste ei de atunci. (Isaia 35: 3) Ei sunt ca „**DAVID**”, pentru că ei devin părtași la legământul lui Iehova făcut cu anti tipicul David, Hristos, pentru împărăția veșnică (Isaia 55: 3); prin urmare, bucuria Domnului devine puterea lor și ei vor fi ca David, când l-a ucis pe Goliat, pentru că luptă împotriva lui Satan și a organizației sale; prin urmare, este scris:

„Fiecare semăna [marg, potrivit cu înfățișarea] cu fii unui împărat.” (Jud. 8:18) „CASA LUI DAVID VA FI CA DUMNEZEU [Elohim]”, adică, asemenea creaturilor divine. Isus este acum numit cu numele „Dumnezeu puternic”. (Isaia 9: 6). Cei care au murit și au fost credincioși au fost semănați în slăbiciune și au fost ridicați în putere. (1 Cor. 15:43) Au fost ridicați în „puterea învierii Lui” și au devenit „asemenea lui”. (Filipeni 3:10; 1 Ioan 3: 2) „CA ÎNGERUL DOMNULUI ÎNAINTEA LOR”, pentru că ei sunt la fel ca Domnul Isus, care este Îngerul Conducător înaintea lui Iehova. - Mal. 3: 1; Apocalipsa 10: 1; 18: 1.

Iehova va pune înaintea Lui cauza sau motivul pentru distrugerea organizației inamice și va face aceste lucruri cunoscute: „ȘI SE VA ÎNTÂMPLA ÎN ACEA ZI CĂ, EU VOI CĂUTA SĂ NIMICESC TOATE NAȚIUNILE CARE VIN ÎMPOTRIVA IERUSALIMULUI.” (12: 9) Aceasta nu înseamnă că el încearcă să facă ceva ce el nu poate realiza, dar că el cercetează sau caută o cauză pentru distrugerea lor. El aduce, de asemenea, aproape stările care îi obligă pe inamicii să se identifice pentru distrugere. (2 Regi 10: 18-25; Ps. 21: 8) Toate națiunile sau forțele care intră sub conducerea lui Gog și sunt stimulate de orăcăitul „broaștelor” lui Satan trebuie să fie localizate și distruse. - Apoc 16: 13-16.

„SPIRITUL HARULUI”

Profeția nu este scrisă în ordine cronologică; care aparent este una dintre căile lui Dumnezeu de a ascunde înțelegerea ei până la timpul ca ea să fie înțeleasă. Aici este un exemplu. Ilustrația profetică se mută acum din nou de la timpul Armagedonului la timpul aproximativ când Domnul apare la templu și este în dispoziția unei introduceri pentru începutul capitolului treisprezece a profeției. Înainte de 1918, Domnul a adus la mulți cunoștința adevărului, dintre care unii, fără îndoială, au fost aprobați și au primit ungerea; și aceștia sunt reprezentați în profeție drept „CASA LUI DAVID”, în timp ce „LOCUITORII IERUSALIMULUI” au ilustrat pe ceilalți care au fost consacrați și în rânduri pentru împărăție dar care nu au fost încă unși. Profetul Zaharia spune: „ȘI VOI TURNA PESTE CASA LUI DAVID ȘI PESTE LOCUITORII IERUSALIMULUI SPIRITUL HARULUI ȘI AL IMPLORĂRILOR; ȘI EI VOR PRIVI LA MINE, ACELA PE CARE L-AU STRĂPUNS ȘI VOR JELI PENTRU EL, PRECUM JELEȘTE CINEVA PENTRU SINGURUL LUI FIU ȘI VOR FI ÎN AMĂRĂCIUNE PENTRU EL, PRECUM ESTE CINEVA ÎN AMĂRĂCIUNE PENTRU ÎNTÂIUL SĂU NĂSCUT.” (12:10) Evident că „HARUL” va fi exprimat cu sau prin intermediul buzelor. „Cine iubește curăția inimii și are harul pe buzele lui, regele va fi prietenul lui.” (Prov. 22:11, marg.) „Cuvintele gurii unui om înțelept sunt pline de har.” (Eccl. 10:12) „SPIRITUL HARULUI” este dat celor care sunt dispuși să asculte și supuși Domnului. (1 Petru 5: 5). Învățând că Domnul, Piatra Principală, a fost la templu cei

credincioși au început să strige "Har, har, pentru ea". (4: 7) Spiritul harului i-a mișcat pe aceștia să ia mesajul împărăției pe buze și să-l transmită la alții. (Efeseni 4: 29) Rămășița cântă acum cu grație acest mesaj de la Domnul. - Col. 3:16; Evr. 12: 28.

„**IMPLORĂRILE**” sunt îndreptate către Iehova împotriva dușmanilor săi pentru justificarea numelui său și ca cei unși să poată avea oportunități mai mari să facă cunoscut numele lui Iehova și binecuvântările Împărăției lui. (Efeseni 6: 18,19; Iov 9:15, Isaia, 64: 1,2; Ps 83: 9-18) Lumina strălucitoare a lui Dumnezeu peste Cuvântul său arată rămășiței lucrurile pentru care se pot ruga și ei în acest mod inteligent se roagă la Domnul. În 1918 și 1919, inamicul în special a turnat nelegiuirea peste urmașii credincioși ai lui Hristos și rugăciunea acestor credincioși este prezentată de profeții Domnului: „Deschide urechea la rugăciunea mea, Dumnezeule și nu te ascunde de cererea mea. Dă-mi atenție și ascultă-mă, jelesc în plângerea mea și fac zgomot, din cauza vocii dușmanului, din cauza oprimirii celui stricat, căci ei aruncă nelegiuire peste mine și cu furie mă urăsc.” (Psalmul 55: 1-3.) „Plecați de la mine, voi toți lucrătorii fărădelegii: pentru că Domnul a auzit glasul plângerii mele.”- Ps 6: 8-10.

Două clase sunt acum dezvăluite, adică, cei care caută să privească și cei care străpung. Potrivit cu *Versiunea Revizuită*: „**ȘI EI** [care privesc la Domnul] **VOR PRIVI LA MINE** [Domnul] **PE CARE** [străpungătorii] **L-AU STRĂPUNS.**” La venirea Domnului la templu nici pe el, nici pe Iehova nu l-ar putut fi străpunge direct corporal. Prin urmare, trebuie să fie o expresie simbolică. Organizația lui Iehova, făcând lucrarea lui Ilie, sub conducerea lui Isus Hristos în 1874-1918 a fost străpunsă și ucisă la timpul în care credincioșii au fost „urâți de toate națiunile pentru Numele Meu”. (Matei 24: 9). Această lucrare de străpungere este descrisă în Apocalipsa 11: 7,8. (A se vedea Lumina, vol. 1, pagina 198.) Credincioșii s-au uitat la cei care l-au reprezentat pe Isus și au văzut lucrarea Ilie luată și la fel ca Elisei și-au rupt hainele și au fost în doliu. (2 Regi 2: 12) Cei care au făcut străpungerea nu au plâns, dar ei s-au bucurat în plus de cei cărora le-au înfăptuit silnicia. (Apoc 11: 9,10) Acest lucru arată că cei ce plâng nu sunt cei care fac străpungerea; și, prin urmare această profeție nu are nicio referire la doliul evreilor din pricina răutății pe care i-au făcut-o lui Isus.

Poporul credincios al Domnului a plâns pentru lucrarea Ilie, pentru care Isus a stat ca un Conducător și Căpetenie și cărei lucrare inamicul i-a făcut o străpungere de moarte în timpul războiului mondial. Atât numele lui Iehova cât și cel al lui Isus au fost hulite și străpunse prin denaturare și mărturie mincinoasă. „Un martor mincinos [vestește mai departe] înșală. Este unul care vorbește ca străpungerea unei „săbii”. (Prov 12: 17,18) Atunci când acest lucru a fost făcut poporul lui Dumnezeu, reprezentat prin „valea oaselor uscate”, a declarat: „Speranța noastră este pierdută; suntem tăiați de la partea noastră.”

(Ezechiel. 37:11) Profetia lui Zaharia 12:10, prin urmare, înseamnă că lucrarea Împărăției lui Dumnezeu a fost străpunsă, Numele lui Iehova și a lui Hristos Isus au fost defăimate, iar cei pe care Domnul i-a folosit pe pământ pentru a face această lucrare au plâns cu mare durere; și faptele de la 1918 la 1919 se potrivesc exact cu această condiție.

Lucrarea lui Ilie a fost singurul rod al trupurilor celor credincioși implicați în această lucrare și aceasta l-a interesat pe singurul Fiu născut al lui Dumnezeu. Lucrarea Elisei nu a fost încă descoperită poporului lui Dumnezeu pe pământ; prin urmare au jeli, „**PRECUM JELEȘTE CINEVA PENTRU SINGURUL LUI FIU,... ÎN AMĂRĂCIUNE PENTRU EL.**” La fel ca Naomi, care a spus: „Numiți-mă Mara [marg. adică, Amărăciune]; fiindcă Cel Atotputernic s-a purtat cu amărăciune cu mine.” (Rut 1: 20). Amărăciunea nu este împotriva lui Iehova, este împotriva inamicului care a făcut vătămarea pe care Iehova nu a oprit-o. A fost o indignare amară împotriva dușmanilor răi a lui Iehova și a cauzei sale. - Estera 4: 1; Ps 137: 8..

A fost o mare jale în organizația vizibilă a lui Iehova în 1918-1919, iar această lucrare de jeli nu a încetat pe deplin până în 1922, când au aflat că Domnul a venit în templul lui; și apoi a fost o mare bucurie. „**ÎN ZIUA ACEEA VA FI O JELIRE MARE ÎN IERUSALIM, CA JELIREA DIN HADADRIMON ÎN VALEA MEGHIDOLUI.**” (12:11) Această jeli nu face nici o referire la urmașii bogații și fără Dumnezeu a lui Avraam, care plâng mai ales atunci când aceștia își pierd banii; dar face referire la organizația lui Dumnezeu, înainte de a învăța că Isus Hristos a fost la templu și profetul arată că atunci când vor trebui să învețe că Iehova a luat rușinea de pe ei, ei se vor bucura foarte mult. (Isaia 6: 5; 12: 1,2; Ps 30: 11,12) Era atunci când acea profeție din Apocalipsa 11: 11,12 s-a împlinit. „**JELIREA DIN HADADRIMON**” este în mod clar menționată aici cu titlu de comparație și este folosită aici simbolic. Numele „Hadad” înseamnă „un singur Dumnezeu”, venerat ca rege al zeilor, adică, diavolul însuși; și „Rimon” înseamnă „rodie”, ca cea avută în mână de idolul Astarteei și simbolizează rodul pomului cunoștinței binelui și răului pe care Eva l-a apucat și, prin urmare aici reprezintă organizația lui Satan. Când organizația lui Satan va face cunoștință cu înfrângerea de la Armaghedon acel va fi un timp de mare jale în mulțimea lui Satan. (Ioel 3: 11-14; Apocalipsa 16:16; Ezechiel 31:15) „**JELIREA DIN IERUSALIM**”, care este acum pentru totdeauna, este, în profetia lui Zaharia, asemănată cu ceea ce-i așteaptă încă pe cei organizația lui Satan.

Privind înapoi la 1918 la zilele de jale care au urmat, starea poporului lui Dumnezeu de pe pământ a fost aceea de plâns și jale și acesta este timpul pentru care următoarea profeție a lui Zaharia se referă: „**ȘI ȚARA SE VA JELI. FIECARE FAMILIE** [ebraică, **FAMILII, FAMILII**] **DEOPARTE: FAMILIA CASEI LUI DAVID DEOPARTE ȘI FEMEILE EI DEOPARTE; FAMILIE CASEI LUI NATAN DEOPARTE ȘI FEMEILE EI DEOPARTE.**” (12:12) Această

jelire ar continua până când poporul lui Dumnezeu va fi din nou în serviciul său. (Apoc 11:12) „**FIECARE FAMILIE DEOPARTE**”, ilustrează exact opusul acțiunii unite a poporului lui Dumnezeu. Au fost cei ilustrați de Mardoheu și au fost primii să care au acceptat lucrarea Elisei; și, de asemenea, unii care nu au răspuns atunci la chemarea pentru Împărăție dar au făcut-o deci mai târziu, aceștia din urmă fiind ilustrați în special de Estera. Sionul a fost atunci în durerile nașterii. „**CASA LUI DAVID... ȘI FEMEILE EI**” arată o companie unsă cu posibilitatea de a-i aduce în continuare pe ceilalți la Împărăție. „**CASA LUI NATAN**” se referă la fiul lui David născut la Ierusalim, din care mama lui Isus a coborât. (Luca 3: 31) Această familie pare să-i ilustreze pe cei care temporar au fost considerați cum a fost Natan, în rânduri pentru împărăție; și care au fost prefigurați de Estera. „**FAMILIA CASEI LUI LEVI**” i-ar include pe toți cei născuți de spirit, care urmau să fie judecați și curățiți ca „fiii lui Levi”, pe care Domnul i-a curățit la templu. (Maleahi 3: 1-3.) Partea preoțească a casei lui Levi a fost ilustrată prin Iosua. (3: 1-3) „Marea mulțime” poate fi inclusă. (Apoc 7: 9-14) „**ȘIMEI**” este, probabil, levitul menționat de Ezra (10:23) și pare să-și ilustreze pe unii născuți de spirit dar niciodată în rânduri pentru împărăție, deoarece nu există nici o înregistrare că Șimei a devenit vreodată preot. - 12:13.

Profeția nu face mențiuni despre jelirea dușmanilor lui Dumnezeu pentru răul pe care l-au făcut. Această parte a profeției se încheie cu versetul paisprezece. Aceasta îi ilustrează pe cei care „**RĂMÂN**” în legământul cu Domnul prin jertfă în timpul perioadei de jelire și care a ținut ca un post pentru organizația lui Dumnezeu și, prin urmare a format rămășița care este pregătită ca „vase pentru onoare”; sfințite și folositoare Stăpânului [Creatorului] . (2 Timotei 2: 21) Și acum acestea sunt cu totul unite ca unul, mărșăluind la război.

CAPITOLUL XI

CURĂȚARE

(Zaharia, Capitolul 13)

Organizația de război a lui IEHOVA trebuie să fie curățată și separată în întregime de ceea ce o întinează, iar acest lucru trebuie făcut înainte ca bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic să fie dusă. Iehova l-a făcut pe Mesagerul său să răspundă la întrebarea care privea curățirea sanctuarului lui; și despre acest lucru este scris: „Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de zile, apoi va fi curățit sanctuarul.” (Dan 8:14) Profeția lui Zaharia se referă la casa regală a lui Iehova; prin urmare, curățirea nu poate avea nici o referire la ceea ce se va face în perioada de restaurare, sau domnia milenară a lui Hristos.

Lucrarea de curățire a sanctuarului lui Iehova se face prin mâna lui Hristos Isus, marele său Judecător. **„ÎN ACEA ZI SE VA DESCHIDE O FÂNTÂNĂ CASEI LUI DAVID ȘI LOCUITORILOR IERUSALIMULUI PENTRU PĂCAT ȘI PENTRU NECURĂȚIE [marg. PENTRU SEPARAREA DE NECURĂȚIE].”** (13: 1) Fântâna de curățare este deschisă în aceeași zi cu cea a jelierii menționată în capitolul precedent. Prin urmare, partea din urmă a capitolului doisprezece este o introducere pentru capitolul treisprezece. **„FÂNTÂNA”** este deschisă în Templul lui Iehova și purcede de la el și de la tronul de judecată a Mielului; și acesta este susținut de profeția lui Ezechiel. (Ezechiel 47: 1; Justificare, Vol 3, pagina 303; Apocalipsa 22: 1, 2, Lumina, Vol. 2, pagina 254) Aceasta nu este pentru curățirea generală a omenirii, dar este pentru **„IERUSALIM”**, organizația lui Iehova, adică, cei care vor compune clasa templului. Marele Judecător, asemenea „leșiei înălbitorului”, se află în această fântână pentru a-i curăța pe cei credincioși, ca să fie aprobați. - Mal. 3: 1-3.

Sângele lui Isus care curăță de păcat este disponibil în orice moment pentru consacrat. (Apoc 1: 5) De la venirea Domnului Isus Cristos la templu în 1918, cu toate acestea, fântâna pentru curățirea clasei sanctuarului este deschisă. Aceasta fântână este apa adevărului cu privire la predicarea „Evangheliei acestei Împărății” și „a zilei de răzbunare a Dumnezeului nostru.” (Matei 24: 14; Isaia 12: 1-6) Aceasta apă a adevărului nu vine acum prin activitatea spiritului sfânt ca Mângâietor și ajutor, dar vine direct de la Iehova, prin Isus Cristos, capul templului. (Is. 54:13) Iehova este „izvorul apelor vii” și el furnizează învățături și-i învață astfel pe fiii lui. (Ieremia 2:13; 17:13) Curățirea

de păcat și necurăție îi pregătește pe cei din organizația sa pentru serviciul lui Iehova, ca ei „să poată oferi lui Iehova daruri în dreptate.” - Mal. 3: 3.

„**CASA LUI DAVID ȘI... LOCUITORII IERUSALIMULUI**” înseamnă toți aceia în rânduri pentru împărăție. Curățirea trebuie să preceadă ungerea; prin urmare, fântâna este deschisă înainte ca să înceapă să „**TOARNE PESTE CASA LUI DAVID ȘI PESTE LOCUITORII IERUSALIMULUI SPIRITUL HARULUI ȘI AL IMPLORĂRILOR**”, cum se menționează în Zaharia 12:10. Perioada de jelire a fost o perioadă de inactivitate, prin urmare păcatul de a omite să ducă mai departe lucrarea de mărturie a lui Dumnezeu; pentru care fântâna pentru păcat și necurăție este întrebuințată. (Isaia 6: 5-7; 12: 1) Legea lui Dumnezeu prevedea că pentru necurăția de la contactul cu un mort, „apa separării”, amestecată cu cenușa unei vaci roșii ucise, trebuia să fie folosită. (Num. 19: 9,13, 20, 21) Dacă clasa de templului nu ar fi fost curățată ar fi întinat templul și aceasta putea face ca aceasta să fie nimicită. (Num. 19:13; 1 Corinteni 3:17.) Profetul Isaia vorbește pentru cei în rânduri pentru împărăție când spune: „Eu sunt un om cu buze necurate” (Isaia 6: 5) Din nou profetul spune: „Dar noi suntem toți ca un lucru necurat și toate faptele noastre bune [cum ar fi înfățișările evlavioase, dezvoltarea caracterului, vorbirea dulceagă (sentimentală) și altele] sunt ca o haină mânjită și noi toți ne veștejim ca o frunză; și nelegiuirile noastre, ca vântul, ne-au dus.” (Isaia 64: 6). Prin cenușa vacii roșii ei înșiși erau murdari, dar când au amestecat-o cu „apa de separare”, prin urmare curată, au fost curățați. De asemenea, „cenușa pocăinței”, amestecată cu „apa adevărului” profetic, descoperit de Domnul poporului Său de la venirea la templu, duce la rafinarea și purificarea cuiva desigur, curățirea de "faptele moarte" și pentru a intra în serviciul Dumnezeului celui viu, în armonie cu porunca Lui. - Evr. 4: 1,2; 9: 13,14.

Condiția rămășițe este asemănată cu „țara sfântă” sau „pământul celor vii”. „**ȘI SE VA ÎNTÂMPLA ÎN ACEA ZI, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR, CĂ VOI STÂRPI DIN ȚARĂ NUMELE IDOLILOR ȘI EI NU VOR MAI FI AMINTIȚI; ȘI DE ASEMENEA VOI FACE PE PROFEȚI ȘI SPIRITELE NECURATE SĂ IASĂ DIN ȚARĂ.**” (13: 2) Această profeție înseamnă că „idolii de argint și de aur” (Psalmul 115: 4), adică, prin angajarea în comerț sau întreprinderi comerciale pentru a deveni bogat și în același timp în serviciul lui Dumnezeu, trebuie să fie oprite; de asemenea, idolii închinării la creaturi, cum ar fi închinarea la un lider care este mort, închinarea la frații proeminenți, la clerici, „bătrâni aleși” sau la lideri; și la toți idolii dezvoltării de caracter și ai hobby-urilor bune, cum ar fi piramida din Egipt, cronologia, cortul în pustie, acele, crucea și coroana și toate lucrurile asemănătoare, trebuie să fie oprite și puse deoparte. „**NUMELE**”, sau denumirile de lucruri, cum ar fi denumirile comerciale în legătură cu lucrarea mărturiei cu cărți, au fost „**TĂIATE**” în acord cu aceasta.

Efraim a reprezentat pe tribul lui Iosif în casa Domnului. Cu privire la el, profetul lui Dumnezeu spune: "Efraim va spune, ce mai am eu a face cu idolii. Eu l-am auzit [pe Iehova] și l-am observat? Eu sunt ca un brad verde. Din mine iese rodul tău." (Osea 14: 8). Acești idoli trebuie scoși din minte, făcând loc pentru ca numele lui Iehova să ocupe mintea și ca să absoarbă toate chestiunile. Astfel, credincioșii trebuie să uite lucrurile care sunt în spate și să fie dedicați în întregime lui Iehova și împărăției lui. - Fil. 3:13.

Lucrarea de curățare îi înlătură pe toți învățători falși și nebuni și pe cei care doresc să se mărească și să apară ca învățători înțelepți ca să-și exprime propria lor opinie. Adevărații urmași ai lui Hristos Isus au ajuns să cunoască că Iehova și Isus Hristos sunt acum învățătorii și că Dumnezeu prin Hristos Isus, învață pe fiii lui și aceștia sunt într-o mare pace. (2 Petru 2: 1; Isaia 54:13) Iehova va ține departe de sanctuar pe „PROFEȚII” falși și pe autoproclamatele creaturi egoiste, cu scopul ca rămășița să poată da o atenție sânguincioasă la Cuvântul lui și să nu fie înclinați spre cuvintele ghicitorilor sau a presupușilor profeți sau învățători.

De asemenea, „SPIRITUL NECURAT [SPIRITUL IMPURITĂȚII, Roth.]” trebuie să fie lăsat în urmă de rămășiță. Aceasta înseamnă acel spirit al Izabelei (Apocalipsa 2: 20-23), de asemenea, spiritul fricii de om, care include în special dorința de a-l mulțumi pe om, trebuie să fie pus deoparte. Cei care ezită să observe cu atenție Cuvântul sau poruncile lui Dumnezeu manifestă spiritul fricii de om. (Prov 29: 25) Cel care nu este sânguincios să respecte și să asculte de poruncile lui Dumnezeu manifestă spiritul fricii de om. Spiritul de ambiție egoistă și preamărire, spiritul vorbirii de rău sau al calomniei, spiritul Baalismului și al nicolaiților și spiritul „mai sfânt decât tine”, toate aceste lucruri trebuie să fie puse la o parte; și Domnul le îndepărtează de cei aprobați. Iehova prin Isus Cristos cauzează ca toate aceste spirite necurate să iasă, iar apoi toarnă peste poporul Său "spiritul harului și al rugăciunii." Celor necurați, el nu le va permite să meargă pe "calea înaltă" în „ȚARĂ” sau starea celor aprobați de Domnul. - Isa. 35: 8; 52: 1; Mat. 13:41.

Celor strânși afară nu li se mai permite să-l servească pe Iehova, iar să profetească sau să învețe în numele său, după aceea, este un mare rău. Prin urmare, profetul Zaharia spune: „ȘI SE VA ÎNTÂMPLA CÂND [AȘA VA FI ACEASTA DESPRE, Roth.] CINEVA VA MAI PROFEȚI CĂ, TATĂL SĂU ȘI MAMA SA, CARE L-AU NĂSCUT, ÎI VOR SPUNE: NU VEI TRĂI, PENTRU CĂ VORBEȘTI MINCIUNI ÎN NUMELE DOMNULUI; ȘI TATĂL SĂU ȘI MAMA SA, CARE L-AU NĂSCUT, ÎL VOR STRĂPUNGE CÂND EL PROFEȚEȘTE.” (13: 3) Ca urmare a aruncării afară a celor necurați, apare situația aplicării acestei profeții. Fiii credincioși ai lui Dumnezeu sunt învățați de Iehova și oricine care presupune (îndrăznește) să învețe contrariul este „vorbitor de minciuni în numele Domnului” și se opune organizației lui Dumnezeu; și astfel sunt judecați

nefavorabil. Sunt în acest timp societăți printre cei care pretind a fi în „adevărul prezent”, care sunt conduse de „bătrâni aleși”, care se opun organizației lui Dumnezeu și încearcă „**ÎNCĂ [să] PROFETEASCĂ**” sau să învețe. „**TATĂL**” și „**MAMA**” îi ilustrează pe cei care au ocupat cea mai strânsă relație sau legătură cu astfel de profeți mincinoși, pe considerentul că au fost în organizația Domnului cu ei și acești credincioși vor pronunța ceea ce este judecata Domnului împotriva profeților falși, zicând: „**NU VEI TRĂI**” și, astfel, „**ÎL VOR STRĂPUNGE** [cu „sabia spiritului” adică adevărul] **CÂND EL PROFETEȘTE.**” Iehova a prevăzut în legea sa că profetul fals „va fi pus în moarte.” (Deut 13: 1-5; 18:22). Cartea Deuteronomului se aplică în mod specific pentru cei care sunt chemați pentru Împărăție și care au răspuns la chemare, iar aplicarea acesteia este timpul zidirii templului lui Iehova.

În mod repetat, Domnul, prin publicațiile sale, a dat avertismente pentru acești „bătrâni aleși” isteți, care au vrut doar să vorbească și să-și prezinte propria învățătură, să-și exprime propriile opinii înțelepte, dar care refuză să meargă în conformitate cu organizația lui Dumnezeu, să vestească mesajul Împărăției sale și să dea glorie Domnului. Înțelepți prin propriile lor păreri s-au opus și continuă să împiedice activitatea de mărturie cu privire la Împărăție. Către astfel de împotrivitori, Domnul spune: „Nu va intra nicidecum în ea [Ierusalimul ceresc] vreun lucru... care lucrează... minciună. Pentru că sunt câini,... și toții cei ce iubesc minciuna și trăiesc în minciună.” - Apocalipsa 21: 27; 22:15.

Apostolul a scris: „Căci în Hristos Isus eu v-am născut prin Evanghelie.” (1 Corinteni 4:15) Prin urmare, el, și-a asumat atfel relația unui tată și a unei mame care i-a născut pe cei menționați ca urmași ai lui Hristos Isus; și acest lucru l-a făcut prin a le transmite evanghelia. Profetul Zaharia spune: „**ȘI TATĂL SĂU ȘI MAMA SA,... ÎL VOR STRĂPUNGE CÂND EL PROFETEȘTE**”; ceea ce înseamnă că cei care sunt credincioși și loiali lui Iehova vor fi cu totul devotați lui și organizației sale, chiar dacă trebuie să rupă fiecare legătură care i-a legat de alții pe pământ și să declare astorfel de împotrivitori că aceștia sunt în clasa "omului păcatului". Credincioșii nu-și pot menține integritatea lor ca membri ai casei lui Dumnezeu, decât prin ascultarea de Dumnezeu fără rezerve, indiferent de ceea ce orice creatură ar putea spune sau face. (Deut. 13: 6-10) Credincioșii își mențin astfel integritatea lor prin afișarea dragostei perfecte și a unui devotament fără rezerve față de Dumnezeu și ascultare deplină și completă de iubitul său Fiu, mai marele Moise. (Faptele Apostolilor 3: 22, 23; Deuteronom 18: 15,18). "Cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine." (Matei 10:37; Luca 14: 26) Rămășița credincioasă nu va apăra pe unul care se opune organizației lui Dumnezeu și a lucrării acesteia, dar va folosi fără cruțare „sabia spiritului, care este Cuvântul lui Dumnezeu”, asupra răufăcătorului și-l

face mort pentru ea însuși și nu va permite unui astfel de răufăcător să se amestece în marele ei devotament față de Dumnezeu și față de împărăția lui.

Aceasta este gradul înalt al dragostei perfecte și a-l loialității față de Iehova care este cerut la rămășiță și rămășița va menține acest standard ridicat; iar profeții falși și învățătorii egoiști nu pot prospera în mijlocul poporului lui Dumnezeu, dar trebuie să moară repede, ceea ce înseamnă că aceștia sunt abătuți din organizația lui Dumnezeu. Explicația „Organizația lui Iehova”, publicată în Turnul de Veghere din 15 august și 1 septembrie, 1932 și adoptarea ulterioară a Rezoluției referitoare la bătrânii din adunări, a fost un act de străpungere directă a acelor profeți mincinoși sau învățători egoiști din mijlocul poporului devotat a lui Dumnezeu. Cei care sunt loiali și credincioși lui Iehova vor urma de acum înainte instrucțiunile simple date de apostolul Pavel și îi vor evita pe toți acești egoiști, cei care se dedau la vorbiri dulcele (sentimentale) pentru a atrage adepți după ei. (Romani 16: 17,18) Credincioșii vor forma societăți separate de cele ale lor și refuză absolut să nu aibă nimic de a face cu împotrivorii. Ei vor evita astfel, prin urmare, toate controversile.

Să ia împotrivorii orice curs doresc. Acesta nu este timpul de a încerca să se aducă înapoi împotrivorii în staul, dar este un timp de serviciu credincios pentru Domnul. Profeții împotrivitori, care vorbesc minciuni în Numele Domnului, sunt în afara templului și cei din templu nu au nimic în comun cu ei pentru că împotrivorii sunt necurați. „De aceea ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă, zice Domnul și nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi și vă voi fi un Tată și voi îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel atotputernic.” (2 Corinteni 6: 17,18) Dacă astfel de împotrivitori și „bătrâni aleși” sunt majoritari într-o societate, minoritatea care este credincioasă și loială lui Iehova Dumnezeu să se retragă sau să se separe de împotrivitori și să meargă în pace și să facă lucrarea Domnului din templu pe care le-a repartizat să o facă.

Clerici preinși care au pretins a fi reprezentanții lui Dumnezeu și ai lui Hristos, dar care s-au aliat cu lumea lui Satan, au făcut pe multe persoane să păcătuiască. Ei poartă haine distinctive, susținând astfel că sunt reprezentanți ai lui Dumnezeu, dar care, de fapt, sunt un mijloc de înșelăciune. Vine timpul când acești preoți de profesie devin nepopulari iar ipocrizia lor este expusă; cu privire la aceștia Zaharia a profețit: **„ȘI SE VA ÎNTÂMPLA ÎN ACEA ZI CĂ, PROFEȚII VOR FI RUȘINAȚI [VOR DEVENI PALIZI, Roth.] FIECARE DE VIZIUNEA LUI, DUPĂ CE VA FI PROFEȚIT; NICI NU VOR MAI PURTA PE EI O ÎMBRĂCĂMINTE ASPRĂ PENTRU A ÎNȘELA.”** (13: 4) În această zi clericii de profesie sunt din ce în ce mai rușinați de previziunile lor false, de exemplu că „vor face lumea mai sigură pentru democrație”, Liga Națiunilor fiind mijlocul de a aduce pace pe pământ și bunăvoință față de oameni. „Curățarea morală a pământului prin prohibiție și metode asemănătoare” și „prin realizările morale ale oamenilor care fac pământul un loc potrivit pentru a

fi vizitat de către Isus.” Oamenii văd acum că acești oameni nu-l reprezintă pe Dumnezeu; și atunci când oamenii îi disting deslușit că astfel de oameni sunt, de fapt, reprezentanții Diavolului și sunt chemați să vină și să dovedească contrariul, clericii rămân tăcuți, deoarece aceștia sunt rușinați și oamenii știu că sunt ipocriți. - Ier. 51:30.

Nu numai că mulți dintre clerici au intrat în secret într-o conspirație împotriva martorilor lui Iehova, dar ei se dedau la comiterea de acte fâțișe împotriva martorilor lui Dumnezeu; și atunci când sunt confrunțați cu aceste fapte ei își arată rușinea lor și „DEVIN PALIZI.” Unii dintre acești monștrii apar în și prin Bergenfield, New Jersey și operează acolo. Iehova vede pentru aceștia că ocară o să vină la acești profeți rușinați; pentru aceasta este el „cel ce zădărnicește semnele mincinoșilor și îi face nebuni pe ghicitori; care întoarce pe înțelepți înapoi și prostește cunoașterea lor.” (Isa 44:25) „Așa vorbește Domnul despre profeții care răătăcesc pe poporul meu, care mușcă cu dinții lor și strigă, pace: dar oricui nu pune nimic în gurile lor [ceva de mâncare și de băut ca plată pentru profețiile lor false], ei se pregătesc chiar de război împotriva lui: de aceea noapte va fi pentru voi, ca să nu aveți o viziune și vă va fi întuneric, ca să nu ghiciți și soarele va apune peste profeți și ziua va fi neagră peste ei. Atunci vizionarii vor fi rușinați și ghicitorii încurcați: da, toți își vor acoperi buzele, pentru că nu există nici un răspuns de la Dumnezeu.” (Mica 3: 5-7) Rușinea lor i-a făcut pe unii dintre ei să caute o muncă cinstită, dar există mulți dintre ei care nu s-au lovit de această chestiune până acum.

Clericii expuși

Clericii de profesie de mult timp au fost desemnați ca „oameni în pânză”, dar ei vor trebui să înceteze să poarte „O HAINĂ ASPRĂ [sau, MANTIE DIN PĂR, RV] SĂ ÎNȘELE”, pentru că Domnul îi demască și adevărul său zdrobește mai departe ascunzătoarea minciunilor lor. (Is. 28:17) Esau a fost un tip al clericilor ipocriți și cruzi, iar Dumnezeu l-a considerat ca atare. Esau, când a fost născut, a fost „roșu, peste tot ca o haină păroasă și [de aceea] i-au pus numele Esau.” Haina păroasă dă clericilor un aspect de evlavie prefăcută și profesională; astfel, ei au creat o venerație superstițioasă pentru ei din partea altora, au atras atenția asupra lor și-au asumat servicii și un aspect demn de oameni superiori înaintea altora, cu scopul de a-și susține pretențiile lor de a fi purtătorii de cuvânt ai lui Dumnezeu. Este sigur că expunerea lor completă este aproape și când va veni ei se vor grăbi să-și ascundă preoția lor și să meargă în haine asemănătoare cu cele obișnuite, a oamenilor obișnuiți, iar acest lucru îl vor face cu scopul de a scăpa identificării. Ce mare păcat și rușine că oameni aleși în poziția de bătrân

în mijlocul poporului de legământ a lui Dumnezeu, i-au copiat pe clerici în aparență în metodele solemn distinctive și i-au înșelat chiar și pe cei pe care la început ei nu au intenționat să-i înșele. Când cei credincioși le-au văzut atitudinea lor nedorită, au apucat repede un curs drept, au aruncat „haine lor de clerici” și aspectul ipocrit și i-au lăsat pe oameni să-i vadă așa cum sunt. Alții care iubesc aprobarea oamenilor au continuat pe calea nefericită de: „mai sfânt decât tine.”

Dezvăluirea acestor profeți falși și învățători profesionali este sigură că va veni și va fi completă, pentru că Dumnezeu a declarat aceasta. Când acest timp va veni cu totul, clerul și alții de profesie asemănătoare vor încerca să nege poziția pe care ei au ocupat-o. Prin urmare, profetul Zaharia spune: „**DAR EL VA SPUNE: NU SUNT PROFET [nu un profet fals], EU SUNT AGRICULTOR [SUNT UN LUCRĂTOR AL PĂMÂNTULUI, RV]; PENTRU CĂ UN OM M-A ÎNVĂȚAT SĂ PĂZESC VITE DIN TINEREȚEA MEA.**” (13: 5) Acest text potrivit lui Leeser: „**CINEVA M-A ÎNVĂȚAT SĂ PĂZESC VITE DIN TINEREȚEA MEA.**” O notă marginală spune: „**CINEVA M-A CUMPĂRAT CA SCLAV.**” El neagă chiar că este un om liber, dar dorește să treacă drept un sclav obligat să lucreze zilnic în cea mai umilă ocupație, pentru a evita suspiciunea de apartenență la banda profeților mincinoși, dintre care au fost atât de mulți în decursul timpului primului templu. Aceștia devin asemenea și cu nimic mai buni decât Cain, deoarece „Cain a fost un lucrător al pământului”. (Gen. 4: 2) Cuvântul ebraic pentru „**VITE**” nu apare în original, dar cuvântul folosit este unul tradus în mod regulat „a obține, a cumpăra, a apuca, a poseda.” În armonie cu aceasta, când s-a născut Cain, Eva a spus: „Am primit un om de la Domnul.” - Gen. 4: 1.

Chiar diavolul rostește câteva cuvinte din adevăr; și este ceva adevăr în afirmația acestor profeți mincinoși rușinați care spun că au fost argați sau sclavi din tinerețea lor, pentru că aceștia au fost într-adevăr luați și angajați de celelalte elemente ale organizației lui Satan. Oamenii din comerț și politică se întâlnesc cu alții și „plătesc predicatorul”, iar acest lucru a fost o practică comună pentru mulți ani;

și predicatorii, sau profeții, depind de angajatorii lor, iar angajatorii depind de predicatori pentru a-i proteja de clasa „radicală” și „detestabilă”, cum ar fi Martorii lui Iehova. Clerul a fost, de asemenea, plătit pentru serviciul militar pe timp de război ca să de-a un aer de evlavie prefăcută la sacrificarea în masă a altora. Acest lucru este o dovadă, după cum se menționează, că el a fost "cumpărat: „CA UN... SCLAV”, deținut și folosit ca un rob. Acești falși predicatori și profeți gândesc să fie crezuți așa cum spun: "Oh, nu, eu nu sunt un înșelător religios. Eu nu am fost niciodată asociat cu Marele Comerț și cu politicienii, sau să fiu un om cu timp liber, dar din tinerețea mea am fost unul din clasa muncitoare, exploatat, stăpânit și patronat de capitaliști, sclav adevărat a sistemului industrial și comercial opresiv.” Ei nu sunt capabili, cu toate acestea, să poată să-și ascundă identitatea.

Martorii lui Iehova stau cu îndrăzneală în opoziție cu acești înșelători, predicatorii ipocriți de profesie. Martori credincioși ai lui Dumnezeu merg peste tot prin zăpadă și ploaie, frig și căldură și cu sânguință se străduiesc să predice mesajul Împărăției la oameni. Oficialii politici publici, asistați și îndemnați în consecință să acționeze de clerul de profesie și clasa „omului păcatului”, poruncesc martorilor umili ai lui Iehova să înceteze lucrarea lor de predicare a Evangheliei prin mersul din casă în casă și către aceștia, martorii credincioși ai lui Iehova, răspund așa cum i-a răspuns Amos lui Amația: „Eu nu eram profet, nici fiu de profet, ci eram păzitor de oi și culegător de roade de sicomor; și Domnul m-a luat precum urmam turma și Domnul mi-a spus: Du-te, profețește poporului meu Israel.” (Amos 7: 14,15). După cum Iehova l-a luat pe omul smerit, Amos, și l-a trimis să profețească, așa i-a el acum din rândul oamenilor de rând pe cei care se devotază lui cu totul și îi folosește să meargă peste tot și să predice Evanghelia.

Când învățătorii falși și clerul de profesie încearcă să-și ascundă identitatea, ei nu vor avea succes și vor fi recunoscuți ca oameni care au obișnuit să țină predici în adunări și să strângă bani de la oameni. Acest lucru este indicat prin cuvintele lui Zaharia: „ȘI CINEVA ÎI VA SPUNE: CE SUNT ACESTE RĂNI DE PE MÂINILE TALE? ATUNCI EL VA RĂSPUNDE, ACELEA [sunt rănilor] **CU CARE AM FOST RĂNIT** [prin care am fost rănit] **ÎN CASA PRIETENILOR MEI** [CELOR CARE M-AU IUBIT, Roth.]” (13: 6). În acest fel ei își recunosc, de fapt, identitatea lor. Poate părea că această profeție înseamnă răni literale ale mâinilor prin intermediul sau prin folosirea violenței, dar cuvintele sunt folosite simbolic. Mâna unui om este un simbol al căilor și mijloacelor, sau a echipării avute și folosite de acesta, prin care își desfășoară lucrarea. (Ex 4: 7) Profeția afirmă că acest om a primit rănilor în „**ÎN CASA PRIETENILOR MEI.**” Aceasta nu poate fi casa lui Dumnezeu, însă poate fi casa despre care clerul pretinde să fie „casa lui Dumnezeu”. Clerul de profesie, profeții mincinoși, folosesc ceea ce ei numesc „clădirea bisericii” a adunării lor

ca loc pentru a susține folosirea lor comercială a evangheliei și acolo ei folosesc echipament, care este simbolizat de mână. În casă sau în adunare sunt reținuți „prizonierii”, care au fost prefigurați de Samson și, prin urmare sunt clasa Samson. (Judecători 16: 1-31) Aceștia încă trebuie să aibă o parte în sfâșierea structurilor sistemelor bisericești înșelătoare, lucrare distructivă în cursul căreia învățătorii falși vor suferi multe răni în lucrarea lor înșelătoare, adică, înșelătoria lor va fi expusă și locul lor de operare și metodele de operare, distruse.

Conform legii lui Dumnezeu acestor „prizonieri” nu le este permis să folosească arme carnale pentru a provoca vătămări corporale asupra altora, dar ei iau măsuri pozitive prin luarea unei poziții ferme de partea lui Iehova când va veni adevărata încercare și aceasta vor face inutile căile, mijloacele sau echipamentul folosite de cler ca să continue lucrarea lor în adunări. Prin urmare, aceștia vor primi „rănile de pe mâinile lor”, adică, căile și mijloacele sau echipamentele prin care își desfășoară lucrarea lor va avea de suferit serios, pentru că, spune profetul, pășunile lor vor fi distruse. (Ier. 25:36) Pretenția clerului, sau a învățătorilor falși, pare deci a fi că „suferă”, nu din cauza necredincioșiei lor față de Dumnezeu, ci din cauza lipsei de apreciere din partea „PRIETENILOR” lor din adunările lor care se întorc împotriva lor; și din cauza lor au primit „rănile.” Fără îndoială, conform profeției, ei vor fi identificați ca unii care au operat afacerile lor gangsterești ca oameni ai clerului din organizațiile bisericești lumești. Ei o vor înfățișa ca o apărare, justificare sau un motiv pentru distrugerea echipamentului pe care prietenii lor presupuși l-au distrus și i-au pus în această stare nedorită. (Ezechiel 16: 37-42; 23: 22-29) Oamenii îi vor identifica pe acești clerici falși și îi vor evita. - Ier. 2: 30.

Profeția următoare se referă aproximativ la timpul în care Domnul Isus vine la templu și acolo începe lucrările de curățare și prezintă organizația inamică adresând expresii de vrăjmășie împotriva Domnului și urmașilor săi credincioși. Isus Cristos este „Păstorul cel bun” și membrii micii lui turme sunt singura clasă asociată cu el. (Ioan 10:11) Când Isus Hristos vine la templu el este „singurul păstor” pe care Iehova l-a numit să hrănească turma sa. „Și voi pune un singur păstor peste ele și el le va paște și anume pe Robul Meu David; El le va paște, El va fi păstorul lor.” (Ezechiel 34: 23) „Și Robul Meu David va fi împărat peste ei și toți vor avea un singur păstor: Ei vor umbla, de asemenea, în judecățile mele și vor respecta legile Mele și le vor împlini.” (Ezechiel. 37:24) El este „marele Păstor al oilor.” - Evr. 13:20.

A fost, cu toate acestea, o primă împlinire a profeției, la prima venire a lui Hristos Isus. Când era pe cale să fie arestat și răstignit știa că ceasul venise pentru inamic să acționeze și de aceea le-a zis: „Aceasta este ceasul vostru și puterea întunericului.” (Luca 22:52, 53) Când a stat înaintea lui Pilat a spus: „Tu

nu ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de sus.” (Ioan 19:11) Isus știa că ceasul a sunat pentru ca sabia inamicului să se trezească împotriva lui și că aceasta a fost cu permisiunea lui Iehova, la capătul căreia încercarea finală să poată veni oferindu-i o oportunitate lui Isus de a-și demonstra integritatea față de Iehova Dumnezeu și să justifice numele Tatălui Său. Satan l-a provocat pe Iehova ca să pună pe pământ un om care să-i fie credincios în condițiile cele mai nefavorabile. În cauză a fost omul perfect, Fiul iubit a lui Dumnezeu, care a fost trimis din cer și făcut în asemănarea omului păcătos și a suferit tot felul de persecuții din mâinile lui Satan și a agenților săi. Privind la timpul când acest perfect și fără pată o să moară în locul păcătosului, Dumnezeu l-a făcut pe Zaharia să profețească și să spună: **„TREZEȘTE-TE, SABIE, ÎMPOTRIVA PĂSTORULUI MEU ȘI ÎMPOTRIVA OMULUI CARE ESTE TOVARĂȘUL MEU, SPUNE DOMNUL OȘTIRILOR; LOVEȘTE PĂSTORUL ȘI OILE VOR FI ÎMPRĂȘTATE; ȘI EU ÎMI VOI ÎNTOARCE MÂNA ASUPRA MICUȚILOR.”** (13: 7) Acest lucru a fost spus de Iehova, nu în mânie împotriva păstorului, ci pentru că a venit timpul pentru încercarea crucială și timpul pentru ca Păstorul cel bun să-și de-a viața pentru oi. „Eu sunt Păstorul cel bun și cunosc oile mele și eu sunt cunoscut de ele. Așa cum mă cunoaște Tatăl, tot așa îl cunosc și eu pe Tatăl și Eu Îmi dau viața pentru oi. Din această cauză Tatăl mă iubește, pentru că eu îmi dau viața, ca iarăși să o iau. Nimeni nu o ia de la mine, ci eu o dau de la mine... Am putere să o dau și am putere să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu.” - Ioan 10: 14,15,17,18.

Satan a făcut încercări repetate de a-l ucide pe Isus, dar de fiecare dată a eșuat. Fără îndoială ofițerul principal al lui Satan, Gog, a format o conspirație de a-l ucide pe Isus și i-a instituit pe farisei și pe aliații lor în conspirație. Isus a fost pe deplin conștient de conspirație și știa că va fi îndeplinită. El a fost familiarizat cu profeția care a fost scrisă despre și cu privire la el, anume: „Cu siguranță el a purtat suferințele noastre și durerile noastre: dar noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și chinuit.” (Isaia 53: 4) Satan aștepta să-l omoare pe Isus și astfel să-l termine pe Regelui uns al lumii. Dumnezeu îi va permite lui Satan să-l omoare pe Isus, dar îi va arăta marea lui putere prin ridicarea lui Isus din moarte; pe care el l-a ucis. Isus nu s-a temut să moară, nici nu a fost speriat că a fost necredincios în cel mai mic lucru. Știa că și-a menținut integritatea față de tatăl său. Știa că trebuie să moară ca un păcătos și, prin urmare Satan și toată oștirea lui va folosi moartea lui ca un mijloc de a defăima în continuare numele Tatălui Său; îngrijorarea și strigătele au fost din cauza ocării pe care moartea sa în acest fel o va aduce asupra numelui Tatălui său. Prin urmare, el a spus: „Tată, dacă este cu putință, îndepărtează paharul acesta de la Mine!” - Mat. 26:39.

Că Isus a fost familiarizat cu profeția lui Zaharia și aplicarea ei la el și care va fi rezultatul, este demonstrat de faptul că el a citat profeția la timp pentru discipoli săi credincioși, imediat după instituirea cinei de amintire. „Atunci Isus le-a spus: Voi toți veți fi poticniți din cauza mea în această noapte, pentru că este scris: Eu [Iehova, care cheamă sabia să se trezească] voi bate păstorul și oile turmei [fiind poticnite] vor fi împrăștiate. Dar după ce eu sunt înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea”. (Matei 26:31, 32), dar la momentul respectiv Isus nu a citat toate cuvintele profeției lui Zaharia, omițând din aceasta aceste cuvinte, adică, **„ÎMPOTRIVA OMULUI CARE ESTE TOVARĂȘUL MEU!”**; fapt ce dovedește că va fi și-o altă împlinire a profeției.

Iehova este acesta, care dă porunca: **„TREZEȘTE-TE, SABIE.”** El cheamă pe inamic să se trezească și îi spune să facă acum ceea ce el hotărăște să facă și să facă repede. Inamicul se laudă cu ceea ce va face și acum îl lasă să continue să o facă! În același fel, Iehova, îi spune inamicului acum să se pregătească pentru războiul final la Armaghedon, pentru că este scopul lui Iehova să îndepărteze inamicul complet. Marea problemă a supremației trebuie acum hotărâtă și, prin urmare, Iehova poruncește: „Iată, oamenii tăi din mijlocul tău sunt femei: porțile țării tale se deschid înaintea vrăjmașilor tăi: focul îți va mistui zăvoarele tale. Scoate-ți ape pentru asediu, întărește-ți întăriturile: intră în lut și calcă în picioare mortarul, întărește cuptorul pentru cărămizi. Acolo te va mistui focul; sabia te va stârpi, aceasta te va mânca precum omida: înmulțește-te asemenea omidei, înmulțește-te ca lăcustele. Ți-ai înmulțit comercianții mai mult decât stelele cerului: omida strică și zboară.” (Naum 3: 13-16) Iehova nu face nimic împotriva inamicului în secret, prin urmare, el spune: „Vestiți aceasta printre neamuri: Pregătiți războiul, treziți pe războinici, să se apropie și să se urce toți bărbații de război; bateți fiarele voastre de plug în săbii și prăjinile voastre de curățat pomi în sulite; cel slab să spună sunt tare. Adunați-vă și veniți voi toți păgânii [națiunile], strângeți-vă împreună de jur împrejur; acolo coboară-i pe războinicii tăi Doamne. Păgânii să fie treziți și să se urce în valea lui Iosafat, pentru că acolo voi ședea, ca să judec pe toți păgânii de jur împrejur.”- Ioel 3: 9-12.

Dar cine este omul desemnat **„OMUL CARE ÎMI ESTE TOVARĂȘ?”** Alți traducători redau textul astfel: **„CHIAR ÎMPOTRIVA OMULUI CARE ESTE TOVARĂȘUL MEU.”** (Roth.) **„OMUL PE CARE L-AM ASOCIAT CU MINE.”** (Leeser) Evident, „omul” menționat aici stă pentru Isus și, mai târziu, pentru cei asociați cu el care sunt urmașii lui credincioși, chemați la împărăție și chemați în legământul pentru Împărăție cu el (Luca 22: 28-30); cei pentru care s-a rugat Isus ca să fie una cu el, chiar asemenea cum el și tatăl său sunt una și asociați împreună. (Ioan 1: 1; 17:21), Prin urmare, a doua împlinire a profeției are loc aproximativ la timpul venirii Domnului Isus la templu și, prin urmare îi va include pe cei care, în acel timp au

fost credincioși legământului lor. „OMUL” este evident Isus Hristos în calitate de conducător peste cei angajați în lucrarea lui Ilie în cursul timpului când El „pregătește calea înaintea Domnului”, de la 1878-1918.

Sabia Războiului Mondial a fost învârtită din 1914 încoace, dar până în ultima parte din 1917, sau la începutul anului 1918, nu au fost acțiuni ferme luate împotriva urmașilor credincioși ai lui Isus Hristos. A venit timpul pentru ca o încercare crucială să fie pusă peste cei care au fost chemați și care au răspuns la chemarea pentru Împărăție. Satan a declarat că ei nu-și vor menține integritatea față de Iehova. Satan a încercat să-i ademenească în războiul mondial, dar cei credincioși lui Isus nu au mers. Acum Iehova i-a zis lui Satan: „Trezește-te și fă ce vrei împotriva omului asociat cu mine.” Există cea mai strânsă legătură între Iehova și Fiul său Iubit: „Toate mi-au fost date de Tatăl meu; și nimeni nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl; tot astfel nimeni cunoaște pe Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul vrea să i-l descopere.” (Matei 11:27) Sabia dușmăniei a fost trezită de lucrarea lui Ilie și lucrătorii credincioși au fost loviți; dar prin lovirea lor ei au lovit în Hristos Isus, pentru acest motiv a fost declarat, „în măsura în care ați făcut aceste lucruri unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai mei, mie mi le-ați făcut.” (Matei 25:40.) Marele Judecător a venit la templu și copiii Sionului trebuie să fie strânși ca trupe. „Acum, adună-te în trupe, fiică a trupelor, el ne-a asediat; ei vor lovi pe judecătorul lui Israel cu un toiag peste obraz.” (Mic 5: 1) Sămânța șarpelui atunci i-a lovit pe cei adunați la Domnul, lovire prin care marele Judecător, Isus Hristos, a fost lovit cu ocară peste obraz: „Au stat cu gurile căscate asupra mea; m-au lovit ocărător peste obraz; s-au adunat împotriva mea.” - Iov 16:10.

Lucrarea lui Ilie a fost terminată și agenți vizibili ai lui Satan, sistemul imperial anglo-american, au încercat să o ucidă și i-au ucis pe cei "doi martori" ai lui Dumnezeu. (Apoc 11: 7) Atunci oile au fost împrăștiate. Chiar înainte de răstignirea lui, Isus le-a zis ucenicilor Săi: "Iată, vine ceasul, da și acum a venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale lui [casa] și mă veți lăsa singur: și totuși eu nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu mine." (Ioan 16:32) Împrăștierea oilor, în acel timp a fost doar de la Ghetsimani la Rusalii. Dar la sfârșitul războiului mondial, adică, la începutul anului 1918, împrăștierea oilor s-a întins pe perioada de timp până la partea recentă din 1919. „Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî și veți fi urâți de toate națiunile pentru Numele Meu și atunci mulți vor fi poticniți și se vor trăda unii pe alții și se vor urî unii pe alții.” (Matei 24: 9,10) Era atunci, conform profeției lui Zaharia, că „ei [oile împrăștiate] vor privi la mine [Isus Hristos] pe care ei [sămânța lui Satan] l-au străpuns și ei [oile împrăștiate] vor jeli pentru el.” (12:10) Marele Păstor, reprezentat de lucrarea lui Ilie, a fost lovit, în 1918, de sabia inamicului și atunci s-au oile împrăștiat.

Clasa clerului "Creștinătății", a păstorilor, asemenea fariseilor sau a păstorilor din vremea lui Isus, au fost cu adevărat instrumentele lui Satan responsabile pentru împrăștierea oilor. Unii care au fost asociați cu credincioșii în serviciu acum s-au transformat în trădători și au uneltit cu clerul în lucrarea lor rea împotriva martorilor credincioși ai lui Dumnezeu. Iehova a prezis aceasta, prin profetul Său Ieremia: „Vai de păstorii care distrug și risipesc turma pășunii mele! spune Domnul. De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, împotriva păstorilor care hrănesc [pretind că hrănesc] pe poporul Meu: Voi ați împrăștiat oile turmei mele și le-ați alungat și nu le-ați cercetat: iată, eu voi cerceta asupra voastră răutatea faptelor voastre, spune Domnul.” - Ier. 23: 1,2.

În același sens este profeția lui Ezechiel 34:12. Să fim siguri, Iehova ar fi putut evita lovirea și împrăștierea oile în 1918; dar el a permis ca agenții răi ai lui Satan, clerul, să se poată însemna ei înșiși cu sânge și ca poporul lui de legământ să poată avea posibilitatea să-și dovedească integritatea în cadrul încercării severe. Dumnezeu a îngăduit oarecum acest lucru prin abaterea mâinii protectoare de peste oi, ca inamicul să poată ajunge la ele, la fel cum a făcut în cazul lui Iov, ca integritatea lui Iov să poată fi încercată. - Iov 1: 9,10; 2: 3.

Când Isus a citat profeția lui Zaharia a omis de asemenea, aceste cuvinte: **„ȘI EU ÎMI VOI ÎNTOARCE MÂNA ASUPRA MICUȚILOR.”** În mod evident motivul pentru care el nu a inclus aceste cuvinte a fost că ele urmau să fie îndeplinite doar după învierea lui. După ce a fost trezit din moarte el s-a întâlnit cu „cei mici” în Galileea, așa cum a promis. (Matei 28: 5-7,16,17; 1 Corinteni 15: 6) Alte împliniri ale acestei profeții au fost după 1918. Agenți neținuți în frâu ai lui Satan au risipit oile și Dumnezeu a prezis că le va restaura. **„TOTUȘI ÎMI VOI ÎNTOARCE MÂNA PESTE CEI MICI.”** (Roth.) **„EU VOI ÎNTOARCE MÂNA SPRE CELE SLABE.”** (Leeser) În 1919 Iehova și-a exercitat puterea în numele celor slabi care au rămas credincioși, i-a salvat de la moarte și din organizația lui Satan și i-a readus în serviciul său al transiterii mărturiei. Cei care i-au trădat pe frații lor și au devenit clasa „servului rău” nu au mai fost deci favorizați de Domnul. Doar **„CEI SLABI”**, adică, slabi în sine, **„CEI MICI”**, care nu s-au avântat să se alăture mulțimii "omul păcatului", au fost, astfel, favorizați de Domnul. În ceea ce-i privește pe acești micuți care au rămas credincioși și care sunt, prin urmare, lumina ochilor Domnului, Isus a spus: "Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el [„omul păcatului”] să i se atârne o piatră de moară de gât și să fie înecat în adâncul mării. Luați seama ca să nu disprețuiți pe unul din acești micuți; pentru că vă spun, că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri." - Mat, 18: 6,10.

Întoarcerea înapoi a mâinii Domnului peste cei mici a fost aducerea lor în Sion și acest lucru a fost realizat prin folosirea sa a: „**OMULUI CARE ÎMI ESTE TOVARĂȘ**” și care a fost lovit, anume, Isus Hristos. Cuvintele Domnului rostite aici de Ieremia se aplică și sunt o mângâiere deosebită pentru rămășiță, anume: "Și voi aduna rămășița turmei mele din toate țările unde le-am alungat și le voi aduce din nou la staulele lor; și ei vor fi roditori și se vor înmulți. Și voi pune păstori peste ei care îi vor paște; și nu se vor mai teme, nici nu se vor descuraja și nici unul nu va lipsi, spune Domnul." - Ier. 23: 3,4.

Rămășița a văzut împlinirea profeției cu privire la readunarea și favoarea lui Dumnezeu revărsată asupra lor așa cum a promis. "Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată Eu, chiar eu, deopotrivă voi cerceta oile mele și le voi căuta. Ca un păstor care își caută turma sa în ziua în care el este printre oile sale împrăștiate, așa voi căuta eu oile mele și le voi strânge din toate locurile pe unde au fost risipite în ziua înnorată și întunecată. Și le voi scoate dintre toate popoarele și le voi aduna din țări, le voi aduce în propria lor țară și le voi paște pe munții lui Israel lângă râuri și în toate locurile locuite ale țării. Eu voi paște turma mea și eu le voi face să se culce, zice Domnul Dumnezeu. Și voi pune un singur păstor peste ele și el le va paște și anume pe Robul Meu David; el le va paște, el va fi păstorul lor. Și Eu, Domnul, voi fi Dumnezeul lor și Robul Meu David un prinț printre ei; Eu, Domnul, am vorbit " (Ezechiel 34: 11-13,15,23,24) ". Mâna Dumnezeului nostru este spre bine peste toți acei care îi caută " (Ezra 8: 21, 22) ". „Atunci [Neemia] le-am spus despre mâna Dumnezeului meu, care fusese bună peste mine; și, de asemenea, de cuvintele regelui pe care el mi le spusese. Iar ei au spus: Să ne ridicăm și să construim. Astfel și-au întărit mâinile pentru această lucrare bună "- Neemia 2:18; Isaia 1: 25,26.

În 1919, Iehova a început să-și întoarcă înapoi mâna lui peste micuții săi și, astfel, el i-a „uns cu ulei proaspăt” și bucurie în Domnul. (Ps 23: 5; 92:10) În cursul aceluși timp în care acei micuți au fost împrăștiați s-au rugat rugăciunea pe care Iehova le-a furnizat-o: „Fie mâna ta peste omul dreptei Tale [omul care este tovarășul tău], peste fiul omului [Hristos] pe care l-ai întărit pentru tine. Astfel, nu vom da înapoi de la tine: învie-ne și vom chema numele tău. Întoarce-ne din nou, Doamne, Dumnezeul oștirilor, fă să strălucească fața ta și vom fi salvați.” (Ps 80: 17-19) Iehova a auzit această rugăciune și și-a întors favoarea sa spre micuții săi credincioși și pe aceștia el i-a ascuns „în umbra mâinii sale”, unde ei sunt în siguranță. - Isa. 49: 2.

Scripturile și faptele arată că clasa clerului plătit și „omul păcatului”, inclusiv toți cei luminați la început cu adevărul și care au devenit înverșunați împotriva organizației lui Dumnezeu, sunt instrumentele lui Satan angajați în mod activ de el împotriva micuților lui Iehova, rămășița; iar acești dușmani cu voia vor fi eliminați. Rămășița credincioasă trebuie să fie complet separată de

acești învățători mincinoși, pentru ca aceasta să poată fi curățată și pregătită pentru folosul Domnului. Eliminarea și strângerea celor necurați din organizația lui Dumnezeu îi va lăsa acolo doar pe cei curați. În acest sens Zaharia a profețit: **„ȘI SE VA ÎNTÂMPLA ÎN TOATĂ ȚARA, SPUNE DOMNUL, CĂ DOUĂ PĂRȚI DIN EA VOR FI STÂRPIȚI ȘI VOR MURI, DAR A TREIA PARTE VA RĂMÂNE ÎN EA.”** - 13: 8.

În cartea Eliberare, pagina 298, acest verset și versetul nouă al profeției a lui Zaharia cu privire la două părți „stârpite” sunt aplicate la „fiară” și la „profetul fals”, iar cealaltă „parte” se aplică supraviețuitorilor Armaghedonului. Acum este văzut că această aplicare a profeției este incorectă. Această eroare a fost evidentă ca urmare a încercării de a interpreta profeția înainte ca să se vadă împlinirea ei. Este evident, în lumina altor scripturi că profeția se aplică în timpul lucrării de zidire a templului și înainte ca Armaghedonul să fie luptat și este o parte din activitatea de curățare sau de pregătire a clasei templului.

În versetul doi din același capitol al profeției lui Zaharia, profeție în care Domnul declară scopul său de a „stârpi numele idolilor din țară”, înseamnă din țara celor vii, starea pământească a rămășiței credincioase. Se pare că aceiași „țară” se înțelege și în versetul opt al profeției; prin urmare, stârpirea trebuie să se refere la luarea deoparte din rândul rămășiței a celor care sunt cu spirit necurat. Cuvântul „PĂRȚI”, în versetul opt al profeției, este din ebraicul *peh*; și acesta este singurul loc din Biblie în care cuvântul ebraic este redat "părți". Acesta este derivat din verbul care înseamnă „a sufla”, adică, să sufle deoparte cu gura. Acest lucru înseamnă suflare, fie la propriu fie la figurat, în special așa cum se aplică în vorbire. Prima semnificație a cuvântului indică faptul că „DOUĂ PĂRȚI” sunt două grupuri, sau două societăți, ale portavocei folosite de Satan; și că „A TREIA PARTE” este purtătorul de cuvânt folosit de Iehova pentru a spune mărturia lui. De exemplu, psalmistul spune: „Pentru că gura celor răi și gura celor înșelători sunt deschise împotriva mea, au vorbit împotriva mea cu o limbă mincinoasă.” (Ps 109: 2) „Gura celor stricați vorbește perversitate”, și „varsă lucruri rele”. - Prov. 10:32; 15:28.

Faptele care se potrivesc complet cu profeția arată că una din aceste „DOUĂ PĂRȚI” este formată din fariseii și saducheii moderni, adică, clerici "Creștinătății", care l-au respins pe Regele lui Iehova, Piatra, care l-au lovit și vorbesc cuvintele lui Satan împotriva lui Iehova și împotriva Împărăției sale. Cealaltă parte din „DOUĂ PĂRȚI” este „servul leneș”, „servul rău”, împotrivor la lucrarea de mărturie organizată a lui Dumnezeu, toți aceștia ajung în „omul păcatului”, „fiul pierzării”, pentru care Iuda a fost un tip.

Există două lucruri evidențiate de această profeție, adică, eliminarea din organizația lui Iehova și, mai târziu, moartea reală. În 1918 marele Judecător, Isus Hristos, a venit la templu și din acel timp lucrarea de stârpire a înaintat. Clerul a aprobat Liga Națiunilor ca adăpost și înlocuitor al împărăției lui

Dumnezeu, a salutat lucru abominabil ca eliberator al omului și a comis alte acte de violență împotriva împărăției lui Dumnezeu prin persecutarea martorilor credincioși care au vorbit despre marele Nume a lui Iehova și Împărăția Lui. Acești oameni pretind a fi slujitori ai lui Dumnezeu, dar cursul lor de acțiune arată că aceștia sunt servii diavolului. (Romani 6: 16) „Pentru a ta [Edom, care este "Creștinătatea"] violență [în timpul războiului mondial și după aceea] împotriva fratelui tău Iacov [poporul credincios al lui Dumnezeu], rușinea te va acoperi și vei fi stârpit pentru totdeauna.” (Obadia 10) „Servul rău” a început să se manifeste în 1918; cu privire la care Isus a spus: „Domnul robului aceluia va veni într-o zi când el nu se așteaptă și la o oră pe care nu o știe și-l va tăia în două [stârpindu-l, marg.] și îi va rânduia partea cu fățarnicii; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.” (Matei 24: 50,51) Clasa „omului păcatului” nu a fost discernută de poporul lui Dumnezeu, cu toate acestea, până în 1930. - Turnul de Veghere, 15 septembrie, 1930, pagina 275.

„Pentru că făcătorii de rău vor fi stârpiți, iar cei ce așteaptă pe Domnul, ei vor moșteni pământul. Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi, da, cu atenție vei lua aminte la locul lui și nu va mai fi. Pentru că toți cei binecuvântați de el vor moșteni pământul și cei ce sunt blestemați de el vor fi stârpiți. Așteaptă pe Domnul, păzește calea Lui și El te va înălța ca să stăpânești țara; când cei stricați sunt stârpiți, vei vedea aceasta.” (Ps. 37: 9,10,22,34.). „De aceea, Domnul va tăia din Israel capul și coada, ramura de finic și trestia, într-o zi. Pe bătrânul și pe cel demn de cinste, el este capul; și pe profetul care învață pe alții minciuni, el este coada. Căci conducătorii acestui popor îl fac să răătăcească; și cei conduși de ei sunt nimiciți.” (Isaia 9: 14-16) „De aceea voi nimici pe toți stricații din țară, ca să stârpesc pe toți înfăptuitorii stricați din cetatea Domnului.” (Ps 101: 8) Stârpirea trebuie neapărat să continue până când toate lucrurile care sunt întinate și, prin urmare displac lui Dumnezeu, sunt scoase din organizația sa. „Bătrânii aleși”, care sunt egoiști și care se opun lucrării de mărturie în Numele lui Iehova și a Împărăției lui și care refuză să declare răzbunarea lui împotriva lui Satan și organizației sale, în mod necesar vor fi incluși între cei stârpiți. La Armaghedon toți dușmanii lui Dumnezeu, după ce au fost eliminați din organizația sa, vor muri, așa cum această profecie declară.

Există o a treia parte, care supraviețuiește; cum spune Zaharia: „**A TREIA [parte] VA RĂMÂNE ÎN EA.**” (adică, în sfânta „țară a celor vii”, sau starea pământească a favorii lui Iehova) și pe care el îi face reprezentanți ai Împărăției lui și cărora le sunt adăugate interesele împărăției. Aceasta este starea fericită sau starea rămășiței credincioase pe care Iehova o păstrează chiar prin Armaghedon, pentru o lucrare temporară pe pământ după aceea.

Rămășiță credincioasă

Profeția care urmează după aceea, arată precis că „a treia parte” îngăduie aplicarea la rămășiță. Lucrarea de curățire și rafinare a clasei sanctuarului trebuie să fie făcută în întregime înainte de Armaghedon, pentru că aceasta este o parte a lucrării de pregătire. Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic nu este timpul pentru a se realiza rafinarea clasei aprobate a lui Dumnezeu, ci este pentru distrugerea lucrătorilor răutății. În ceea ce privește a treia parte care va fi îngăduită în țara celor vii, starea favorabilă, profetul lui Iehova spune: **„ȘI EU VOI ADUCE A TREIA PARTE PRIN FOC ȘI ÎI VOI CURĂȚA PRECUM ARGINTUL ESTE CURĂȚAT ȘI ÎI VOI ÎNCERCA PRECUM AURUL ESTE ÎNCERCAT; EI VOR CHEMA NUMELE MEU ȘI EU ÎI VOI AUZI; VOI SPUNE: ACESTA ESTE POPORUL MEU; IAR EI VOR SPUNE: DOMNUL ESTE DUMNEZEUL MEU.”** (13: 9) Această profeție arată apropierea și relația confidențială stabilită între Iehova și cei credincioși, care sunt aduși **„PRIN FOC”** și este o dovadă puternică că **„A TREIA PARTE”** înseamnă cei pe care îi aprobă Domnul, la templu și pe care El îi unge și îi face martori. Aceasta este "Topirea", care îi aduce prin foc. Isus Hristos este Topitor la templu, iar el îi curăță pe cei pe care îi aprobă; și este focul care este folosit să facă rafinarea, după cum s-a menționat de către un alt profet. "Căci El [Hristos Isus la templu] este ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului"; și el va ședea, va topi și va curăți argintul și va curăți pe fiii lui Levi și-i va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, ca să ofere Domnului daruri în dreptate." - Mal. 3: 2,3.

Această a treia parte este rămășița menționată de Zaharia, în capitolul 3: 1,2, ca „tăciunele scos din foc.” Focul încearcă sau testează lucrările fiecăruia care este chemat la împărăție. „Acum, dacă clădește cineva pe această temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscută, căci se va descoperi prin foc și focul va încerca lucrarea fiecăruia, cum este. Dacă lucrarea pe care cineva a zidit-o deasupra rămâne, va primi răsplată. Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el însuși va fi salvat, însă așa ca prin foc.” (1 Cor. 3: 12-15) Ei trebuie să fie supuși încercării cruciale. „Pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, deși aceasta este încercată cu foc, să aibă ca urmare lauda, gloria și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos.” (1 Petru 1: 7). Această a treia parte este exact partea pe care Iehova o folosește ca martori ai lui și peste care pune numele lui, zicându-le: „Nu te teme; căci Eu te-am răscumpărat, te-am chemat pe nume; ești al meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și prin râuri, ele nu te vor inunda; dacă vei merge prin foc, nu vei fi ars; nici flacăra nu se va aprinde peste tine. Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul, și servul meu pe care L-am ales; ca să mă cunoașteți și să mă credeți și

să înțelegeți că eu sunt: înaintea mea nu a fost format nici un Dumnezeu, nici nu va fi după mine”. - Isa 43: 1,2,10.

Încercarea de foc a început în 1918, iar păcătoșii și ipocriții din mijlocul poporului lui Dumnezeu au devenit ofensați. Mulți dintre cei mai slabi s-au temut că vor pierde aprobarea oamenilor, iar acest lucru i-a condus în cursa vrăjmașului. Numai cei care și-au pus încrederea în întregime în Domnul, care s-au temut de Dumnezeu și care au continuat neclintiți și fermi în a face voia lui Dumnezeu au fost capabili să stea. Iehova este refugiul și siguranța pentru unii ca aceștia care-l iubesc și-l servesc. (Isaia 8: 13,14) „Păcătoșii în Sion sunt înspăimântați; teama i-a surprins pe fățarnici. Cine dintre noi va locui cu focul mistuitor? Cine dintre noi va locui cu ardere veșnică? Cel ce umblă cu dreptate și vorbește cu integritate; cel care disprețuiește câștigul oprișurilor, care își scutură mâinile de la ținerea mitelor, care își astupă urechile de la auzirea sângelui și își închide ochii la vederea răului; el va locui pe înălțime, locul lui de apărare va fi întăritura stâncilor, i se va da pâine, apele îi vor fi asigurate. Ochii tăi vor vedea pe împărat în frumusețea lui; vor privi țara care este foarte departe.” (Isaia 33: 14-17). După ce această separare a progresat, pe urmă Domnul a permis celor credincioși să-l vadă în templu.

Sunt cei care rezistă focului, care sunt rafinați, care sunt luați în templu și, profetul le spune: „EU... ÎI VOI CURĂȚA PRECUM ARGINTUL ESTE CURĂȚAT ȘI ÎI VOI ÎNCERCA PRECUM AURUL ESTE ÎNCERCAT”; și acest lucru trebuie făcut înainte ca aceștia să fie aprobați de Domnul și așezați în clădirea templului și aceasta de necesitate trebuie să preceadă timpul Armagedonului. Cei rafinați apoi oferă Domnului daruri în dreptate. (Maleahi 3: 3) „Căci Tu, Dumnezeule, ne-ai încercat: ne-ai purificat, așa cum se purifică argintul.” (Ps 66:10) „Dar el cunoaște calea pe care o urmez; după ce mă va încerca, voi ieși ca aurul.” (Iov 23:10) "Domnul este în Templul Lui cel sfânt, tronul Domnului este în ceruri: ochii lui privesc, pleoapele lui încearcă pe fiii oamenilor. Domnul încearcă pe cel drept, dar sufletul lui îi urăște pe cei răi și pe cel ce iubește violența.” (Ps 11: 4,5) „Iată, te-am rafinat, dar nu cu argint [marg, pentru argint]; te-am ales în cuptorul de necaz. De dragul numelui meu, o voi face, căci cum să fie numele meu murdărit? Și nu voi da gloria mea altuia.” (Isaia 48: 10,11; Ieremia 20:12). Încercarea cuptorului de foc este cu scopul exact de a pregăti pe cei aprobați pentru serviciu. Iehova i-a adus pe Ghedeon și pe oamenii lui până la apă și acolo ca să-i „încerce pe ei”, înainte de a fi trimiși în luptă - Judecători 7: 4.

Aceștia sunt evaluați prin încercare încât Dumnezeu să-i pregătească ca „un popor pentru numele său” și, fiind astfel pregătiți, după aceea „EI VOR CHEMA NUMELE MEU ȘI EU VOI RĂSPUNDE LA RUGĂCIUNEA LOR.” (13: 9, Leeser) Clasa încercată și aprobată este cea care acum se roagă: „O, Doamne, te implor, trimite acum prosperitate.” (Ps 118: 25) Inima fiecăruia dintre cei aprobați este în întregime

pregătită pentru justificarea numelui lui Iehova; și ei știu că, dacă își păstrează integritatea ei vor deveni direct victorioși și în această măsură participă la justificarea numelui Celui Prea Înalt. „Mâna ta să fie peste omul dreptei tale, peste fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine. Astfel nu vom da înapoi de la tine, învie-ne și vom chema numele tău.” (Ps 80: 17,18) „Apoi am chemat Numele Domnului; Doamne te rog, eliberează sufletul meu. Voi lua paharul salvării și vom chema numele Domnului. Ție îți voi aduce jertfă de mulțumire și voi chema numele Domnului.” (Ps 116: 4,13,17.) - Isa. 12: 4; Ps. 105: 1; Ioel 2: 32, RV; Ps. 91: 14,15.

Iehova nu spune doar că el va auzi rugăciunea celor credincioși, dar el spune și: **„VOI SPUNE: ACESTA ESTE POPORUL MEU.”** Poporul lui Iehova sunt cei care sunt născuți de femeia lui, pe care el îi învață și cărora le dă un nume nou (Isaia 54:13; 62: 2; 65:15). Acesta este poporul pe care Iehova îi folosește ca martori și ca să declare poruncile Lui. „Și am pus cuvintele Mele în gura ta și te-am acoperit în umbra mâinii mele, ca să sădesc cerurile și să pun temeliiile pământului și să zic Sionului: Tu ești poporul Meu.” (Isa 51:16) Iehova locuiește în mijlocul clasei templului său și nu în mijlocul clasei „restatorniciților” de pe pământ (2:11; 8:8). „Tabernacolul meu de asemenea vă fi cu ei; da, eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu. Și păgânii vor cunoaște că eu, Domnul, sfîntesc pe Israel, când sanctuarul meu va fi în mijlocul lor pentru totdeauna.” (Ezechiel 37: 27,28) Aceasta este o dovadă în plus care confirmă că **„A TREIA PARTE”** care este adusă prin foc constituie rămășița credincioasă, care este făcută o parte a templului. Când Domnul a început judecata la templu cei care compun acum clasa Rut nu au fost acolo, dar mai târziu sunt aduși înăuntru. În ceea ce îi privește pe aceștia este scris: "Și o voi semăna pentru mine pe pământ; și voi avea milă de cea care nu a obținut milă [clasa Rut]; și voi spune celor care nu au fost poporul meu; Tu ești poporul Meu; și ei vor spune, Tu ești Dumnezeul meu." - Osea 2:23.

În armonie cu aceasta sunt următoarele: Romani 9: 25,26; 1 Petru 2: 9,10. Cei care sunt în clasa templului, mărturisind despre gloria lui Iehova, spun acum: **„IEHOVA ESTE [al nostru] DUMNEZEU.”** (ARV) (Ps 29: 9). Din și după ziua de 26 iulie 1931, rămășița a declarat categoric că aceste cuvinte au fost în împlinirea profeției și de atunci aceștia sunt cunoscuți sub numele de „Martorii lui Iehova” și ei spun: „Dumnezeu este Domnul, care are ne-a arătat lumina, legați sacrificiul cu frânghii, de coarnele altarului. Tu ești Dumnezeul meu și eu Te voi lăuda; Tu ești Dumnezeul meu, te voi înălța.” (Ps 118: 27,28) „Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri și Eu voi fi Dumnezeul lui și el va fi fiul meu.” (Apocalips 21: 7) „Doamne, Tu ești Dumnezeul meu, te voi înălța, voi lăuda Numele Tău, căci ai făcut lucruri minunate; planurile Tale făcute din vechime sunt credincioșie și adevăr. Fiindcă ai fost putere pentru sărac, putere pentru

nevoiaș în strâmtorarea lui și un loc de scăpare împotriva furtunii, umbră în fața căldurii, când suflarea tiranilor este ca o furtună împotriva zidului.” - Isa. 25: 1,4.

Martorii lui Iehova sunt oameni lui curățiți și trebuie să rămână în această stare de curățiți dacă ei vor „purta vasele Domnului”. Ei trebuie să fie în întregime separați de fiecare parte a organizației lui Satan. Ei știu că Satan și agenții săi fac războaie cu ei și se străduiesc să-i distrugă. (Apoc 12:17) Satan urmează tactica lui subtilă într-un efort de a prinde în cursă rămășița. Agenții lui Satan le spun martorilor lui Iehova: „Nu puteți predica mesajul dvs. până când nu obțineți prima dată un permis de la noi. Trebuie să depuneți la noi, pentru examinare și cenzură, discursul propus de dumneavoastră înainte de a încerca să fie difuzat și dacă spuneți ceva dăunător despre cler nu vi se va permite că vorbirea să fie ascultată.” Poate compania templului rămânea devotată Domnului Dumnezeu și să rămână în templu dacă ei cedează solicitărilor funcționarilor lumești, care sunt din organizația lui Satan și mai întâi să ceară o astfel de permisiune pentru a predica Evanghelia sau să prezinte ca mesajul lor să fie cenzurat de oameni lumești înainte de a încerca să-l predice? Răspunsul la această întrebare este categoric, Nu!

Iehova a zidit clasa templu ca un popor pentru numele său. Pe rămășița acum pe pământ el o trimite mai departe ca martori ai săi, și el le poruncește lor să declare că el este Dumnezeu, că Împărăția Sa sub Hristos este aproape, că Satan este dușmanul lui Dumnezeu și al omului, și că Satan și organizația lui cea rea va fi distrusă la Armagedon. Acesta este mesajul de răzbunare a lui Iehova. Clerul „Creștinătății” constituie unul dintre pilonii din organizația vizibilă a lui Satan. A eșua sau a refuza să spună oamenilor adevărul despre și cu privire la cler și conducătorii turmelor lor ar fi o încălcare a poruncilor lui Dumnezeu și a însărcinării pe care el a dat-o poporului Său. (Isaia 61: 1,2) A prezenta o copie a acestei vești a Împărăției la reprezentanții lui Satan și să-l predea acestora pentru examinare este echivalent cu a spune că ei au dreptul să-l cenzureze înainte ca mesajul să fie distribuit; și aceasta ar fi și este o insultă directă față de Domnul, pentru că este o încălcare a poruncilor sale. Primii apostoli au fost supuși la aceiași probă, dar ei au răspuns pretențiilor cenzori: „Noi nu putem decât să vorbim lucrurile pe care le-am văzut și le-am auzit... Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni.” Aceasta este singura cale pe care martorii lui Iehova o iau acum.

Iehova l-a trimis pe Ieremia să ducă mărturia în Ierusalim, spunându-i despre scopul său de a distruge acest oraș. Ieremia știa că viața lui a fost în pericol, că Satan și agenții săi, în special clerul, vor încerca să-l rănească corporal. Știind acest lucru Iehova i-a spus: „Vei merge la toți aceia la care te voi trimite și vei vorbi orice îți voi porunci. Nu te teme de fețele lor, pentru că

eu sunt cu tine pentru a te elibera, spune Domnul.” (Ieremia 1: 7,8) Fariseii și Saducheii au fost pastorii sau clericii din ziua lor și au avut poporul evreu sub controlul lor într-o mare măsură și împreună cu elementele comerciale și politice l-au stânjenit pe Ieremia și au încercat să-l oprească ca să spună mesajul lui Dumnezeu al adevărului oamenilor. A lăsat-o Ieremia moale și s-a abținut să vorbească adevărul despre și cu privire la cler și aliații lui din acel timp? Și-a prezentat el prima dată discursul să fie examinat și cenzurat? El nu a făcut-o; dar el a spus cu îndrăzneală adevărul despre ei, chiar dacă știa că îl va costa viața. La porunca lui Iehova, el a spus cu privire la cler: „Vai de păstorii care nimicesc și împrăstie oile pășunii mele! Spune Domnul. De aceea astfel spune Domnul Dumnezeul lui Israel împotriva păstorilor care pasc pe poporul meu: Voi a-ți împrăștiat oile turmei mele, le-ați alungat și nu le-ați cercetat: iată eu voi cerceta asupra voastră răutatea facerilor voastre, spune Domnul.”- Ier 23: 1, 2.

În ziua aceea predicatorii care s-au numit „profeți”, sau clerici, au fost mincinoși față de oameni, exact la fel fac și clericii "Creștinătății" acum; iar aceasta o făceau în numele Domnului pentru că erau ipocriți. Dumnezeu i-a poruncit lui Ieremia să spună celor ipocriți și mincinoși, precum și fățarnicilor actuali: „Nu am trimis pe proorocii aceștia și totuși ei au alergat: nu am vorbit cu ei, dar ei au profețit. Dar dacă ar fi stat în sfatul meu și ar fi făcut pe oamenii mei să audă cuvintele Mele, atunci ei i-ar fi întors de la calea lor rea și de la răutatea facerilor lor. Am auzit ce au spus profeții, care profeteșc minciuni în numele meu, spunând: Am visat, am visat. Și voi aduce o ocară veșnică asupra voastră [clerului] și o rușine veșnică ce nu va fi uitată.” (Ier. 23:21, 22, 25, 40) Dacă Ieremia eșua sau refuza să transmită acel mesaj, sau dacă ar fi consimțit direct sau indirect că mesajul ar trebui să fie cenzurat sau retezat, astfel încât să nu să apară dur împotriva clericilor, Dumnezeu l-ar fi distrus pe Ieremia. Martorii lui Iehova stau astăzi într-o poziție exact la fel.

Iehova l-a trimis pe Ezechiel la necredinciosul său popor de legământ și i-a poruncit ce trebuia să profetească împotriva lor. Știind că clerul și aliații lor vor vocifera și vor amenința, încercând să-l intimideze pe profet, că vor încerca să cenzureze sau să împiedice discursul său și să-l facă să se teamă, Dumnezeu i-a spus lui Ezechiel: „Iată, îți voi face fața tot așa de tare ca fețele lor și fruntea tot așa de tare ca fruntea lor. Ca un diamant, mai aspră decât stânca, am făcut fruntea ta, nu te teme de ei, nici nu te descuraja din cauza privirilor lor, deși ei sunt o casă de îndărătnici.” (Ezechiel 3: 8,9) Ezechiel nu a avut altă alternativă; dacă el își va menține integritatea față de Dumnezeu, el trebuie să transmită mesajul și eșuând să facă acest lucru ar fi fost neputincios în a-și menține integritatea față de Dumnezeu și asta însemna moartea lui: „Fiu al omului, te-am pus paznic peste casa lui Israel; de aceea ascultă cuvântul din gura mea și

avertizează-i din partea mea. Când spun celui stricat: Vei muri negreșit; și tu nu îl avertizezi, nici nu vorbești ca să îl avertizezi pe cel stricat de calea lui stricată, pentru a-și salva viața; acel om stricat va muri în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Totuși, dacă îl avertizezi pe cel stricat și el nu se întoarce de la stricăciunea lui, nici de la calea lui cea rea, el va muri în nelegiuirea lui dar tu îți vei păstra sufletul.” - Ezech. 3: 17-19.

Ceea ce Ieremia și Ezechiel au făcut în Israel a fost doar un tip care prefigurează ce trebuie făcut acum la sfârșitul lumii, atunci când Iehova poruncește ca „Creștinătății” să i se spună despre păcatele ei și că fiecare parte a organizației lui Satan trebuie să fi servită cu avertismentul și în special clerul; pentru că lucrurile care au venit și au avut loc în Israel erau doar exemple care arată ce se va întâmpla acum pentru „Creștinătate.” Iehova și-a scos acum un „popor pentru numele său”, iar pe acestea el trimite mai departe să declare Cuvântul Său. Marele război este doar înainte și Iehova va avea avertismentul servit inamicului și oamenii înștiințați că trebuie să ia poziție de partea lui Iehova dacă vor să trăiască. Cu siguranță, există pericol și este sigur că Satan și agenții săi vor face tot ce pot, eventual, pentru a împiedica ca mesajul să fie spus; dar pentru oricare din clasa templului să meargă la agenții lui Satan și să ceară permisiunea ca să predice solia adevărului, sau să prezinte orice parte din acel mesaj pentru examinare și posibil pentru cenzură înainte de a-l predica deasemenea, înseamnă că unul ca acesta devine necurat.

Iehova a pregătit poporul pentru război și partea lor în război este ca să proclame solia adevărului așa cum el a poruncit. Chestiunea nu este dacă vom fi politicoși cu funcționarii lumesti și să fim de acord cu porunca lor. Întreaga chestiunea este, Vor fi martorii lui Iehova ascultători de Dumnezeu? Ei trebuie să fie ascultători de Dumnezeu și să urmeze poruncile Lui, ca ei să trăiască. Siguranța martorilor lui Iehova este în Numele Lui pe care ei l-au luat. (Prov. 18:10, ARV) Cei care rămân curați vor da o atenție serioasă și vor respecta fiecare poruncă pe care Iehova o dă prin Funcționarul său principal, Mai Marele Moise. - Fapte 3: 22,23.

CAPITOLUL XII

RĂZBOI

(Zaharia, Capitolul 14)

Iehova este Dumnezeul războiului, atotputernic în luptă. (Ex 15: 3; Psalmul 24: 8,10) El se luptă doar pentru o cauză dreaptă; prin urmare, el spune: "Pentru orice lucru este un timp,... un timp pentru război și un timp pentru pace." (Ecl. 3: 1-8) Iehova a știut sfârșitul de la început. (Fapte 15:18) Când Satan aruncat sfidarea în fața lui Iehova, el l-a provocat să pună oamenii pe pământ, care să-i fie devotați și credincioși, Iehova a știut atunci că-i va permite lui Satan o perioadă precisă de timp în care să-și dovedească provocarea și sfidarea sa și că, la expirarea acestei perioade va fi un mare război pentru a rezolva problema în cauză. Acel mare război trebuie să preceadă ziua păcii veșnice de pe pământ și a bunăvoinței față de oameni. În această perioadă fixată de timp, Hristos Isus, puternicul feldmareșal al lui Iehova trebuie să aștepte fără a lua măsuri împotriva lui Satan. (Ps 110: 1) Acest termen a expirat în 1914 și imediat a început un război în cer. (Apoc 11: 17,18; 12: 7) Iehova l-a provocat profetul său Zaharia să profețească cu privire la sfârșitul acestui timp limitat și despre ceea ce va trebui să urmeze după aceea: „IATĂ, ZIUA DOMNULUI VINE ȘI PRADA TA VA FI ÎMPĂRȚITĂ ÎN MIJLOCUL TĂU.” (14: 1) „Ziua lui Iehova al oștirilor” a început în 1914 și punctul culminant va fi atins prin justificarea numelui său sfânt la Armaghedon; prin urmare, această luptă este numită "războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic." În această profeție a lui Zaharia, prima parte a acelei zile face referire la momentul în care inamicul face asaltul său inițial asupra Împărăției nou-născute și a reprezentanților săi pământești.

Împărăția lui Dumnezeu sub Hristos a început și aceasta este desemnată în Apocalipsa ca „nașterea copilului bărbat”. Acum Satan, dacă va fi posibil, îi va prăda pe cei de pe pământ, care reprezintă interesele pământești ale acestei Împărății. Lucrarea de făcut pe pământ în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu a fost încredințată la oameni credincioși care l-au iubit pe Dumnezeu și pe Hristos și care s-au dedicat neegoist în proclamarea veștilor Împărăției. Lucrarea pe care au făcut-o prin predicarea Evangheliei și, astfel, acordând anterior atenție intereselor Împărăției mult timp, a fost ilustrată sau prefigurată de profetul Ilie; și, prin urmare se numește „lucrarea lui Ilie” a urmașilor lui Isus Hristos. Ilie și Elisei au fost separați de un car și cai de foc și Ilie a fost luat de un vârtej de

vânt. (2 Regi 2: 11) Această ilustrație profetică a prezis că lucrarea lui Ilie se va termina în mijlocul unui timp de foc sau de probe și război.

„PRADA TA VA FI ÎMPĂRȚITĂ ÎN MIJLOCUL TĂU.” (14: 1) Această parte a profeției s-a împlinit în anul 1918, când lucrarea lui Ilie a fost ucisă. Profeția arată că această împărțire a prăzii trebuie să aibă loc înainte de Armaghedon și, de fapt, înainte de adunarea poporului lui Dumnezeu în templu și ungerea lor de acolo. În 1919 poporul de legământ al lui Dumnezeu a fost adus înapoi din captivitatea organizației lui Satan și a început lucrarea care a fost prefigurată prin ceea ce a făcut Elisei; prin urmare, activitatea martorilor lui Iehova de la acea vreme se numește „lucrarea Elisei” a urmașilor lui Hristos Isus. Din acel moment promisiunea lui Iehova care se poate aplica la poporul său credincios este: „Căci toiagul celui stricat nu se va odihni în partea celor dreapți, ca nu cumva cei dreapți să-și întindă mâinile spre nelegiure.” - Ps. 125: 3, RV.

Ulterior și înainte de Armaghedon, Dumnezeu face un legământ de pace cu poporul său, pe care-l va păstra mereu. (Ezechiel 34:25; Justificare, Vol. 2, pagina 240) Gog și oștirea lui rea nu va împărți ca pradă pe rămășița lui Dumnezeu; care este arătat în mod clar de profeția lui Ezechiel (capitolele 38 și 39). (Justificare, Vol. 2, paginile 309-348) Gog și forțele sale completează din nou să i-a ca pradă, dar nu reușesc.

„Copilul bărbat care a fost născut” înseamnă începutul activității organizației capitale a lui Dumnezeu. Iar acum marea întrebare de stabilit este: Va exista permanent organizația lui Dumnezeu și va conduce lumea în dreptate, sau va continua domnia rea a lui Satan? Trebuie să existe un război mare și final care să rezolve această problemă o dată și pentru totdeauna. Guvernul nou și drept sub Hristos este desemnat sub simbolul Ierusalim, adică noul Ierusalim, cetatea sfântă care vine jos de la Dumnezeu din cer. Aceasta este organizația sfântă a lui Iehova. (Apocalipsa 21: 2) Aceasta este organizația sfântă împotriva căreia Satan își adună forțele pentru atac, pentru că este locul în care Domnul Dumnezeu a ales să-și pună numele său. (Deut 16:11) Prin urmare, Iehova l-a determinat pe Zaharia să profețască: „FIINDCĂ VOI ADUNA TOATE NAȚIUNILE LA LUPTĂ ÎMPOTRIVA IERUSALIMULUI; CETATEA VA FI LUATĂ, CASELE VOR FI JEFUITE, FEMEILE VIOLATE; JUMĂTATE DIN CETATE VA MERGE ÎN ROBIE DAR RESTUL POPORULUI NU VA FI STÂRPIT DIN CETATE.” - 14: 2.

Iehova este comandantul suprem al tuturor forțelor dreptății, iar el manevrează armatele astfel că inamicul este forțat să-și concentreze toate forțele sale într-un anumit loc și unde va fi complet distrus în marea bătălie. Atot înțeleptul și priceputul General alege locul de luptă și acolo bătălia va fi luptată. Astfel, Iehova prin manevrarea tuturor forțelor adună toate națiunile la război împotriva Ierusalimului, adică, împotriva organizației sale. Dumnezeu îl înștiințează pe inamic de atac și îi spune să se pregătească pentru el și El își

adună propriile trupe în organizația sa pe muntele Sionului; și, astfel, Satan este obligat să-și adune forțele sale pentru Armaghedon. „Fiindcă era de la Domnul să-și împietrească inimile, ca să iasă împotriva lui Israel la război, ca el să îi nimicească în întregime și să nu li se arate nici o îndurare, ci să îi nimicească, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.” - Ios. 11:20.

Dar, înainte ca marea bătălie de la Armaghedon să fie luptată, Satan atacă organizația lui Dumnezeu pe pământ și o prădează, după cum se menționează în versetele unu și doi a acestei profeții. „ȘI CETATEA VA FI CAPTURATĂ.” (Rot.) În primăvara anului 1918 a fost cea mai neagră perioadă a Războiului Mondial și Satan a insuflat atunci în inimile oamenilor din toate națiunile "Creștinătății" ura pentru poporul de legământ a lui Dumnezeu. „Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate națiunile pentru Numele Meu.” (Matei 24: 9). Suferind de ură din cauza înfrângerii sale și a înlăturării din cer prin lupta de acolo cu Domnul, Satan a fost hotărât ca poporul de legământ a lui Iehova de pe pământ nu va trebui să dea niciodată mărturia în numele lui Iehova și a lui Cristos, mărturie care va tinde să justifice Numele lui Iehova. Prin urmare, Satan a pregătit toate puterile conducătoare ale „Creștinătății” împotriva poporului lui Dumnezeu și a căutat distrugerea lor: „Dar curtea care este în afara Templului las-o afară și nu o măsură, pentru că a fost dată neamurilor: și cetatea sfântă o vor călca în picioare patruzeci și două de luni. Voi da putere celor doi martori ai mei și vor profeți o mie două sute șazeci de zile, îmbrăcați în saci. Și când ei vor fi terminat mărturia lor, fiara, care se ridică din abis va face război cu ei, îi va birui și-i va omorî. Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari, care în sens spiritual este numită Sodoma și Egipt, unde, de asemenea, Domnul nostru a fost răstignit.” - Apoc. 11: 2,3,7,8.

Marea Britanie și Statele Unite, adică să spunem, „Creștinătatea” este locul unde atacul s-a produs în mod special, fiind început mai întâi în Canada, unul dintre guvernele sistemului imperiului anglo-american. Organizația lui Dumnezeu pe pământ a fost capturată și „CASELE [au fost] JEFUITE”; adică, multe case ale consacraților au fost percheziționate și jefuite, iar ocupanții au fost arestați pentru că au avut în posesia lor cărți de cântări, Biblii și alte cărți referitoare la Biblie, în special Studii în Scripturi. La scurt timp jaful și percheziția de către agenții lui Satan a început în Statele Unite și sediul și în birourile Societății au fost jefuite și percheziționate fără mandat legal și registrele de cont și documentele importante au fost confiscate și duse. Apoi au urmat percheziții în multe case particulare, precum și în sălile de clasă ale poporului lui Dumnezeu, o confiscare în masă a proprietăților lor și mulți au fost arestați și aruncați în închisoare pentru că au avut în posesie Biblii și cărți care poartă mărturie despre numele lui Iehova Dumnezeu și Împărăția lui.

Nici o umilire mai mare nu poate fi îngrămadită peste o femeie evlavioasă decât să fie violată. Profetia spune: „ȘI FEMEILE VIOLATE”, adică acele „fecioare caste” dedicate lui Hristos, care au fost în așteptare pentru venirea Marelui. (2 Corinteni 11: 2; Matei 25: 1-3) Acești devotați credincioși au fost foarte umiliți de către agenții lui Satan, care sub pretextul să facă lumea sigură pentru democrație nu au arătat nici un respect pentru relația pură și nepătată a celor credincioși față de Hristos. Agenții celui rău au încercat să le forțeze pe aceste fecioare să-și abandoneze starea lor de devotament neprihănit față de Hristos și să se alăture forțelor Diavolului; și atunci când cei credincioși au refuzat să cedeze, lucrarea lor a fost ucisă, iar unii dintre ei au fost de fapt uciși. Aceasta a fost o încercare violentă de a-i seduce pe unii, dar care nu a reușit, credincioșii preferând moartea decât să cedeze.

Dar acolo au fost aceia care și înainte de această dată au fost în organizația a lui Dumnezeu, care au cedat seducătorilor lui Satan. O femeie bună își va apăra virtutea ei cu prețul vieții ei, dar una mai slabă va fi convinsă prin frică sau prin alt motiv să cedeze la asaltul seducătorilor. În timpul Războiului Mondial au fost cei care au devenit necredincioși față de Dumnezeu și față de Hristos, fiind convinși prin frică și prin alte cauze să cedeze influențelor rele și forțelor angajate de Satan și agenții săi; și astfel a devenit pângăriți, fie mergând înapoi în lume și negându-l pe Domnul fie devenind membrii ai clasei „servului rău”, „omul păcatului”, „fiul pierzării.” Astfel au fost violate, în sensul Scripturii, prin agenții lui Satan, iar virginitatea lor a fost pierdută. Astfel aceste necurate nu mai puteau fi numite „fecioare”, dar pot fi numite „femei.” (Ier. 51:30) Cei care au avut frică de om sau pentru orice alt motiv au permis să fie aduși în legătură cu organizația lui Satan, au devenit astfel necurați și faptele arată că mulți dintre cei care au fost în legământ cu Dumnezeu și Hristos au căzut, astfel, departe. Acolo a fost un semn clar de distincție între aceștia și credincioșii care au rămas credincioși Domnului și au fost dispuși să se supună oricărui fel de pedeapsă, mai degrabă decât să cedeze. În timpul de presiune mulți care au fost în legământ cu Domnul s-au salvat de la închisoare, cedând și mulți dintre cei care au refuzat să se supună influenței lui Satan au fost închiși.

„CETATEA”, organizația lui Dumnezeu pe pământ, a fost luată, ceea ce înseamnă că inamicul a forțat pe poporul lui Dumnezeu de legământ de pe pământ să înceteze lucrarea lor. Lucrarea Ilie a fost ucisă, sau oprită și niciodată după aceea nu a reînviat. Dar acei membri credincioși ai organizației lui Dumnezeu prin harul Său, ulterior, s-au ridicat din nou și au reînviat și s-au angajat în lucrarea Domnului prefigurată de Elisei. Asta, desigur, a fost după ce au fost eliberați din închisoarea organizației lui Satan. Cei în legământ cu Hristos și Dumnezeu, care au fost slabi în credință și au căzut de frică în

organizația lui Satan și au ieșit afară, dintre care unii au încercat să înfăptuiască o "lucrare moartă", adică, lucrarea Ilie, care a ajuns la sfârșit în 1918. Aceștia nemaifiind fecioare, pentru că au fost violați de organizația lui Satan, sunt, prin urmare necurați și ei nu au voie să intre în Casa Domnului.

În 1918, în timpul asaltului făcut de agenți lui Satan, oamenii care au format atunci organizația lui Dumnezeu pe pământ au fost despărțiți în două companii sau divizii. **„JUMĂTATE DIN CETATE VA MERGE ÎN ROBIE”**, spune profetul. Această captivitate nu pare să se aplice la „marea mulțime”, în conformitate cu Ezechiel 39: 22-24, pentru că „marea mulțime” nu a fost niciodată în rânduri pentru împărăție; întrucât profeția lui Zaharia de aici se ocupă cu cei din organizație care au răspuns la chemarea pentru Împărăție în momentul în care Isus Hristos a apărut la templu. Din întreaga companie sau organizație, simbolizată prin „CETATE”, o parte se duce în clasa "servului rău", în timp ce pe cealaltă parte Domnul o folosește ca să o facă clasa "servul credincios și înțelept." (Matei 24: 45-51) Concluzia clară care să fie trasă din limbajul profeției lui Zaharia este că partea care merge în captivitate este tăiată complet din organizația lui Dumnezeu. Exact în contrast cu aceasta profetul spune: **„DAR RESTUL [adică rămășița] POPORULUI NU VA FI STÂRPIT DIN CETATE.”**

Nu există nici un fel de dovezi în această profeție să demonstreze că „JUMĂTATE”, sau o parte, care este „TĂIATĂ” este restaurată vreodată în cetate. Această concluzie este exact în armonie cu soarta finală a clasei „servului rău”, „omul păcatului.” Acest lucru fiind adevărat, profeția lui Ezechiel 39, care implică pe clasa „mulțimii mari”, nu este implicată deloc în această ilustrație profetică înregistrată de Zaharia. Profeția lui Zaharia se ocupă în mod special cu cei care sunt în curs de pregătire pentru bătălia finală a Armagedonului și, în acest moment special din profeție, partea credincioasă, care este pregătit pentru folosul lui Iehova este evidențiată. „Marea mulțime” nu va avea nimic de-a face cu bătălia de la Armagedon și cei care cedează lui Satan și se alătură organizației lui fac acest lucru înainte ca bătălia să fie luptată. Cei din rămășiță, care-și mențin integritatea, puritatea și curăția lor nepătată, sunt cei despre care Dumnezeu declară: **„RESTUL POPORULUI NU VA FI STÂRPIT DIN CETATE”**, iar aceasta este exact în contrast cu clasa care se încadrează pe lângă Satan. Acea „JUMĂTATE”, sau parte, care „merge în robie” înseamnă că se alătură și merge cu organizația inamicului. Orice interpretare a acestei părți a profeției în opoziție cu ceea ce se spune aici și care a fost până acum publicat, nu este corectă. Explicația de mai sus dată aici este pe deplin susținută de Scripturi și de faptele care deja se întâmplă, care este cea mai bună regulă pentru a determina corectitudinea cu privire la o explicație profetică.

Cei care s-au angajat neegoist în lucrarea lui Ilie și care au rezistat atacurilor lui Satan și agenților săi în timpul în care lucrarea Ilie a fost ucisă,

clasă care a fost prefigurată de Mardoheu și Naomi, sunt cei care formează jumătatea (sau partea) poporului Domnului care prin harul Său sunt folosiți de el pentru a începe și duce mai departe lucrarea Elisei. Aceștia nu sunt stârpiți din „CETATE” sau organizație. La timpul potrivit cei ilustrați de Estera și Rut sunt aduși și a făcuți o parte a „CETĂȚII” și devin o parte a restului sau a rămășiței. Afirmatia că „RESTUL... NU VA FI STÂRPIT” cu siguranță înseamnă că activitatea Elisei-lehu nu va eșua, dar că cei cărora li se permite să se angajeze în această lucrare își mențin integritatea și vor fi pentru totdeauna cu Domnul în templu sau sfânta organizație a lui Iehova.

Rămășița credincioasă, curățată și făcută o parte a organizației templu, este cea care constituie poporul lui Dumnezeu „scos pentru numele său”, popor peste care Dumnezeu își așează numele lui și îi trimite mai departe pentru a fi martori; și acestei clase el le încredințează „mărturia lui Isus Hristos.” Împotriva acestei rămășițe credincioase Satan își adună forțele lui să facă război. (Apoc. 12:17) Această profeție este o asigurare că Satan nu poate avea succes împotriva rămășiței credincioase a lui Iehova. Acea jumătate devotată a cetății este zidită în Sion și pentru aceștia Iehova este un turn tare de refugiu, în care îi conduce și sunt în siguranță. (Prov 18:10, ARV) Acea parte a profeției lui Zaharia (14: 1,2) a fost îndeplinită, iar activitatea de pregătire continuă, privind în perspectivă spre marea bătălie de la Armaghedon.

ALINIERE

Iehova a oprit războiul mondial în 1918 „de dragul celor aleși”, ca pregătirea să poată fi făcută pentru lupta care vine. Hristos Isus apoi a început să strângă la sine rămășița credincioasă. (2 Tesaloniceni 2: 1) Rămășița este strânsă în templu, unsă și trimisă cu porunca să „predice Evanghelia aceasta a Împărăției la națiuni pentru o mărturie”, înainte ca bătălia finală să fie luptată. (Matei 24: 14,21, 22) Acești credincioși care-și mențin integritatea lor și ascultă de Domnul, proclamă bucuria mesajul de avertizare conducătorilor și mesajul de bucurie pentru cei care iubesc dreptatea și care doresc să învețe despre Iehova și Împărăția lui. Acești credincioși sunt dușmanii adevărați ai lui Satan pe pământ. Ei constituie „RESTUL [care] NU VA FI STÂRPIT DIN CETATE”, dar pe care Domnul i-a pregătit pentru serviciul său. Ei sunt în templu și fac serviciul în templu prin proclamarea continuă a numelui lui Dumnezeu și cântând laude lui mai departe, anunțându-l pe Regele și Împărăția lui.

Domnul aduce marele „car de război” în atenția rămășiței. (Ezechiel 1) Zaharia spune: „ATUNCI DOMNUL [IEHOVA] VA IEȘI.” (14: 3) Iehova acordă atenție la lucrurile legate de pământ, unde marea lui bătălie va fi luptată și, astfel, el „va

ieși”. Reprezentantul principal a lui Iehova, Isus Cristos, are locul său în fruntea coloanei de luptă a lui Iehova, călare pe un „cal alb”, prin urmare, un cal înșeuat pentru război drept. El apare în ordinea de bătaie pe muntele Sionului, în fruntea marii organizații a lui Iehova. (Apoc 19: 11,14) El este însoțit de o oaste de îngeri războinici puternici. (Matei 25: 31) Acolo, pe muntele Sionului el adună la el pe toți cei 144.000 de membri ai corpului său, inclusiv rămășița credincioasă de pe pământ, toți aceștia sunt uniți în cântarea de laudă pentru victoria lui Iehova și a puternicului său uns. Notați că cei care sunt cu el acolo nu s-au „întinat cu femeii [asemenea altor oameni], pentru că sunt virgini” și nu sunt stârpiți din „oraș”, dar ei îl urmează pe Capul și Conducătorul lor oriunde merge și sunt ascultători de porunca lui. Ei sunt ilustrați ca fiind pe muntele Sionului, adică, în organizația Domnului, proclamând laudele lui Iehova și a Regelui său. (Apocalipsa 14: 1-4) Este adunarea la un loc a guvernului drept a lui Iehova sub Hristos și acesta va îndepărta proasta guvernare a lui Satan și va domni apoi pentru totdeauna în dreptate.

Satan, trezindu-se din șocul primit de el în timpul în care a fost aruncat din cer, acum adună cu îndrăzneală la olaltă toate forțele sale de război, pentru că el , „știe că are puțină vreme” și, prin urmare el se grăbește să se pregătească pentru luptă. Satan are trei purtători de cuvânt speciali, adică, (1) Gog, reprezentantul său șef și, prin urmare, acesta este reprezentantul „balaurului”, care adună forțele balaurului; (2), „fiara”, adică, întreaga organizație vizibilă sau lumească a diavolului și (3), „profetul mincinos”, adică sistemul imperial anglo-american și, prin urmare „Creștinătatea.” (Apoc 16:13) Cel din urmă menține un aspect înțelept și rostește cuvinte mari și hulitoare să înșele și să inducă pe oameni în eroare, prin urmare este desemnat drept „profetul mincinos.” Acesta proclamă în mod expres mesajul că acesta va face lumea un loc potrivit pentru a trăi în ea. Toate forțele lui Satan exercită o mare putere și influență asupra popoarelor de pe pământ și ceea ce fac ele par pentru oamenii fără Dumnezeu ca miraculos. „Acestea sunt duhuri de draci, lucrând miracole, care merg înainte la împărații pământului și a întregii lumi, să îi adune la războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.” - Apocalipsa 16: 14.

Organizația de război a lui Satan este aici simbolizată prin „care” și pe acestea el le grăbește la locul de adunare făcând multă fanfaronadă și zgomot, manifestându-și scopul de a-i impresiona pe oamenii ignoranți, el se grăbește să se pregătească de luptă. „Carele vor năvăli pe străzi, se vor izbi unul de altul pe drumurile late; vor părea ca torțele, vor alerga ca fulgerele.” (Naum 2: 4). În mijlocul unui mare volum de zgomot, lăudăros și gălăgios, a lui Satan și a agenților săi vizibili el îi obligă să se pregătească pentru război: „Zgomotul unui

bici și zgomotul uruitului roților, a cailor cabrați și a carelor sărind.” - Naum. 3: 2.

Apare evident că din timpul în care Domnul „va ieși”, după cum se menționează în versetul trei al acestei profeții a lui Zaharia, până la începutul „LUPTEI” este o perioadă de timp de o lungime considerabilă, a cărei durată nu este făcută cunoscut. Iehova, atunci când vine, este ilustrat de profet ca stând mai presus de întreaga sa organizație. **„PICIOARELE LUI VOR STA ÎN ACEA ZI PE MUNTELE MĂSLINILOR, CARE ESTE ÎNAINTEA IERUSALIMULUI, LA EST ȘI MUNTELE MĂSLINILOR SE VA DESPICA ÎN MIJLOCUL SĂU SPRE EST ȘI SPRE VEST ȘI VA FI O VALE FOARTE MARE; ȘI JUMĂTATE DE MUNTE SE VA RETRAGE SPRE NORD ȘI JUMĂTATE DIN EL SPRE SUD.”** (14: 4) Stând astfel, picioarele vor reprezenta că toate forțele sale puternice sunt sub comanda sa. O expresie asemănătoare apare cu privire la Barak, care, cu o ocazie a condus forțele Domnului și care „s-a urcat cu zece mii de oameni la picioarele sale.” A fost la acel timp că Dumnezeu a luptat pentru poporul Său de legământ și ilustrează modul în care el iese și va lupta pentru ei din nou. (Judecători 4:10; 5:20) Iehova este marele Războinic și organizația sa de război este la picioarele sale, „zece mii”, fiind un simbol al întregii organizații. - Deut. 33: 3.

Picioarele lui „STĂTEAU” pe muntele Măslinilor, spune profetul, **„MUNTELE MĂSLINILOR, CARE ESTE ÎNAINTEA IERUSALIMULUI”** este organizația universală a lui Iehova din care el îl trimite pe Unsului Său, Isus Hristos, ca reprezentant principal. El face aceasta când îl trimite pe Hristos Isus, Capul organizației sale capitale și îi poruncește să stea și să domnească în mijlocul dușmanilor. (Ps 110: 2; Dan 12: 1) Începutul acestei perioade de timp, sau „ziua aceea”, marchează începutul domniei lui Hristos, adică, în 1914. Din acel timp Iehova „stă” ca sprijinul de la mâna dreaptă a Unsului său. „Domnul de la dreapta Ta va străpunge împărați în ziua mâniei Lui, El va judeca printre păgâni [națiuni], el va umple locurile cu trupurile moarte, va lovi capetele peste multe țări.” - Ps. 110: 5,6.

Cuvântul „IERUSALIM”, în acest verset patru al profeției, îi include pe toți cei născuți de spirit de pe pământ, în special pe rămășița credincioasă, care este partea vizibilă a organizației lui Iehova. Partea invizibilă sau cerească a organizației lui Iehova umbrește partea vizibilă, la fel cum și Muntele Măslinilor, la răsărit de Ierusalim umbrește acel oraș. **„MUNTELE MĂSLINILOR”**, este marea organizație universală a lui Iehova Dumnezeu, pe care picioarele lui Iehova stau și din acel punct el supraveghează operațiunile armatei sale împotriva națiunilor inamice și a forțele adunate împotriva Ierusalimului. Muntele este **„LA EST”**, adică direcția din care Isus și-a făcut intrarea triumfală în Ierusalim, când el însuși s-a oferit ca Rege. (Luca 19: 35-38) Este, de asemenea, punctul din care el ca marele Funcționar al lui Iehova, inspectează pământul, după cum se menționează în Zaharia 1:10. Isus a fost pe Muntele Măslinilor în

timpul în care a dat profeția cu privire la sfârșitul lumii, despre care Zaharia a profețit aici. Estul este direcția din care Domnul îl ridică pe îngerul cu „pecetea Dumnezeului celui viu.” - Apoc 7: 2, 3; Lumină, Vol. 1, pagina 86.

Lucifer a fost la un moment dat un funcționar în organizația lui Iehova, ilustrată de Muntele Măslinilor, dar din cauza răzvrătirii lui a fost aruncat afară din „munte” ca profan. (Ezechiel 28: 14-16) Picioarele lui Iehova stau pe munte, în timpul în care Ierusalimul contrafăcut, adică, "Creștinătatea" fățarnică, este distrusă: „Atunci heruvimii și-au ridicat aripile și roțile de lângă ei; și gloria Dumnezeului lui Israel era peste ei, deasupra lor și gloria Domnului s-a urcat din mijlocul cetății [condamnate] și a stat pe muntele care se află pe partea de est a orașului.” (Ezechiel 11: 22,23) Profeția lui Zaharia descrie că, atunci când picioarele lui Iehova „**VOR STA... PE MUNTELE MĂSLINILOR**”, acesta se va despica în mijlocul lui și vor deveni doi munți și apoi sunt numiți de Domnul „**MUNȚII MEI.**” (14: 5, RV, marg) În anul 1914 că Iehova „a ieșit” din organizația sa universală, venind desigur prin faptul că trimite pe marea „piatră”, care este Regele lui uns, Hristos. Această piatră, tăiată din „**MUNTELE MĂSLINILOR**”, devine un mare munte care umple întregul pământ - Dan 2: 34,44,45.

Când picioarele lui Iehova au stat pe Muntele Măslinilor, spune profetul, a fost o scindare pentru (în favoarea) Ierusalim, care va fi acum la capătul vestic al scindării sau a văii, în aliniere dreaptă cu aceasta, ca rezultat al acțiunii că picioarele lui Iehova stăteau pe munte pentru a-și aduce Împărăția lui. În acel timp un mare război s-a desfășurat în cer și mai târziu, atunci când faptele au fost dezvăluite la poporul consacrat al lui Dumnezeu de pe pământ că „Națiunea este născută”, a fost un mare cutremur în mijlocul lor. Publicarea explicației din Apocalips a capitolul doisprezece în Turnul de Veghere, sub titlul de „Nașterea Națiunii”, a provocat o agitație mare în rândul poporului de legământ a lui Dumnezeu. Scindarea Muntelui Măslinilor formează o mare vale, iar acest lucru oferă o cale sau un mers pentru o mare cale înaltă. (Isaia 35: 8, 9) Aceasta este valea Împărăției.

„**JUMĂTATE DE MUNTE**”, care se mișcă spre nord reprezintă familia regală a lui Iehova, Hristos, acum în puterea Împărăției. „**NORDUL**” este o poziție superioară, drept capitala Sionului, organizația lui Iehova; prin urmare, despre aceasta este scris de psalmist: „Frumoasă în înălțime, bucuria întregului pământ, este muntele Sion, în părțile din nord, cetatea marelui Împărat. Dumnezeu este cunoscut în palatele ei ca un loc de scăpare.” (Ps 48: 2,3) Poziția lui Iehova este aceea de a acoperi Ierusalimul; prin urmare, piciorul drept se odihnește jumătatea de nord a muntelui, sau capitala organizației sale, iar acest lucru îl ilustrează pe Iehova drept Capul lui Hristos. (1 Corinteni 11: 3). Piciorul stâng se odihnește pe jumătatea sudică a muntelui, sau pe cealaltă parte a organizației sale, adică, organizația sa universală.

Satan a încercat să-și mute poziția sa, la un moment dat, în „partea de miazănoapte”, dar nu a reușit. (Isaia 14: 13,14). Aceasta este direcția autorității supreme, din care vine distrugerea „Creștinătății” și a tuturor celorlalte părți ale organizației lui Satan. „Am ridicat pe unul din nord și va veni, de la răsăritul soarelui va chema el numele meu; și va veni peste prinți ca peste mortar și precum olarul calcă în picioare lutul.” (Isaia 41:25) Ezechiel a profețit: „A fost în conformitate cu... viziunea pe care am văzut-o când Eu am venit să profețesc că cetatea va fi distrusă.” (Ezechiel 43: 3, marg 1: 4). După ce Hristos Isus este făcut capul Casei Regale pe restul organizației lui Iehova o ia într-o poziție de subordonare; iar acest lucru este ilustrat de muntele din partea de sud a scindării sau a văi, muntele pe care stătea piciorul stâng a lui Iehova.

Profeția oferă acum conducere pentru cei care-l iubesc pe Dumnezeu, zicând: **„ȘI VOI VEȚI FUGI SPRE VALEA MUNȚILOR MEI.”** (14: 5, ARV, marg) Clasa rămășiței a „servului credincios și înțelept”, sunt primii care observă și apreciază această dispoziție pentru protecția și siguranța lor. Ei văd că Împărăția este născută și „Creștinătatea” a pus un lucru abominabil în locul poziției acesteia și ei fug la munți: „De aceea când veți vedea urâciunea pustiiri, spusă prin profetul Daniel, stând în picioare în locul sfânt, (cine citește să înțeleagă); atunci cei din Iudeea, să fugă în munți.” (Matei 24: 15,16) Cei "care vor fi în Iudeea" sunt puși deoparte pentru serviciul și lauda numelui lui Iehova. „Și când veți vedea [necredinciosul] Ierusalimul [adică "Creștinătatea" sau "Creștinismul organizat"] înconjurat de [a lui Iehova] oști [cei șase cu armele de nimicire, descrise în Ezechiel 9], să știți că atunci pustiirea lui este aproape. Atunci cei care sunt în Iudeea să fugă la munți și cei care sunt în mijlocul ei să iasă afară și cei de pe câmpuri să nu intre în el. Pentru că acelea vor fi zile de război, pentru a fi împlinite toate cele scrise.” (Luca 21: 20-22) În acest răstimp, în „VALE”, martorii lui Iehova sunt protejați de jumătatea de nord (Hristos) și de jumătatea de sud (îngerii din organizația universală a lui Iehova). „Îngerul Domnului își așează tabăra de jur împrejurul celor ce se tem de el și îi eliberează.” (Ps 34: 7). „Căci El va porunci îngerilor săi pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale.” - Ps. 91:11.

„Muntele” cedează la atingere irezistibilă a picioarelor lui Iehova și se separă după voia lui, formând o vale foarte aproape pentru și accesul ușor al rămășiței, ilustrată de „Ierusalim.” Acest lucru este arătat prin cuvintele profetului care spun (14: 5) **„VALEA... VA AJUNGE PÂNĂ LA AȚEL”**, ceea ce înseamnă **„AJUNGE FOARTE APROAPE”** (Roth.), care este în folosul prioritar al celor care nu sunt "stârpiți din cetate". **„DA, VEȚI FUGI”**; adică rămășița va fugi în vale. (2: 6, 7) „Fugiți din mijlocul Babilonului și să își scape fiecare om sufletul său, nu fiți stârpiți în nelegiuirea lui, pentru că acesta este timpul războiului Domnului; el îi va întoarce o răsplată.” (Ieremia 51: 6). **„CUM AȚI FUGIT DE CUTREMURUL DE PĂMÂNT**

DE PE VREMEA LUI OZIA.” Ozia, împăratul lui Israel, a încercat profan să ofere tămâie dar a fost lovit cu maladia mortală a leprei și a fost „stârpit din Casa Domnului”; și această faptă este în legătură cu cutremurul. (A se vedea Josephus Ant IX, 10,4; 2 Cronici 26: 16-21) Aceasta corespunde cu timpul după ce „Creștinătatea”, a fost tăiată de la Domnul și după îndeplinirea viziunii avută de Isaia despre Domnul în templul său. (Isaia 6: 1-10) Aceste profeții localizează timpul „fugii rămașiței” ca având loc după 1918. „Marea mulțime” și clasa Ionadab fug în această vale a siguranței la timpul convenit al lui Dumnezeu.

Imaginea profetică arată mai întâi picioarele lui Iehova stând pe munte; și acum Împuternicitul său, Isus Cristos, se deplasează la Ierusalim la templu pentru judecată și pentru justificarea numelui său, despre care profetul Zaharia spune: **„ȘI DOMNUL DUMNEZEUL MEU VA VENI.”** (14: 5) Următoarele cuvinte ale profeției care urmează arată să fie adresate de profet către Iehova, când spune: **„ȘI TOȚI CEI SFINȚI ÎMPREUNĂ CU TINE [Iehova].”** (14: 5, RV) Evident „sfinții” aici înseamnă creaturi sfinte, serafimii și îngerii, care-l însoțesc pe Isus la templu. (Matei 25: 31; Iuda 14,15; Isaia 6: 1,2) Toți aceștia sunt invizibili acum pentru cei care fug în vale și care iau poziție de pregătire pentru marea bătălie care urmează să fie dată.

Pregătirea pentru luptă continuă și forțele își preiau pozițiile lor diferite. Într-o perioadă de ceață există o lumină a zilei, dar nu o lumină clară. Această ilustrație despre ceață pare să ilustreze următoarele exprimări ale profeției: **„ȘI SE VA ÎNTÂMPLA ÎN ACEA ZI, CĂ LUMINA NU VA FI NICI LUMINOASĂ [DESĂVÂRȘITĂ, marg.], NICI ÎNTUNECOASĂ [GROASĂ, mar.]”** (14: 6) În conformitate cu Rotherham: **„ACOLO NU VA FI LUMINĂ, STELELE STRĂLUCITOARE SE VOR ÎNDEPĂRTA.”** Cuvântul ebraic pentru "întunecat" înseamnă „micșorare”, sau, îngroșat", asemenea laptelui coagulat (Iov 10:10) sau a apei înghețate. (Ex 15: 8) Prin urmare, în timpul stării tulbure din cer lumina este doar aparentă. Această perioadă de timp, atunci când nu a existat nici o lumină clară pare să-ai fi avut începutul aproximativ la sfârșitul lui 1914 și a continuat până la sfârșitul perioadei de 1260 de zile, adică, septembrie 1922. (Apoc 12: 6,13,14) Aceasta a fost perioada de timp în care nu a existat nici o lumină clară, dar un timp de vorbărie multă, presupuneri și interpretări personale din partea poporului de legământ a lui Dumnezeu, „taina lui Dumnezeu” nefiind atunci „terminată”. (Apoc 10: 7; Lumină, Vol. 1, pagina 180) De atunci profețiile s-au dezvăluit treptat pentru cei pe deplin devotați lui Dumnezeu, dar este încă o zi de întuneric pentru cei care au refuzat să se hrănească cu hrana convenabilă de care Iehova s-a îngrijit pentru cei ce-L iubesc.

Începând cu 1914 și până la Armaghedon, prin urmare, pare a fi o perioadă de timp pusă deoparte ca deosebită în sine. **„DAR ACEASTA VA FI O ZI [ȘI ACEASTA VA FI O ZI DE LA SINE, Roth.], CUNOSCUTĂ NICI CA ZI, NICI CA NOAPTE; DAR SE VA**

ÎNTÂMPLA, CĂ SEARA VA FI LUMINĂ.” (14: 7) Perioada de timp de la începutul Împărăției până la justificarea numelui lui Iehova la Armagedon este o perioadă de timp separată și distinctă de domnia de o mie de ani a lui Hristos și este, prin urmare, „O ZI DE LA SINE.” Acest lucru ar sugera faptul că „o mie de ani”, menționată în Apocalipsa 20: 4, începe cu legarea lui Satan și nu cu nașterea Împărăției. Această „ZI” specială este cea în care lumina clasei templului continuă să progreseze promițător deoarece Iehova dezvăluie profețiile lui pentru învățatura și mângâierea lor și ajunge treptat până la lumina deplină a zilei. (Prov. 4:18) Prin urmare, „**ZIUA**”, sau perioada de timp, este pregătirea unei clase în sine. Este ziua Domnului; și în parte o zi de binecuvântare este pentru cei care continuă să-și mențină integritatea lor față de Iehova, în special de la și după 1926! - Dan. 12:12.

„**ACEASTA VA FI O ZI SPECIALĂ**” (Leeser) și acea zi va fi, „**CUNOScutĂ DE DOMNUL.**” (RV) Aceasta înseamnă că aparține în special pentru serviciul lui Iehova de la începutul Împărăției și la justificarea numelui său, scop pentru care este pusă deoparte. Să fiți siguri, Iehova a cunoscut mai dinainte ziua, deoarece el știe totul; dar nu acesta este cugetul textului, ci, în conformitate cu un traducător, „**ACEASTA VA FI O ZI SPECIALĂ, CARE CU ADEVĂRAT VA FI CUNOScutĂ DE DOMNUL**” [ziua]. Martorii lui Iehova sunt cei care știu despre ea și o apreciază, iar acum ei o fac cunoscut și altora.

Perioada de timp descrisă aici de Zaharia este perioada menționată de Daniel atunci când iată „mulți aleargă înapoi și încolo”, adică, să caute în paginile Cuvântului scris a lui Iehova, în special profețiile, ca să obțină înțelegere și discernământ despre calea dreaptă pentru a merge în conformitate cu voia lui Dumnezeu pe care a exprimat-o; prin urmare, perioada „**NU ESTE NICI ZI, NICI NOAPTE.**” Afirmația este că „**ÎN TIMPUL SERII ACOLO VA FI LUMINĂ.**” (RV) Sclipirea de fulger din templul lui Iehova furnizează luminare pentru poporul Său și aceasta iluminare este răsplata lor pentru că „aleargă înapoi și încolo” căutând și crescând în cunoștință. (Apoc 11:19; Dan. 12: 4) Acesta este timpul când înțelepții înțeleg. (Dan. 12:10) Acum copiii Sionului sunt învățați de Dumnezeu și cresc în înțelepciune, prin harul Său. (Is. 54:13). Lumina lor a sosit, iar ei se ridică și luminează. (Isaia 60: 1, 2) Treptat lumina se va contopi cu ziua perfectă. „Soarele nu va mai fi lumina ta ziua, nici luna nu te va mai lumina prin strălucire: dar Domnul va fi a ta lumină veșnică și Dumnezeul tău, gloria ta. Soarele tău nu va mai apune, nici luna luna ta nu se va retrage: pentru Domnul va fi lumina ta pe vecie și zilele suferinței tale se vor sfârși.” (Isaia 60: 19, 20) „Mai mult, lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va înșeptiță, ca lumina a șapte zile, în ziua în care leagă Domnul spărtura poporului său și vindecă lovitura rănii lui.” (Isaia 30: 26) „Și cetatea [noul Ierusalim] nu are

nevoie nici de soare, nici de lună, să strălucească în ea: fiindcă gloria lui Dumnezeu a luminat-o și Mielul este lumina ei" - Apoc 21:23.

Pentru poporul uns a lui Dumnezeu aceasta a fost o zi de lucruri minunate; prin urmare, Zaharia profețește: **„ȘI SE VA ÎNTÂMPLA ÎN ACEA ZI [ACEASTA SE VA ÎNTÂMPLA ÎN ACEA ZI, Roth.], CĂ APE VII VOR IEȘII DIN IERUSALIM: JUMĂTATE DIN ELE SPRE MAREA DE ODINIOARĂ ȘI JUMĂTATE DIN ELE SPRE MAREA REȚINUTĂ; VARA ȘI IARNA VA FI ACEASTA.”** (14: 8) Această profeție arată că este o zi a minunilor, o zi pe care a făcut-o Iehova. (Ps 118: 22,23) Iehova trimite mai departe râul miraculos al adevărului, pe care profetul îl numește **„APE VII”**, care pleacă de la templul lui Iehova. (Ezechiel 47: 1) La aceste ape vii martorii lui Iehova acum pe pământ sunt însărcinați să invite pe „oricine vrea” să vină și „să ia apa vieții fără plată.” (Apoc 22:17) **„Și se va întâmpla în acea zi, că munții [Sion, Moria, Muntele Măslinilor] vor picura vin nou și dealurile vor curge cu lapte și toate râurile lui Iuda vor curge cu ape și o fântână va ieși afară din Casa Domnului și va uda valea Sitimului.”** - Ioel 3:18.

O parte din apele sfinte merg spre **„MAREA DE ODINIOARĂ”**, adică, Marea Moartă sau Sărată. Această mare a fost învecinată cu tribul lui Iuda, adică, cei care l-au lăudat pe Iehova și, prin urmare au ilustrat pe clasa Ionadab care a luat loc în car cu „lehu.” Cealaltă parte a apelor merg **„SPRE MAREA REȚINUTĂ [SPRE MAREA DE APUS, Leaser]”**, ceea ce înseamnă în mod evident Marea Mediterană. Acest lucru nu este strict o mare a Țării sfinte, dar este numită „marea cea mare.” Clasa Ionadab primește apele dătătoare de viață înainte de Armaghedon, iar restul omenirii (simbolizată de „marea cea mare”) va primi adevărul dincolo sau după Armaghedon. Acest lucru ar ilustra, de asemenea, adevărul că „domnia lui va fi de la o mare,... până la marginile pământului.” (Zah 9:10; Psalmul 72: 8) Există două anotimpuri menționate în Scripturi, „semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna” (Gen. 8:22); prin urmare, declarația profeției: **„VARA ȘI IARNA VA FI ACEASTA”**; adică pe tot parcursul anului. - 1 Tim. 2: 3,4.

Ca mărturie că „ziua” începe cu nașterea Împărăției, care a avut loc în 1914, Zaharia profețește: **„ȘI DOMNUL VA FI ÎMPĂRAT PESTE TOT PĂMÂNTUL; ÎN ACEA ZI VA FI UN SINGUR DOMN ȘI NUMELE LUI, UNUL.”** (14: 9) **„ÎN ACEA ZI”** este atunci când Dumnezeu, al cărui nume este Iehova, va demonstra la toată creația că scopul său trebuie să fie îndeplinit. Efortul lui Satan de a fi ca Cel Prea Înalt va eșua în acea zi. Versiunea Revizuită redă această parte a textului, **„ÎN ACEA ZI DOMNUL VA FI UNUL”**; iar Iehova se va face cunoscut tuturor că el este cel Atotputernic și Dumnezeul a cărui nume este Iehova. "Ca să știe că numai Tu, al cărui nume este IEHOVA, ești Cel Prea Înalt pe tot pământul." (Ps. 83:18) Toți dușmanii săi vor trebui să recunoască acest lucru. Numele lui Isus este al doilea după cel de Iehova.

Profeția următoare evident se referă la rămășiță după ce a fost eliberată de organizația lui Satan în 1919, după care poporul credincios al lui Dumnezeu a continuat în prosperitate și prin urmare se spune că sunt „în țara celor vii.” „TOATĂ ȚARA VA FI TRANSFORMATĂ ÎNTR-O CÂMPIE, DE LA GHEBA PÂNĂ LA RIMON, LA SUD DE IERUSALIM; ȘI ACESTA VA FI ÎNĂLȚAT ȘI VA FI LOCUIT PE LOCUL SĂU, DE LA POARTA LUI BENIAMIN, PÂNĂ LA LOCUL PORȚII ÎNTÂI, PÂNĂ LA POARTA COLȚULUI ȘI DE LA TURNUL LUI HANANEEL PÂNĂ LA TEASCURILE ÎMPĂRATULUI.” (14:10) „GHEBA” a fost semnul graniței de nord al regatului lui Iuda. „Rimon”, la sud de Ierusalim, a fost semnul graniței de sud a regatului lui Iuda și al Ierusalimului. (2 Regi 23: 8; Ios. 15: 21, 32; 1 Cronici 4: 27, 28, 32) Stabilirea acestor granițe prin profeție spune simbolic că cei din organizația lui Dumnezeu, din „PĂMÂNTUL” celor vii, va fi făcut asemenea câmpiei înfloritoare. Iehova acordă pentru organizația sa de pe pământ favoare și putere. Orașul Ierusalim, adică, organizația lui Dumnezeu, este „ÎNĂLȚAT ȘI LOCUIT ÎN LOCUL EI.” (8: 4, 5) Inamicul a ucis lucrarea Ilie - Ioan Botezătorul (Mal 4: 5, 6; Matei 17: 10-13), dar după 1919 Dumnezeu a ridicat pe „Elisei”, în locul acesteia, a oprit războiul distructiv a lui Satan și i-a trimis pe martorii Lui înapoi pentru a face lucrarea prefigurată de Elisei.

Orașul este „ÎNĂLȚAT... DE LA POARTA LUI BENIAMIN, PÂNĂ LA LOCUL PORȚII ÎNTÂI.” În mod evident acest lucru nu se referă la porți literale, ci la porțile (intrările) din organizația lui Dumnezeu. Porțile specificate de această profeție ar fi, în cazul orașului antic din Ierusalim, să facă un circuit complet al cetății și, astfel, ar delimita cetatea. De la poarta lui Beniamin s-ar putea întoarce în direcția opusă spre sud și apoi la nord spre „POARTA COLȚULUI”; și acest lucru sugerează că teritoriul complet ar fi ocupat de întreaga societate de 144000 a templului. Psalmistul spune: „Picioarele mi se opresc în porțile tale, o Ierusalime. Ierusalimul este zidit ca o cetate strâns unită împreună: unde triburile urcă, triburile Domnului, la mărturia lui Israel, ca să laude Numele Domnului.” (Psalmul 122: 2-4) După ce Sionul își aduce copiii, aceștia moștenesc Ierusalimul, care este organizația lui Dumnezeu. (8: 4-7) Îngerii Domnului păzesc porțile și îi permit doar pe cei credincioși și aprobați.

Descrierea continuă: „DE LA TURNUL LUI HANANEEL PÂNĂ LA TEASCURILE ÎMPĂRATULUI.” „Hananeel” înseamnă „Dumnezeu a favorizat”; și acest lucru sugerează că organizația lui Iehova restaurată pe pământ va fi ca turnurile din care Iehova va veghea asupra societății rămășiței sale cu favoare și binecuvântări. Prin favoarea lui Iehova aceștia sunt făcuți străjeri ca să trâmbițeze mesajul și să înștiințeze avertismentul lui Iehova. (Isaia 52: 7,8) „TEASCURILE”, spun simbolic că teascul Regelui uns a lui Iehova va reîncepe și că el servește deliciosul „rod al viței” pentru casa regală, bând din cel nou chiar și cu rămășița acum pe pământ. Această parte a profeției pare să spună că „bucuria Domnului” („TEASCURILE REGELUI”), precum și vegherea divină, grija,

păstrarea și favoarea sunt asigurate pentru rămășița restaurată a lui Iehova; iar acest lucru este ilustrat prin restabilirea „TURNULUI LUI HANANEEL.”

Profeția următoare arată sanctuarul lui Iehova curățit, fără acei distrugători din mijlocul credincioșilor săi: „ȘI VOR LOCUI ÎN EL ȘI NU VA MAI FI O NIMICIRE TOTALĂ, CI IERUSALIMUL VA FI LOCUIT ÎN SIGURANȚĂ.” (14:11) Sanctuarul trebuie să fie curat, ca nici un necurat, netăiat împrejur sau străin să locuiască în el (Isaia 52: 1; 35: 8; Ioel 3:17). Oamenii credincioși vor locui acolo, „ȘI NU VA MAI FI NICI UN BLESTEM.” (RV) Cei care sunt aduși în organizația sanctuarului și care rămân credincioși, prin menținerea integrității lor, vor fi acolo în siguranță. Nu este așa, cu toate acestea, cu răzvrățiții, clerul ipocrit, „omul păcatului” și ambițioșii „bătrâni aleși”, la care se va alătura în cele din urmă clasa Iuda. Aceștia nu vor fi permiși în templu - Isa 43: 28; 34: 5; Maleahi 4: 6.

Credincioșii „VOR LOCUI ÎN SIGURANȚĂ.” (Roth.) Această sprijină în continuare concluzia că „luarea orașului”, menționată în Zaharia 14: 1, 2, nu este în viitor, dar că a avut loc în 1918. Armata lui Satan strânsă la Armaghedon nu va slăbi sau distruge paza și securitatea rămășiței lui Dumnezeu. Atacul lui Gog și a hoardelor lui asupra unșilor lui Dumnezeu nu va reuși. Concluzia, prin urmare, trebuie să fie că lucrarea Domnului prin rămășița lui acum pe pământ nu va fi perturbată, dar va continua pentru a realiza scopul lui Iehova, sanctuarul lui Iehova curățit este pregătit pentru scopul său și cei din sanctuar vor continua să trâmbițeze cu bucurie laudele Celui Prea Înalt. Cu cât mai puternic trâmbițează acești credincioși laudele lui Iehova, cu atât mai mare este mânia și răutatea vrăjmașului și aceștia scrâșnesc din dinți și își exprimă răutatea lor.

Ora de luptă se apropie. Marele Feld Mareșal al lui Iehova este în fruntea armatei sale. „Ochii lui [fulgeră], ca o flacără de foc.” El este pe deplin pregătit, gata și dornic să conducă atacul asupra inamicului și să justifice în totalitate Numele sfânt al Tatălui său. Armatele sale în cer, inclusiv sfinții înviați cu oștirea lui de îngeri sfinți, urmează după el, călărind pe cai înșeuăți pentru război drept și mărșăluind spre victorie. (Apoc. 11: 11-14) Pe pământ rămășița este ca dovadă, iar aceasta este singura cu adevărat văzută de inamic; și aceasta cântă cu voce tare laudele Războinicului victorios al cărui nume este acum să fie justificat. Dincolo de întreaga sa organizație de luptă este marele Iehova Dumnezeu, Războinicul puternic, care nu cunoaște înfrângerea și care este la conducerea operațională a armatei sale.

Satan în orice timp a fost un imitator și fără îndoială va încerca să ia o poziție la fel ca și a Celui Prea Înalt și, astfel, se pune într-un loc înalt și ridicat, din care poate direcționa forțele. Mareșalul său șef, Gog, este susținut de oastea îngerilor răi și pe pământ de armate militare, marina, brațele puternic înarmate, ucigași plătiți, giganți comerciali, politicieni fără scrupule și întregul cler ipocrit al „Creștinătății.” Pe toți aceștia Satan i-a adunat la Armaghedon și

toată creația inteligentă așteaptă lovitura de gong al războiului: „**ATUNCI VA IEȘI DOMNUL ȘI VA LUPTA ÎMPOTRIVA ACELOR NAȚIUNI, CA ATUNCI CÂND A LUPTAT ÎN ZIUA BĂTĂLIEI.**” (14: 3) Viziunea lui Zaharia este acum palpitantă!

LUPTA

Priviți și iată! Dumnezeu Atotputernic s-a ridicat și a venit să lupte și să mistuie cu foc toate națiunile. (Țefania 3: 8) Priviți la cei doi „**MUNȚI DE ARAMĂ**”, unde stau picioarele marelui Cuceritor. Iată „**PATRU CARE**” venind dintre cei doi „munți.” (6: 1) Luptă este înaintea! Acum cea mai mare chestiune a tuturor timpurilor va fi stabilită prin bătaia cea mai extraordinară purtată vreodată și nu va exista niciodată o alta. Acum toate cele patru care de război în același rând și toate conduse cu furie, au ieșit dintre „munți”; și, astfel, este ilustrată întreaga organizație de luptă a lui Iehova, neclintită și desăvârșită, aruncându-se în luptă. Iehova Dumnezeu a dat porunca să atace și lupta începe ca „un mare vârtej de vânt... ridicat de la marginile pământului.” (Ieremia 25:32) „Zgomotul [luptei] va veni chiar de la marginile pământului”, pentru că Dumnezeu cerului și al pământului se mișcă cu o putere irezistibilă împotriva inamicului puternic, atât a părților invizibile și cât vizibile ale acestuia; și înaintea forțelor irezistibile a lui Iehova, inamicul se va prăbuși ca un zid putred.

Forțele lui Iehova atacă fiecare parte a fortărețelor inamicului. Acum carele de război trase de „**CAI NEGRII**” și cele trase de „**CAI ALBI**”, atacă „**ȚARA DIN NORD**”, care se află sub comanda directă a lui Gog, prințul șef al diavolului, divizie a armatei inamicului care este formată dintr-o oștire de spirite rele invizibile. O altă divizie a armatei lui Iehova, reprezentată de carele de război trase de cai peștriți, se aruncă cu putere de neînvins împotriva pozițiilor fortificate ale inamicului de pe pământ, forțe care sunt alcătuite din clasa „servului rău”, „omul păcatului”, „fiul pierzării”, puterea comercială, puterea politică, plătitului braț puternic înarmat și asupra fiecărei părți a diviziei pământești a armatei lui Satan. Împotriva tuturor acestora războinicii Domnului acum lovesc cu mare furie. „**IEHOVA... [LUPTĂ] ÎMPOTRIVA ACESTOR NAȚIUNI, CUM S-A LUPTAT ÎN ZIUA BĂTĂLIEI.**” - ARV.

Nici un cuvânt al creaturilor imperfecte nu poate descrie această bătălie teribilă, dar din moment ce Domnul declară că va lupta împotriva acestor națiuni care s-au pus în formație de luptă împotriva lui, așa cum a luptat în zilele de altădată în luptă, putem trage unele concluzii cu privire la acea luptă din ceea ce este înregistrat despre luptele de altă dată, în care Iehova a luptat în numele poporului său. Referindu-se la aceste lupte de odinioară psalmistul se roagă: „Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin, la pârau Chison; care

au pierit la En-Dor: ei au devenit ca balega pentru pământ.” (Ps 83: 9,10) Un alt profet a scris: „Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim și se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată și să împlinească fapta sa, fapta sa nemaiauzită.” (Isaia 28: 21) Despre lupta împotriva lui Sisera este scris: „Ei s-au luptat din ceruri, stelele în rândurile lor au luptat împotriva lui Sisera. Râul Chișon i-a măturat, acel râu vechi, râul Chișon. Ai călcat puterea în picioare, suflete al meu.” (Judecători 5: 20,21). Astfel, este arătat că Iehova va folosi lucrurile din natură, sau sau creația vizibilă, precum și creaturile Sale spirituale ca să lupte în bătălia sa. El a luptat împotriva Madianiților, cum este descris în Judecători 7 și 8. El a luptat o luptă pentru israeliți în zilele lui Iosafat, după cum se menționează în 2 Cronici 20: 1-26. El a luptat pentru Israel în zilele lui Ezechia (2 Cronici 32: 1-22.); și Ezechiel spune cum va lupta împotriva lui Gog și a armatei sale - Ezechiel 38: 18-23; 39: 1-8.

Când Iosua s-a angajat cu inamicul lui Israel la război, i-a ucis pe mulți cu sabia, iar Domnul a aruncat pietre mari sau bucăți de gheață din cer și prin aceste mijloace a ucis un număr chiar mai mare decât au fost uciși de sabie. Iehova atunci a făcut ca soarele și luna să rămână continuu, până când bătălia a fost gata, ca oamenii să poată vedea să alunge inamicul. „Și nu a fost nici o zi ca aceea, nici înainte, nici după aceea, când Domnul să asculte de glasul unui om, pentru că Domnul lupta pentru Israel.” (Ios. 10: 10-14) Deoarece Scripturile arată că Iehova va lupta pentru poporul său la Armagedon așa cum a făcut în zilele din vechime, putem fi siguri că el va folosi mijloace similare ca să ducă această luptă și care va include sabie, fulgere și foc și alte mijloace spectaculoase, ca oamenii să știe că lupta este a Domnului și nu a omului. Dumnezeu l-a făcut pe Ezechiel să profetească că mulți vor cădea prin sabie, de foamete și de ciumă: „Cel care este departe va muri de ciumă și cel care este aproape va cădea ucis de sabie; și cel care rămâne și este asediat va muri de foamete; astfel îmi voi potoli furia asupra lor. Deci voi întinde mâna asupra lor și voi pustii țara, da, mai pustie decât pustia spre Dibla, în toate locuințele lor; și ei vor ști că Eu sunt Domnul”. - Ezechiel 6: 12,14.

Multe scripturi arată că Domnul va folosi mijloace de distrugere, care vor lovi cu teroare în inima inamicului: „Zgomotul unei mulțimi în munți, ca vuietul unui popor mare; un zgomot tumultuos al împărățiilor națiunilor adunate împreună, Domnul oștirilor adună armata pentru luptă. Ei vin dintr-o țară depărtată, de la marginea cerurilor, Domnul și armele indignării Lui, să distrugă toată țara. Urlați, căci ziua Domnului este aproape, ea va veni ca o nimicire de la Cel Atotputernic. De aceea toate mâinile slăbesc și orice inimă omenească se topește și se vor teme, chinuri și dureri îi vor apuca, vor fi în durere ca o femeie în durerile nașterii, se vor uimi unul pe altul, fețele lor vor fi ca flăcările.” (Isaia 13: 4-8) „Fiindcă astfel mi-a vorbit Domnul oștirilor. Ca leul și leul tânăr ce

răcnește la prada sa, când o mulțime de păstori este chemată împotriva lui, nu îi va fi teamă de vocea lor, nici nu se va înjosi din cauza zgomotului lor, astfel Domnul oștirilor vă coborî să lupte pentru muntele Sion și pentru dealul acestuia. Precum păsările care zboară, astfel va apăra Domnul oștirilor Ierusalimul; apărându-l, de asemenea îl va elibera; și trecând pe deasupra îl va păstra.”- Isa 31: 4,5.

Un război care are ca rezultat o mare vărsare de sânge a creaturilor umane și nimic mai mult, nu ar o fi justificare a numelui lui Iehova. Trebuie să fie o astfel de demonstrație a puterii lui Dumnezeu prin care vor cunoaște toți că distrugerea purcede de la Iehova. Zaharia specifică anume însemnătatea distrugerii, alta decât sabia sau explozii de foc din cer, când spune: **„ȘI ACEASTA VA FI PLAGA CU CARE DOMNUL VA LOVI TOATE POPOARELE CARE AU LUPTAT [FĂCUT RĂZBOI, Roth.] ÎMPOTRIVA IERUSALIMULUI; CARNEA LE VA PUTREZI ÎN TIMP CE EI STAU ÎNCĂ ÎN PICIOARE ȘI OCHII LE VOR PUTREZI ÎN ORBITELE LOR, IAR LIMBA LE VA PUTREZI ÎN GURĂ.”** (14:12) În mod evident această scriptură înseamnă că, în timp ce divizia pământească a organizației lui Satan stă în picioare și în timp ce mășăluiește, ciuma o va secera.

Sanherib și-a avut armata sa, înaintea zidurilor Ierusalimului, pe care el a crezut-o că ar fi de neînvins, dar Domnul a lovit 185.000 dintre ei într-o singură noapte. (Isaia 37: 33-38) La Armaghedon Iehova îi va lovi cu ciumă, în timp ce sunt în formație de luptă și ei vor ști că lovitura vine de la marele Dumnezeu al universului și nu de la om. Când ofițerii inamicului dau comandă la armată și când armata încearcă să strige, spune profetul, **„LIMBA LE VA PUTREZI ÎN GURĂ.”** În timp ce ei pun în acțiune binoclurile pentru bătlălie ca să descopere locația celor credincioși lui Iehova, profetul spune: **„OCHII LE VOR PUTREZI ÎN ORBITE.”** (RV) Inamicul va încerca să îngrozească mica trupă a martorilor lui Iehova, dar strigătele lor nu vor fi de nici un folos pentru ei, deoarece Iehova îi apără și-i protejează pe ai lui; și, prin urmare credincioșii nu se tem nici de oameni nici de diavol. Rămășița credincioasă este în valea siguranței, între Hristos pe de o parte și îngerii lui Dumnezeu pe de altă parte și inamicul nu va putea să ajungă la ei. Aceste informații în avans, fără îndoială, sunt date rămășiței pentru ca aceasta să poată fi acum întărită în credință și ca ea să poată fi puternică în speranță, ca ea să poată continua fără să se teamă să sune un avertisment pentru mulțimea care se opune lucrării lui Iehova. Numai credincioșii care au încredere absolută în Iehova vor face acest lucru. Cât despre fricoși, ei nu vor fi în armata lui Dumnezeu.

În timpul prezent egoismul este predominant în fiecare parte a organizației acestei lumi. Fiecare om lumesc își caută să propriul său interes. La Armaghedon astfel de egoism va deveni și mai evident, iar în ce privește această Zaharia profetește: **„ȘI SE VA ÎNTÂMPLA ÎN ACEA ZI, CĂ VA FI UN MARE TUMULT**

[CONFUZIE MARE] DE LA DOMNUL PRINTRE EI; ȘI VOR APUCA, FIECARE, MÂNA APROAPELUI SĂU ȘI MÂNA LUI SE VA RIDICA ÎMPOTRIVA MÂINII APROAPELUI SĂU.” (14:13) Acea parte a organizației lui Satan alcătuită din oameni de pe pământ nu vor putea vedea cu ochii naturali, pe oricine care este împotriva lor din organizația lui Dumnezeu, cu excepția martorilor credincioși lui Iehova, iar aceștia vor declara în mod continuu și cu îndrăzneală adevărul și vor înfuria foarte mult inamicul. Iehova îi protejează pe cei ce sunt ai lui prin menținerea lor în valea siguranței, între „munții” lui și, în același timp Iehova provoacă ca o mare confuzie sau tumult să se răspândească în organizația pământească a lui Satan, astfel încât în confuzia lor se vor lupta unul împotriva celuilalt. Într-un mod similar Dumnezeu a provocat o mare confuzie în rândul filistenilor, atunci când au luptat împotriva lui Israel; după cum este scris: „Iată, sabia fiecărui om era împotriva semenului său: și era o foarte mare nimicire... De asemenea, toți bărbații lui Israel care se ascunseseră în muntele Efraim, când au auzit că filistenii au fugit, chiar și ei i-au urmărit neconținut în bătălie. Astfel Domnul a salvat pe Israel în acea zi; și bătălia a trecut înspre Bet-Aven.” (1 Sam. 14: 20-23) De asemenea, Zaharia spune, „**ATUNCI IEHOVA VA IEȘI ȘI VA LUPTA ÎMPOTRIVA ACESTOR NAȚIUNI CUM S-A LUPTAT ÎN ZIUA BĂTĂLIEI.**” - 14: 3, ARV.

Liga Națiunilor, pactele de pace, acordurile de dezarmare și alte acorduri asemănătoare între națiuni nu vor folosi la nimic, pentru că la ora critică nici o națiune sau popor nu va respecta cu credincioșie termenii acordurilor lor. În limbajul oamenilor lumești, ei se vor „trage pe sfoară” unii pe alții. Toate aceste acorduri sunt ne sfinte și Dumnezeu declară că ei vor fi ruși în bucăți: „Împrieteniți-vă popoarelor și veți fi sparte în bucăți; și deschideți urechea, toți cei din țările îndepărtate; încingeți-vă și veți fi spărți în bucăți. Ține-ți sfat împreună și va fi nimicit; vorbiți cuvântul și nu va rezista, căci Dumnezeu este cu noi. Fiindcă Domnul mi-a vorbit astfel cu o mână tare și m-a instruit să nu merg pe calea acestui popor, zicând: Nu spuneți: O conspirație, tuturor căroră acest popor va spune: O conspirație; nici nu vă temeți de teama lui, nici nu vă înfricoșați. Sfințiți însă pe Domnul oștirilor; și el să fie teama voastră și el să fie groaza voastră.”- Isaia 8: 9-13.

Există un singur loc sigur pentru orice om și care urmează să fie în întregime de partea Domnului. „Creștinătatea”, sau „Creștinismul”, este ipocrit și egoist la maxim. Nu există nici o dragoste adevărată între popoarele care alcătuiesc această mulțime și nici unul dintre ei nu au nici o dragoste pentru Dumnezeu și Împărăția lui. Egoismul este la control absolut. Întreaga mulțime este împotriva lui Iehova; prin urmare, este scris împotriva lui Satan și Gog și organizația sa: „Și voi chema sabia împotriva lui pe toți munții Mei, zice Domnul Dumnezeu: sabia fiecărui om va fi împotriva fratelui său. Și voi pleda împotriva lui cu ciumă și cu sânge și voi ploua peste el, pe oștile lui și peste popoarele cele

multe, care sunt cu el, o ploaie torențială și grindină mare, foc și pucioasă. Astfel mă voi preamări și mă voi sfinți; și voi fi cunoscut în ochii multor națiuni și vor cunoaște că eu sunt Domnul.” (Ezechiel 38: 21-23). Când Madianiți și aliații lor s-au angajat în luptă unul împotriva celuilalt, atunci Ghedeon și armata lui i-a urmărit și i-a ucis. În același mod în confuzia lor în timpul Armaghedonului, atunci când inamicii luptă unii împotriva altora, Iehova prin armata sa va avea o mână în luptă, ca inamicul să știe că Iehova Dumnezeu este cel care se luptă împotriva lor - Judecători 7: 23-25; 8: 1-21.

Cei care sunt dintre unși vor sta ferm împreună ca un singur om; și din acest motiv, atunci când apar printre poporul lui Dumnezeu unii care pretind a fi martorii lui Iehova, dar care se luptă împotriva celor care fac într-adevăr lucrarea Domnului, aceasta este o dovadă concludentă că tulburători nu sunt din Sion. Toți în Hristos trebuie să fie în unitate completă. Când zidul de la Ierusalim a fost construit, ordinul dat lucrătorilor a fost: „Luptați pentru frații voștri.” (Neemia 4:14) La Armaghedon toți fiii Sionului vor sta ferm împreună: **„ȘI IUDA DE ASEMENEA VĂ LUPTA LA IERUSALIM; ȘI BOGĂȚIILE TUTUROR PĂGÂNILOR DE JUR ÎMPREJUR VOR FI STRÂNSE ÎMPREUNĂ, AUR ȘI ARGINT ȘI HAINE FOARTE MULTE.”** (14:14) Aceasta este o dovadă în plus care confirmă că „Iudeii”, adică, cei care sunt credincioși lui Iehova, rămășița lui, trebuie să fie la Armaghedon și să-și facă partea lor, care nu se luptă cu arme carnale; dar partea lor este să cânte laudele lui Iehova, la fel cum israeliții au făcut atunci când a luptat în ziua lui Iosafat. (2 Cronici 20: 1-23) Rămășița credincioasă trebuie să „stea pentru viețile lor”, așa cum poporul de legământ al lui Dumnezeu a făcut atunci când dușmanii lor cu o altă ocazie au încercat distrugerea lor. (Eстера 8:11) Acest lucru va însemna că nu vor fugi dinaintea vrăjmașului, dar fețele lor vor fi asemenea diamantului și vor continua să proclame mesajul lui Iehova.

Această profeție arată că națiunile și în special „Creștinătatea”, aduce toată bogăția și puterea lor împotriva organizației lui Iehova, așa cum Amon, Moab și muntele Seir a făcut împotriva lui Iosafat, însă toți aceștia vor cădea. Inamicul știe că toată bogăția lor nu-l va birui pe poporul de legământ al lui Dumnezeu care-și menține integritatea. „Bogăția păcătosului este păstrată pentru cel drept.” (Prov 13: 22) Tot ce inamicul aduce din bogăția lui în acțiune împotriva poporului lui Iehova, Iehova o va dedica propriului nume și Împărăției sale: „Scoală-te și treieră, fiica Sionului, pentru că voi face cornul tău de fier și voi face copitele tale aramă și tu vei zdrobi în bucăți multe popoare, iar eu îi voi consacra Domnului câștigul lor și averile lor Domnului întregului pământ.” (Mica 4:13) Marele Comerț, activ prin argații săi, pun mâna acum pe posturile de radio și pe celelalte mijloace de comunicare între oameni și le utilizează astfel de pentru propriile scopuri egoiste și împotriva lui Iehova; dar lasă ca toți cei care se încred în Iehova să fie curajoși și să știe că atunci când vine timpul

cuvenit al lui Iehova, el se va folosi de radio și de orice altceva spre gloria sa. El îi are acum pe acești îndărătnici, mari „capete de cocoși”, pe pământ în batjocură completă și râde la ei atunci când se laudă cu privire la ceea ce fac ca să prevină ca mesajul său să fie ascultat. (Ps 2: 4,5) Dumnezeu îi lasă să meargă până la limita lor acum, dar el va vorbi pentru ei mai târziu și vor ști că sfârșitul lor a venit.

Iehova va provoca că „**PLAGA**” să fie pe fiecare parte a echipamentului de război a lui Satan. „**ȘI ASTFEL VA FI PLAGA CALULUI, A CATÂRULUI A CĂMILEI ȘI A MĂGARULUI ȘI A TUTUROR VITELOR CARE VOR FI ÎN ACELE CORTURI [ÎN ACESTE TABERE, Roth.], CA ACEASTĂ PLAGĂ.**” (14:15) În antichitate armatele foloseau astfel de animale de povară, precum cai, care și echipamente, ca să își desfășoare campaniile lor. (Judecători 6: 4, 5) Fără îndoială că vor utiliza lucruri similare la Armagedon și, de asemenea, alte echipamente, cum ar fi tancuri, avioane, camioane cu motor și instrumente asemănătoare; prin urmare, plăgile menționate aici cu siguranță înseamnă că Domnul va paraliza și va distruge fiecare parte a echipamentului de război a lui Satan. Nimic din ce are inamicul nu va fi cruțat. Toți trebuie să știe că Iehova este singurul Dumnezeu și că el se luptă în această mare bătălie.

Niciodată nu a existat și niciodată nu va exista o astfel de luptă ca cea a „războiului zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.” Acesta va convinge toată creația că Iehova este suprem și va justifica numele lui; și acesta este motivul principal pentru astfel de luptă. Națiunile pământului și în special „Creștinătatea”, au refuzat să dea atenție avertismentului lui Iehova. În schimb, aceste națiuni și oameni, au urmat orbește după Satan și predicatorii au fost instrumentele principale pentru a-i conduce pe ceilalți orbi. Pregătirile continuă și marea luptă se apropie. Armatele sunt pregătite și Dumnezeu spune națiunilor și în special „Creștinătății”: „Pentru că, iată, eu încep să aduc răul asupra cetății care se numește după numele meu [„Creștinismul organizat” , luându-și numele lui Hristos]; și voi să fiți cu totul nepedepsiți: Nu veți fi nepedepsiți, pentru că voi chema o sabie asupra tuturor locuitorilor pământului? Spune Domnul oștirilor... Beți și îmbățați-vă, vărsați și cădeți și nu vă mai ridicați, din cauza sabiei pe care o voi trimite printre voi.” (Ieremia 25: 29, 27) Prin sabie, foamete, ciumă și prin alte mijloace Iehova va lovi inamicul și îi va distruge toată puterea lui și va umple pământul cu morți: „Și cei uciși de Domnul vor fi în ziua aceea de la un capăt al pământului până la celălalt capăt al pământului: ei nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi pe pământ.” (Ieremia 25:33). În ceea ce privește această bătălie teribilă Isus a profețit: „Pentru că atunci va fi necaz mare, cum nu a fost de la începutul lumii până acum și nu va mai fi niciodată.” - Mat. 24:21.

Gog va fi conducătorul activ, sau generalul, responsabil de forțele militare ale lui Satan, în timp ce șeful său, Satan drept comandant suprem, va

vedea lupta din punctul lui ales de superioritate, pentru că el încearcă să fie „ca Cel Prea Înalt”. Satan va vedea organizația s-a pusă la pământ în țărână și distrusă. În limbaj simbolic Domnul descrie acea luptă, în aceste cuvinte: „Și am văzut fiara și împărații pământului și armatele lor adunați pentru a face război împotriva celui ce ședea pe cal și împotriva armatei lui. Și fiara a fost prinsă și cu ea profetul fals, care în fața sa lucra miracole, cu care înșela pe cei care au primit semnul fiarei și pe cei care se închinau icoanei sale. Aceștia doi au fost aruncați de vii într-un lac de foc care arde cu pucioasă.” (Apoc. 19: 19,20) După aceasta, ce se deduce a fi terminat, o să fie dușmanii „din țara lui Magog” pe care Domnul Isus Hristos, ca mare executor și Sabie puternică a lui Iehova, îi va anihila. (Apocalipsa 19: 21; Ezechiel 39: 6) Va fi un șoc teribil pentru Satan atunci când vede întreaga sa organizație distrusă. El va începe să vadă că el nu este atât de puternic. Apoi, se pare, executivul puternic al lui Iehova, Isus Hristos, pune mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este „Diavolul și Satan” și-l scoate din activitate. (Apocalipsa 20: 1-3), Înainte ca să meargă în groapă, el va ști că Iehova a făcut-o.

Profeția lui Zaharia descrie în mod clar aceste adevăruri, care, pe scurt, pot fi declarate în acest mod, cu alte cuvinte: După ce Satan și îngerii lui răi sunt aruncați din cer și după ce războiul mondial s-a încheiat, Isus Cristos și oștile sale însoțitoare de îngeri fac o inspecție, sau un sondaj a tuturor lucrurilor legate de pământ. Domnul vede și ia act de starea rea și ipocrită a „Creștinătății.” Hristos atunci adună împreună înaintea lui pentru judecată pe toți cei care au făcut, fie direct, fie într-o manieră implicită, un legământ cu Iehova să-i facă voia lui și a tuturor celor care au fost chemați pentru Împărăție și începe activitatea de judecată; pe toți cei aprobați el îi aduce în templu și îi face parte a organizației lui Iehova. Astfel, cei aprobați, sunt făcuți o parte a Sionului și sunt cu adevărat „Iudei”. În lucrarea de judecată care are loc la templu Isus Hristos adună afară sau pune deoparte întreaga „Creștinătate” și în special pe clerul ei care s-a dovedit necredincios față de Dumnezeu. El adună afară și pune deoparte pe toți lucrătorii fărădelegii, pe cei egoiști și ambițioși care formează clasa „servului rău”; servul leneș, nechibzuit sau fără valoare este luat deoparte și fiecare lucru din preajma sanctuarului este eliminat afară și curățat, lăsându-i doar pe cei care iubesc cu adevărat pe Dumnezeu și care sunt dedicați în întregime și complet lui și Împărăției sale. Astfel, sanctuarul lui Dumnezeu este curățit. Pe cei aprobați el îi trimite în continuare să „aducă Domnului ofrande în dreptate” și ofranda lor este „plăcută Domnului”, deoarece aceștia sunt dedicați pentru el, pentru lauda și serviciul său. (Maleahi 3: 3,4) Toate acestea sunt o lucrare de pregătire înainte și pentru marele război și în acest „război al zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic” numele și cuvântul lui Iehova va fi pentru totdeauna justificat înainte întregii creații.

Înainte de această mare bătălie, Hristos, în calitate de Conducător la comandă, la porunca lui Iehova, trimite pe rămășița credincioasă să predice Evanghelia aceasta a Împărăției ca mărturie în toată lumea și în special la popoarele „Creștinătății.” Faptele arată că această poruncă profetică a fost îndeplinită, în special din 1922 până în prezent. Aceasta a fost făcută în mijlocul unei mari opoziții din partea dușmanului. Domnul a folosit mesajul său al adevărului pentru a separa pe pretendenți dintre cei care sunt cu adevărat devotați lui. Astfel, Iehova a descoperit pe „omul păcatului”, „fiul pierzării”, care pretinde a fi din organizația lui Dumnezeu, dar care, de fapt, sunt „din sinagoga lui Satan.” El i-a descoperit pe oamenii egoiști și ambițioși care doresc să aibă un loc sau o poziție de „bătrâni aleși”, al căror scop principal de a deține un astfel de loc în rândul poporului lui Dumnezeu a fost pentru mărire personală. Curățirea din Templului rezultă în strângerea tuturor acestora și lor nu le mai este permis ca să aibă un loc cu cei credincioși, ci sfârșesc în clasa „servului rău.” Mesajul adevărului a adus „Creștinătatea,” și pe clerul ei în mod clar în strălucirea luminii, astfel încât toți cei care doresc să cunoască adevărul pot vedea că „Creștinătatea” este ipocrită la extrem și o parte a organizației lui Satan. De asemenea, toți cei care s-au opus lucrării de mărturie a lui Dumnezeu, sau care eșuează sau refuză să aibă parte la ea, sunt incluși în organizația lui Satan.

Iehova de aceea folosește și-i întrebuintează pe martori săi credincioși să servească cu anunțul pe puterea opresivă, comercială, conducătorii politici și aliații lor, că faptele lor de opresiune trebuie să înceteze. Militarii și echipa brațului puternic înarmat au primit anunțul și avertismentul. Această mărturie este dată la lume prin porunca lui Dumnezeu, ca nici unul să nu poată fi auzit spunând că situația privilegiată a fost luată de la ei. Iehova nu face nimic pentru distrugerea inamicului în secret. Martorii Săi credincioși trebuie să dea acest avertisment în Numele Domnului și eșecul lor sau refuzul de a face astfel ar fi o dovadă a infidelității lor și ar conduce spre pierzarea lor.

În același timp, lucrarea de mărturie aduce în atenția oamenilor, care sunt de bună credință și cu inima sinceră că Iehova este Dumnezeu și că împărăția lui este ajutorul complet pentru oameni. Prin aceasta se înțelege că cei blânzi, sau ascultători, să primească semnul de identificare pe frunțile lor și le este dată posibilitatea să i-a poziție de partea lui Iehova, ca să fie protejați în ziua când Iehova, cu oștirea sa invincibilă, luptă în bătălia Armagedonului. Toate acestea sunt lucrări de pregătire și atunci când sunt terminate, Atotputernicul Dumnezeu, Comandantul Suprem, dă poruncă la oștile sale de război, iar lupta se derulează! Această informație în avans a fost scrisă în Scripturi după porunca lui Dumnezeu și este dată rămășiței ca aceasta să poată merge cu fermitate înainte acum împotriva întregii opoziții, să continue cu

bucurie în darea mărturiei cu privire la împărăție și, astfel, să-și demonstreze poziția lor și să fie mângâiați și luminați în speranțele lor de a avea un rol în justificarea numelui lui Iehova și să fie pentru totdeauna în folosiți armonie cu scopul lui. Dar cât de curând va fi lupta de la Armaghedon, nici un om nu știe; dar, indiferent de timp, martorii credincioși ai lui Iehova cu bucurie vor continua lucrarea lor și lauda lui Iehova. În exercitarea bunătății lui iubitoare și pentru binele lor Iehova continuă să umple masa lui cu o bogată hrană spirituală și să-i hrănească pe copiii săi cu ceea ce este avantajos pentru ei. Cu bucurie aceștia îi cântă laude lui și exclamă: „O, adâncul bogăției, înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu.” - Rom. 11: 33.

Iehova va păstra unele creaturi umane, ducându-le prin marea bătălie de la Armaghedon și aceasta este de astfel la ceea ce profetul se referă, când spune: **„ȘI SE VA ÎNTÂMPLA, CĂ ORICINE CARE RĂMÂNE DIN TOATE NAȚIUNILE CARE AU VENIT ÎMPOTRIVA IERUSALIMULUI SE VOR URCA AN DE AN SĂ SE ÎNCHINE ÎMPĂRATULUI, DOMNUL OȘTIRILOR ȘI SĂ ȚINĂ SĂRBĂTOAREA CORTURILOR.”** (14:16) Pe măsură ce lucrarea de mărturie în Numele lui Iehova progresează se face cunoscută o societate de oameni care nu au nici o simpatie pentru organizația rea a acestei lumi și, prin urmare, nu primesc semnul organizației bestiale a lui Satan pe mână sau pe frunte. (Apocalipsa 13: 16,17) Asemenea lui Ionadab, ajung în car cu Mai marele Iehu, adică, ei iau poziție de partea lui Iehova și Cristos și în felul acesta o declară ei înșiși. Pe aceștia Domnul i-a descris drept clasa „alte oi”, cei care sunt dispuși să fie învățați și care se străduiesc să facă dreptate și să face bine la Martorii lui Iehova, deoarece aceștia sunt servii lui Dumnezeu. (Matei 25: 31-40) Astfel vor fi martori oculari ai marelui act al justificării lui Iehova. Promisiunea lui Iehova este că el va lăsa în țara această rămășița care va scăpa: „Cu toate acestea, voi lăsa o rămășiță, ca să aveți pe unii care să scape de sabie printre națiuni, când veți fi împrăștiați prin toate țările.” (Ezechiel 6: 8) „Dar voi lăsa câțiva oameni dintre ei, de la sabie, de la foamete și de la ciumă, ca să vestească toate urâciunile acestora printre păgânii unde vor ajunge și vor ști că Eu sunt Domnul.” - Ezech. 12:16.

Toți cei care sunt astfel trecuți prin bătălie, dacă ei vor continua să trăiască, trebuie să se supună **„ÎMPĂRATULUI, DOMNUL OȘTIRILOR.”** Aceștia se vor întoarce la organizația lui Dumnezeu, pentru că atunci **„DOMNUL VA FI ÎMPĂRAT PESTE TOT PĂMÂNTUL.”** (14: 9) „Creștinătatea” ipocrită a făcut un haos din pretenția de a converti lumea și haosul pe care l-a făcut este mult mai rău decât nimic. Nu doar că ei nu au reușit să convertească lumea, dar ei au întors masa omenirii împotriva lui Dumnezeu. După Armaghedon, cu toate acestea, Hristos, ca Marele Preot și Rege al lui Iehova va converti lumea în adevăr și în fapt. Toți cei care trăiesc trebuie să se închine și să servească pe Iehova și pe Hristos Isus și „în numele lui orice genunchi se va pleca și fiecare limbă va

mărturisi că El este Hristosul, spre gloria lui Dumnezeu.” (Filipeni 2: 10,11) Atunci nu va mai fi nici o plecăciune și închinare la oameni, la regii pământești, la judecători, sisteme sau conducători. Împărăția, stăpânirea și măreția acestora sub ceruri se va acorda Împăratului-Preot a lui Iehova și toți trebuie să se închine și să asculte de el. Atunci, fiecare suflet de pe pământ vor fi supuse „puterilor înalte”, puteri înalte care sunt Iehova Dumnezeu și Isus Cristos. (Romani 13: 1) În timpul domniei Regelui, oamenii vor veni la templul lui Iehova, organizația sa sfântă și acolo vor lăuda pe Iehova și pe Regele său. (Ezechiel 45: 18-25; Justificare, Vol. 3, paginile 288-293) Oamenii nu vor apărea „cu mâna goală” înaintea lui Iehova, ci ei vor veni cu laudă, mulțumire, închinare și cu inimi curate și cinstite. (Deut 10: 16,17; 16: 16,17; 30: 6) Se pare probabil că o parte din rămășiță poate fi folosită pentru o perioadă de timp după Armaghedon în conducerea poporului pe calea împărăției.

PROSPERITATE

Iehova va aduce popoarelor ascultătoare de pe pământ cea mai mare prosperitate pe care oamenii și-au imaginat-o sau au visat-o vreodată. Cu mult timp în urmă i-a zis lui Avraam: „În tine [și în sămânța ta] toate familiile pământului vor fi binecuvântate.” (Gen. 12: 3; 22:18) Acea sămânță promisă este Hristosul, care va conduce lumea în dreptate spre gloria lui Iehova Dumnezeu. După ce a luptat cea mai mare bătălie a tuturor timpurilor în care numele lui Iehova să poată fi justificat și pentru ca oamenii de pe pământ să poată avea pace el, marele Prinț al Păcii, va stabili pacea pe pământ și prosperitatea care nu se încheie. (Isaia 9: 6, 7) Numele lui Iehova, Împăratul eternității și Domn al oștirilor, a fost justificat acum, toți cei care iubesc viața veșnică trebuie să-l asculte cu bucurie. Prin urmare, zice Domnul, prin profetul lui Zaharia: **„ȘI VA FI ASTFEL, CĂ ORICINE NU SE VA URCA DIN TOATE FAMILIILE PĂMÂNTULUI LA IERUSALIM SĂ SE ÎNCHINE ÎMPĂRATULUI, DOMNUL OȘTIRILOR, PESTE EI NU VA FI PLOAIE.”** (14:17) Nu va mai fi nici șomaj, suferință și nefericire pentru lipsa de binecuvântări materiale. Atunci pământul își va da roadele și acolo va fi o abundență mare pentru toți cei care vor face dreptate. (Ps 67: 6) Acesta va fi un timp de bucurie și mulțumire lui Iehova și Regelui său și o prosperitate continuă. Legea lui Dumnezeu se va răspândi din Muntele Sionului, adică, capitala organizației sfinte și calea va fi făcută dreaptă pentru toți oamenii. (Isaia 2: 3; Deut 31: 10-13) Marele Preot, Isus Hristos, va fi oficia înaintea lui Iehova pentru omenire și sărbătoarea anuală cărora oamenilor le va fi cerut să vină va fi un liant care va uni laolaltă poporul la organizația lui Iehova. Noul Legământ fiind atunci în funcțiune, cine va refuza să vină și să participe la sărbătoarea Domnului va fi un rebel ce merită și primește o pedeapsă dreaptă.

„SĂRBĂTOAREA CORTURILOR”, menționată în profeția de mai sus ilustrează starea temporară de locuință și ospăț al poporului în timpul perioadei de restaurare a omenirii sub domnia glorioasă a lui Isus Hristos. Acesta va fi un timp de învățare despre Dumnezeu și legea Lui, un timp în care oamenii de pe pământ merg într-un loc sau altul, în sau în afara organizației lui Dumnezeu și acel loc de destinație va depinde de ascultarea lor de legea împărăției lui Dumnezeu. Prin urmare, calea lor va fi un timp al locuinței temporare. **„TOATE FAMILIILE PĂMÂNTULUI”**, care ascultă vor veni cu bucurie la Ierusalim să se închine lui Hristos și lui Iehova al oștirilor. Cuvântul „IERUSALIM”, așa cum este utilizat aici, în această profeție, nu înseamnă orașul cu același nume din Palestina, deoarece chiar dacă acest oraș ar trebui să fie reconstruit, toate familiile pământului nu s-ar putea aduna acolo. Numele „IERUSALIM” se referă la noul Ierusalim, care este organizația lui Iehova și capitala care va conduce lumea în dreptate. (Apocalipsa 21: 2) Pentru a „VENI... LA IERUSALIM” oamenii trebuie să călătorească pe „calea înaltă”, care este calea devotamentului complet lui Dumnezeu și Împărăției lui. Atunci organizația capitală a lui Iehova, casa sau palatul lui regal, va deveni „casă de rugăciune pentru toate națiunile” și acolo se vor închina oamenii. - Isa. 56: 7.

Tuturor familiilor pământului le va fi cerut să vină la o altă la un timp stabilit și pentru un singur scop și acela, pentru ca „toți să cheme Numele Domnului și să-i servească într-un singur gând.” (Țefania 3: 9). Isus a spus că va veni ceasul în care oamenii nu se vor închina în cetatea literală a Ierusalimului, dar numai „adevărații închinători” se vor „închina Tatălui în spirit și în adevăr.” (Ioan 4: 21, 23) Actualul loc de adunare a poporului nu va fi în Palestina; dar indiferent de locația fizică, toți se vor aduna la organizația lui Dumnezeu, s-au se vor dedica Regelui și Împărăției. Aranjamentul Împărăției va permite oricui de pe pământ să audă de numele Domnului și să se alăture în lauda numelui său. Nu vor exista atunci oameni egoiști sau interese comerciale să aibă de-a face cu posturile de radio; dar cu un astfel post de radio de mare operare fără interferențe și cu putere nelimitată, va permite poporului în tot timpul, cu benzi receptoare de înaltă calitate, să audă mesajul Domnului și să se alăture în lauda numelui său.

Cuvântul „PLOAIE”, care apare în versetul 17 a acestei profeții, este folosit simbolic. În trecut, atunci când o parte a pământului a fost fără ploaie, oamenii au suferit din lipsă de hrană și alte necesități; dar sub acțiunea împărăției, cu facilități de transport, cu flotă de mișcare, mașini frigider și depozite, lipsa de ploaie într-o parte a pământului nu va fi motiv de foame într-o altă parte. Simbolic, însă, „PLOAIE” înseamnă favoarea lui Dumnezeu și binecuvântările lui grijului. Este asemenea „râului pur cu apa vieții... Care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului”, care înprospătează și dă viață

oamenilor ascultători. (Apoc 22: 1; Ezechiel 47: 1-5) Lipsa unor astfel de binecuvântări nu ar însemna moartea instantanee, dar neascultarea ar merita să primească o pedeapsă de la care cineva ar putea fi restabilit. Dar dacă un astfel de refuz de a se supune va continua, acela va duce la eliminarea completă a tuturor binecuvântărilor Domnului și ar duce în cele din urmă la moartea veșnică. (Evrei 6: 7,8) Cei care sunt ascultători față de Domnul sunt reprezentați de profet când a spus: „Atunci vom cunoaște, dacă urmărim a cunoaște pe Domnul; ieșirea lui este pregătită ca dimineața; și el va veni la noi ca ploaia, ca ploaia timpurie și târzie pentru pământ.” (Osea 6: 3) Regele îi va binecuvânta pe cei ascultători: „El [regele] va judeca pe poporul Tău cu dreptate și pe săracii tăi cu judecată. El va coborî ca ploaia pe iarba cosită, ca ploile ce adapă pământul. În zilele lui cel drept va înflori și abundență de pace atât timp cât luna dăinuiește.” - Ps. 72: 2,6,7.

Aceste adevăruri prețioase dau acum speranță pentru rămășiță pentru că știu că Iehova își va justifica numele lui și o să le dea binecuvântările lui lor, și tuturor celor care sunt ascultători de el și este mare privilegiu ca să transmită acest mesaj pentru oamenii cu bună voință. Aceste adevăruri, atunci când le primesc, vor statornici credința în mintea celor de bunăvoință. Ei pot vedea că multă suferință, nedreptate și nenorocire este acum pe pământ și că în curând o să fie urmate de prosperitate și bucurie veșnică pentru cei care cunosc și ascultă de legea împărăției lui Dumnezeu. Văzând astfel, ei iau poziție de partea lui Iehova și a organizației sale pregătitoare pentru marea bătălie.

Acolo nu va fi nici o scuză pentru vreunul să stea departe de „IERUSALIM”, care este organizația capitală a lui Dumnezeu. Calea va fi făcută dreaptă pentru oameni. (Isaia 19: 23-25) În armonie cu aceasta Zaharia profetește: **„ȘI DACĂ FAMILIA EGIPTULUI NU URCĂ ȘI NU VINE, ACEEA NU VA AVEA PLOAIE; VA FI PLAGA CU CARE DOMNUL VA LOVI PĂGÂNII CARE NU URCĂ SĂ ȚINĂ SĂRBĂTOAREA CORTURILOR.”** (14:38) Egiptul nu a fost un teren al precipitațiilor naturale, dar depindea de apele râului Nil pentru irigare. (Deut 11: 10,11) Oamenii din Egiptul antic evident erau ignoranți de faptul că revărsarea Nilului se făcea prin abundența de precipitații din apropierea izvoarelor. „EGIPT”, așa cum este folosit aici, ilustrează simbolic națiuni de pe pământ. Așa cum oamenii din Egipt s-au simțit cu totul independenți de ploaie, chiar așa și oamenii egoiști și încăpățânați care rămân pe pământ se vor simți independenți de Domnul și se vor aștepta să meargă mai departe fără binecuvântarea lui. Dumnezeu va folosi plăgile să-i convingă pe aceștia să înțeleagă, așa cum el a făcut cu vechii egipteni (Ex 9: 13-15). În această profeție a lui Zaharia, Domnul declară că cei rebeli și neascultători cu voia, nu numai că nu vor primi nici o „PLOAIE”, dar vor fi pedepsiți prin „PLAGĂ”, care simbolizează distrugerea. Neascultarea voită și persistentă îi va exclude pe aceștia de la avea serviciile marelui Medic ca să-i vindece de „plagă.” (Isaia 53:

5; Luca 05:17; Deut 28: 27, 35; Isaia 33: 24) Profetia declară că plaga le va vizita pe toate: „**NAȚIUNILE [RV], CARE NU VOR VENI SĂ SĂRBĂTOREASCĂ SĂRBĂTOAREA CORTURILOR.**”

Nimănui nu-i va fi permis să se sustragă de la legea împărăției. „**ACEASTA VA FI PEDEAPSA EGIPTULUI ȘI PEDEAPSA TUTUROR NAȚIUNILOR CARE NU URCĂ SĂ ȚINĂ SĂRBĂTOAREA CORTURILOR.**” (14:19) De secole Dumnezeu a permis omului să-și urmeze propria înclinație rea, dar când toți ajung să-l cunoască pe Domnul ei trebuie să se supună Domnului sau să moară. (Is. 66:23, 24) Întrucât Domnul cere acum supunere completă din partea rămășiței, deci o să fie cerută ascultare completă tuturor celor care vor primi viață veșnică sub domnia plină de har și dreptate a Regelui regilor.

DEVOTAMENT COMPLET

Devotament complet pentru Iehova și Împărăția lui va fi cerut tuturor în timpul domniei lui Hristos și acesta va fi rezultatul final și complet. Zaharia, sub conducerea Domnului, profetește: „**ÎN ACEA ZI VA FI PE CLOPOȚEII [FRÂIELE, marg.] CAILOR: SFINȚENIE DOMNULUI; ȘI OALELE DIN CASA DOMNULUI VOR FI CA POTIRELE ÎNAINTEA ALTARULUI.**” (14:20) Prima mențiune făcută în Biblie despre cai și călăreți a fost în legătură cu Egiptul. (Gen. 47:17; 50: 9) În timp ce Satan a condus caii lumii, ei au fost folosiți pentru luptă sau război. La Armaghedon, Domnul va distruge toate instrumentele și simbolurile războiului și va distruge războiul în sine. (9:10) Aceasta nu înseamnă distrugerea cailor, deoarece aceștia vor putea fi folosiți în scopuri pașnice. Sub domnia dreaptă a lui Hristos, caii cu clopoței sunători pe frâie denotă că ei vor fi folosiți ca instrumente de serviciu pentru slava lui Dumnezeu și pentru binele poporului, pentru că inscripția de pe acești clopoței se citește, „**SFINȚENIE LUI IEHOVA**”. Aceasta va fi aceeași inscripție care a fost pe placa de aur purtată de marele preot pe partea din față a mitrei. (Ex 28: 36) Caii nu vor mai fi folosiți în scopuri dăunătoare și opresive, cum ar fi războiul, deoarece în timpul acela va fi, în loc de război, „pe pământ pace, [și] bunăvoință față de oameni.” Caii atunci vor trage plugul și vor face alte servicii pentru binele omului și pentru gloria lui Dumnezeu. Când ei vor bate instrumentele de război în fiare de plug, ei vor avea nevoie de cai pentru a le trage. (Isaia 2: 4). Oamenii se vor odihni în pace în Domnul, fără nici o teamă de vreo creatură și toți vor umbla în Numele Domnului, fiind cu totul devotați pentru Cel Prea Înalt și pentru Împărăția lui. - Mic. 4: 4, 5.

În această profecie Zaharia spune: „**ȘI OALELE [CAZANELE] DIN CASA DOMNULUI VOR FI CA POTIRELE ÎNAINTEA ALTARULUI.**” Acestea ilustrează vasele de categorie

inferioară, prin urmare mai neînsemnate ca onoare în organizația universală a lui Iehova. (2 Timotei 2: 20, 21) Scopul vaselor, după cum arată profetul lui Dumnezeu, este de a "fierbe" lucruri pentru popor; prin urmare, cuvântul este redat aici „**CAZANE.**” (Roth.) (Ieremia 52: 18,19; Ezechiel 11: 3,7,11) Aceste vase au fost făcute din metal nobil, adică, alamă sau cupru: deci reprezintă (Ex 38: 3) creaturile supraomenești din organizația lui Iehova care servesc în numele omenirii. „Și era un rând de clădiri de jur împrejur în ele, de jur împrejurul celor patru și erau făcute cu locuri pentru fierbere, de jur împrejur, sub rânduri. Apoi el mi-a spus: Acestea sunt locurile celor care fierb, unde servitorii casei vor fierbe sacrificiul poporului.” (Ezechiel 46: 23,24). Această parte a profeției se aplică, prin urmare, în mod clar pentru cei care servesc la templul lui Iehova. „**ȘI OALELE DIN CASA DOMNULUI VOR FI CA POTIRELE ELEGANTE ÎNAINTEA ALTARULUI.**” (Roth.) Aceste potire au fost destinate pentru stropire și au fost folosite în serviciul cu privire la altar - Num 4:14, marg.

Vasele (sau oalele) din această profeție fiind în întregime devotate Domnului ar însemna că toate celelalte "vase", adică, persoanele dispuse spre egoism, clerul, „omul păcatului” și clasa egoistă a „bătrânilor aleși”, au fost înlăturate cu totul afară și că sanctuarul este complet curat; prin urmare, ar însemna că, atunci când aceasta are loc profeția celor 2300 de zile menționate de Daniel este îndeplinită. (Dan 8:14). Clasa care este descrisă ca „mai sfânt decât tine”, „dezvoltatorii de caracter”, aceia proeminenți pe vremuri din organizația Domnului, în acel timp vor fi separați cu totul afară și vor fi ținuti afară de acum înainte și pentru totdeauna. (Isaia 65: 5). În timpul acela întregul templu ar fi și trebuie să fie în întregime și complet devotat lui Dumnezeu și împărăției lui și, prin urmare, toți trebuie să fie conform cu descrierea sau modelul lui Dumnezeu, Fiu său iubit, Isus Hristos, Capul templului. - Rom. 8: 29.

Profeția lui Zaharia arată că înainte și în ziua bătăliei de la Armaghedon fiecare de partea lui Iehova va fi în întregime devotat lui Iehova oștirilor. Acea oștire va fi o armată a sfințeniei și a dreptății și angajată în războiul drept: „**DA, FIECARE OALĂ [CAZAN, Roth.] ÎN IERUSALIM ȘI ÎN IUDA VA FI SFINȚENIE DOMNULUI OȘTIRILOR; ȘI TOȚI CEI CARE SACRIFICĂ VOR VENI ȘI VOR LUA DIN ELE ȘI VOR FIERBE ÎN ELE; ȘI ÎN ACEA ZI NU VA MAI FI NICI UN CANANIT ÎN CASA DOMNULUI OȘTIRILOR.**” (14: 21) Fățărnicia, egoismul "dezvoltării caracterului" nu poate fi un înlocuitor al sfințeniei. Martorii lui Iehova au acum înțelegerea corectă a sfințeniei. Aceasta înseamnă totul în această privință, chiar potrivit cu vasele care clocotesc, trebuie să fie cu totul și fără echivoc dedicați Domnului oștirilor. Întreaga rămășiță credincioasă a lui Iehova oferă o jertfă de laudă și de mulțumire, fructele sau vițeei buzelor lor și toți cei care vor veni la templul lui Iehova curățit „**VOR LUA [cazanele] ȘI VOR FIERBE ÎN ELE.**” Această „fierbere a cărnii”, este sub supravegherea lui Hristos Isus și procesul de „fierbere” se face în curtea templului unde Martorii lui Iehova

"oferă daruri spirituale." (Ezechiel 46: 19,20; 1 Petru 2: 5) Carnea fiartă a fost oferită pentru dăruitor și preot să mănânce în comuniune cu Domnul și, prin urmare este mâncată la „masa Domnului.” (1 Corinteni 10: 21) Acest lucru arată că implicarea în oferirea jertfelor de laudă și de mulțumire lui Iehova este „mâncarea și băutura” nouă a martorilor unși ai lui Iehova. - Ioan 4: 34.

Concluzia trasă din această profeție este: Că în organizația lui Iehova de pe pământ, adică, rămășița credincioasă, nu există nici o distincție între „OALĂ” și „POTIR”; dar toate "vasele", fiind unse cu spiritul său, vor participa la același serviciu comun al lui Iehova, având părtășie cu Iehova și Regele său, în aceeași lucrare comună de a prezenta trupurile lor ca o jertfă vie în lauda lui Dumnezeu în mijlocul încercărilor de foc și a marii opoziții. „Omul din afară” al lor trebuie să piară, dar „omul interior” este reînnoit prin mâncarea de pe masa Domnului în părtășie și comuniune cu el și spre gloria Lui. Cei unși ai lui Iehova, rămășița, experimentează acum aceste lucruri foarte prețioase. Ei merg în lumină, sunt curățați și au părtășie cu Domnul. (1 Ioan 1: 7) În timp ce această profeție are de a face cu „rămășița care nu va fi nimicită din cetate”, rămășița credincioasă, la timpul potrivit „marea mulțime” va trebui să ia poziție de partea Iehova și împotriva organizației lui Satan. De asemenea, clasa Ionadab, sau clasa „milioane care trăiesc acum, nu vor muri” trebuie să se devoteze în întregime Domnului. Toți cei care vin în organizația lui Iehova trebuie să vină cu totul și în întregime devotați lui Dumnezeu. Acest lucru este deosebit amplificat în această profeție.

Acest lucru este demonstrat și mai mult prin declarația profetică că: „**ÎN ACEA ZI NU VA MAI FI NICI UN CANAANIT [NEGUSTOR, RV, marg, COMERCIANT, Roth. AFACERIST, Leeser] ÎN CASA DOMNULUI OȘTIRILOR.**” Nu va fi nimeni acolo să trădeze pe închinătorii adevărați, așa-numitele „vase sfinte”, care au fost acceptate de oameni. Astfel de traficanți sunt înșelători și sunt necurați și trebuie să fie toți curățați și separați de organizația lui Dumnezeu înainte de luptă. Iehova vorbește prin profetul său Osea cu privire la necredinciosul Efraim, care ilustrează pe clasa necurată: „El este un comerciant [Canaanit, marg], balanțele înșelăciunii sunt în mâna lui: lui îi place să oprime. Efraim a spus: Cu toate acestea, am devenit bogat, mi-am găsit avere; în toate muncile mele ei nu vor găsi nici o nelegiuire în mine care să fie păcat.” (Osea 12: 7,8) De asemenea este scris cu privire la „Creștinătate”, sau așa numitul „creștinism organizat: „Astfel spune Domnul, Dumnezeul Ierusalimului: Originea ta și nașterea ta sunt din țara lui Canaan; tatăl tău a fost amorit și mama ta hitită.” (Ezechiel 16: 3) Acești canaaniti erau murdari, iar aici îi ilustrează pe cei care nu sunt „cei numiți” și „aleși” de Domnul.

Cei care au fost strânși afară din împărăție și-au luat locul lor împreună cu lumea, sau „canaaniții.” (Mat. 13:41) Având toți spiritul canaanit, adică,

spirit de comerciant sau câștig egoist, trebuie să fie înlăturați cu scopul ca sanctuarul să fie în întregime curat. Acei Iudeei, Balaamiți, Nicolaiți, egoiștii „bătrâni aleși”, care servesc pentru câștig murdar, cei care fac rău și încearcă să se justifice, cei care se tem, dintre care toți sunt necurați, sunt alungați. (1 Petru 5: 2; 2 Petru 2:15; Iuda 11; Apoc 2: 14,15; Luca 16:15) Toți cei care poartă acum vasele Domnului trebuie să fie curați. (Is. 52:11) Aceștia sunt „cei ce scot apă din izvoarele salvării.” (Isaia 12: 3) Din 1918 judecata din templu a fost în curs de desfășurare, iar această judecată a Domnului cuprinde pe toți cei care „prin lăcomie... cu vorbe prefăcute... vor face comerț pe seama voastră.” - 2 Pet. 2: 3.

Profeția lui Zaharia dovedește concludent că „ziua pregătirii lui” a început cu venirea lui Hristos Isus la templu pentru judecată și continuă până Armaghedon. „CĂCI IATĂ, EU VOI ADUCE PE SERVITORUL MEU, LĂSTARUL”, spune Iehova. (3: 8) Iehova l-a adus Mesagerul său, „LĂSTARUL,” pentru lucrarea de curățire și judecată la templu. (Maleahi 3: 1-5) El a venit ca un „martor grăbit” împotriva celor care au făcut casa lui Dumnezeu una de comercianți și asemenea unei peșteri de tâlhari și pe toți aceștia el îi curăță și îi pune deoparte. (Matei 21: 12,13) Toată această lucrare este activitatea pregătitoare pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Mărturia copleșitoare a profeției și a faptelor susținătoare arată că curățirea sanctuarului a fost împlinită, iar acest lucru indică faptul că Armaghedonul este aproape.

ÎNTĂRIRE

Domnul aprovizionează cu grație pe rămășița din organizația sa de pe pământ cu dovezi care o întăresc, ca aceasta să poată fi mai puternică în credință și în speranță. Sfintele profeții neapărat vor da mărturie de sprijin reciproc, pentru că toți acești „oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit mișcați de sfântul [spirit]”. (2 Pet. 1:21) Acest lucru dovedește că mărturia lor este în creștere și dată cu scopul de a întări și mângâia pe martorii credincioși ai lui Dumnezeu de pe pământ din timpul prezent. Prin urmare, ar trebui să ne așteptăm să găsim printre ceilalți profeți dovezi întăritoare ca ale lui Zaharia. Iehova i-a dat lui Daniel o viziune și l-a făcut să profetească cu privire la curățirea sanctuarului lui, care este de fapt o lucrare în curs de pregătire pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Profeția lui Daniel descrie anumite puteri mondiale care au existat anterior, și care conduc până la timpul curățirii sanctuarului; și acest lucru se face aparent cu scopul de a permite copiilor lui Dumnezeu de pe pământ, rămășița, să o identifice în mod

clar pe aceea care înlătură „sacrificiul continuu”, (Leeser), aruncă în jos clasa sanctuarului și să le permită să localizeze timpul când sanctuarul este curățit. Descriind întâi marile puteri ale lumii de la Babilon și cele care au urmat după, profeția lui Daniel afirmă: „Și din unul dintre ele a ieșit un corn mic, care a crescut foarte mare, spre sud și spre est și spre țara plăcută. Și a crescut mare până la oștirea cerului; și a aruncat câțva din oaste și din stele la pământ și le-a călcat în picioare. Da, s-a preamărit chiar până la prințul oștirii și prin el sacrificiul zilnic a fost luat și locul sanctuarului său a fost dărâmat. Și o oaste i-a fost dată împotriva sacrificiului zilnic, din cauza fărâdelegii și a aruncat adevărul la pământ; și a lucrat și a prosperat.” (Dan. 8: 9-12) Această profeție este analizată pe larg în Turnul de Veghere, iar dovezile acolo fixate identifică clar sistemul imperial anglo-american, partea principală a „Creștinătății”, ca una prin care „sacrificiul zilnic a fost luat și locul sanctuarului său a fost dărâmat”. (A se vedea Turnul de veghere, 15 iunie și 15 iulie 1933.)

În timpul războiului mondial, cu alte cuvinte, în anul 1918, sistemul imperial anglo-american, „Creștinătatea”, format din elementul comercial, politic și religios al organizației lui Satan, a aruncat jos cu poporul devotat a lui Iehova și a înlăturat „sacrificiul continuu” al serviciului. Poporul credincios al lui Dumnezeu la acel timp a oferit „sacrificiul continuu al laudei lui Dumnezeu, adică, rodul buzelor noastre, oferind mulțumiri acestui nume”. (Evr. 13:15) Ei au transmis mărturia cu care au fost însărcinați să o transmită și sistemul imperial anglo-american a oprit această lucrare prin forță și violență. Aceasta a fost făcută prin oprirea lucrării de mărturie a fiilor credincioși ai lui Iehova pe pământ, iar Războiul Mondial a fost scuza pentru această procedură. Liga Națiunilor este „urâciunea pustiitorului”, pe care sistemul imperial anglo-american a așezat-o în „locul sfânt”, adică, pe poziția și locul Împărăției lui Dumnezeu sub Cristos, despre care Isus a profețit că se va face la sfârșitul lumii. (Mat. 24:15) Nu până după ce această viziune a lui Daniel va fi înțeleasă. „La timpul sfârșitului” viziunea va fi înțeleasă, atunci când lucrarea de purificare este îndeplinită. (Dan 8:17; 12:10) Apoi, profetul Daniel spune: „Atunci am auzit un sfânt vorbind și un alt sfânt a spus acelui sfânt care a vorbit: Cât de lungă va fi viziunea referitoare la sacrificiul zilnic și fărâdelegea pustiiri, pentru a da sanctuarul și oștirea să fie călcată în picioare? Și mi-a spus: Până la două mii trei sute de zile; atunci când sanctuarul va fi curățit.” - Dan. 8: 13,14.

Perioada de 2300 de zile trebuie să aibă început de la timpul în care cele două lucruri menționate în profeție există, anume: (1) Îndepărtarea „sacrificiului continuu”; și (2), „fărâdelegea [și în ceea ce privește] pustiirii”. În timp ce îndepărtarea sacrificiului continuu a avut loc în 1918, „fărâdelegea” ar putea fi numărată numai din ziua douăzeci și cinci mai 1926, timp în care cele două lucruri aici menționate există. „Fărâdelege” înseamnă „revoltă și

rebeliune”, adică, încălcarea cu bună știință și în mod voit a legii lui Dumnezeu. (Romani 7: 7). Se poate comite un act voit și cu bună știință, fără să se știe la acel timp că acesta constituie o violare a legii lui Dumnezeu, prin urmare să nu fie ținută ca o încălcare strictă a legii lui Dumnezeu pentru o astfel de acțiune. Aceasta a fost exact poziția apostolului Pavel, pe care el o definește în textul de mai sus citat. Regula „necunoașterea legii nu-l scutește pe om” este o regulă a organizației lui Satan și nu este din legea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, atunci când cunoștința este adusă acasă la răufăcătorul care prin fapta sa încalcă Legea lui Dumnezeu, din acel moment înainte el devine responsabil înaintea Domnului.

Clerul „Creștinătății” a declarat în fața conducătorilor lumii că Liga Națiunilor a avut aprobarea lui Dumnezeu. Conducătorii comerciali și politici au putut proclama aceasta, deoarece au fost sfătuiți de către cler că Liga Națiunilor are aprobarea lui Dumnezeu, prin instalarea acesteia nu făceau nici un rău. Iehova a prevenit orice astfel de scuză sau justificare din partea lor, sau a oricui altcuiva. Prin urmare, el a adus exact acasă la ei cunoștința despre greșeala lor. În ziua 25 mai 1926, poporul lui Iehova de legământ și, prin urmare martori, adunați în congresul de la Londra, Anglia, au adoptat pe scară largă și au publicat o rezoluție adresată conducătorilor lumii, stabilind că Liga Națiunilor este de la Diavolul și este o urâciune în ochii lui Iehova Dumnezeu, acest cler este mincinos și că au înșelat pe ceilalți conducători ai națiunilor. Această dare de seamă împotriva „Creștinătății” poate fi păstrată și să fie o mărturie împotriva lor, rezoluția adoptată de poporul uns al lui Dumnezeu la Londra, în mai 1926 și o parte din adresarea menționată în sprijinul acestei rezoluții, este expusă aici, anume:

O mărturie către conducătorii lumii:

Studentii internaționali ai Bibliei adunați într-un congres general declară loialitatea lor fără rezerve și devotamentul față de Dumnezeul cel Atotputernic; și crezând că este privilegiul și datoria lor să facă acest lucru, în ascultare de poruncile lui Dumnezeu, trimit această mărturie la puterile guvernatoare ale lumii, anume:

PRIMUL. Că este extrem de important ca toți să recunoască că Iehova, Creatorul cerului și al pământului, este Dumnezeul adevărat și Atotputernic, afară de care nu este altul; că [scopul] lui pentru om este expus în Biblie, care este Cuvântul lui al Adevărului și că Isus Cristos este executorul [scopului] lui Iehova; că acum este evident pentru toți că națiunile lumii sunt în primejdie cumplită și nedumerire; că mari probleme, mai teribile decât orice experiență de până acum, amenință acum; că eforturile conducătorilor de a stabili un guvern sau putere mondială de dorit au eșuat; și acum, să vă fie cunoscut vouă, această

lucrare a [scopului] lui Dumnezeu cu privire om, iar acesta singur, poate și va asigura stabilitatea lumii, să aducă o pace durabilă, prosperitate și fericire pentru popoare; și că a venit timpul pentru cei care își exercită puterea de guvernare asupra popoarelor să recunoască aceste adevăruri mari.

DOI. Că motivul pentru starea predominantă de nedumerire și necaz este, pentru că omul nu a ascultat de Dumnezeul adevărat și a cedat influenței rele a lui Satan, dumnezeul fals; că Lucifer, la origine conducătorul drept al omului, din cauza lipsei de loialitate față de Dumnezeu a devenit Satan Diavolul, instigatorul tuturor [răutăților], un adversar al lui Dumnezeu și cel mai mare dușman al omului; că cel [rău] a îndepărtat pe om de Dumnezeul adevărat și l-a făcut să păcătuiască, motiv pentru care omul a pierdut casa lui perfectă și dreptul la viață și fericire; că de atunci omul a organizat guverne și puteri mondiale într-o încercare de a se guverna, dar astfel a ignorat Cuvântul lui Dumnezeu și s-a supus controlului lui Satan Diavolul; că până în prezent Dumnezeu nu s-a amestecat în ceea ce-l privește pe Satan, până la sfârșitul acestuia omul poate fi liber să aleagă corect sau greșit...; dar acum a venit timpul când Dumnezeu va interveni în favoarea popoarelor.

TREI. Că Isus Cristos, prin credincioșia lui până la moarte, a devenit Răscumpărătorul și Eliberatorul omenirii; că, atunci pe pământ El a învățat că timpul pentru eliberarea poporului va începe atunci când lumea rea, sub conducerea lui Satan, se va sfârși; și că el, Isus Hristos, se va întoarce și va înființa împărăția lui Dumnezeu a dreptății ca popoarele să știe și să urmeze calea cea dreaptă; și pentru acest motiv el i-a învățat pe urmașii săi să se roage, „Vie Împărăția Ta, facă-se voia ta pe pământ ca în cer”; că, între timp, diferite puteri ale lumii au fost organizate și desfășurate cu scopul de a guverna și a controla popoarele; iar aceste puteri mondiale sunt desemnate în Scripturi prin simbolul „fiară”, pentru motivul evident că acestea sunt rezultatul eforturilor combinate ale liderilor comerciali, politici și eclesiastici ai oamenilor și sunt influențate și dominate de Satan, dumnezeul acestei lumi; și aceste puteri au fost și sunt militare, aspre, crude și opresive și manifestă spiritul lui Satan, conducătorul sau dumnezeul lor invizibil; și acum strigătele repetate ale omenirii oprimate au ajuns până la Dumnezeul cerului, care va auzi și-i va elibera.

PATRU. Că profeția divină, acum îndeplinită și în curs de împlinire, poartă mărturia faptului că perimetrul puterii lui Satana este terminat, că lumea veche este la sfârșit și că timpul este aproape, atunci când Isus Hristos, Funcționarul Executiv al lui Iehova și Regele de drept al pământului, va elimina pe Satan [cel rău] și va începe guvernarea lui dreaptă care va stabili voia lui Dumnezeu pe pământ; că, începând cu 1914 profeția divină, în curs de împlinire, a dat mărturie că sfârșitul lumii rele a început prin acestea, adică, războiul mondial, foametea, ciuma, cutremure, revoluții,... și, mai târziu, necazul și nedumerirea comună a națiunilor lumii; că această mărturie despre împlinirea profeției divine care a fost dată în mod clar puterilor guvernatoare ale lumii, pune pe umerii conducătorilor o responsabilitate care nu poate fi evitată.

CINCI. Că, deși Iehova Dumnezeu a furnizat dovezi concludente că lumea rea s-a încheiat și că a venit timpul pentru domnia Fiului Său iubit, această mărturie a fost ignorată și dată la o parte de cei care ar fi trebuit să știe mai bine; și contrar Cuvântului lui Dumnezeu, conducătorii comerciali, politici și eclesiastici au încercat să consolideze lumea și să țină popoarele sub control prin adoptarea acestei improvizații, care este numită Liga Națiunilor și care a fost nedrept și blasfemiator salutată ca expresia politică a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ; că autorul real și tatăl consolidării Ligii Națiunilor este Satan Diavolul, dumnezeul acestei lumi rele, care a fost prezentată de el ca ultimul efort disperat de a înșela popoarele,

întorcându-i de la adevăratul Dumnezeu și ținându-i sub controlul său rău; că acum, după șapte ani de efort laborios din partea susținătorilor acestei consolidări pentru a stabili pacea și prosperitatea, este practic recunoscut că Liga Națiunilor este un eșec total și că prăbușirea sa totală este doar o chestiune de timp; că, chiar și acum, în timp ce susținătorii săi se străduiesc să-și regroupeze forțele pentru menținerea acestei alianțe nesfinte și destrămată, popoarele aud avertizarea solemnă a profetului lui Dumnezeu cu privire la ligă, spunând, "Strângeți-vă popoarelor și veți fi sparte în bucăți; și deschideți urechea, toți cei din țările îndepărtate; încingeți-vă și veți fi spărți în bucăți; încingeți-vă și veți fi spărți în bucăți... Țineți sfat împreună și va fi nimic; vorbiți cuvântul și nu va rezista, căci Dumnezeu este cu noi. - Isaia 8: 9,10.

ȘASE. Că din cauza influenței orbitoare a lui Satan mintea guvernanților și guvernaților sunt întoarse departe de Dumnezeul adevărat și forțele răului strâng întreaga lume spre marea bătălie a Domnului Dumnezeu cel Atotputernic; că acesta este acum un timp iminent de necaz cum lumea nu a cunoscut, în timpul cărui conflict organizația puternică a lui Satan va cădea, spre a nu se mai ridica niciodată și trebuie să existe o astfel de demonstrație a puterii divine că toate națiunile vor învăța că Iehova este Dumnezeu și că Isus Hristos este Regele regilor și Domnul domnilor.

ȘAPTE. Că necazul cel mare va descoperi poporului împărăția lui Dumnezeu, Împărăție care se va odihni pe umărul iubitului Său Fiu, Prințul Păcii; și pacea acestei Împărății care nu va avea sfârșit; va aduce dorința inimii tuturor oamenilor cu bunăvoință și în împărăție ignoranța oarbă de care oamenii au fost mult timp afectați va fi pentru totdeauna îndepărtată; și cu cunoștința de și ascultarea față de Dumnezeu va veni la oameni pace veșnică, prosperitate, sănătate, viață, libertate și fericire; și împărăția va fi împlinirea completă a cântecului profetic al îngerilor, „pace pe pământ, bunăvoință față de oameni.”

Prin urmare, noi, cu toată convingerea aducem înaintea voastră această mărturie: că Iehova este Dumnezeu, că el a instalat pe Hristos, Fiul Lui, ca *Rege al pământului* și vă invităm să dați ascultare deplină Regelui de drept al pământului. Face-ți acest lucru, folosiți-vă influența pentru a întoarce mintea oamenilor la Dumnezeul adevărat, poate această nenorocire nu se va întâmpla. - Psalmul 2: 2-12.

Din adresarea făcută la timp în sprijinirea rezoluției, următoarele extrase sunt luate, adică:

Necazurile acestei lumi au rezultat, deoarece: (1) Legea lui Iehova Dumnezeu nu a fost luată în considerare și ignorată; (2), precum și faptul că de-a lungul veacurilor puterile mondiale au fost organizate și s-au succedat una după cealaltă și au atins acum un punct culminant în Imperiul Britanic; (3), că, în toate aceste puteri mondiale înșelătoria a fost practică în mod liber în numele religiei și în numele Dumnezeului cel Atotputernic, iar clerul a fost folosit în principal în practicarea unei astfel de înșelătorii; (4), că a venit timpul când Dumnezeul cel Atotputernic va face el însuși cunoscut poporului și își va exprima indignarea împotriva tuturor ipocriților; (5), că în acest scop Iehova Dumnezeu a pus pe Regele său uns pe tronul său de autoritate și judecată; (6) că Împărăția lui Dumnezeu este remediul complet pentru toate relele omului și că nu este altul; și (7), ca conducătorii pământului să audă acum și să dea atenție acestor fapte.

* * * *

Puteri mondiale

Puterile mondiale au fost organizate de către oameni, cu Satan ca domnitor sau suveran invizibil. Pentru a-și realiza scopurile, în ținerea omului sub controlul său Satan a recurs întotdeauna la înșelăciune; și acest lucru înseamnă că a înșelat și controlat marile puteri ale lumii care au existat în toate epocile, trecut și prezent.

O putere mondială este o organizație formată și operează cu scopul de a guverna popoarelor. Șapte mari puteri mondiale au existat, în ordine numită, adică: Egipt, Asiria, Babilon, Medo-Persia, Grecia, Roma și Imperiul Britanic. Factorii de conducere ale fiecăreia dintre aceste puteri ale lumii au fost trei, cu alte cuvinte: elementul comercial, politic și religios. Dumnezeu sau conducătorul invizibil al fiecăreia a fost Satan Diavolul, chiar Scripturile declară. (2 Corinteni, 4: 3, 4; Ioan 12: 31) Când Roma a adoptat creștinismul ca religie, ea a fost ipocrită, numindu-se pe sine cu numele Domnului; dar în adevăr și, de fapt, ea a continuat să fie reprezentantul Diavolului, așa cum s-a făcut în zilele lui Enos. - Gen, 4:26, marg.

Fiare

Toate aceste puteri mondiale sunt arătate de Iehova în Cuvântul Său, și fiecare dintre ele este desemnată de către Domnul Dumnezeu, sub simbolul "fiară." (Dan 7: 3) Motivul pentru aceasta este evident, că toate aceste puteri ale lumii au fost aspre, feroce și opresive. Elementul comercial este realist, calculat, militar și aspru. Elementul politic este suav, diplomatic și necredincios. Elementul religios este și întotdeauna a fost, elogios, ipocrit, înșelător și seducător. Toate acestea reflectă dispoziția domnitorului lor invizibil, Satan Diavolul. În conformitate cu profeția divină, aceste puteri s-au desemnat pe sine chiar cu simboluri de "fiare". Imperiul Britanic a adoptat leul ca simbol.

* * * *

ÎMPĂRĂȚIE VEȘNICĂ

Scopul fixat vizibil în Cuvântul lui Iehova este de a crea Împărăția lui a dreptății, cu Fiul Său uns, Mesia, ca Rege. Prin gura profetului său sfânt, Iehova, descrie puterile sau împărățiile lumii bestiale, dintre care puterea mondială britanică este a șaptea; prezice războiul lor una cu cealaltă; și apoi declară: „În zilele acelor împărați însă Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție veșnică, care nu va fi distrusă niciodată și care nu va fi lăsată în mâinile altui popor. Ea va sfârâma și va pune capăt tuturor acelor împărății însă ea va dăinui veșnic.” - Dan. 2:44.

Această profeție se referă la Împărăția prezisă de toți sfinții profeți a lui Iehova. Aceasta este Împărăția pentru care Isus i-a învățat pe urmașii săi să se roage, "Vie împărăția Ta; facă-se voia Ta pe pământ ca în cer." Aceasta este împărăția pe care clerul de toate confesiunile, în toate timpurile trecute, au declarat că va veni la un moment dat în viitor. Acum, Dumnezeu însuși a dat o dovadă concludentă, dovadă care este disponibilă pentru toată omenirea și în special pentru conducători, că a venit timpul potrivit; și el anunță acum

pe conducătorii de pe pământ să recunoască, să se supună și să asculte de Regele său uns, pe care l-a pus pe pe tronul său. - Ps. 2: 2-12.

* * * *

Când războiul s-a liniștit ca mormântul și înțelepții marilor puteri ale lumii s-au adunat la Paris pentru conferință. Acolo conducătorii s-au sfătuit împreună, sfătuire din care a rezultat instituirea unei înțelegeri împotriva lui Iehova și împotriva regelui său uns. În mod necesar Satan, dumnezeul acestei lumi, ar ști scopul lui Iehova în stabilirea Împărăției lui; și, prin urmare Satan a stabilit în ce-l privește să producă ceva să contrabalanseze acea împărăție, care să întoarcă mintea conducătorilor de la ea și de la Dumnezeu. Ca să facă acest lucru, el trebuie să recurgă din nou la înșelăciune și amăgire.

Elementele comerciale și politice, constituind marile puteri militare ale lumii, în esență au spus: „Pentru a stabili lumea trebuie să avem o înțelegere a națiunilor, prin care toate națiunile se pun de acord că Consiliul nostru le va guverna și le va controla.” Rezultatul a fost formarea Ligii Națiunilor. În ciuda afirmației că aceste puteri ale lumii conduc prin autoritate și drept divin, nici măcar o dată numele Lui Iehova Dumnezeu, nici a Fiului Său uns fost nu a fost menționat în convenția Ligii Națiunilor. Dar, în scopul de a da o tentă sacră acestuia și ca oamenii să poată fi înșelați în continuare, Satan, prin elementul clerical al marilor puteri ale lumii, în fraze elogioase au declarat că Liga Națiunilor o să fie „expresia politică a împărăției lui Dumnezeu pe pământ”...

Acești clerici distinși, contrar învățăturilor Prințului Păcii, pe care ei pretind să-l reprezinte și a încălcării directe a legii lui, au predicat oamenilor în tranșee și au salutat războiul mondial ca pe un mijloc de a face lumea sigură pentru democrație. Astfel ei i-au înșelat pe tineri și i-au trimis în morminte prematur. (Ier. 2:34) Iar după război l-au respins complet pe Domnul Dumnezeu, s-au aliat deschis cu și au susținut înlocuitorul diavolului pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Liga Națiunilor este împotriva lui Dumnezeu și a unșilor lui. În ea nu este altceva decât întuneric. Aprobarea acesteia de către clerici, ca un substitut pentru împărăția lui Mesia, a făcut ca un întuneric gros să se așeze asupra popoarelor lumii. (Isaia 60: 2). Oamenii nu pot să mai privească la clerici ca la niște conducători siguri. Conducerea lor s-a terminat. - Ps. 82: 1-5.

LIGA PREZISĂ

Dumnezeu a prezis cele șapte puteri ale lumii, adică, Egipt, Asiria, Babilon, Medo-Persia, Grecia, Roma și Imperiul Britanic și, de asemenea, a prezis că din cele șapte va crește a opta. Aceasta din urmă este, de asemenea, simbolizată ca o „fiară”, pentru că scopul său este să conducă și să controleze popoarele pământului. Domnul a prezis nașterea sa, existența sa pe termen scurt și sfârșitul ei veșnic. - Apocalipsa 17: 10,11; Isa. 8: 9,10.

Factorii de conducere ale puterilor lumii, în special elementul eclesiar, ca urmare a susținerii că aceste puteri ale lumii conduc prin drept și autoritate divină, recunosc astfel că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Prin urmare, acestea trebuie să fie judecate de Cuvânt și sunt împiedicate să nege dovezile scripturale care descriu faptele lor ilicite. Nimeni nu va încerca să nege faptul că puterea mondială britanică este agentul pământesc, care a fost

responsabil pentru formarea convenției Ligii Națiunilor. Imperiul Britanic este apărătorul forte a acesteia. Să se retragă Marea Britanie și nu va fi nici Liga Națiunilor.

Dar cine este în primul rând responsabil pentru convenția Ligii Națiunilor? Este aceasta formată și este existența ei prin drept și autoritate divină? Eu răspund, Nu. Diavolul este tatăl ei, Imperiul Britanic este mama ei și celelalte națiuni care o susțin sunt asistentele sale plângăcioase...

Diavolul a făcut ca factorii de conducere ale așa-numitei „Creștinătăți” să intre în această învoială împotriva lui Iehova și Regelui său uns și, prin urmare, ca împlinire a profeției, să spună de fapt: „Să refuzăm să acordăm supunere și sprijin lui Iehova și Regele lui, mai degrabă să-i aruncăm departe de la noi și să ținem la organizația noastră rea.”

Ascultați acum, dacă binevoiți, cuvintele inspirate al profetului sfânt a lui Dumnezeu, care au fost scrise în urmă cu trei mii de ani, scrise pentru a se aplica tocmai la acest timp și care se aplică la această oră:

„Pentru ce au consimțit națiunile împreună? Sau trebuie popoarele să continue să mormăie lucruri goale? Împărații pământului i-au poziție și oamenii importanți s-au așezat în adunări secrete împreună, împotriva lui Iehova și împotriva Unsului său, [spunând]: Să le rupem lanțurile și să aruncăm departe de noi funiile lor! „Cel întronat în ceruri va râde, Domnul meu Suveran își va bate joc de ei; atunci el le va vorbi în mânia Lui și în furia lui îi va îngrozi: "Cu toate acestea, l-am instalat pe Regele meu în Sion, muntele Meu cel sfânt, el să anunțe hotărârea mea!" Iehova mi-a zis: "Fiul Meu ești tu, eu astăzi te-am născut: Cere-mi, și-ți voi da națiunile pentru moștenirea ta, ca posesia ta până la marginile pământului: le vei păstori cu un toiag de fier, ca pe vasul unui olar le vei sfărâma." - Ps. 2: 1-9, Roth.

Dar cu scopul ca cei care au fost ademiniți în capcana diavolului să poată vedea greșeala lor, să se pocăiască și să scape, Dumnezeu le spune în continuare prin profetul său: „Acum voi împărați, arătați prudență, fiți prevăzători, voi judecători de pe pământ: Serviți pe Iehova cu respect și bucurați-vă tremurând! Sărutați pe Fiului, ca să nu fie supărat și să pieriți pe cale, pentru că în curând ar putea fi aprinsă mânia lui. Cât de fericiți sunt toți cei care se încred în El.” - Ps. 2: 10-12, Roth.

Clerul este cel mai condamnat din toate elementele care ajung să formeze puterile guvernatoare ale lumii. Pretinzând a fi învățătorii Cuvântului lui Dumnezeu, datorită lor a fost să lămurească adevărul și să-l explice celorlalți. Dar, în schimb, ei i-au făcut pe conducătorii de pe pământ să comită adulter cu un sistem bisericesc apostat și au îmbătat poporul cu doctrinele lor false. (Apoc 18: 3) Conducătorii comerciali și politici îi primesc pe eclesiastici în consiliile lor, cu gândul evident că evlavia și sfințenia lor va îndepărta blestemul de la propriile lor poale; dar acum văd că acești clerici au folosit înșelăciunea pentru ei, pentru că ei nu sunt în adevăr și, de fapt, reprezentanții lui Dumnezeu, așa cum au susținut.

Această rezoluție și mesajul însoțitor publicat pe scară largă peste tot în „Creștinătate” i-a înștiințat pe conducători că acțiunea lor a fost o încălcare a legii lui Dumnezeu și o urâciune înaintea Lui. Din acea zi au existat cele două lucruri menționate mai sus, anume: "Urâciunea pustiitorului" (care este convenția Ligii Națiunilor) și „fărădelegea” din cauza „monstruozității”, fărădelege care este evidentă datorită „Creștinătății” care continuă să sprijine Liga Națiunilor, care este în opoziție cu împărăția lui Dumnezeu, după ce a primit o înștiințare că aceasta este o încălcare a legii lui Dumnezeu.

Cert este că, curățirea templului a început atunci când Domnul Isus, marele Judecător, a apărut la templu în 1918. (1 Pet. 4:17) Cei găsiți statornici și credincioși și care s-au calificat sub judecată, au fost apoi așezați în templu și cei care s-au găsit descalificați au fost puși deoparte sau aruncați afară. (Matei 24: 48 - 51) Întrebarea expusă la Daniel 8: 13,14 este: „Cât de lung va fi timpul de la fărădelege până la curățire?” și răspunsul este: „Vor fi două mii trei sute de zile; atunci va fi curățit sanctuarul.” Conform metodei scripturale de numărare a timpului două mii și trei sute de zile este de fapt șase ani, patru luni și douăzeci de zile, timp care a început în ziua 25 mai 1926, prin urmare și în mod necesar se sfârșește în 15 octombrie 1932.

Se pare că Iehova folosește pe poporul său de legământ pentru a îndeplini anumite lucruri în împlinirea profeției și după aceea le descoperă sensul acestor lucruri. Lucrarea de curățire a sanctuarului ar însemna că clerul și conducătorii turmelor din „Creștinătate”, din cauza necredincioșiei și răscoalei, sunt pentru totdeauna excluși din organizația lui Iehova. Toți cei care folosesc organizația lui Dumnezeu în orice mod pentru un scop egoist trebuie să fie înlăturați, pentru că, după cum se arată mai sus în profeția lui Zaharia, totul în organizația lui Iehova trebuie să fie în întregime „Sfințenie lui Iehova oștirilor”. „Omul păcatului”, „fiul pierzării”, clasa servului leneș și inutil; clasa egoistă a „bătrânilor aleși”, care au folosit funcțiile pentru plăcerea personală sau câștig; cei care se justifică în facerea de rău sau încearcă să facă acest lucru și cei care se tem și, prin urmare au dorința de a plăcea creaturilor mai mult decât lui Dumnezeu, toți care sunt necurați în ochii lui Iehova, trebuie să fie eliminați din organizația sa.

Prin Turnul de Veghere din 15 august și întâi septembrie 1932, Iehova a făcut cunoscut poporului Său de legământ că nu există nici o autoritate scripturală pentru funcția de „bătrân ales”, deci ajunși prin votul altor creaturi, dar că toți cei care sunt aduși în unitate deplină în Hristos la venirea la templu și care sunt aleși și unși, sunt bătrâni de fapt. Acest lucru este ilustrat în continuare și accentuat de profeția lui Zaharia 14: 21, declarată mai sus. Pe 15 octombrie, 1932, exact la sfârșitul celor două mii trei sute de zile, Turnul de Veghere a publicat o rezoluție care a fost adoptată în ceea ce privește metoda scripturală de organizare a lucrării Domnului și care exclude pe egoiștii „bătrâni aleși”. Așadar departe de a fi cunoscut, nimeni de pe pământ la timpul publicării acestei rezoluții nu a știut că a marcat sfârșitul celor două mii trei sute de zile. Faptele sprijină pe deplin această concluzie în ceea ce privește profeția, totuși, această concluzie este corectă. Prin urmare, trebuie să se considere că curățirea templului a avut loc la acel timp.

„Scrâsnirea dinților”

Acesta ar urma în mod necesar că cei scoși din clasa sanctuarului să se opună organizației curate a lui Iehova. Faptul este că clerul și conducătorii turmelor continuă să se opună în mod constant rămășiței lui Iehova. La venirea Domnului la Templul Său au fost cei care au fost o dată în rânduri pentru Împărăție, dar care au devenit nelegiuiți, care au pus capcane pentru frații lor și au insistat să meargă pe calea lor egoistă și care se opun acum și persecută pe martorii lui Iehova. De asemenea, există chiar încă unii care se asociază uneori cu martorii lui Iehova, care au fost o dată în calitate de „bătrâni aleși” în rândul societății poporului lui Dumnezeu, dar care acum sunt puși deoparte prin adoptarea Rezoluției de mai sus, persoane care acum cu amărăciune se opun martorilor lui Iehova și serviciului lucrării, murmură, găsesc vină la lucrare, plâng și bocesc pentru că nu au propria lor cale și pentru că nu li se permite în continuare să servească ca „bătrâni aleși.” Acest lucru indică faptul că sanctuarul nu este curat, dar că există încă ceva lucrare de curățare de făcut?

Cuvintele lui Isus arată că, după ce sanctuarul este curățit acolo va continua să fie multă opoziție a celor care chiar pretind a fi de partea Domnului. Aceștia trebuie să fie fost la un moment dat în rânduri pentru împărăție și cu privire la ei Isus a spus: „Fiul omului va trimite pe îngerii Săi și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire și pe cei ce fac fărădelegea și i vor arunca în cuptorul de foc: acolo va fi plânsul și scrâsnirea dinților.” (Matei 13: 41,42) În ceea ce-i privește pe aceștia, Isus a declarat că aceștia sunt inutili, și nu pot avea nici un serviciu și, prin urmare el ia de la ei „talantul” și-l dă la cei care sunt credincioși în îndeplinirea legământului lor. „Și aruncați-l pe robul nefolositor în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâsnirea dinților.” (Matei 25: 28-30) „Iar afară sunt câinii [comercianții D.D’s] și vrăjitori [cei care au otrăvit mințile oamenilor împotriva lui Dumnezeu și a organizației sale a Împărăției] și curvari [cei care merg înapoi în lume și care se vând pentru lucruri lumești], criminalii [care-și urăsc frații, sau îi urăsc pe cei care au fost o dată frații lor], idolatrii și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună.” - Apoc 22:15.

Este astfel o clasă care plânge cu lacrimi de crocodil, jelește pentru că adevărul îi expune, și scrâsnesc din dinți împotriva celor care sunt credincioși în a spune adevărul cu privire la Iehova și Împărăția lui și declară răzbunarea lui Iehova împotriva organizației lui Satan. Nu numai că plâng și bocesc, dar ei servesc înștiințări la ceilalți din lume că ei înșiși sunt complet separați de cei care pretind a fi martorii lui Iehova; și o astfel de înștiințare este cam singurul adevăr spus în legătură cu aceștia. Ei în acest fel își pun hainele organizației lui Satan și se identifică cu organizația sa.

Cei din sanctuar nu au nici o ocazie sau timp pentru a plânge, dar pentru ei este un timp și o ocazie de serviciu continuu și de bucurie. (Isaia 12: 2-6; 29:19) Fiind acum în templu și învățați de Iehova și de marele Învățător, Isus Hristos, ei se bucură și sunt în mare pace. Ei beau vinul nou al împărăției, cu Isus Hristos acolo. Ei continuă să înfăptuiască poruncile lui Iehova cu bucurie, deoarece aceștia sunt devotați în întregime lui. „Binecuvântați sunt cei ce împlinesc poruncile lui, ca să aibă dreptul la pomul vieții și pe porți să intre în cetate.” - Apoc 22:14.

Îngerii Domnului stau de pază la porțile templului și dacă cineva din sanctuar devine necredincios, el, desigur, o să fie scos imediat de acești gardieni cerești. Templul a fost curățit, toți de aici sunt dreți prin harul lui Dumnezeu, prin meritul lui Isus Hristos. Prin urmare, lor Isus le spune: „Atunci cei dreți vor străluci ca soarele în împărăția tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.” (Mat. 13:43) Rămășița credincioasă de acum încolo nu se va deda la controverse cu cei care li se opun.

Ei nu au nici timp, nici înclinația de a se angaja în astfel de controverse. Credincioșii sunt devotați în întregime lui Iehova oștirilor. Ei vor continua cu credincioșie lucrarea de ducere a mărturiei pentru numele și scopul lui Iehova Dumnezeu și Împărăția Lui. Temându-se de Dumnezeu și tremurând ca nu cumva să devină deficitari, ei continuă cu bucurie în serviciul său. Ei sunt în siguranță prin numele lui Iehova și prin respectarea cu credincioșie a poruncilor Lui. Din organizația lui, Dumnezeu strălucește pe pământ (Psalmul 50: 2); și martori credincioși ai lui Iehova păstrează în continuare mesajul său al adevărului și transmit mărturia lui și, astfel, Dumnezeu strălucește pentru cei care au urechi de auzit.

Numele „Zaharia” înseamnă „amintit de Iehova”. Zaharia, în profeție, ilustrează pe rămășița lui Iehova, care sunt devotați în întregime lui Dumnezeu și care sunt membri clasei sale a sanctuarului; și, prin urmare cei care continuă credincioși au un rol în justificarea numelui său sfânt. Profeția se deschide cu o viziune despre o inspecție care se face de către Hristos Isus și îngerii lui care-l însoțesc. Acesta arată pașii progresivi urmați ulterior în vederea pregătirii pentru bătălia din ziua cea mare a Dumnezeului Atotputernic. Este descoperit că înainte și în timpul acelei lupte, oricine din organizație trebuie să fie în întregime devotat Celui Prea Înalt. Profeția se încheie cu aceste cuvinte de pregătire (ARV):

"CASA LUI IEHOVA OȘTIRILOR."

„Binecuvântat să fie Domnul meu! Zi de zi, el poartă sarcina pentru noi, Dumnezeu însuși este salvarea noastră. Dumnezeul pe care-l avem este un Dumnezeu al faptelor de salvare și datorită lui Iehova Dumnezeul meu suntem

scăpați de la moarte. Da Dumnezeu însuși va lovi capul dușmanilor săi.”

(Psalmul 68: 19-21, Roth.)

"Ca oamenii să poată ști că tu, al cărui nume singur este **IEHOVA**, Tu ești
Cel Prea Înalt pe tot pământul "- Ps 83: 18, Roth.